

Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως

Κωνσταντινούπολη

Αποστολή

Πατριάρχης

ΔΩΡΕΑ

Στην μνήμη της ηθοποιού

Άννας Παϊταζή

1923 - 2009

1924 044

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Ν. ΓΟΥΔΗ

ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥ ΤΟΥ ΠΑΡΑ ΤΩΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΩΙ ΤΗΣ Μ. ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ
ΠΡΟΤΥΠΟΥ ΚΛΑΣΣΙΚΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

10

X.

ΟΜΗΡΟΥ

ΟΔΥΣΣΕΙΑ

(Β'. ΕΚΛΟΓΗ Α-Ε-Z)

«Τὴν Ἑλλάδα πεπαιδευκεν οὗτος ὁ ποιητής»
(ΠΛΑΤΩΝ).

ΕΚΔΟΣΙΣ Δ'

Τμήμα Δοκ. 18,45
Τμήμα Δοκ. 5,70
Τμήμα Δοκ. 0,50
Τμήμα Δοκ. 7,71
Τμήμα Δοκ. 2,12

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Κ. ΚΑΜΙΝΑΡΗ
1924

23

2

μπαζό 2 άρθρων. ζήτηση
παραφίτων φροσίων

ση δέσι ενθνήφρη

- 4 ως ένα
- 2 ως από
- βοιχακή υπραισδία

I. Βίος Όμηρου.

α'. *Γέννησις.* Άγνωστοι είναι οί γονεΐς του Όμηρου και η πατρις, εν η γεννήθη μακρά σειρά πόλεων [Σμύρνη, Ρόδος, Κολοφών, Σαλαμίς της Κύπρου, Χίος, Άργος, Άθηναι, Ίος, Ίθάκη, Πύλος, Κύμνη] έζητουν να οικειοποιηθώσιν αυτόν ως ΐδιον πολίτην. Πάντως ο Όμηρος κατόκει η εν άκτῃ της Μ. Άσίας εν Ίωνία, πιθανώτατα εν Σμύρνη, η εν τινι των παρακειμένων νήσων, ίσως εν Χίω.

β'. *Χρόνος άκμῆς.* Άγνωστον και πότε έζησεν ο Όμηρος κατά τον ιστορικόν Ηρόδοτον έζησε άθυ έτη πρό αυτού, επειδή δέ ο ιστορικος γεννήθη τῷ 484 π. Χ., ύπολογίζεται ότι ο Όμηρος θα ηκμάσει μεταξύ της 9ης και 8ης έκ. π. Χ.

γ'. *Βίος και θάνατος αυτού.* Καί περί του βίου αυτού και του θανάτου ουδέν άσφαλές και βέβαιον γνώσκομεν, ει μη μόνον ότι έποίησε τά δύο μεγάλα ποιήματα, την Ίλιάδα και την Όδύσειαν.

Εικὼν του Όμηρου Πίν. Α'.

II. Εισαγωγή εις την Όδύσειαν.

Τα πρό της ύποθέσεως. Επειδή ο Πάρις, ο υΐος του βασιλέως της Τροίας Πριάμου, άπήγαγεν εκ Σπάρτης την ωραΐαν Έλένην, σύζυγον του βασιλέως Μενελάου, μετά πολλών θησαυρών, οί ηγεμόνες της Ελλάδος χαρακτηρίσαντες τούτο ως ΐβριν της όλης πατρίδος, άπεφάσισαν να έκστρατεύσουν κοινῇ επί την Τροΐαν πρός τιμωρίαν του ύβριστου. Υπό την άρχιστρατηγίαν του Άγαμέμνονος, βασιλέως των Μυκηνών, αποπλεύσαντες εξ Αύλιδος της Βοιωτίας, όπου ειχον συγκεντρωθῆ, άπεβιβάσθησαν εις Τροΐαν και προέβησαν εις την

πολιορκίαν τῆς πρωτεύουσας Ἰλίου. Ἄλλ' ἐπειδὴ τὰ τείχη τῆς πόλεως ἦσαν ὄχυρώτατα, ἡ πολιορκία παρετάθη ἐπὶ 10 ὅλα ἔτη, καθ' ἃ πλείστοι τῶν Ἑλλήνων ἔπεσον.—Τέλος ὅ,τι δὲν κατώρθωσεν ἡ ὥμη ἐπέτυχεν ὁ δόλος. Ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰθάκης Ὀδυσσεὺς κατασκευάσας μέγαν δούρειον (ξύλινον) ἵππον, ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ ὁποίου ἐκλείσθησαν οἱ ἄριστοι τῶν ἠγεμόνων, ἐφρόντισεν ὥστε νὰ διαδοθῆ ἔπιτηδείως ὅτι οἱ Ἕλληνες ἀπελπισθέντες πλέον περὶ τῆς ἀλώσεως τῆς πόλεως ἀπέπλευσαν οἴκαδε (ἐν ᾧ οὗτοι ἐν τῷ μεταξὺ προσποιηθέντες ὅτι ἀπέπλεον οἴκαδε εἶχον κρυβῆ ὄπισθεν τῆς Τενέδου), καταλιπόντες τὸν ἵππον τοῦτον ὡς ἀνάθημα εἰς τοὺς θεοὺς. Οἱ Τρῶες βλέποντες τὸ στρατόπεδον τῶν Ἑλλήνων ἔρημον καὶ μωρῶς πιστεύσαντες τὴν διάδοσιν, ἐκρήμνισαν μέρος τοῦ τείχους, διότι ὁ ἵππος δὲν ἐχώρει διὰ τῶν πυλῶν, καὶ ἐκεῖθεν εἰσαγαγόντες τὸ ἱερὸν ἀνάθημα (!) εἰς τὴν ἀκρόπολιν παρεδόθησαν τὴν νύκτα εἰς δεινὴν κραιπάλην νομίσαντες ὅτι ἀπηλλάγησαν πλέον τῶν δεινῶν τοῦ μακροῦ πολέμου. Ἄλλ' ὅτε πλέον βαθὺς ὕπνος εἶχε κλείσει τοὺς βεβαρημένους ἐκ τῆς μέθης ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, οἱ ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ ἵππου ἐξεληθόντες διὰ μυστικῆς πυλίδος εἰδοποίησαν διὰ πυρὸς τοὺς ἐν Τενέδῳ καὶ ἀνοίξαντες τὰς πύλας τοῦ τείχους καὶ ἐνωθέντες μετ' αὐτῶν, προσδραμόντων ταχέως, ἐκυρίευσαν τὴν πόλιν, κατασφάζαντες τοὺς ἄνδρας καὶ ἀπαγαγόντες εἰς αἰχμαλωσίαν γυναῖκας καὶ παιδιά, ἐλαφυραγωγῆσαν αὐτὴν καὶ παρέδωκαν εἰς τὰς φλόγας. Μετὰ τὴν διανομὴν τῶν λαφύρων οἱ ἠγεμόνες ἐπιβάντες τῶν πλοίων μετὰ τῶν οἰκείων ἀπέπλευσαν διὰ τὰς πατρίδας καὶ αἱ ἐπάνοδοι αὐταὶ ἐκλήθησαν οἱ *Νόστοι*.

Ὑπόθεσις. Ἐνα ἐκ τῶν νόστων τούτων, τὸν τοῦ Ὀδυσσεύς, διαρκέσαντα ἄλλα 10 ἔτη, περιγράφει ἡ Ὀδύσεια, ἥτις ὑπὸ τῶν λογίων τῆς Ἀλεξανδρείας (τῶν γραμματικῶν) διηρέθη εἰς 24 τμήματα ὀνομασθέντα ἐκ τῶν 24 (μικρῶν) γραμμάτων τοῦ ἀλφαβήτου. Ἐφέτος θὰ γνωρίσωμεν ἐκ τῆς Ὀδυσσείας μέγα μέρος τῶν θλιβερῶν περιπετειῶν τοῦ ἥρωος καὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ. Ἄς ἴδωμεν ἤδη τί λέγει αὐτὸς ὁ ποιητὴς περὶ τοῦ θέματος τοῦ ποιήματός του.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Α

Θεῶν ἀγορά.

Ἄνδρα μοι ἔννεπε, Μοῦσα, πολύτροπον, ὃς μάλα πολλὰ
 πλάγχθη, ἐπεὶ Τροίης ἱερὸν πτολίεθρον ἔπερσεν,
 πολλῶν δ' ἀνθρώπων ἴδεν ἄστεα καὶ νόον ἔγνω·
 πολλὰ δ' ὃ γ' ἐν πόντῳ πάθεν ἄλγεα ὄντα κατὰ θυμόν,
 ἀρνύμενος ἦν τε ψυχὴν καὶ νόστον ἐταίρων· | 5
 ἄλλ' οὐδ' ὡς ἐτάρους ἐρῶσατο, ἰεμένος περ'
 αὐτῶν γὰρ σφετέρῃσιν ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο·
 νήπιοι, οἳ κατὰ βοῦς Ἑπερίονος Ἥελίοιο
 ἦσθιον· αὐτὰρ ὃ τοῖσιν ἀφείλετο νόστιμον ἦμαρ. |
 τῶν ἀμόθεν γε, θεά, θύγατερ Διός, εἰπέ καὶ ἡμῖν | 10
 ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες, ὅσοι φύγον αἰπὴν ὄλεθρον,
 οἴκοι ἔσαν πόλεμόν τε περνευγότες ἠδὲ θάλασσαν·
 τὸν δ' οἶον, νόστωιο κεκορημένον ἠδὲ γυναικός,
 νύμφη πότνι' ἔρourke Καλυψώ, δῖα θεάων,
 ἐν σπέσει γλαφυροῖσι, λιλαιομένη πόσιν ἔμμεν. | 15
 ἄλλ' ὅτε δὴ ἔτος ἦλθε, περιπλομένων ἐνιαυτῶν,
 τῷ οἳ ἐπεκλώσαντο θεοὶ οἰκόνδε νέεσθαι
 εἰς Ἰθάκην, οὐδ' ἔνθα πεφυγμένος ἦεν ἀέθλων
 καὶ μετὰ οἴσι υἱοῖσι. θεοὶ δ' ἐλέειρον ἅπαντες
 νόσφι Ποσειδάωνος· ὃ δ' ἀσπερχές μενέαιεν | 20
 ἀντιθέῳ Ὀδυσῆϊ πάρος ἦν γαῖαν ἐκέσθαι. |
 ἄλλ' ὃ μὲν Αἰθίοπας μετεΐαθε τηλόδ' ἐόντας.
 Αἰθίοπας, τοὶ διχθὰ δεδαίαιται, ἔσχατοι ἀνδρῶν,
 οἳ μὲν δυσσομένοι Ἑπερίονος, οἳ δ' ἀπόντος,
 ἀντιῶων ταύρων τε καὶ ἀργῶν ἐκατόμβης. | 25
 ἔνθ' ὃ γε τέρπετο δαιτὶ παρήμενος· οἳ δὲ δὴ ἄλλοι
 Ζητὸς ἐνὶ μεγάροισιν Ὀλυμπίου ἀθροῖο ἦσαν. |
 τοῖσι δὲ μῦθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 μνήσατο γὰρ κατὰ θυμόν ἀμύμονος Αἰγίοδοιο,

τὸν ὃ' Ἀγαμεμνονίδης τηλεκλυτὸς ἔκταν' Ὀρέστῃς. 30
 τοῦ ὃ γ' ἐπιμνησθεῖς ἔπε' ἀθανάτοισι μετηύδα· |
 »ὦ πόποι, οἶον δὴ νῦ θεοὺς βροτοὶ αἰτιώονται !
 ἐξ ἡμέων γάρ φασι κάκ' ἔμμενα· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
 σφῆσιν ἀτασθαλίῃσιν ὑπὲρ μόρων ἄλγε' ἔχουσιν,
 ὡς καὶ νῦν Αἴγισθος ὑπὲρ μόρων Ἀτρεΐδαι 35
 γῆμ' ἄλοχον μνηστήν, τὸν δ' ἔκτανε νοστήσαντα,
 εἰδὼς αἰπὸν ὀλεθρον· ἐπεὶ πρό οἱ εἵπομεν ἡμεῖς,
 Ἐρμείαν πέμψαντες, εὐσκόπον Ἀργεῖφόντην,
 μήτ' αὐτὸν κτείνειν μήτε μνάσασθαι ἄκοιτιν·
 ἐκ' γὰρ Ὀρέστῃσι τίσις ἔσσοεται Ἀτρεΐδαι, 40
 ὁππότ' ἂν ἠβήσῃ τε καὶ ἧς ἱμείρεται αἴης.
 ὣς ἔφαθ' Ἐρμείας, ἀλλ' οὐ φρένας Αἰγίσθοιο
 πεῖθ' ἀγαθὰ φρονέων· νῦν δ' ἀνδρῶα πάντ' ἀπέτεισεν· |
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη·
 »ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κροιβόντων, 45
 καὶ λίην κείνός γε εἰκότι κεῖται ὀλέθρω,
 ὡς ἀπόλοιτο καὶ ἄλλος, οὗσι τεισαυτά γε ῥέζοι· |
 ἀλλὰ μοι ἄμφ' Ὀδυσῆι δαΐφροσι δαίεται ἦτορ,
 δυσμόρῳ, ὃς δὴ δητὰ φίλων ἄπο πῆματα πάσχει ← ἡαυτοφρε
 νήσω ἔν ἀμφιρῶτῃ, ὅθι τ' ὀμφαλός ἐστι θαλάσσης. 50
 νῆσος δενδρῆεσσα, θεὰ δ' ἐν δώματα ναίει,
 Ἄτλαντος θυγάτηρ ὀλοόφρονος, ὃς τε θαλάσσης
 πάσης βένθεα οἶδεν, ἔχει δέ τε ζίονας αὐτὸς
 μακράς, αἱ γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἄμφις ἔχουσιν·
 τοῦ θυγάτηρ δύστηνον ἑδυρόμενον κατεκρούκει, 55
 αἰεὶ δὲ μαλακοῖσι καὶ αἰμυλίοισι λόγοισιν
 θέλγει, ὅπως Ἰθάκης ἐπιλήσεται· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς,
 ἱέμενος καὶ καπνὸν ἀποθρῶσκοντα νοῆσαι
 ἧς γαίης, θανέειν ἱμείρεται· | οὐδέ νῦ σοὶ περ
 ἐντρέπεται φίλον ἦτορ, Ὀλύμπιε ; οὐ νύ τ' Ὀδυσσεύς, 60
 Ἀργείων παρὰ νηυσὶ χαρίζετο ἱερὰ ῥέζων
 Τροίῃ ἐν ἐσθραῖῃ ; τί νύ οἱ τῶσων ὠδύσσαο, Ζεῦ ; |

- τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 » τέκνον ἐμόν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων ;
 πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θείοιο λαοδίμην, 65
 ὅς περὶ μὲν νόον ἐστὶ βροτῶν, περὶ δ' ἰρὰ θεοῖσιν
 ἀθανάτοισιν ἔδωκε, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν ; |
 ἀλλὰ Ποσειδάων γαίηοχος ἀσκελὲς αἰεὶ
 Κύκλωπος κεχόλωται, ὃν ὀφθαλμοὶ ἄλαωσεν,
 ἀντίθεον Πολύφημον, ὃο κράτος ἐστὶ μέγιστον 70
 πᾶσιν Κυκλώπεσσι· Θῶσα δέ μιν τέκε νύμφη,
 Φόρκυνος θυγάτηρ, ἄλδς ἀτρυγέτοιο μέδοντος,
 ἐν σπέεσι γλαφυροῖσι Ποσειδάωνι μιγεῖσα.
 ἐκ τοῦ δὴ Ὀδυσῆα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 οὐ τι κατακτείνει, πλάζει δ' ἀπὸ πατρίδος αἴης. | 75
 ἀλλ' ἄγεθ' ἡμεῖς οἶδε περιφραζώμεθα πάντες
 νόστον, ὅπως ἔλθῃσι Ποσειδάων δὲ μεθῆσει
 ὃν χόλον· οὐ μὲν γάρ τι δυνήσεται ἀντία πάντων
 ἀθανάτων ἀέκητι θεῶν ἐριδαινέμεν οἶος· |
 <τὸν δ' ἡμειβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη· 80
 » ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,
 εἰ μὲν δὴ νῦν τοῦτο φίλον μακάρεσσι θεοῖσιν,
 νοστήσαι Ὀδυσῆα δαΐφρονα ὄνδε δόμονδε,
 Ἑρμεῖαν μὲν ἔπειτα, δάκτορον Ἀργεῖφόντην,
 νῆσον ἐς Ὠγυγίην ὀτρύνομεν, ὄφρα τάχιστα 85
 νύμφη ἐνπλοκάμῳ εἶπη νημερτέα βουλήν,
 [νόστον Ὀδυσῆος ταλασίφρονος, ὅς κε νέηται] |
 αὐτὰρ ἐφών Ἰθάκηνδ' ἐσελεύσομαι, ὄφρα οἱ υἱὸν *ἐπιπέσει*
 μᾶλλον ἐποτρύνω καὶ οἱ μένος ἐν φρεσὶ θεῖο,
 εἰς ἀγορὴν καλέσαντα κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς 90
 πᾶσι μνηστῆρεσσιν ἀπειπέμεν, οἳ τέ οἱ αἰεὶ
 μῆλ' ἀδινὰ σφάζουσι καὶ εἰλίποδας ἔλικας βοῦς.
 πέμπω δ' ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἡμαθόεντα
 νόστον πευσόμενον πατρὸς φίλον, ἣν που ἀκούσῃ,
 ἦδ' ἵνα μιν κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔχῃσιν· | 95

Ἐπιθυμία παραίνεσις πρὸς Τηλέμαχον.
Μνηστῆρων εὐωχία.

- ὧς εἰποῦσ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα. 96
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρῆρων ἀίξασα, 102
 στή δ' Ἰθάκης ἐνὶ δῆμῳ ἐπὶ προθύροισ' Ὀδυσῆος,
 οὐδοῦ ἔπ' σὺλείου· παλάμη δ' ἔχε χάλκεον ἔγχος,
 εἰδομένη ξείνῳ, Ταφίων ἡγήτορι Μέντη. | 105
 εὖρε δ' ἄρα μνηστῆρας ἀγήρορας· οἳ μὲν ἔπειτα
 πεσσοῖσι προπάρουθε θυράων θυμὸν ἔτερπον,
 ἡμενοὶ ἐν ῥινοῖσι βοῶν, οὓς ἔκτανον αὐτοί·
 κήρυκες δ' αὐτοῖσι καὶ ὄτρηροὶ θεράποντες
 οἳ μὲν οἶνον ἔμισγον ἐνὶ κρητῆρσι καὶ ὕδωρ, 110
 οἳ δ' αὖτε σπόγγοισι πολυτρήτοισι τραπέζας
 νίζον καὶ πρότιθεν, τοὶ δὲ κρέα πολλὰ दाτεῦντο. |
 τὴν δὲ πολὺν πρότως ἶδε Τηλέμαχος θεοειδῆς·
 ἦστο γὰρ ἐν μνηστῆρσι φίλον τετιμημένος ἦτορ,
 ὁσσόμενος πατέρ' ἐσθλὸν ἐνὶ φρεσίν, εἴ ποθεν ἔλθων 115
 μνηστῆρων τῶν μὲν σκέδασιν κατὰ δώματα θείη,
 τιμὴν δ' αὐτὸς ἔχοι καὶ κτήμασιν οἷσιν ἀνάσσοι.
 τὰ φρονέων, μνηστῆρσι μεθήμενος, εἴσιδ' Ἀθήνην. |
 βῆ δ' ἰθὺς προθύροιο, νεμεσσήθη δ' ἐνὶ θυμῷ
 ξεῖνον δητὰ ὑύρησιν ἐφρεστάμεν· ἐγγύθι δὲ στὰς 120
 χεῖρ' ἔλε δεξιτερὴν καὶ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 »χαῖρε, ξεῖνε· παρ' ἄμμι φιλήσεται· αὐτὰρ ἔπειτα
 δείπνου πασσάμενος μυθήσεται ὅττεο σε χρεῖα·
 ὧς εἰπὼν ἠγεῖθ', ἥ δ' ἔσπετο Παλλὰς Ἀθήνη. | 125
 οἳ δ' ὅτε δὴ ᾧ ἔντοσθεν ἔσαν δόμον ὑψηλοῖο,
 ἔγχος μὲν ᾧ ἔστησε φέρων πρὸς κίονα μακρὴν
 δουροδόκης ἔντοσθεν ἐυζόου, ἔνθα περ ἄλλα
 ἔρχε' Ὀδυσῆος ταλασίφρονος ἴστατο πολλά,

- αὐτὴν δ' ἐς θρόνον εἶσεν ἄγων, ὑπὸ λῖτα πετάσσας 130
καλὸν δαυδάλεον ὑπὸ δὲ θρηῆνυς ποσὶν ἦεν. |
παρ' δ' αὐτὸς κλισμὸν θέτο ποικίλον, ἔκτοθεν ἄλλων
μνηστήρων, μὴ ξεῖνος ἀνηθῆεις ὀρυμαγδῶ
δείπνῳ ἀηδήσειεν, ὑπερφιάλοισι μετελθῶν,
ἦδ' ἵνα μιν περὶ πατρὸς ἀποικομένοιο ἔροιο. | 135
χέρονιβα δ' ἀμφίπολος προχῶφ ἐπέχευε φέρουσα
καλῆ, χρυσεῖη, ὑπερ ὀρυγροῖο λέβητος,
νίψασθαι παρὰ δὲ ξεστήν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα. 139
δαιτρὸς δὲ κρεέων πίνακας παρέθηκε αἰείρας 141
παντοίων, παρὰ δὲ σφι τίθει χούσεια κύπελα
κῆρυξ δ' αὐτοῖσιν θάμ' ἐπώχετο οἰνοχοεῖων. |
Ἔς δ' ἦλθον μνηστῆρες ἀγήρορες· οἳ μὲν ἔπειτα
ἐξείης ἔζοντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε, 145
τοῖσι δὲ κῆρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,
σῖτον δὲ δμῶαι παρενήγεον ἐν κανέοισιν,
κοῦροι δὲ κρητήρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο.
οἳ δ' ἐπ' ὀνήαθ' ἔτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἵαλλον. |
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἔξ' ἔρον ἔντο 150
μνηστῆρες, τοῖσιν μὲν ἐνὶ φρεσὶν ἄλλα μεμῆλει,
μοῖλπή τ' ὀρχηστὺς τε· τὰ γάρ τ' ἀναθήματα δαιτός.
κῆρυξ δ' ἐν χερσὶν κίθαριν περικαλλέα θῆκεν
Φημίω. ὃς ὅ' ἦειδε παρὰ μνηστῆρσιν ἀνάγκη. |
ἦ τοι ὁ φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν αἰεῖδεν, 155
αὐτὰρ Τηλέμαχος προσέφη γλαυκῶπιν Ἀθήνην,
ἄγχι σχῶν κεφαλῆν, ἵνα μὴ πευθοῖαθ' οἳ ἄλλοι· |
ἔειπνε φίλ', ἦ καὶ μοι νεμεσήσεται ὅτι κεν εἶπω ;
τούτοισιν μὲν ταῦτα μέλει, κίθαρὶς καὶ αἰοδῆ,
ῥῆ', ἐπεὶ ἀλλότριον βίον νῆποιον ἔδουσιν, 160
ἀνέρος, οὗ δῆπου λεύκ' ὄστέα πύθεται ὄμβρῳ
κείμεν' ἐπ' ἠπέροισι ἢ εἰν ἄλλ' κῶμα κολιπδεῖ. |
εἰ κενόν γ' Ἰθάκηνδε ἰδοῖατο ροστήσαντα,

- πάντες κ' ἀρησαΐαι' ἐλαφρότεροι πόδας ἔμμεν
ἢ ἀφνειότεροι χρυσοῖό τε ἐσθῆτός τε. | 165
- νῦν δ' ὁ μὲν ὧς ἀπόλωλε κακὸν μόρον οὐδέ τις ἡμῖν
θαλπυρῆ, εἴ περ τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
φῆσιν ἐλεύσεσθαι· τοῦ δ' ὄλετο νόστιμον ἡμᾶρ. |
ἄλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἠδὲ τοκῆες; | 170
- ὄπποιης τ' ἐπὶ νηὸς ἀφίκεο· πῶς δέ σε ναῦται
ἦγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωντο;
οὐ μὲν γάρ τί σε πεζὸν οἴομαι ἐνθάδ' ἰκέσθαι. |
καὶ μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' ἐν εἶδω,
ἢ ἔ νεόν μεθέπεις, ἢ καὶ πατρῷός ἐσσι | 175
- ξεῖνος, ἐπεὶ πολλοὶ ἴσαν ἀνέρες ἡμέτερον δῶ
ἄλλοι, ἐπεὶ καὶ ἐκεῖνος ἐπίστροφος ἦν ἀνθρώπων·
τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
» τοιγάρ ἐγὼ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω·
Μέντης Ἀρχιάλοιο δαΐφρονος εὐχομαι ἔμμεν | 180
- υἱός, ἀτὰρ Ταφίοισι φιληρέτμοισιν ἀνάσσω. |
νῦν δ' ὦδε ξὺν νηὶ κατήλυθον ἠδ' ἐτάροισιν,
πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον ἐπ' ἄλλοθρόους ἀνθρώπους,
ἔς Τεμέσῃν μετὰ χαλκόν, ἄγω δ' αἰθῶνα σίδηρον. |
νηῦς δέ μοι ἠδ' ἔστηκεν ἐπ' ἀγροῦ, νόσφι πόλης, | 185
- ἐν λιμένι Ῥεΐθρῳ, ὑπὸ Νηίῳ ὀλήεντι. |
ξεῖνοι δ' ἀλλήλων πατρῷοι εὐχόμεθ' ἔμμεν
ἐξ ἀρχῆς, εἴ περ τε γέροντ' εἶρηαι ἐπελθῶν
Δαέρτην ἦρωα, τὸν οὐκέτι φασὶ πόλινδε
ἔρχεσθ', ἀλλ' ἀπάνευθεν ἐπ' ἀγροῦ πῆματα πάσχειν | 190
- γρηὶ σὺν ἀμφιπόλῳ, ἢ οἱ βρωσίν τε πόσιν τε
παριτυθεῖ, εὖτ' ἂν μιν κάματος κατὰ γυῖα λάβῃσιν
ἐρπύζοντ' ἀνά γουνὸν ἀλωφῆς οἰνοπέδοιο. |
νῦν δ' ἦλυθον· δὴ γάρ μιν ἔφαντ' ἐπιδήμιον ἔμμεν
σὸν πατέρ'· ἀλλὰ νῦ τὸν γε θεοὶ βλάπτουσι κελεύθου. | 195
- οὐ γάρ πω τέθνηκεν ἐπὶ χθονὶ δῖος Ὀδυσσεύς,

ἀλλ' ἔτι πον ζῶδς κατερούκεται εὐροί πόντω,
 νήσῳ ἔν ἀμφιρούτῃ, χαλεποὶ δέ μιν ἄνδρες ἔχουσιν,
 ἄγριοι, οἳ που κείνον ἐρυκανόωσ' ἀέκοντα. |
 αὐτὰρ νῦν τοι ἐγὼ μαντεύσομαι, ὡς ἐνὶ θυμῷ 200
 ἀθάνατοι βάλλουσι καὶ ὡς τελέεσθαι οἶω,
 οὔτε τι μάντις ἐὼν οὔτ' οἰωνῶν σάφα εἰδώς. |
 οὔτοι ἔτι δηρόν γε φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης
 ἔσσειται, οὐδ' εἴ πέρ τε σιδήρεα δέσματ' ἔχῃσιν
 φράσσειται ὡς κε νέηται, ἐπεὶ πολυμήχανός ἐστιν. | 205
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 εἰ δὴ ἐξ αὐτοῖο τόσος πάϊς εἰς Ὀδυσῆος.
 αἰνῶς μὲν κεφαλὴν τε καὶ ὄμματα καλὰ ἔοικας
 κείνῳ, ἐπεὶ θαμὰ τοῖον ἐμισγόμεθ' ἀλλήλοισιν,
 πρὶν γε τὸν ἐς Τροίην ἀναβήμεναι, ἔνθα περ ἄλλοι 210
 Ἄργεῖων οἳ ἄριστοι ἔβαν κοίλῃσ' ἐπὶ νηυσίν·
 ἐκ τοῦ δ' οὔτ' Ὀδυσῆα ἐγὼν ἴδον οὔτ' ἐμὲ κείνος«. |
 τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤδδα·
 »τοιγὰρ ἐγὼ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
 μήτηρ μὲν τ' ἐμὲ φησι τοῦ ἔμμεναι, αὐτὰρ ἐγὼ γε 215
 οὐκ οἶδ'. οὐ γάρ πώ τις ἐδὸν γόνον αὐτὸς ἀνέγνω. |
 ὡς δὴ ἐγὼ γ' ὄφελον μάκαρός νύ τευ ἔμμεναι νίδς
 ἀνέρος, ὃν κτεάτεσσιν ἐοῖσ' ἐπι γῆρας ἔτετμεν.
 νῦν δ' ὃς ἀποτιμότατος γένητο θνητῶν ἀνθρώπων,
 τοῦ μ' ἐκ φασὶ γενέσθαι, ἐπεὶ σύ με τοῦτ' ἐρεεῖνεις«. | 220
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 »οὐ μὲν τοι γενεὴν γε θεοὶ νώνυμον ὀπίσσω
 θῆκαν, ἐπεὶ σέ γε τοῖον ἐγείνατο Πηγελόπεια. |
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
 τίς δαίς, τίς δὲ ὄμιλος ὃδ' ἔπλετο; τίπιτε δέ σε χρεώ; 225
 εἰλαπίνῃ ἢ γάμος; ἐπεὶ οὐκ ἔρανος τάδε γ' ἐστίν.
 ὥς τέ μοι ὑβρίζοντες ὑπερφιάλως δοκέουσιν
 δαίνυσθαι κατὰ δῶμα. νεμεσήσαιτό κεν ἀνήρ
 αἰσχεα πόλλ' ὀρόων, ὅστις πινυτός γε μετέλθοι«. |

- τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδα· 230
 »ξείν', ἐπεὶ ἄρ' δὴ ταῦτά μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾶς,
 μέλλεν μὲν ποτε οἶκος ὄδ' ἀφνειὸς καὶ ἀμύμων
 ἔμμεναι, ὄφρ' ἔτι κεῖνος ἀνὴρ ἐπιδήμιος ἦεν· |
 νῦν δ' ἐτέρως ἐβόλοντο θεοὶ κακὰ μητιόωντες,
 οἳ κεῖνον μὲν ἄιστον ἐποίησαν περὶ πάντων 235
 ἀνθρώπων, ἐπεὶ οὐ κε θανόντι περ ὦδ' ἀκαχοίμην,
 εἰ μετὰ οἷσ' ἐτάροισι δάμη Τρώων ἐνὶ δήμῳ,
 ἠὲ φίλων ἐν χερσίν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσεν. |
 τῷ κεν οἱ τύμβον μὲν ἐποίησαν Παναχαιοί,
 ἠδὲ κε καὶ ᾧ παιδί μέγα κλέος ἦρατ' ὀπίσσω· | 240
 νῦν δέ μιν ἀκλεέως Ἄρπυιαι ἀνηρείψαντο.
 οἶχετ' ἄιστος, ἄπυστος, ἐμοὶ δ' ὀδύνας τε γόους τε
 κάλλιπεν· οὐδέ τι κεῖνον ὀδυρόμενος στεναχίζω
 οἶον, ἐπεὶ νύ μοι ἄλλα θεοὶ κακὰ κήδε' ἔτενξαν.
 ὅσοι γὰρ νήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι, 245
 Δουλιχίῳ τε Σάμῃ τε καὶ ὕληντι Ζακύνθῳ,
 ἠδ' ὅσοι Κροναίην Ἰθάκην κάτα κοιρανέουσιν,
 τόσσοι μητέρ' ἐμὴν μνῶνται, τρύχουσι δὲ οἶκον. |
 ἦ δ' οὐτ' ἀρνέεται στυγερόν γάμον οὔτε τελευτήν
 ποιῆσαι δύναται· τοὶ δὲ φθινύθουσιν ἔδοντες 250
 οἶκον ἐμόν· τάχα δὴ με διαοραίσουσι καὶ αὐτόν·· |
 τὸν δ' ἐπαλαστήσασα προσηΐδα Παλλὰς Ἀθήνη·
 »ὦ πόποι, ἦ δὴ πολλὸν ἀποικομένοι' Ὀδυσῆος
 δεύε', ὃ κε μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χειρας ἐφείη. |
 εἰ γὰρ νῦν ἐλθὼν δόμον ἐν πρώτῃσι θύρῃσιν 255
 σταίῃ, ἔχων πῆληκα καὶ ἀσπίδα καὶ δύο δοῦρε,
 τοῖος ἔων, οἷόν μιν ἐγὼ τὰ πρῶτα νόησα
 οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ πίνοντά τε τερπόμενόν τε,
 ἐξ Ἐφύρης ἀνίοντα παρ' Ἴλου Μερομερίδαο· |
 ᾧχετο γὰρ καὶ κεῖσε θοῆς ἐπὶ νηὸς Ὀδυσσεὺς 260
 φάρμακον ἀνδροφόνον διζήμενος, ὄφρα οἱ εἴη
 ἰοὺς χρίεσθαι χαλκήρεας· ἀλλ' ὃ μὲν οὐ οἱ

δῶκε, ἐπεὶ ῥα θεοὺς νεμεσίζετο αἰὲν ἔοντας,
 ἀλλὰ πατήρ οἱ δῶκεν ἔμός· φιλέεσκε γὰρ αἰνῶς. |
 τοῖος ἐὼν μνηστῆρῶν ὁμιλήσειεν Ὀδυσσεύς· 265
 πάντες κ' ὠκύμοροι τε γενοίατο πικρόγαμοί τε. |
 ἀλλ' ἢ τοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται,
 ἢ κεν νοστήσας ἀποτείσεται, ἦε καὶ οὐκί,
 οἷσιν ἐνὶ μεγάροισι· σὲ δὲ φράζεσθαι ἄνωγα
 ὄππως κε μνηστῆρας ἀπώσεται ἐκ μεγάροιο. | 270
 εἰ δ' ἄγε νῦν ξυνίει καὶ ἐμῶν ἐμπάζω μύθων.
 αὔριον εἰς ἀγορὴν καλέσας ἤρωας Ἀχαιοὺς
 μῦθον πέφραδε πᾶσι, θεοὶ δ' ἐπὶ μάρτυροι ἔστων. |
 μνηστῆρας μὲν ἐπὶ σφέτερα σκίδνασθαι ἄνωχθι,
 μητέρα δ', εἰ οἱ θυμὸς ἐφορμάεται γαμέεσθαι, 275
 ἄψ ἔτω ἐς μέγαρον πατρὸς μέγα δυναμένοιο·
 οἱ δὲ γάμον τεύξουσι καὶ ἀρτυνέουσιν ἔεδνα
 πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε φίλης ἐπὶ παιδὸς ἔπεσθαι. |
 σοὶ δ' αὐτῷ πυκινῶς ὑποθήσομαι, αἶ κε πίθηαι·
 νῆ' ἄρσας ἐρέτησιν ἐείκοσιν, ἦτις ἀρίστη, 280
 ἔρχεο πευσόμενος πατρὸς δὴν οἰχομένοιο,
 ἦν τίς τοι εἶπῃσι βροτῶν ἢ ὅσσαν ἀκούσῃς
 ἐκ Διός, ἦ τε μάλιστα φέρει κλέος ἀνθρώποισιν. |
 πρῶτα μὲν ἐς Πύλον ἔλθε καὶ εἶρεο Νέστορα δῖον,
 κεῖθεν δὲ Σπάρτηνδε παρὰ ξανθὸν Μενέλαον· 285
 δς γὰρ δευτάτος ἦλθεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων. |
 εἰ μὲν κεν πατρὸς βίοντα καὶ νόστον ἀκούσῃς,
 ἦ τ' ἄν, τρυχόμενός περ, ἔτι τλαίης ἐνιαυτόν·
 εἰ δέ κε τεθνηῶτος ἀκούσῃς μηδ' ἔτ' ἔόντος,
 νοστήσας δὴ ἔπειτα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν 290
 σῆμά τέ οἱ χεῦναι καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερεῖξαι
 πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε, καὶ ἀνέρι μητέρα δοῦναι. |
 αὐτὰρ ἐπὴν δὴ ταῦτα τελευτήσῃς τε καὶ ἔρξῃς,
 φράζεσθαι δὴ ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν
 ὄππως κε μνηστῆρας ἐνὶ μεγάροισι τεοῖσιν 295

- κτείνης ἢ δόλω ἢ ἀμφαδόν· οὐδέ τί σε χρὴ
 νηπιάας ὀχέειν, ἐπεὶ οὐκέτι τηλίκοις ἔσοι. |
 ἢ οὐκ αἶεις, οἷον κλέος ἔλλαβε δῖος Ὀρέστης
 πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, ἐπεὶ ἔκτανε πατροφονῆα,
 Αἰγισθον δολομήτην, ὃ οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα ; 300
 καὶ σύ, φίλος,—μάλα γάρ σ' ὀρώω καλόν τε μέγαν τε—
 ἄλκιμος ἔσσο, ἵνα τίς σε καὶ ὀφιγόνων ἐν εἴπῃ. |
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆα θοὴν κατελεύσομαι ἦδη
 ἠδ' ἐτάρους, οἳ πού με μάλ' ἀσχαλώουσι μένοντες·
 σοὶ δ' αὐτῶ μελέτω, καὶ ἐμῶν ἐμπάζεο μύθων«. | 305
 τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδα·
 »ξεῖν', ἢ τοι μὲν ταῦτα φίλα φρονέων ἀγορεύεις,
 ὧς τε πατὴρ ᾧ παιδί, καὶ οὐ ποτε λήσομαι αὐτῶν. |
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον, ἐπειγόμενός περ ὁδοῖο,
 ὄφρα λοεσσάμενός τε τεταρπόμενός τε φίλον κῆρ,
 310
 δῶρον ἔχων ἐπὶ νῆα κίης, χαίρων ἐνὶ θυμῶ,
 τιμῆεν, μάλα καλόν, ὃ τοι κειμήλιον ἔσται
 ἐξ ἐμεῦ, οἷα φίλοι ξεῖνοι ξεῖνοισι διδοῦσιν«. |
 τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 »μή μ' ἔτι νῦν κατέρυκε, λιλαιόμενόν περ ὁδοῖο. 315
 δῶρον δ', ὅττι κέ μοι δόμεναι φίλον ἦτορ ἀνώγη,
 αὐτίς ἀνερχομένῳ δόμεναι οἰκόνδε φέρεσθαι
 καὶ μάλα καλὸν ἐλών· σοὶ δ' ἄξιον ἔσται ἀμοιβῆς«. |
 ἢ μὲν ἄρ' ὧς εἰποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 ὄρνις δ' ὧς ἀνόπαια διέπτατο· τῷ δ' ἐπὶ θυμῶ 320
 θῆκε μένος καὶ θάρσος, ὑπέμνησέν τέ εἰ πατὸς
 μᾶλλον ἔτ' ἢ τὸ πάροιθεν· ὃ δὲ φρεσὶν ἦσι νοήσας
 θάμβησεν κατὰ θυμόν· οἴσατο γὰρ θεὸν ἔμμεν. |
 αὐτίκα δὲ μνηστῆρας ἐπώχετο ἰσόθεος φῶς.
 τοῖσι δ' αἰοῖδος ἄειδε περικλυτός, οἳ δὲ σιωπῇ 325
 ἦατ' ἀκούοντες· ὃ δ' Ἀχαιῶν νόστον ἄειδεν
 λυγρόν, ὃν ἐκ Τροίης ἐπετείλατο Παλλὰς Ἀθήνη. |
 τοῦ δ' ὑπερωϊόθεν φρεσὶ σύνθετο θέσπιν αἰοῖδην

κούρη Ἰκαρίοιο, περιφρῶν Πηγελόπειαν
κλίμακα δ' ὑψηλὴν κατεβήσεται οἷο δόμοιο, 330

οὐκ οἶη, ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι δὺ' ἔποντο. |
ἢ δ' ὅτε δὴ μνηστήρας ἀφίκετο διὰ γυναικῶν,
στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
ἄντα παρεΐων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα·
ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεδνὴ ἐκάτερθε παρέστη. | 335
δακρῦσασα δ' ἔπειτα προσηύδα θεῶν Ἀοιδόν·

» Φήμε, πολλὰ γὰρ ἄλλα βροτῶν θελκτήρια οἶδας,
ἔργ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε, τά τε κλείουσιν Ἀοιδοί.
τῶν ἔν γέ σφιν ἄειδε παρήμενος, οἳ δὲ σιωπῇ
οἶνον πινόντων· ταύτης δ' ἀποπαύε' Ἀοιδῆς 340
λυγρῆς, ἢ τέ μοι αἰὲν ἐνὶ στήθεσσι φίλον κῆρ
τείρει, ἐπεὶ με μάλιστα καθίζετο πένθος ἄλαστον.
τοίην γὰρ κεφαλὴν ποθέω μεμνημένη αἰεὶ
[ἄνδρός, τοῦ κλέος εὐρὺν καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος]. «

τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα· 345
» μήτερ ἐμή, τί τ' ἄρα φθονέεις ἐρήθρον Ἀοιδόν
τερπέμεν ὄππῃ οἱ νόος ὄρνυται ; | οὐ γὰρ τ' Ἀοιδοὶ
αἴτιοι, ἀλλὰ ποθὶ Ζεὺς αἴτιος, ὅς τε δίδωσιν
ἀνδράσιν ἀλφιστήσιν, ὅπως ἐθέλῃσιν, ἐκάστω. |
τούτῳ δ' οὐ νέμεσις Δαναῶν κακὸν οἶτον ἀείδειν· 350
τὴν γὰρ Ἀοιδὴν μᾶλλον ἐπικλείουσ' ἄνθρωποι,
ἣτις ἀκουόντεσσι νεωτάτη ἀμφιπέληται.

σοὶ δ' ἐπιτολμαέτω κραδίη καὶ θυμὸς ἀκούειν·
οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς οἶος ἀπώλεσε νόστιμον ἦμαρ
ἐν Τροίῃ, πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι φῶτες ὄλοντο. | 355
ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα τὰ σ' αὐτῆς ἔργα κόμιζε,
ἱστόν τ' ἠλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
ἔργον ἐποίχεσθαι· μῦθος δ' ἄνδρεςσι μελήσει
πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί· τοῦ γὰρ κράτος ἔστ' ἐνὶ οἴκῳ. |

ἢ μὲν θαμβήσασα πάλιν οἶκόνδε βεβήκειν· 360
παιδὸς γὰρ μῦθον πεπνυμένον ἔνθετο θυμῷ.

ἐς δ' ὑπερῶ' ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν
κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσσῆα, φίλον πόσιν, ὄφρα οἱ ὕπνον
ἦδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλῃ γλαυκῶπις Ἀθήνη. |

μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρα σκίοντα, 365
πάντες δ' ἤρῃσαντο παρὰ λεχέεσσι κλιθῆναι. |
τοῖσι δὲ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἤρχετο μύθων·

»μητρός ἐμῆς μνηστῆρες ὑπέροβιον ὕβριν ἔχοντες,
νῦν μὲν δαινύμενοι τερπόμεθα, μηδὲ βοητὺς
ἔστω, ἐπεὶ τόδε καλὸν ἀκουέμεν ἐστὶν αἰδοῦ
τοιούδ', οἷος ὄδ' ἐστί, θεοῖσ' ἐναλίγκιος αὐδήν. | 370

ἦῶθεν δ' ἀγορήνδε καθεζώμεσθα κίοντες
πάντες, ἴν' ὕμιν μῦθον ἀπληγέως ἀποείπω«. | 373

ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ὁδᾶξ ἐν χεῖλεσι φόντες 381
Τηλέμαχον θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευεν. |
τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Ἑυπείθεος υἱός·

»Τηλέμαχ', ἧ μάλα δὴ σε διδάσκουσιν θεοὶ αὐτοὶ
ὑπαγόρην τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέως ἀγορεύειν· 385
μὴ σέ γ' ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ βασιλῆα Κρονίων
ποιήσειεν, ὃ τοι γενεῇ πατρῷον ἐστίν«. |

τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦῶδα·
Ἄντινο', εἰ πέρ μοι καὶ ἀγάσσαι, ὅτι κεν εἶπω,
καὶ κεν τοῦτ' ἐθέλοιμι, Διός γε διδόντος, ἀρέσθαι. 390
ἧ φῆς τοῦτο κάκιστον ἐν ἀνθρώποισι τετύχθαι ;
οὐ μὲν γάρ τι κακὸν βασιλευέμεν αἰψά τέ οἱ δῶ
ἀφνειὸν πέλεται καὶ τιμηέστερος αὐτός. |

ἀλλ' ἧ τοι βασιλῆες Ἀχαιῶν εἰσι καὶ ἄλλοι 395
πολλοὶ ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ, νέοι ἠδὲ παλαιοί,
τῶν κέν τις τόδ' ἔχῃσιν, ἐπεὶ θάναε δῖος Ὀδυσσεύς·
αὐτὰρ ἐγὼν οἴκοιο ἀναξ ἔσομ' ἡμετέροιο
καὶ δμῶων, οὗς μοι ληίσσατο δῖος Ὀδυσσεύς«. |

τὸν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος, Πηλόβρον πάϊς, ἀντίον ἦῶδα·
»Τηλέμαχ', ἧ τοι ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται, 400
ὅς τις ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ βασιλεύσει Ἀχαιῶν·

κτήματα δ' αὐτὸς ἔχοις καὶ δώμασιν οἷσιν ἀνάσσοις.
 μὴ γὰρ ὁ γ' ἔλθοι ἀνήρ, ὅς τις σ' ἀέκοντα βίηφι
 κτήματ' ἀπορραΐσει Ἰθάκης ἔτι ναιετοώσῃς. |
 ἀλλ' ἐθέλω σε, φέριστε, περὶ ξείνοιο ἐρέσθαι, 405
 ὀππόθεν οὗτος ἀνὴρ, ποίης δ' ἔξ εὐχεται ἔμμεν
 γαίης, ποῦ δέ νύ οἱ γενεὴ καὶ πατρίς ἄρουρα
 ἢ ἐν τιν' ἀγγελίην πατρὸς φέροι ἐρχομένοιο,
 ἢ ἐὼν αὐτοῦ χροῆς ἐελδόμενος τόδ' ἰκάνει ; |
 οἷον ἀναΐξας ἄφαρ οἴχεται, οὐδ' ὑπέμεινεν 410
 γνώμεναι· οὐ μὲν γάρ τι κακῶ εἰς ὄπα ἐώκει· |
 τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα·
 » Εὐρύμαχ', ἢ τοι νόστος ἀπώλετο πατρὸς ἐμοῖο·
 οὔτ' οὖν ἀγγελίῃ ἔτι πείδομαι, εἴ ποθεν ἔλθοι,
 οὔτε θεοπροπίης ἐμπάζομαι, ἦν τινα μήτηρ 415
 ἐς μέγαρον καλέσασα θεοπρόπον ἐξερέηται. |
 ξεῖνος δ' οὗτος ἐμὸς πατρώιος ἐκ Τάφου ἐστίν,
 Μέντης δ' Ἀγχιάλοιο δαΐφρονος εὐχεται ἔμμεν
 υἱός, ἀτὰρ Ταφίοισι φιληρέτμοισιν ἀνάσσει·
 ὡς φάτο Τηλέμαχος· φρεσὶ δ' ἀθανάτην θεὸν ἔγνω. | 420
 οἱ δ' εἰς ὄρχηστὴν τε καὶ ἱμερόεσσαν αἰοιδὴν
 τρεψάμενοι τέρποντο, μένον δ' ἐπὶ ἕσπερον ἐλθεῖν·
 τοῖσι δὲ τερπομένοισι μέλας ἐπὶ ἕσπερος ἦλθεν·
 δὴ τότε κακκείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος. |

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ε

Καλυψοῦς ἄντρον.

ἢ ῥα καὶ Ἑρμείαν υἱὸν φίλον ἀντίον ἤυδα· 28
 » Ἑρμεία, σὺ γὰρ αὐτε τά τ' ἄλλα περ ἄγγελός ἐσοι,
 νόμφη ἐυπλοκάμῳ εἰπεῖν νημερτέα βουλὴν, 30

ΟΔΥΣΣΕΙΑ

2

νόστον ᾽Οδυσσῆος ταλασίφρονος, ὥς κε νήηται
 οὔτε θεῶν πομπῇ οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων |
 ἀλλ' ὁ γ' ἐπὶ σχεδίας πολυδέσμον πῆματα πάσχων
 ἤματι κ' εἰκοστῷ Σχερίην ἐρίβωλον ἴκοιτο,
 Φαιήκων ἐς γαῖαν, οἱ ἀγχίθειοι γεγᾶσιν, 35
 οἳ κέν μοι περὶ κῆρι θεὸν ὥς τιμήσουσιν,
 πέμπουσιν δ' ἐν νηὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 χαλκόν τε χρυσόν τε ἄλλῃς ἐσθῆτά τε δόντες,
 πόλλ' ὅσ' ἂν οὐδέ ποτε Τροίης ἐξήρατ' ᾽Οδυσσεύς,
 εἴ περ ἀπήμων ἦλθε, λαχὼν ἀπὸ ληίδος αἴσαν. | 40
 ὧς γάρ οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους τ' ἰδέμεν καὶ ἰκέσθαι
 οἶκον ἐς ὑπόροφον καὶ εἶν ἐς πατρίδα γαῖαν. « |
 ὧς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε διάκτορος Ἀργεῖφόντης·
 αὐτίκ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα
 ἀμβρόσια χρύσεια, τὰ μιν φέρον ἡμὲν ἐφ' ὕγρην 45
 ἠδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν ἅμα πνοιῆσ' ἀνέμοιο.
 εἴλετο δὲ ῥάβδον, τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει,
 ὧν ἐθέλει, τοὺς δ' αὐτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει·
 τὴν μετὰ χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς Ἀργεῖφόντης. |
 Πιερίην δ' ἐπιβάς ἐξ αἰθέρος ἔμπεσε πόντῳ· 50
 σεύατ' ἔπειτ' ἐπὶ κῆμα λάρῳ ὄρνυθι ἑοικώς,
 ὃς τε κατὰ δεινοῦς κόλπους ἄλῃς ἀτρογέτοιο
 ἰχθῦς ἀγρώσσων πυκινὰ πτερὰ δεύεται ἄλμῃ·
 τῷ ἴκελος πολέεσσι δῆσατο κύμασιν Ἐριμῆς. |
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἀφίκετο τηλόθ' εὐοῦσαν, 55
 ἔνθ' ἐκ πόντου βᾶς ἰοειδῆος ἠπειρόνδε
 ἦεν, ὄφρα μέγα σπέος ἴκετο, τῷ ἔνι νύμφῃ
 ναῖεν εὐπλόκαμος· τὴν δ' ἔνδοθι τέτμεν εὐοῦσαν. |
 πῦρ μὲν ἐπ' ἐσχαρόφιν μέγα καίετο, τηλόσε δ' ὀδμῇ
 κέδρον τ' εὐκαέτοιο θύου τ' ἀνὰ νῆσον ὀδώδειν 60
 δαιομένων· ἠ δ' ἔνδον ἀοιδιάουσ' ὀπὶ καλῇ
 ἰστον ἐποιχομένη χρυσεῖη κερκίδ' ὕφαιεν. |
 ὕλη δὲ σπέος ἀμφὶ πεφύκει τηλεθώσα,

- κλήθρη τ' αἴγειρός τε καὶ εὐώδης κυπάρισσος.
 ἔνθα δέ τ' ὄρνιθες τανυσίπτεροι εὐνάζοντο, 65
 σκῶπές τ' ἰρηκές τε τανύγλωσσοί τε κορῶναι
 εἰνάλιαι, τῆσιν τε θαλάσσια ἔργα μέμηλεν.
 ἦ δ' αὐτοῦ τετάνυστο περὶ σπέεος γλαφυροῖο
 ἡμερίς ἠβῶωσα, τεθήλει δὲ σταφυλῆσιν. |
 κοῆναι δ' ἐξείης πίσυρες ῥέον ὕδατι λευκῶ, 70
 πλησίαι ἀλλήλων τετραμμένα ἀλλυδίς ἄλλη.
 ἀμφὶ δὲ λειμῶνες μαλακοὶ ἴου ἠδὲ σελίνου
 θήλεον. | ἔνθα κ' ἔπειτα καὶ ἀθάνατός περ ἐπελθὼν
 θηήσαιο ἰδὼν καὶ τερφθεΐη φρεσὶν ἦσιν.
 ἔνθα στὰς θηεῖτο διάκτορος Ἀργεῖφόντης. | 75
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα ἐῶ θηήσατο θυμῶ,
 αὐτίκ' ἄρ' εἰς εὐρὸν σπέος ἦλυθεν, οὐδέ μιν ἄντην
 ἠγνοίησεν ἰδοῦσα Καλυψὼ δία θεάων
 οὐ γάρ τ' ἀγνώτες θεοὶ ἀλλήλοισι πέλονται
 ἀθάνατοι, οὐδ' εἴ τις ἀπόπροθι δώματα ναίει. | 80
 οὐδ' ἄρ' Ὀδυσσῆα μεγαλήτορα ἔνδον ἔτεμεν,
 ἀλλ' ὃ γ' ἐπ' ἀκτῆς κλαῖε καθήμενος, ἔνθα πάρος περ,
 δάκρυσι καὶ στοναχῆσι καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἐρέχθωνε | 83
 Ἑρμείαν δ' ἐρέεινε Καλυψὼ δία θεάων 85
 ἐν θρόνῳ ἰδρῦσασα φαιινῶ σιγαλόεντι·
 »τίπτε μοι, Ἑρμεία χρυσόροαπι, εἰλήλουθας
 αἰδοῖός τε φίλος τε; πάρος γε μὲν οὐ τι θαυμίζεις.
 αὐδα ὃ τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,
 εἰ δύνamai τελέσαι γε καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίνε. | 90
 ὣς ἄρα φωνήσασα θεὰ παρέθηκε τράπεζαν 92
 ἀμβροσίης πλήσασα, κέρασσε δὲ νέκταρ ἐρυνθρόν·
 αὐτὰρ ὃ πῖνε καὶ ἦσθε διάκτορος Ἀργεῖφόντης. |
 αὐτὰρ ἐπεὶ δειπνήσασα καὶ ἤρασε θυμὸν ἐδωδῆ, 95
 καὶ τότε δὴ μιν ἔπεσσαν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 »εἰρωτῆς μ' ἐλθόντα θεὰ θεόν, αὐτὰρ ἐγὼ τοι
 νημερτέως τὸν μῦθον ἐνισπήσω· κέλεαι γάρ. |

Ζεὺς ἐμέ γ' ἠρώγει δεῦρ' ἐλθέμεν οὐκ ἐθέλοντα
 τίς δ' ἂν ἐκὼν τοσσόνδε διαδράμοι ἄλμυρον ὕδωρ 100
 ἄσπετον; οὐδέ τις ἄγχι βροτῶν πόλις, οἳ τε θεοῖσιν
 ἱερά τε ῥέζουσι καὶ ἐξαίτους ἐκατόμβας,
 ἀλλὰ μάλ' οὐ πως ἔστι Διὸς νόον αἰγιόχοιο
 οὔτε παρεξελθεῖν ἄλλον θεὸν οὔθ' ἀλιῶσαι. |
 φησί τοι ἄνδρα παρέμμεν οἰζυρώτατον ἄλλων, 105
 τῶν ἀνδρῶν, οἳ ἄστυ πέρι Πριάμοιο μάχοντο. 106
 τὸν νῦν σ' ἠρώγειν ἀποπεμπέμεν ὅτι τάχιστα 112
 οὐ γάρ οἱ τῆδ' αἴσα φίλων ἄπο νόσφιν ὀλέσθαι,
 ἀλλ' ἔτι οἳ μοῖρ' ἔστι φίλους τ' ἰδέμεν καὶ ἰκέσθαι
 οἶκον ἔς ὑπόροφον καὶ ἐὴν ἐς πατρίδα γαῖαν. | 115
 ὣς φάτο, ῥίγησεν δὲ Καλνυψὸς διὰ θεάων,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
 »σχέτλιοί ἐστε, θεοί, ζηλήμονες ἔξοχον ἄλλων,
 οἳ τε θεαῖσ' ἀγάσθε παρ' ἀνδράσιν ἐνδάζεσθαι
 ἀμφαδίην, ἣν τίς τε φίλον ποιήσεται ἀκοίτην. | 120
 ὣς μὲν ὅτ' Ὀρείων' ἔλετο ῥοδοδάκτυλος Ἥώς,
 τόφρα οἳ ἠγάσθε θεοὶ ῥῆα ζῶντες,
 ἧός μιν ἐν Ὀρτυγίῃ χρυσόθρονος Ἄρτεμις ἀγνή
 οἷσ' ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχομένη κατέπεφνεν.
 ὣς δ' ὅπότε Ἰασίῳνι εὐπλόκαμος Δημήτηρ 125
 ᾧ θυμῷ εἷξασα μίγη φιλότῃ καὶ ἐνῆ
 νειῷ ἐνι τριπόλῳ· οὐδὲ δὴν ἦεν ἄπυτος
 Ζεὺς, ὅς μιν κατέπεφνε βαλὼν ἀργῆτι κεραυνῷ. |
 ὣς δ' αὖ νῦν μοι ἀγάσθε, θεοί, βροτῶν ἄνδρα παρέμμεν.
 τὸν μὲν ἐγὼν ἐσάωσα περὶ τρόπιος βεβαῶτα 130
 οἶον, ἐπεὶ οἳ νῆα θοὴν ἀργῆτι κεραυνῷ
 Ζεὺς ἐλάσας ἐκέασσε μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ.
 [ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθεν ἐσθλοὶ ἐταῖροι,
 τὸν δ' ἄρα δεῦρ' ἀνεμός τε φέρων καὶ κῆμα πέλασεν.]
 τὸν μὲν ἐγὼ φίλεόν τε καὶ ἔτρεφον, ἠδὲ ἔφρασκον 135
 θησέμεν ἀθάνατον καὶ ἀγήραον ἤματα πάντα. |

ἀλλ' ἐπεὶ οὐ πως ἔστι Διὸς νόον αἰγίοχοιο
 οὔτε παρεξελθεῖν ἄλλον θεὸν οὔθ' ἀλιῶσαι,
 ἔρρέτω, εἰ μιν κείνος ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει,
 πόντον ἔπ' ἀτρύγετον. † πέμψω δέ μιν οὐ πη ἐγώ γε 140

οὐ γάρ μοι πάρα νῆες ἐπήρετμοι καὶ ἑταῖροι,
 οἳ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.

αὐτὰρ οἱ πρόφρων ὑποθήσομαι, οὐδ' ἐπικεύσω, ^{πῶς δὲ δὴ γὰρ}
 ὥς κε μάλ' ἀσκηθῆς ἦν πατρίδα γαῖαν ἴκηται. †

τὴν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργεῖφόντης 145
 »οὔτω νῦν ἀπόπεμπε, Διὸς δ' ἐποπίζεο μῆριν,

μή πώς τοι μετόπισθε ^{καὶ νῦν} κοτεσσάμενος χαλεπήνη. † |
 ὥς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κρατὺς Ἀργεῖφόντης·

ἢ δ' ἐπ' Ὀδυσσῆα μεγαλήτορα πότνια νόμφη
 ἦι', ἐπεὶ δὴ Ζητὸς ἐπέκλυεν ἀγγελιάων. | 150

τὸν δ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῆς εὐρεκαθήμενον οὐδέ ποτ' ὄσσε
 δακρυόφιν τέρσοντο, κατεΐβετο δὲ γλυκὺς αἰὼν

νόστον ὀδυρομένῳ, ἐπεὶ οὐκέτι ἦνδανε νόμφη
 ἀλλ' ἦ τοι νόκτας μὲν λαύεσκεν καὶ ἀνάγκη

ἐν σπέεσι γλαφυροῖσι παρ' οὐκ ἐθέλων ἐθελούσῃ, 155
 ἤματα δ' ἄμ πέτρῃσι καὶ ἠιόνεσσι καθίζων

πόντον ἔπ' ἀτρύγετον δευρέσκετο δάκρυα λείβων. | 158
 ἀγχοῦ δ' ἴσταμένη προσεφώνεε διὰ θεάων·

»κάμμορε, μή μοι ἔτ' ἐνθάδ' ὀδύροε, μηδέ τοι αἰὼν 160
 φθινέτω· ἦδη γάρ σε μάλα πρόφρασ' ἀποπέμψω.

ἀλλ' ἄγε δούρατα μακρὰ ταμῶν ἀρμόξεο χαλκῶ
 εὐρεῖαν σχεδίην· ἀτὰρ ἴκρια πῆξαι ἐπ' αὐτῆς

ὑποῦ, ὥς σε φέρῃσιν ἐπ' ἠεροειδέα πόντον. |
 αὐτὰρ ἐγὼ σῖτον καὶ ὕδωρ καὶ οἶνον ἐρυσθρὸν 165

ἐνθήσω μενοεικέ', ἃ κέν τοι λιμὸν ἐρύκοι,
 εἵματά τ' ἀμφιέσω· πέμψω δέ τοι οὖρον ὀπισθεν,

ὥς κε μάλ' ἀσκηθῆς ἦν πατρίδα γαῖαν ἴκηαι,
 αἰ κε θεοὶ γ' ἐθέλωσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὸν ἔχουσιν,

οἳ μεο φέρτεροὶ εἶσι νοῆσαι τε κοῆναί τε. † | 170

ὣς φάτο, ῥίγησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 » ἄλλο τι δὴ σύ, θεά, τόδε μῆδαι, οὐδέ τι πομπήν,
 ἢ με κέλειαι σχεδίῃ περᾶν μέγα λαῖτμα θαλάσσης
 δεινόν τ' ἀργαλέον τε· τὸ δ' οὐδ' ἐπὶ νῆες εἶσαι
 ὠκύποροι περῶσιν, ἀγαλλόμεναι Διὸς οὐρῳ. | 175
 οὐδ' ἂν ἐγὼν ἀέκητι σέθεν σχεδίης ἐπιβαίην,
 εἰ μὴ μοι τλαίης γε, θεά, μέγαν ὄρκον ὁμόσσαι
 μὴ τί μοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο. « |

ὣς φάτο, μείδῃσεν δὲ Καλυψὼ δῖα θεάων,
 χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 » ἦ δὴ ἀλιτρός γ' ἐσσί καὶ οὐκ ἀποφῶλια εἰδῶς·
 οἶον δὴ τὸν μῦθον ἐπεφράσθης ἀγορευῶσαι! |
 ἴστω νῦν τόδε γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθεν
 καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅς τε μέγιστος
 ὄρκος δεινότητος τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσιν,
 μὴ τί τοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο. | 185

ἀλλὰ τὰ μὲν νοέω καὶ φράσσομαι, ἄσπ' ἂν ἐμοὶ περ
 αὐτῇ μηδοίμην, ὅτε με χρηρὸν τόσον ἴκοι·
 καὶ γὰρ ἐμοὶ νόος ἐστὶν ἐναίσιμος, οὐδέ μοι αὐτῇ
 θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι σιδήρεος, ἀλλ' ἐλεήμων. « | 190

ὣς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο δῖα θεάων
 καρπαλίμως· ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἴχνια βαῖνε θεοῖο.
 Ἴξον δὲ σπεῖτος γλαφυρὸν θεὸς ἠδὲ καὶ ἀνὴρ,
 καὶ ῥ' ὁ μὲν ἔνθα καθέζετ' ἐπὶ θρόνου, ἔνθεν ἀνέστη | 195
 Ἑρμείας, νόμφη δὲ τίθει παρὰ πᾶσαν ἐδωδῆν,
 ἔσθειν καὶ πίνειν, οἷα βροτοὶ ἄνδρες ἔδουσιν·
 αὐτῇ δ' ἀντίον ἴξεν Ὀδυσσεύς θεῖοιο,
 τῇ δὲ παρ' ἀμβροσίην δμῶαι καὶ νέκταρ ἔθηκαν.
 οἱ δ' ἐπ' ὀνήαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον. | 200
 αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ἐδητύος ἠδὲ ποτιήτος,
 τοῖσ' ἄρα μύθων ἦρχε Καλυψὼ δῖα θεάων·

» διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,

οὔτω δὴ οἰκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
 αὐτίκα νῦν ἐθέλεις Ἴμεναι; σὺ δὲ χαῖρε καὶ ἔμπης. | 205
 εἴ γε μὲν εἰδείης σῆσι φρεσίν, ὅσσα τοι αἶσα
 κήδε' ἀναπλήσῃσι πρὶν πατρίδα γαῖαν ἰδέσθαι,
 ἐνθάδε κ' αὖθι μένων σὺν ἔμοι τόδε δῶμα φυλάσσοις
 ἀθάνατός τ' εἴης, ἱμερόμενός περ ἰδέσθαι
 σὴν ἄλοχον, τῆς τ' αἰὲν ἐέλδεται ἤματα πάντα. | 210
 οὐ μὲν θῆν κείνης γε χειρίων εὐχομαι ἔμμεν
 οὐ δέμας οὐδὲ φνήν. ἐπεὶ οὐ πως οὐδὲ ἔοικεν
 θνητὰς ἀθανάτησι δέμας καὶ εἶδος ἐρίζειν. « |
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 »πότνα θεά, μὴ μοι τόδε χῶεο. οἶδα καὶ αὐτὸς | 215
 πάντα μάλ', οὐνεκα σεῖο περίφρων Πηνελόπεια
 εἶδος ἀκιδνοτέρη μέγεθός τ' εἰς ἅντα ἰδέσθαι·
 ἢ μὲν γὰρ βροτός ἐστι, σὺ δ' ἀθάνατος καὶ ἀγήρω·
 ἀλλὰ καὶ ὧς ἐθέλω καὶ ἐέλδομαι ἤματα πάντα
 οἴκαδέ τ' ἐλθέμεναι καὶ νόστιμον ἡμαρ ἰδέσθαι. | 220
 εἰ δ' αὖ τις ῥαίησι θεῶν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
 τλήσσομαι ἐν στήθεσσιν ἔχων ταλαπενθέα θυμόν·
 ἦδη γὰρ μάλα πολλὰ πάθον καὶ πολλὰ μόγησα
 κῦμασι καὶ πολέμῳ· μετὰ καὶ τόδε τοῖσι γενέσθω. « |
 ὧς ἔφατ', ἠέλιος δ' ἄρ' ἔδυσσε καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν. | 225
 ἐλθόντες δ' ἄρα τῷ γε μυχῶ σπέεος γλαφυροῖο
 τερπέσθην φιλότῃτι, παρ' ἀλλήλοισι μένοντες. |

Ὀδυσσεύς σχεδία.

ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως, ^{χερσίν}
 αὐτίχ' ὁ μὲν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε ἔννυτ' Ὀδυσσεύς,
 αὐτὴ δ' ἀργύρεον φᾶρος μέγα ἔννυτο νύμφη, | 230
 λεπτόν καὶ χαρίεν, περὶ δὲ ζώνην βάλετ' ἰξυῖος.
 καλὴν χρυσεῖην, κεφαλῇ δ' ἐφύπερθε καλύπτρην.
 καὶ τότε Ὀδυσσῆι μεγαλήτορι μῆδετο πομπήν. | 233

- τέτρατον ἡμαρ ἕεν, καὶ τῷ τετέλεστο ἅπαντα· 262
 τῷ δ' ἄρα πέμπτῳ πέμπ' ἀπὸ νήσου διὰ Καλυψῶ
 εἵματά τ' ἀμφιέσασα θυώδεα καὶ λοέσασα.
 ἐν δέ οἱ ἀσκὸν ἔθηκε θεὰ μέλανος οἴνοιο 265
 τὸν ἕτερον, ἕτερον δ' ὕδατος μέγαν, ἐν δέ καὶ ἦα
 κωρύκῳ· ἐν δέ οἱ ὄψα τίθει μεροεικέα πολλὰ.
 οὔρον δὲ προέηκεν ἀπήμονά τε λιαρὸν τε. |
 γηθόσυνος δ' οὔρῳ πέτασ' ἰστία δῖος Ὀδυσσεύς·
 αὐτὰρ ὁ πηδαλίῳ ἰθύνετο τεγηνέντως 270
 ἤμενος, οὐδέ οἱ ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτεν
 Πηληιάδας τ' ἐσορῶντι καὶ ὄψῃ δύνοντα Βοώτην
 ἄρκτον θ', ἦν καὶ ἄμαξαν ἐπὶ κλήσιν καλέουσιν,
 ἣ τ' αὐτοῦ στρέφεται καὶ τ' Ὀρώνα δοκεύει,
 οἷη δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν Ὀκεανοῦς· 275
 τὴν γὰρ δὴ μιν ἄνωγε Καλυψῶ διὰ θεάων
 ποντοπορευέμεναι ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς ἔχοντα. |
 ἑπτὰ δὲ καὶ δέκα μὲν πλέεν ἡματα ποντοπορευέων,
 ὀκτωκαδεκάτῃ δ' ἐφάνη ὄρεα σκιόεντα
 γαίης Φαιήκων, ὅθι τ' ἄγχιστον πέλει' αὐτῷ· 280
 εἴσατο δ' ὡς ὅτε ῥινὸν ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ. |
 τὸν δ' ἐξ Αἰθιόπων ἀνιῶν κρείων ἐνοσίχθων
 τηλόθεν ἐκ Σολύμων ὀρέων ἴδεν· εἴσατο γάρ οἱ
 πόντον ἐπιπλώων· ὁ δ' ἐχώσατο κηρόθι μᾶλλον,
 κινήσας δὲ κάρη προτὶ ὄν μνθήσατο θυμόν· | 285
 » ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ μετεβούλευσαν θεοὶ ἄλλως
 ἀμφ' Ὀδυσῆϊ ἐμεῖο μετ' Αἰθιόπεσιν ἐόντος
 καὶ δὴ Φαιήκων γαίης σχεδόν, ἔνθα οἱ αἴσα
 ἐκφυγέμεν μέγα πείραρ ὀϊζύος, ἣ μιν ἰκάνει.
 ἀλλ' ἔτι μὲν μὴν φημι ἄδην ἐλάαν κακότητος.· | 290
 ὡς εἰπὼν σύναγεν νεφέλας, ἐτάραξε δὲ πόντον
 χερσὶ τρίαίναν ἐλών· πάσας δ' ὀρόθυνην ἀέλλας
 παντοίων ἀνέμων, σὺν δὲ νεφεέεσσι κάλυπεν
 γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον· ὀρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ·

σὺν δ' Εὐρός τε Νότος τ' ἔπεσον Ζέφυρός τε δυσαῆς 295
 καὶ Βορέης αἰθρηγενέτης μέγα κῆμα κυλίνδων. |
 καὶ τότε Ὀδυσσεύς λῦτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
 ὦ μοι ἐγὼ δειλός! τί νῦ μοι μήκιστα γένηται; ✓
 δεῖδω, μὴ δὴ πάντα θεὰ νημερτέα εἶπεν, 300
 ἢ μ' ἔφατ' ἐν πόντῳ, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἰκέσθαι,
 ἄλγε' ἀναπλήσειν· τὰ δὲ δὴ νῦν πάντα τελεῖται. |
 ὅσοισιν νεφέεσσι περιστέφει οὐρανὸν εὐρὴν
 Ζεὺς, ἐτάραξε δὲ πόντον, ἐπισπέρχουσι δ' ἄελλα
 παντοίων ἀνέμων· νῦν μοι σάος αἰπὺς ὄλεθρος. | 305
 τρεῖς μάκαρες Δαναοὶ καὶ τετράκις, οἳ τότε ὄλοντο
 Τροίῃ ἐν εὐρείῃ χάριν Ἀτρεΐδῃσι φέροντες. |
 καὶ δὴ ἐγὼ γ' ὄφελον θανέμεν καὶ πότμον ἐπισπεῖν
 ἡματι τῷ, ὅτε μοι πλεῖστοι χαλκῆρρα δοῦρα
 Τρῶες ἐπέριψαν περὶ Πηλεΐωνι θανόντι· 310
 τῷ κ' ἔλαχον κτερέων, καὶ μεν κλέος ἦγον Ἀχαιοί·
 νῦν δέ με λευγαλέῳ θανάτῳ εἴμαρτο ἄλῳναι. |
 ὣς ἄρα μιν εἰπόντ' ἔλασεν μέγα κῆμα κατ' ἄκρης
 δεινὸν ἐπεσύμενον, περὶ δὲ σχεδὴν ἐέλιξεν.
 τῆλε δ' ἀπὸ σχεδῆς αὐτὸς πέσε, πηδάλιον δὲ 315
 ἐκ χειρῶν προέηκε· μέσον δὲ οἱ ἰστὸν ἔαξεν
 δεινὴ μισγομένων ἀνέμων ἐλθοῦσα θύελλα,
 τηλοῦ δὲ σπεῖρον καὶ ἐπίκριον ἔμπεσε πόντῳ. |
 τὸν δ' ἄρ' ὑπόβρυχα θῆκε πολὺν χρόνον, οὐδὲ δυνάσθη
 αἶψα μάλ' ἀνσχεθέμεν μεγάλοι' ὑπὸ κύματος ὀρμῆς· 320
 εἵματα γάρ ῥ' ἐβάρυνε, τὰ οἱ πόρε διὰ Καλυψώ. |
 ὁπρὲ δὲ δὴ ῥ' ἀνέδν, στόματος δ' ἐξέπτυσεν ἄλμυρ
 πικρῆν, ἣ οἱ πολλὴ ἀπὸ κρατὸς κελάρυζεν.
 ἀλλ' οὐδ' ὥς σχεδῆς ἐπελήθετο τειρόμενός περ,
 ἀλλὰ μεθορμηθεὶς ἐνὶ κύμασιν ἐλλάβει' αὐτῆς, 325
 ἐν μέσση δὲ καθῖζε τέλος θανάτοιο' ἀλεείνων. |
 τὴν δ' ἐφόρει μέγα κῆμα κατὰ ῥόον ἔνθα καὶ ἔνθα.

ὡς δ' ὅτ' ὀπωρινὸς Βορέης φορέησιν ἀκάνθας
 ἄμ πεδίον, πυκιναὶ δὲ πρὸς ἀλλήλησιν ἔχονται,
 ὡς τὴν ἄμ πέλαγος ἄνεμοι φέρον ἔνθα καὶ ἔνθα. 330
 ἄλλοτε μὲν τε Νότος Βορῆη προβάλεσκε φέρεσθαι,
 ἄλλοτε δ' αὐτ' Εὖρος Ζεφύρω εἴξασκε διώκειν. |

τὸν δὲ ἴδεν Κάδμου θυγάτηρ καλλίσφυρος Ἰνώ,
 Λευκοθέη, ἣ πρὶν μὲν ἔεν βροτὸς ἀυδήεσσα,
 νῦν δ' ἄλως ἐν πελάγεσσιν θεῶν ἕξ ἔμμορε τιμῆς. 335

ἣ ῥ' Ὀδυσῆ' ἐλέησεν ἀλώμενον ἄλγε' ἔχοντα. 336

ἴξε δ' ἐπὶ σχεδῆς πολυδέσμοι' εἶπε τε μῦθον. 338

» κάμμορε, τίπτε τοι ὦδε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 ὠδύσατ' ἐκπάγλως, ὅτι τοι κατὰ πολλὰ φντεῦει; | 340

οὐ μὲν δὴ σε καταφθείσει μάλα περ μενεαίωνων
 ἀλλὰ μάλ' ὦδ' ἔρξαι, δοκέεις δέ μοι οὐκ ἀπινύσειν
 εἴματα ταῦτ' ἀποδὺς σχεδίην ἀνέμοισι φέρεσθαι
 κάλλιπ', ἀτὰρ χεῖρεσσι νέων ἐπιμαίεο νόστου
 γαίης Φαιήκων, ὅθι τοι μοῖρ' ἐστὶν ἀλύξαι. | 345

τῇ δέ, τόδε κρήδεμνον ὑπὸ στέροιο ταnúσαι
 ἄμβροτον οὐδέ τί τοι παθέμεν δέος οὐδ' ἀπολέσθαι.
 αὐτὰρ ἐπὴν χεῖρεσσι ἐφάψεται ἠπείροιο,
 ἄψ ἀπολυσάμενος βαλέειν εἰς οἴνοπα πόντον
 πολλὸν ἀπ' ἠπείροιο, αὐτὸς δ' ἀπὸ νόσφι τραπέσθαι. « | 350

ὡς ἄρα φωνήσασα θεὰ κρήδεμνον ἔδωκεν,
 αὐτὴ δ' ἄψ ἐς πόντον ἐδύσετο κυμαίνοντα
 αἰθυῖη ἐικνῦα· μέλαν δέ ἐ κῶμα κάλυπεν. |
 αὐτὰρ ὁ μέρμηριξε πολύτλας διὸς Ὀδυσσεύς,
 ὀχθηήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὄν μεγαλήτορα θυμόν. 355

» ὦ μοι ἐγὼ, μή τίς μοι ὄφαινῆσιν δόλον αἰτε
 ἀθανάτων, ὅ τε με σχεδῆς ἀποβῆμεν ἀνώγει! |
 ἀλλὰ μάλ' οὐ πω πείσομ', ἐπεὶ ἐκάς ὀφθλμοῖσιν
 γαῖαν ἐγὼν ἰδόμεν, ὅθι μοι φάτο φύξιμον ἔμμεν.
 ἀλλὰ μάλ' ὦδ' ἔρξω, δοκέει δέ μοι ἔμμεν ἄριστον. 360
 ὄφρ' ἂν μὲν κεν δούρατ' ἐν ἀρμονίησιν ἀρήρη,

τόφρ' αὐτοῦ μενέω καὶ τλήσομαι ἄλγεα πάσχων·
 αὐτὰρ ἐπὴν δὴ μοι σχεδίην διὰ κῆμα τινάξῃ,
 νήξομ', ἐπεὶ οὐ μὲν τι πάρα προνοῆσαι ἄμεινον. « |
 ἦος δ' ταυθ' ὄρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν, 365
 ὦρσε δ' ἐπὶ κῆμα Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 δεινόν τ' ἀργαλέον τε, κατηρεφές, ἤλασε δ' αὐτόν.
 ὡς δ' ἄνεμος ζαῆς ἠίων θημῶνα τινάξῃ
 καρφαλέων· τὰ μὲν ἄρ τε διεσκέδασ' ἄλλυδις ἄλλη·
 ὧς τῆς δούρατα μακρὰ διεσκέδασ'. | αὐτὰρ Ὀδυσσεύς 370
 ἄμφ' ἐνὶ δούρατι βαῖνε, κέληθ' ὡς ἵππον ἐλαύνων,
 εἵματα δ' ἐξαπέδυνε, τὰ οἱ πόρε δῖα Καλυψῶ.
 αὐτίκα δὲ κρηδέμνον ὑπὸ στέροιο τάνυσσεν,
 αὐτὸς δὲ πρηγῆς ἀλλὴ κάμπεσε χεῖρε πετάσσας,
 νηχέμεναι μεμαῶς. | ἶδε δὲ κρείων ἐνοσίχθων, 375
 κινήσας δὲ κάρη προτιὸν μυθήσατο θυμόν·
 »οὔτω γῶν κακὰ πολλὰ παθὼν ἀλόω κατὰ πόντον,
 εἰς ὃ κεν ἀνθρώποισι διοτρεφέεσι μιγῆης·
 ἀλλ' οὐδ' ὧς σε ἔολπα ὀνόσσεσθαι κακότητος. «
 ὧς ἄρα φωνήσας ἵμασεν καλλιτέριχας ἵππους, 380
 ἔκετο δ' εἰς Αἰγιάς, ὅθι οἱ κλυτὰ δόματ' ἔασιν. |
 αὐτὰρ Ἀθηναίη κούρη Διὸς ἄλλ' ἐνόησεν.
 ἦ τοι τῶν ἄλλων ἀνέμων κατέδησε κελεύθους,
 παύσασθαι δ' ἐκέλευσε καὶ εὐνηθῆναι ἅπαντας·
 ὦρσε δ' ἐπὶ κραιπνὸν Βορέην, πρὸ δὲ κύματ' ἔαξεν 385
 ἦος ὃ γε Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μιγεῖν
 διογένης Ὀδυσσεύς, θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξας. |
 ἔνθα δῶν νύκτας δύο τ' ἤματα κύματι πηγῶ
 πλάζετο, πολλὰ δέ οἱ κραδίη προτιόσσειτ' ὄλεθρον.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἤμαρ ἐνπλόκαμος τέλεσ' Ἦώς, 390
 καὶ τότε ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο, ἦ δὲ γαλήνη
 ἔπλετο νηνεμίη· ὃ δ' ἄρα σχεδὸν εἶσιδε γαῖαν
 ὄξυ μάλα προϋδῶν, μεγάλοι' ὑπὸ κύματος ἀρθεῖς. |
 ὡς δ' ὅτ' ἂν ἀσπασίος βίτοτος παιδείεσσι φανῆη

- πατρός, ὃς ἐν νούσῳ κεῖται κρατέω' ἄλγεα πάσχων, 395
 δηρὸν τηρόμενος, στυγερός δέ οἱ ἔχραε δαίμων,
 ἀσπίσιον δ' ἄρα τόν γε θεοὶ κακότητος ἔλυσαν,
 ὧς Ὀδυσῆ' ἀσπαστὸν εἰείσατο γαῖα καὶ ὕλη,
 νῆγε δ' ἐπειγόμενος ποσὶν ἠπείροι' ἐπιβῆμεν. |
 ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆν, ὅσσον τε γέγωνε βοήσας, 400
 καὶ δὴ δοῦπον ἄκουσε ποτὶ σπιλάδεσσι θαλάσσης·
 ῥόχθνε δὲ μέγα κῆμα ποτὶ ξερόν ἠπείροιο
 δεινὸν ἐρευγόμενον, εἴλυτο δὲ πάνθ' ἄλός ἄχνη
 οὐ γὰρ ἔσαν λιμένες νηῶν ὄχοι, οὐδ' ἐπιωγαί,
 ἀλλ' ἀκταὶ προβλήητες ἔσαν σπιλάδες τε πάγοι τε | 405
 καὶ τότε Ὀδυσσεύς λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
 ὄχθησας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν· |
 » ὦ μοι, ἐπεὶ δὴ γαῖαν ἀελπέα δῶκεν ιδέσθαι
 Ζεὺς, καὶ δὴ τόδε λαῖτμα διατμήξας ἐπέρησα,
 ἔκβασις οὐ πη φαίνεθ' ἄλός πολιοῖο θύραζε· 410
 ἔκτοσθεν μὲν γὰρ πάγοι ὀξέες, ἀμφὶ δὲ κῆμα
 βέβρουχεν ῥόθιον, λισσῆ δ' ἀναδέδρομε πέτρῃ,
 ἀγχιβαθῆς δὲ θάλασσα, καὶ οὐ πῶς ἔστι πόδεσσι
 στήμενα ἀμφοτέροισι καὶ ἐκφυγέμεν κακότητα· |
 μή πὼς μ' ἐκβαίνοντα βάλῃ λίθακι ποτὶ πέτρῃ 415
 κῆμα μέγ' ἀρπάξαν· μελέη δέ μοι ἔσσειται ὀρμή· |
 εἰ δέ κ' ἔτι προτέρω παρανήξομαι, ἦν που ἐφεύρω
 ἠμόνας τε παραπλήγας λιμένας τε θαλάσσης,
 δεῖδω, μή μ' ἐξαῦτις ἀναρπάξασα θύελλα
 πόντον ἔπ' ἰχθυόοντα φέρῃ βαρέα στενάχοντα, 420
 ἢ τί μοι καὶ κῆτος ἐπισσεύῃ μέγα δαίμων
 ἐξ ἄλός, οἷά τε πολλὰ τρέφει κλυτὸς Ἀμφιτριτῆ·
 οἶδα γάρ, ὧς μοι ὀδώδυσται κλυτὸς ἐννοσίγαιος. « |
 ἦος ὃ ταῦθ' ὤρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 τόφρα δέ μιν μέγα κῆμα φέρε τρηχεῖαν ἐπ' ἀκτῆν. | 425
 ἔνθα κ' ἀπὸ ῥινοῦς δρύφθη, σὺν δ' ὅστε' ἀράχθη,
 εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεά, γλαυκῶπις Ἀθήνη·

- ἀμφοτέρωσι δὲ χερσὶν ἐπεσσύμενος λάβε πέτρης,
 τῆς ἔχετο στενάχων, ἦος μέγα κῆμα παρήλθεν. | 430
 καὶ τὸ μὲν ὧς ὑπάλυξε, παλιρροῖον δέ μιν αὐτὶς
 πληξεν ἐπεσσύμενον, τηλοῦ δέ μιν ἔμβαλε πόντῳ.
 ὧς δ' ὅτε πουλύποδος θαλάμης ἐξελκομένοιο
 πρὸς κοτυληδονόφιν πυκιναὶ λάιγγες ἔχονται,
 ὧς τοῦ πρὸς πέτρῃσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
 ῥινοὶ ἀπέδρουφθεν τὸν δὲ μέγα κῆμα κάλυψεν. | 435
 ἔνθα κε δὴ δύστηνος ὑπὲρ μόρον ὄλειτ' Ὀδυσσεύς,
 εἰ μὴ ἐπιφροσύνην δῶκε γλανκῶπις Ἀθήνη.
 κύματος ἔξαναδύς, τὰ τ' ἐρεύγεται ἠπειρόνδε,
 νῆχε παρἔξ ἐς γαῖαν ὀρώμενος, εἴ που ἐφεύροιο
 ἠμόνας τε παραπλήγας λιμένας τε θαλάσσης. | 440
 ἀλλ' ὅτε δὴ ποταμοῖο κατὰ στόμα καλλιρροίοιο
 ἴξε νέων, τῇ δὴ οἱ εἰείατο χῶρος ἄριστος,
 λειῶς πετράων, καὶ ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο. |
 ἔγνω δὲ προρέοντα καὶ εὔξατο ὄν κατὰ θυμόν·
 » κλυθι, ἄναξ, ὅτις ἐσσί· πολύλλιστον δέ σ' ἰκάνω, 445
 φεύγων ἐκ πόντοιο Ποσειδάωνος ἐνιπιάς·
 αἰδοῖός μὲν τ' ἐστὶ καὶ ἀθανάτοιοι θεοῖσιν,
 ἀνδρῶν ὅς τις ἴκηται ἀλώμενος, ὧς καὶ ἐγὼ νῦν
 σὸν τε ῥόον σά τε γούναθ' ἰκάνω πολλὰ μογήσας.
 ἀλλ' ἐλέαιρε, ἄναξ· ἰκέτης δέ τοι εὔχομαι ἔμμεν. « | 450
 ὧς φάθ', ὁ δ' αὐτίκα παῦσεν ἐὸν ῥόον, ἔσχε δὲ κῆμα,
 πρόσθε δέ οἱ ποίησε γαλήνην, τὸν δὲ σώσεν
 ἐς ποταμοῦ προχοάς. | ὁ δ' ἄμφω γούνατ' ἔκαμψεν
 χεῖράς τε στιβαράς· ἀλλ' ἄλλο δέδμητο φίλον κῆρ.
 ᾧδε δὲ χροά πάντα, θάλασσα δὲ κήκιε πολλή 455
 ἄν στόμα τε ῥῖνός θ'. ὁ δ' ἄρ' ἄπνευστος καὶ ἀνανδος
 κεῖτ' ὀλιγηπελέων, κάματος δέ μιν αἰνὸς ἴκανε. |
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἄμπνυτο καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη,
 καὶ τότε δὴ κρήδεμνον ἀπὸ ἔο λῦσε θεοῖο.
 καὶ τὸ μὲν ἐς ποταμὸν ἀλιμυρῆεντα μεθῆκεν, 460

ἄψ δ' ἔφερον μέγα κῆμα κατὰ ῥόον, αἴψα δ' ἄρ' Ἴνῳ
δέξατο χερσὶ φίλησιν· ὃ δ' ἐκ ποταμοῦ λιασθεὶς
σχοίνῳ ὑπεκλίνθη, κῆσε δὲ ζεΐδωρον ἄρουραν. |
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὄν μεγαλήτορα θυμόν·

»ὦ μοι ἐγώ, τί πάθω! τί νύ μοι μῆξιστα γένηται; 465
εἰ μὲν κ' ἐν ποταμῷ δυσκηδέα νύκτα φυλάσσω,
μή μ' ἄμυδις στίβη τε κακῆ καὶ θῆλος ἐέροση
ἐξ ὀλιγηπελῆης δαμάση κεκαφηότα θυμόν·

αὔρη δ' ἐκ ποταμοῦ ψυχρὴ πνέει ἠῶθι πρό· |
εἰ δέ κεν ἐς κλιτὴν ἀναβάς καὶ δάσκιον ὕλην 470
θάμνοισ' ἐν πυκνοῖσι καταδράδω, εἴ με μεθεῖη
ῥῆγος καὶ κάματος, γλυκερὸς δέ μοι ὕπνος ἐπέλθοι,
δεῖδω, μὴ θήρεσσιν ἔλωρ καὶ κύρμα γένωμαι.« |

ὣς ἄρα οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον ἔμμεν·
βῆ ῥ' ἵμεν εἰς ὕλην· τὴν δὲ σχεδὸν ὕδατος εὔρεν 475
ἐν περιφαινομένῳ· δοιοὺς δ' ἄρ' ὑπήλυθε θάμνονας,
ἐξ ὁμόθεν πεφυῶτας· ὃ μὲν φυλῆς, ὃ δ' ἐλαίης.

τοὺς μὲν ἄρ' οὐτ' ἀνέμων διάη μένος ὑγρὸν ἀέντων,
οὔτε ποτ' ἠέλιος φαέθων ἀκτῖσιν ἔβαλλεν,
οὐτ' ὄμβρος περάσσκε διαμπερές· ὥς ἄρα πυκνοὶ 480
ἀλλήλοισιν ἔφην ἐπαμοιβαδῖς· οὓς ὑπ' Ὀδυσσεὺς
δύσετ'.

| ἄφαρ δ' εὐνήν ἐπαμήσατο χερσὶ φίλησιν
εὐρεΐαν· φύλλων γὰρ ἔεν χύσις ἠλιθα πολλή,
ὄσσον τ' ἠὲ δύο ἠὲ τρεῖς ἀνδρας ἔρουσθαι
ᾧρη χειμερῆη, εἰ καὶ μάλα περ χαλεπαῖνοι. 485

τὴν μὲν ἰδὼν γήθησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
ἐν δ' ἄρα μέσση λέκτο, χύσιν δ' ἐπεχεύατο φύλλων.

ὥς δ' ὅτε τις δαλὸν σποδιῇ ἐνέκρουσε μελαίνῃ
ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιῆς, ᾧ μὴ πάρα γείτονες ἄλλοι,
σπέρμα πυρὸς σῶζων, ἵνα μὴ ποθεν ἄλλοθεν αὔοι, 490

ὥς Ὀδυσσεὺς φύλλοισι καλύψατο. | τῷ δ' ἄρ' Ἀθήνη
ὑπνον ἐπ' ὄμμασι χεῦ, ἵνα μιν παύσειε τάχιστα
δυσπονέος καμάτοιο φίλα βλέφαρ' ἀμφικαλύψας.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ζ

Ὀδυσσεύς ἄφιξις εἰς Φαίακας

Ὡς δὲ μὲν ἔνθα καθεῦθε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς
 ἔπνῳ καὶ καμάτῳ ἀρημένος· αὐτὰρ Ἀθήνη
 βῆ δ' ἐς Φαιήκων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε,
 οἳ πρὶν μὲν ποτ' ἔναιον ἐν εὐρυχόρῳ Ὑπερείῃ,
 ἀγχοῦ Κυκλώπων, ἀνδρῶν ὑπερῆγορόντων, 5
 οἳ σφεας σινέσκοντο, βίηφι δὲ φέροτεροι ἦσαν. |
 ἔνθεν ἀναστήσας ἄγε Ναυσίθοος θεοειδής,
 εἶσεν δὲ Σχερήϊ ἐκάς ἀνδρῶν ἀλφηστάων·
 ἀμφὶ δὲ τεῖχος ἔλασσε πόλει, καὶ ἐδείματο οἶκος,
 καὶ νηὸς ποίησε θεῶν, καὶ ἐδάσσατ' ἀρούρας. | 10
 ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη κηρὶ δαμείς Ἄιδόσδε βεβήκει,
 Ἄλκινόος δὲ τότε ἦρχε, θεῶν ἄπο μῆδεα εἰδώς. Δ
 τοῦ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα θεά, γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 νόστον Ὀδυσῆι μεγαλήτορι μητιώσα.
 βῆ δ' ἵμεν ἐς θάλαμον πολυδαίδαλον, ᾧ ἐνὶ κούρῃ 15
 κοιμάετ' ἀθανάτησι φυὴν καὶ εἶδος ὁμοίη,
 Ναυσικάα, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἄλκινόοιο,
 παρὸς δὲ δύο ἀμώιπολοι, Χαρίτων ἄπο κάλλος ἔχουσαι,
 σταθμοῖν ἐκάτερθε, θύραι δ' ἐπέκειντο φαειναί. |
 ἦ δ' ἀνέμοι' ὡς πνοιῆ ἐπέσσυτο δέμνια κούρης, 20
 στή δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν,
 εἰδομένη κούρῃ ναυσικλειτοῦ Δύμαντος,
 ἦ οἳ ὁμηλικὴ μὲν ἔεν, κεχάριστο δὲ θυμῷ.
 τῇ μιν εἰσαμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη· |
 »Ναυσικάα, τί νύ σ' ὦδε μεθήμενα γείνατο μήτηρ; 25
 εἶματα μὲν τοι κεῖται ἀκηδέα σιγαλόεντα,
 σοὶ δὲ γάμος σχεδὸν ἔστιν, ἵνα χρῆ καλὰ μὲν αὐτήν
 ἔννυσθαι, τὰ δὲ τοῖσι παρασχέμεν, οἳ κέ σ' ἄγωνται·

ἐκ γάρ τοι τούτων φάτις ἀνθρώπους ἀναβαίνει
 ἐσθλή, χαίρουσιν δὲ πατήρ καὶ πότνια μήτηρ. |
 ἀλλ' ἴομεν πλυνέουσαι ἅμ' ἠοί φαινομένηφιν·
 καὶ τοι ἐγὼ συνέριθος ἅμ' ἔσομαι, ὄφρα τάχιστα
 ἐντόνυαι, ἐπεὶ οὐ τοι ἔτι δὴν παρθένος ἔσσειαι·
 ἦδη γάρ σε μῶνται ἀριστιῆες κατὰ δῆμον
 πάντων Φαιήκων, ὅθι τοι γένος ἐστὶ καὶ αὐτῆ· | 35
 ἀλλ' ἄγ' ἐπότρυνον πατέρα κλυτὸν ἠῶθι πρὸ
 ἡμιόνους καὶ ἄμαξαν ἐφοπλίσαι, ἣ κεν ἄγῃσιν
 ζῶστρά τε καὶ πέπλους καὶ ῥήγεια σιγαλόεντα.
 καὶ δὲ σοὶ ὦδ' αὐτῆ πολὺ κάλλιον ἢ ἐπόδεσσιν
 ἔρχεσθαι· πολλὸν γὰρ ἀπὸ πλυνοί εἰσι πόληος. « | 40
 ἦ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη
 Οὐλύμπιόνδ', ὅθι φασὶ θεῶν ἔδος ἀσφαλὲς αἰεὶ
 ἔμμεναι. οὐτ' ἀνέμοισι τινάσσειται οὔτε ποτ' ὄμβρω
 δεύεται οὔτε χιῶν ἐπιπίλνεται, ἀλλὰ μάλ' αἴθρη
 πέπταται ἀνέφελος, λευκῆ δ' ἐπιδέδρομεν αἴγλη. | 45
 τῷ ἔνι τέρονται μάκαρες θεοὶ ἤματα πόντα·
 ἔνθ' ἀπέβη γλαυκῶπις, ἐπεὶ διεπέφραδε κούρη.
 αὐτίκα δ' Ἦὼς ἦλθεν εὐθρόνος, ἣ μιν ἔγειρεν,
 Νηυσικίαν εὐπέπλον· ἄφαρ δ' ἀπεθαύμασ' ὄνειρον,
 βῆ δ' ἵμεναι διὰ δώμαθ', ἵν' ἀγγείλειε τοκεῦσιν, | 50
 πατρὶ φίλῳ καὶ μητρὶ· κηχῆσατο δ' ἔνδον ἔόντας. |
 ἦ μὲν ἐπ' ἐσχάρῃ ἦστο σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν
 ἠλάκατα στρωφῶσ' ἀλιπόρφυρα· τῷ δὲ θύραζε
 ἐρχομένῳ ξύμβλητο μετὰ κλειτοῦς βασιλῆας
 ἐς βουλῆν, ἵνα μιν κάλεον Φαίηκες ἀγανοί. | 55
 ἦ δὲ μάλ' ἄγχι στᾶσα φίλον πατέρα προσέειπεν·
 »πάππα φίλ', οὐκ ἂν δῆ μοι ἐφοπλίσειας ἀπήνην
 ὑψηλήν, ἐύκυκλον, ἵνα κλυτὰ εἴματ' ἄγωμαι
 ἐς ποταμὸν πλυνέουσα, τά μοι ῥερυπωμένα κεῖται; |
 καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ ἔοικε μετὰ πρῶτοισιν ἔόντα
 βουλὰς βουλευεῖν καθαρά χροῖ εἴματ' ἔχοντα. | 60

πέντε δέ τοι φίλοι υἱες ἐνὶ μεγάροισι γεγάασιν,
οἱ δὲ ὀπυῖοντες, τρεῖς δ' ἠΐθεοι θαλέθοντες·
οἱ δ' αἰεὶ ἐθέλουσι νεόπλυτα εἴματα ἔχοντες
ἐς χορὸν ἔρχεσθαι· τὰ δ' ἐμῆ φρενὶ πάντα μέμνηεν. « 65

ὣς ἔφατ'· αἶδετο γὰρ θαλερὸν γάμον ἐξονομήναι
πατρὶ φίλω. | ὁ δὲ πάντα νόει καὶ ἀμείβετο μύθῳ·
»οὔτε τοι ἡμιόνων φθονέω, τέκος, οὔτε τευ ἄλλου.
ἔρχε'· ἀτάρ τοι δμῶδες ἐφοπλίσσουσιν ἀπήνην
ὕψηλῆν, ἐόκυκλον, ὑπερτερεῖν ἀραρυῖαν. « | 70

ὣς εἰπὼν δμῶεσσιν ἐκέκλετο· τοὶ δὲ πίθοντο.
οἱ μὲν ἄρ' ἐκτὸς ἄμαξαν εὐτροχον ἡμιονεῖην
ὠπλεον, ἡμιόνους θ' ὕπαγον ζευξάν θ' ὑπ' ἀπήνην.
κούρη δ' ἐκ θαλάμοιο φέρον ἐσθῆτα φαινήν. | 75

καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν ἐυξέστω ἐπ' ἀπήνην·
μήτηρ δ' ἐν κίστῃ ἐτίθει μενοεικέ' ἐδωδὴν
παντοίην, ἐν δ' ὄψα τίθει, ἐν δ' οἶνον ἔχουεν
ἀσκάῳ ἐν αἰγείῳ· κούρη δ' ἐπεβήσεται ἀπήνης,
δῶκεν δὲ χρυσέῃ ἐν ληκύθῳ ὕγρον ἔλαιον,
ἦος χυτλώσαιο σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν. | 80

ἢ δ' ἔλαβεν μάστιγα καὶ ἠνία σιγαλόεντα,
μάστιξεν δ' ἐλάαν· καναχὴ δ' ἔεν ἡμιόνουιν.
αἶ δ' ἄμοτον τανύοντο, φέρον δ' ἐσθῆτα καὶ αὐτήν,
οὐκ οἶην, ἅμα τῆ γε καὶ ἀμφίπολοι κίον ἄλλαι. | 85

αἶ δ' ὅτε δὴ ποταμοῖο ῥέον περικαλλέ' ἴκοντο,
ἐνθ' ἦ τοι πλυνοὶ ἦσαν ἐπηετανοί, πολὺ δ' ὕδωρ
καλὸν ὑπεκπύρεεν μάλα περ ὀνύπωντα καθῆραι.
ἐνθ' αἶ γ' ἡμιόνους μὲν ὑπεκπυροέλυσαν ἀπήνης. | 90

καὶ τὰς μὲν σεῦαν ποτομὸν πάρα δινήεντα
τρογέμεν ἄγρωστιν μελιηδέα· τὰ δ' ἀπ' ἀπήνης
εἴματα χερσὶν ἔλοντο καὶ ἐσφόρεον μέλαν ὕδωρ,
στεῖβρον δ' ἐν βόθροισι θοῶς, ἔριδα προφέρουσαι. |
αὐτὰρ ἐπεὶ πλυνάν τε κάθηράν τε ῥύπα πάντα,
ἔξεις πέτασαν παρὰ θῖν' ἄλος, ἦχι μάλιστα

- λάιγγας ποτὶ χέρσον ἀποπλύνεσκε θάλασσα. | 95
 αἶ δὲ λοεσσάμεναι καὶ χρισάμεναι λίπ' ἐλαίῳ
 δεῖπνον ἔπειθ' εἴλοντο παρ' ὄχθησιν ποταμοῖο,
 εἶματα δ' ἠελίοιο μένον τεροσήμεναι αὐγῇ |
 αὐτὰρ ἐπεὶ σίτου τάροφθεν δμωαί τε καὶ αὐτή,
 σφαίρη ταὶ δ' ἄρ' ἔπαιζον ἀπὸ κρήδεμνα βαλοῦσαι· 100
 τῆσι δὲ Ναυσικάα λευκώλενος ἤρχετο μολπῆς.
 οἴη δ' Ἄρτεμις εἶσι κατ' οὔρεα ἰοχέαιρα,
 ἢ κατὰ Τηϋγετον περιμήκετον ἢ Ἐρῦμανθον,
 τεροπόμενη κάπροισι καὶ ὠκείησ' ἐλάφοισιν· 105
 τῆ δέ θ' ἅμα νύμφαι, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο,
 ἀγρονόμοι παῖζουσι, γέγηθε δέ τε φρένα Δητώ·
 πασάων δ' ὑπὲρ ἦδε κάρη ἔχει ἠδὲ μέτωπα,
 ῥῆά τ' ἀριγνώτη πέλεται, καλαὶ δέ τε πᾶσαι·
 ὣς ἦ γ' ἀμφιπόλοισι μετέπρεπε παρθένος ἀδμῆς. |
 ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλε πάλιν οἰκόνδε νέεσθαι 110
 ζεύξασ' ἡμιόνους πτύξασά τε εἶματα καλά,
 ἔνθ' αὐτ' ἄλλ' ἐνόησε θεά, γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 ὡς Ὀδυσσεὺς ἔγροιτο ἴδοι τ' ἐνώπιδα κούρην,
 ἢ οἱ Φαιήκων ἀνδρῶν πόλιν ἠγήσαιο. |
 σφαῖραν ἔπειτ' ἔρριψε μετ' ἀμφίπολον βασιλεία· 115
 ἀμφιπόλου μὲν ἅμαρτε, βαθείη δ' ἔμβαλε δίνη·
 αἶ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄνσαν· ὃ δ' ἔγρευτο δῖος Ὀδυσσεύς,
 ἐξόμενος δ' ὄρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν· |
 »ὦ μοι ἐγώ, τέων αὐτε βροτῶν ἐς γαῖαν ἰκάνω;
 ἦ ῥ' οἱ γ' ὑβρισταί τε καὶ ἄγριοι οὐδὲ δίκαιοι, 120
 ἦε φιλοξέينوι καὶ σφιν νόος ἐστὶ θεοδδῆς ;
 ὥστε με κουράων ἀμφήλυθε θῆλυς ἀντή,
 νυμφάων, αἶ ἔχουσ' ὄρεων αἰπεινὰ κάρηνα
 καὶ πηγὰς ποταμῶν καὶ πίσεια ποιήεντα.
 ἦ νό που ἀνθρώπων εἰμὶ σχεδὸν αὐδηέντων. 125
 ἀλλ' ἄγ', ἐγὼν αὐτὸς πειρήσομαι ἠδὲ ἴδωμαι.« |
 ὣς εἰπὼν θάμνων ὑπεδύσετο δῖος Ὀδυσσεύς,

- ἐκ πυκινῆς δ' ὕλης πτόρθον κλάσε χειρὶ παχείῃ
 φύλλων, ὡς ῥύσαιτο περὶ χροῖ μήδεα φωτός. |
 βῆ δ' ἱμεν, ὡς τε λέων ὄρεσίτροφος ἀλκι πεποιθός, 130
 ὅς τ' εἶσ' ὑόμενος καὶ ἀήμενος, ἐν δέ οἱ ὄσσε
 δαίεται· αὐτὰρ ὁ βουσί μετέρχεται ἢ ὀίεσσιν
 ἢ μετ' ἀγροτέρας ἐλάφους· κέλεται δέ εἰ γαστήρ
 μῆλων πειρήσοντα καὶ ἐς πυκινὸν δόμον ἐλθεῖν·
 ὣς Ὀδυσσεὺς κούρησιν ἐνπλοκάμοισιν ἔμελλεν 135
 μείξεσθαι γυμνός περ ἐὼν· χρηῶ γὰρ ἱκανεγκ |
 σμερδαλέος δ' αὐτῆσι φάνη, κεκακωμένος ἄλμη,
 πρέσσαν δ' ἄλλυδις ἄλλη ἐπ' ἠϊόνας προεχούσας·
 οἷη δ' Ἀλκινόου θυγάτηρ μένε· τῇ γὰρ Ἀθήνη
 θάρσος ἐνὶ φρεσὶ θῆκε καὶ ἐκ δέος εἴλετο γυίων. 140
 στή δ' ἄντα σχομένη· | ὁ δὲ μερμήριξεν Ὀδυσσεύς,
 ἢ γούνων λίσσοιτο λαβὼν ἐνώπιδα κούρην,
 ἢ αὐτὼς ἐπέεσσιν ἀποσταδὰ μελιχίοισιν
 λίσσοιτ', εἰ δείξειε πόλιν καὶ εἶματα δοίη.
 ὣς ἄρα οἱ φρονέοντι δοάσασατο κέρδιον ἔμμεν, 145
 λίσσεσθαι ἐπέεσσιν ἀποσταδὰ μελιχίοισιν,
 μὴ οἱ γούνα λαβόντι χολώσασατο φρένα κούρη. |
 αὐτίκα μελίχιον καὶ κερδαλέον φάτο μῦθον·
 » γουνόμαί σε, ἄνασσα· θεός νύ τις ἢ βροτός ἐσσι;
 εἰ μὲν τις θεός ἐσσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὸν ἔχουσιν, 150
 Ἀρτέμιδί σε ἐγὼ γε, Διὸς κούρη μεγάληο,
 εἶδός τε μέγεθός τε φυήν τ' ἄγχιστα εἶσκω· |
 εἰ δέ τις ἐσσι βροτῶν, οἱ ἐπὶ χθονὶ ραιετάουσιν,
 τρεῖς μάκαρες μὲν σοὶ γε πατήρ καὶ πότνια μήτηρ,
 τρεῖς μάκαρες δὲ κασίγνητοι· μάλα πού σφισι θυμὸς 155
 αἰὲν εὐφροσύνησιν λαίνεται εἴνεκα σεῖο,
 λευσσόντων τοιόνδε θάλος χορὸν εἰσοιχευῖσαν.
 κείνος δ' αὖ περὶ κῆρι μακάροτατος ἔξοχον ἄλλων,
 ὅς κέ σ' ἐέδνοισι βροίσας οἰκόνδ' ἀγάγηται. |
 ἄν γάρ πω τοιόνδε ἴδον βροτὸν ὀφθαλμοῖσιν, 160

οὐτ' ἄνδρ' οὔτε γυναῖκα· σέβας μ' ἔχει εἰσορόοντα.
 Δήλω δὴ ποτε τοῖον Ἀπόλλωνος παρὰ βωμῶ
 φρίνικος νέον ἔρνος ἀνερχόμενον ἐνόησα.
 ἦλθον γὰρ καὶ κεῖσε, πολὺς δέ μοι ἔσπετο λαός,
 τὴν ὁδόν, ἣ δὴ μέλλεν ἐμοὶ κακὰ κήδε' ἔσεσθαι. 165
 ὣς δ' αὐτως καὶ κεῖνο ἰδὼν ἐτεθήπεια θυμῶ
 δὴν, ἐπεὶ οὐ πω τοῖον ἀνήλυθεν ἐκ δόρου γαίης,
 ὡς σέ, γύναι, ἄγραμαί τε τέθηπά τε, δέδδια δ' αἰνῶς
 γούνων ἄφασθαι χαλεπὸν δέ με πένθος ἰκάνει. |
 χθιζὸς ἔεικαστῶ φύγον ἡματι οἴνοπα πόντον· 170
 τόφρα δέ μ' αἰεὶ κῆμα φόρει κραιπναί τε θύελλαι
 νήσου ἀπ' Ὀγγυγίης. νῦν δ' ἐνθάδε κάββαλε δαίμων,
 ὄφρ' ἔτι πον καὶ τῆδε πάθω κακόν· οὐ γὰρ οἶω
 παύσεσθ', ἀλλ' ἔτι πολλὰ θεοὶ τελέουσι πάροιδεν. |
 ἀλλά, ἄνασσ', ἐλέαιρε· σέ γὰρ κακὰ πολλὰ μογήσας 175
 ἐς πρώτην ἰκόμην, τῶν δ' ἄλλων οὐ τινα οἶδα
 ἀνθρώπων, οἳ τῆρδε πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσιν.
 ἄστν δέ μοι δεῖξον, δὸς δὲ ῥάκος ἀμφιβαλέσθαι,
 εἴ τί πον εἴλυμα σπείρων ἔχες ἐνθάδ' ἰούσα. |
 σοὶ δὲ θεοὶ τόσα δοῖεν, ὅσα φρεσὶ σῆσι μενοιναῖς, 180
 ἄνδρα τε καὶ οἶκον, καὶ ὁμοφροσύνην ὀπάσειαν
 ἐσθλήν· οὐ μὲν γὰρ τοῦδε κρεῖσσον καὶ ἄρειον,
 ἢ οὐδ' ὁμοφρονέοντε νοήμασιν οἶκον ἔχητον
 ἀνῆρ ἠδὲ γυνή, πόλλ' ἄλγεα δυσμενέεσσιν,
 χάριματα δ' εὐμενέτησι, μάλιστα δέ τ' ἐκλυον αὐτοί. « | 185
 τὸν δ' αὖ Νανσοικία λευκώλενος ἀντίον ἠῦδα·
 »ξεῖν', ἐπεὶ οὔτε κακῶ οὐτ' ἄφρονι φωτὶ ἔοικας·—
 Ζεὺς δ' αὐτὸς νέμει ὄλβον Ὀλύμπιος ἀνθρώποισιν,
 ἐσθλοῖσ' ἠδὲ κακοῖσιν, ὅπως ἐθέλησιν, ἐκάστω,
 καὶ πον σοὶ τά γ' ἔδωκε, σέ δὲ χρῆ τετλάμεν ἔμπης·— 190
 νῦν δ', ἐπεὶ ἡμετέροην τε πόλιν καὶ γαῖαν ἰκάνεις,
 οὐτ' οὖν ἐσθῆτος δευήσσαι οὔτε τευ ἄλλου,
 ὦν ἐπέοιχ' ἰκέτην ταλαπείριον ἀντιάσαντα. |

- ἄστν δέ τοι δείξω, ἐρέω δέ τοι οὖνομα λαῶν.
 Φαίηκες μὲν τήνδε πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσιν, 195
 εἰμὶ δ' ἐγὼ θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
 τοῦ δ' ἔκ Φαίηκων ἔχεται κάρτος τε βίη τε. < |
- ἦ ῥα καὶ ἀμφιπόλοισιν ἐνπλοκάμοισι κέλευσεν
 »στῆτέ μοι, ἀμφίπολοι πόσε φεύγετε φῶτα ἰδοῦσαι ;
 ἦ μὴ πού τινα δυσμενέων φάσθ' ἔμμεναι ἀνδρῶν ; | 200
 οὐκ ἔσθ' οὗτος ἀνὴρ διερός βροτός, οὐδὲ γέννηται,
 ὅς κεν Φαίηκων ἀνδρῶν ἐς γαῖαν ἵκηται
 δημοτῆτα φέρων· μάλα γὰρ φίλοι ἀθανάτοισιν.
 οἰκέομεν δ' ἀπάνευθε πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ,
 ἔσχατοι, οὐδέ τις ἄμμι βροτῶν ἐπιμίσγεται ἄλλος. | 205
 ἀλλ' ὅδε τις δύστηνος ἀλώμενος ἐνθάδ' ἰκάνει,
 τὸν νῦν χορὴ κομέειν· πρὸς γὰρ Διὸς εἰσιν ἅπαντες
 ξεῖνοί τε πτωχοί τε, δόσις δ' ὀλίγη τε φίλη τε.
 ἀλλὰ δότ', ἀμφίπολοι, ξείνῳ βρωσίν τε πόσιν τε,
 λούσατέ τ' ἐν ποταμῶ, ὅθ' ἐπὶ σκέπας ἔστ' ἀνέμοιο. < | 210
- ὣς ἔφαθ'· αἱ δ' ἔσταν τε καὶ ἀλλήλησι κέλευσαν
 καδ δ' ἄρ' Ὀδυσσῆ' εἶσαν ἐπὶ σκέπας, ὡς ἐκέλευσεν
 Ναυσικάα θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο.
 παρ δ' ἄρα οἱ φᾶρός τε χιτῶνά τε εἶματ' ἔθηκαν,
 δῶκαν δὲ χρυσέῃ ἐν ληκύθῳ ὑγρὸν ἔλαιον, 215
 ἦνωγον δ' ἄρα μιν λουῖσθαι ποταμοῖο ῥοῆσιν. |
 δὴ ῥα τότε ἀμφιπόλοισι μετηύδα διὸς Ὀδυσσεύς·
 »ἀμφίπολοι, στήθ' οὕτω ἀπόπροθεν, ὄφρ' ἐγὼ αὐτὸς
 ἄλμην ὄμωιν ἀπολούσομαι, ἀμφὶ δ' ἐλαίῳ
 χρίσομαι· ἦ γὰρ δηρὸν ἀπὸ χροός ἐστιν ἀλοιφή 220
 ἄντην δ' οὐκ ἂν ἐγὼ γε λοέσομαι· αἰδέομαι γὰρ
 γυμνοῦσθαι κούρησιν ἐνπλοκάμοισι μετελθῶν. <
- ὣς ἔφαθ', αἱ δ' ἀπάνευθεν ἴσαν, εἶπον δ' ἄρα κούρη. |
 αὐτὰρ ὁ ἐκ ποταμοῦ χροά νίζετο διὸς Ὀδυσσεύς
 ἄλμην, ἣ οἱ νῶτα καὶ εὐρέας ἄμπεχεν ὄμους, 225
 ἐκ κεφαλῆς δ' ἔσμηχεν ἄλδος χνόον ἀτρογέτιο. |

αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα λοέσσατο καὶ λίπ' ἄλειψεν,
 ἀμφὶ δὲ εἵματα ἔσσαθ', ἅ οἱ πόρε παρθένος ἀδμής,
 τὸν μὲν Ἀθηναίῃ θῆκεν Διὸς ἐκγεγαυῖα
 μείζονά τ' εἰσιδέμεν καὶ πάσσανα, κὰδ δὲ κάρητος 230
 οὔλας ἦκε κόμας, ὑακινθίνῳ ἄνθε' ὁμοίως.

ὥς δ' ὅτε τις χρυσὸν περιχεύεται ἀργύρῳ ἀνήρ
 ἴδρις, ὃν Ἡφαιστος δέδαεν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
 τέχνην παντοίην, χαρίεντα δὲ ἔργα τελείει,
 ὧς ἄρα τῷ κατέχευε χάριν κεφαλῇ τε καὶ ὤμοις. | 235

ἔξειτ' ἔπειτ' ἀπάνευθε κίων ἐπὶ θῖνα θαλάσσης
 κάλλει καὶ χάρισι σίλβων, θηεῖτο δὲ κόρη.
 δῆ ῥα τότε ἀμφιπόλοισιν ἐνπλοκάμοισι μετηόδα
 » κλῦτέ μεν, ἀμφίπολοι λευκώλενοι, ὄφρα τι εἶπω.
 οὐ πάντων ἀέκητι θεῶν, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν, 240
 Φαίηκεσ' ὄδ' ἀνὴρ ἐπιμίσγεται ἀντιθέοισιν·

πρόσθεν μὲν γὰρ δῆ μοι ἀεικέλιος δέατ' ἔμμεν,
 νῦν δὲ θεοῖσιν ἔοικε, τοὶ οὐρανὸν εὐρὸν ἔχουσιν. |
 αἶ γὰρ ἐμοὶ τοιόσδε πόσις κεκλήμενος εἶη,
 ἐνθάδε ναιετάων, καὶ οἱ ἄδοι αὐτόθι μίμνειν. 245

ἀλλὰ δότ', ἀμφίπολοι ξεινῶ βρωσίν τε πόσιν τε. « |
 ὧς ἔφαθ', αἶ δ' ἄρα τῆς μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο,
 παρ δ' ἄρ' Ὀδυσσῆι ἔθεσαν βρωσίν τε πόσιν τε.
 ἦ τοι ὁ πῖνε καὶ ἦσθε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς
 ἀρπαλέως· δηρὸν γὰρ ἐδητύος ἦεν ἄπαστος. | 250

αὐτὰρ Νανσιζάα λευκώλενος ἄλλ' ἐνόησεν.
 εἵματ' ἄρα πτόξασα τίθει καλῆς ἐπ' ἀπήνης,
 ζευῆξεν δ' ἡμιόνους κρατερόνυχας, ἂν δ' ἔβη αὐτή.
 ὠτρυνεν δ' Ὀδυσῆα, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

» ὄρσοο δὴ νῦν, ξεῖνε, πόλινδ' ἴμεν, ὄφρα σε πέμψω 255
 πατρὸς ἐμοῦ πρὸς δῶμα δαΐφρονος, ἐνθα σέ φημι
 πάντων Φαίηκων εἰδησέμεν ὅσοι ἄριστοι. |
 ἀλλὰ μάλ' ὦδ' ἔρδειν, δοκέεις δέ μοι οὐκ ἀπινύσσειν·
 ὄφρ' ἂν μὲν κ' ἀγροὺς ἴομεν καὶ ἔργ' ἀνθρώπων,

- τόφρα σὺν ἀμφιπόλοισι μεθ' ἡμιόνους καὶ ἄμαξαν 260
 καρπαλίμως ἔρχεσθαι· ἐγὼ δ' ὄδον ἡγεμονεύσω. |
 αὐτὰρ ἐπὴν πόλιος ἐπιβήρομεν, ἦν πέρι πύργος
 ὑψηλός, καλὸς δὲ λιμὴν ἐκάτερθε πόλῃος,
 λεπτή δ' εἰσίδιμη· νῆες δ' ὄδον ἀμφιέλισσαι
 εἰρύαται· πᾶσιν γὰρ ἐπίστιόν ἐστιν ἐκάστω. 265
 ἔνθα δέ τέ σφ' ἀγορὴ καλὸν Ποσειδήμον ἀμφίς,
 ῥυτοῖσιν λάεσσι κατωρχέεσσι ἄραρυτα.
 ἔνθα δὲ νηῶν ὄπλα μελαινάων ἀλέγουσιν,
 πείσματα καὶ σπείρας, καὶ ἀποξύνουσιν ἔρετμά.
 οὐ γὰρ Φαίηκεσσι μέλει βίος οὐδὲ φαρέτρῃ, 270
 ἀλλ' ἴστοι καὶ ἔρετμά νεῶν καὶ νῆες εἴσαι,
 ἦσιν ἀγαλλόμενοι πολὴν περὶ ὠσι θάλασσαν.
 τῶν ἀλεινώ φῆμιν ἀδευκέα, μὴ τις ὀπίσσω
 μομεύῃ· μάλα δ' εἰσὶν ὑπερφίαλοι κατὰ δῆμον·
 καὶ νῦ τις ὦδ' εἴπησι κακώτερος ἀντιβολήσας· 275
 , τίς δ' ὅδε Νανσικᾶ ἔπεται καλὸς τε μέγας τε
 ξεῖνος; ποῦ δέ μιν εὔρε; πόσις νῦ οἱ ἔσσεται αὐτῆ.
 ἦ τίνα που πλαγχθέντα κομίσοατο ἧς ἀπὸ νῆος
 ἀνδρῶν τηλεδαπῶν, ἐπεὶ οὐ τινες ἐγγύθεν εἰσίν·
 ἦ τίς οἱ εὐξαμένη πολυάρητος θεὸς ἦλθεν 280
 οὐρανόθεν καταβάς, ἔξει δέ μιν ἡμῖα πάντα.
 βέλτερον, εἰ καὶ τῆ περ ἐποικομένη πόσιν εὔρεν
 ἄλλοθεν· ἦ γὰρ τούσδε γ' ἀτιμάζει κατὰ δῆμον
 Φαίηκας, τοῖ μιν μῶνται πολέες τε καὶ ἐσθλοί·
 ὣς ἐρέουσιν, ἐμοὶ δέ κ' ὀνειδέα ταῦτα γένοιτο. 285
 καὶ δ' ἄλλη νεμεσῶ, ἦ τις τοιαῦτά γε ῥέξοι,
 ἦ τ' ἀέκητι φίλων, πατρὸς καὶ μητρὸς ἐόντων,
 ἀνδράσι μίσγηται, πρὶν γ' ἀμφάδιον γάμον ἐλθεῖν.
 ξεῖνε, σὺ δ' ὦκ' ἐμέθεν ξυνίει ἔπος, ὄφρα τάχιστα
 πομπῆς καὶ νόστοιο τύχης παρὰ πατρὸς ἐμοῖο. | 290
 δῆεις ἀγλαὸν ἄλσος Ἀθήνης ἄγχι κελεύθου
 αἰγείρων· ἔν δὲ κρήνη νάει, ἀμφὶ δὲ λειμών·

- ἔνθα δὲ πατρός ἐμοῦ τέμενος τεθαλυῖά τ' ἀλωή,
 τόσσον ἀπὸ πτόλιος, ὅσον τε γέγωνε βοήσας. |
 ἔνθα καθεζόμενος μεῖναι χρόνον, εἰς ὃ κεν ἡμεῖς 295
 ἄστυδε ἔλθωμεν καὶ ἰκώμεθα δώματα πατρός. |
 αὐτὰρ ἔπην ἡμεας ἔλπη ποτὶ δώματ' ἀφίχθαι,
 καὶ τότε Φαιήκων ἕμεν ἐς πόλιν ἠδ' ἐρέεσθαι
 δώματα πατρός ἐμοῦ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο. |
 ῥῆα δ' ἀρίγνωτ' ἐστί· καὶ ἂν πάς ἠγῆσαιτο 300
 νῆπιος· οὐ μὲν γάρ τι εἰκότα τοῖσι τέτυκται
 δώματα Φαιήκων, οἷος δόμος Ἀλκινόοιο
 ἦρωος. | ἀλλ' ὅπότε ἂν σε δόμοι κεκῶθωσι καὶ αὐλή,
 ὄκα μάλα μεγάροιο διελθόμεν, ὄφρ' ἂν ἵκηαι
 μητέρ' ἐμήν· ἠδ' ἦσται ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν πυρὸς ἀυγῇ, 305
 ἠλάκατα στρωφῶσ' ἀλιπόρφυρα, θαῦμα ἰδέσθαι,
 κίονι κεκλιμένη· δμῶαι δὲ οἱ ἦατ' ὀπισθεν.
 ἔνθα δὲ πατρός ἐμοῖο θρόνος ποτικέκλιται αὐτῇ,
 τῷ ὃ γε οἰνοποτάζει ἐφήμενος ἀθάνατος ὤς. |
 τὸν παραμειψάμενος μητρός περὶ γούνασι χεῖρας 310
 βαλλέμεν ἡμετέρης, ἵνα νόστιμον ἡμαρ ἴδηαι
 χαίρων καρπαλίμως, εἰ καὶ μάλα τηλόθεν ἐσσί. « |
 ὤς ἄρα φωνήσας ἕμασεν μάστιγι φαεινῇ 316
 ἡμιόνους· αἶ δ' ὄκα λίπον ποταμοῖο ῥέεθρα.
 αἶ δ' ἐν μὲν τρώων, ἐν δὲ πλίσσοντο πόδεσσιν·
 ἠδὲ μάλ' ἠγιόχευεν, ὅπως ἄμ' ἐποίατο πεζοὶ
 ἀμφίπολοί τ' Ὀδυσσεύς τε, νόφ δ' ἐπέβαλλεν ἱμάσθλην. | 320
 δύσετό τ' ἠέλιος καὶ τοὶ κλυτὸν ἄλλος ἴκοτο
 ἰδὼν Ἀθηναίης, ἴν' ἄρ' ἔξετο δῖος Ὀδυσσεύς.
 αὐτίκ' ἔπειτ' ἠρᾶτο Διὸς κούρη μέγαλοιο·
 » κλυθί μεν, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, Ἀτρυτώνη·
 νῦν δὴ πέρ μεν ἄκουσον, ἐπεὶ πάρος οὐ ποτ' ἄκουσας 325
 ῥαιομένοι, ὅτε μ' ἔροαιε κλυτὸς ἐννσσίγαϊος.
 δός μ' ἐς Φαίηκας φίλον ἐλθέμεν ἠδ' ἐλεεινόν. |

III. ΓΛΩΣΣΙΚΑ-ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ Α

¹ *Ὀδύσσεια* (ποίησις) ἐπιθ. ποίημα ἀναφερόμενον εἰς τὸν Ὀδ.—1-5 *ἐννέπω*. ἄορ. *ἐνισπον*, λέγω, διηγοῦμαι περὶ τινος, ψάλλω, *μοι* ἦθ., *ἄνδρα* τὸν (πολυθρύλητον) ἄνδρα, ἄνευ ἄρθρου, διότι τοῦτο σπανίως ἔχει παρ' Ὀμ. ἄρθρ. σημ., *πολύτροπος* 2 (ὁ ἐξευρίσκων πολλοὺς τρόπους) πολυμήχανος, *πλάζομαι* (πλαγ(γ)-, *πλήττω*), ἄορ. *πλάγχιθην* ἀναύξητος, (δέρομαι ἐδῶ καὶ ἐκεῖ) περιπλανῶμαι, *πέρθω*, ἔπερσα κ. *ἐπραθον*, ἐκπορθῶ, *πτολιέθρον*, *πτόλις*, πόλις (πόλεμος κ. πτόλεμος, *Νεοπτόλεμος*...), *ἴδεν* ἀναύξ. εἶδεν, *ἄστια* ἀσυναίρ. ἄστη, *νόος* ἀσυναίρ. (νοῦς,) ψυχικὴ διάθεσις, ἦθος, ἦθη: ἐδοκίμασεν, ἔλαβε πείραν τῶν διαθέσεων, τῶν ἠθῶν αὐτῶν, *δ ἦ-τὸ* οὔτος (ἐν τῇ σημ. ταύτῃ τὸ ἄρθρον τονίζεται πανταχοῦ), *πάθεν ἄλγεα* ὑπέφερε ταιπρωτίας καὶ κινδύνους καὶ ὑπέστη πικρίας, *θυμὸς* (θύω φυσῶ ματιωδῶς) ἡ καρδιά, ὡς: ἔδρα τῶν σφοδρῶν συναισθημάτων, ἐπιθυμιῶν, παθῶν, *δς* καὶ *ἐδς* (suis *σF*ός) ἰδικός του: καὶ πολλὰ φαρμάκια ἔπιεν, ἐποτίσθη ἡ καρδιά του, *πόντος* ἡ ἀνοικτὴ θάλασσα, τὸ πέλαγος, *ἄρ-νυμαι* (ἄρρομαι λαμβάνω δι' ἑμαυτὸν) κερδίζω, σφίζω: προσπαθῶν, ἀγωνιζόμενος νὰ σφύσῃ, *ψυχὴ* ζωὴ, *ἦν* ἔην, *νόστιος* ἄ. (*νέομαι* ἐπιστρέφω, θὰ ἐπιστρέψω) ἐπάνοδος. — 6-9 *ὧς* (ὅ) οὕτως, *ἀλλ' οὐδ' ὧς* ἀλλὰ παρ' ὄλα ταῦτα (τοὺς ἀγῶνας, τὴν πάλην) δέν, *ῥύομαι* σφίζω (ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ), *ἔταρος* κ. *ἐταῖρος* σύντροφος, ἀκόλουθος, *ἴεμαι* (*Ἔιεμαι*, vi-s, volo) ἐφίεμαι, *πὲρ* + ἐνδ. μετ. ἀντι ἄττ. *καίπερ*, *ἀτασθαλίη* θ. (*ἀτάσθαλος* ἄφρων, ἀνόσιος) ἀνοησία, ἁμαρτία, *σφετέρῃσιν αὐτῶν* ταῖς σφετέραις, ταῖς ἑαυτῶν: ἀπὸ τὰ ἰδικὰ των ἀνοσιουργήματα, ἀπὸ τὰς ἰδικὰς των ἁμαρτίας, *νήπιος* 3 μωρός, ἀνόητος, *νήπιοι* ἐπιφ. ἄχ οἱ μωροὶ! *οἱ* ἀναφ. αἰτιολ. διότι (ἐκεῖνοι), *κατὰ* ἐπίρ. ἐντελῶς (συνήθως ἐκλαμβάνοντες, οὐχὶ ὀρθῶς, τὴν *κατὰ* ὡς πρόθεσιν ἀποχωρισθεῖσαν τοῦ *ἦσθιον* καλοῦμεν τὸ φαινόμενο *τμῆσιν*), *Ἥέλιος* ἰων. Ἥλιος, γεν. ἰων. Ἥελίοιο, *Ἵπερίων* κ. *Ἵπεριονίδης* πατρων. τοῦ Ἥλιου (ἐκ τινος ἄορ. λ. ἐκ τῆς ὑπὲρ δηλούσης τὸ ὕψος) ὁ υἱὸς τοῦ ὕψους, ὁ οὐράνιος, *αὐτὰρ* κ. *ἀτὰρ* ἀλλά, *ἦμαρ-ματος* οὐ. ἡμέρα, *νόστιμος* 2 (*νόστος* 5) ὁ τῆς ἐπανόδου, *νόστιμον ἦμαρ* ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν τελεῖται ἡ ἐν τῷ ἐπιθ. δηλουμένη πράξις, ἡ ἡμέρα τῆς ἐπανόδου, (εἶτα αὐτὴ ἡ πρά-

ξις, ὁ νόστος) ἢ ἐπάνοδος· πῶς ἔπειτα ἔλαβεν ἢ λ. τὴν σημασίαν, ἣν ἔχει καὶ παρ' ἡμῖν; **τοῖσιν** ἦθ. **ἸΟ ἀμόθεν** (ἀμός 3 εἷς, τίς, πρβλ. οὐδ-αμοῦ, μηδ-αμοῦ..) ἔκ τινος οἰουδήποτε σημείου, **τῶν** οὐδ. γεν. διαίρ. ἐκ τοῦ ἀμόθεν: ἀρχίζουσα ἔξ ἐνός οἰουδήποτε σημείου πασῶν τούτων τῶν περιπετειῶν διηγήθητι (ἢ γεν. ἐξαρτᾶται καὶ ἐκ τοῦ εἰπέ: περὶ αὐτῶν), **ἡμῖν** ἔμοι καὶ τοῖς ἀκροαταῖς, **καὶ ἡμῖν** ὡς ἔχεις ἦδη πράξει καὶ δι' ἄλλους ποιητάς.

1 Μοῦσα. Κατὰ τὰς θρησκευτικὰς δοξασίας τῶν ἀρχαίων αἱ μοῦσαι γινώσκουσαι ὡς θεαὶ τὰς πράξεις τοῦ παρελθόντος ἀποκαλύπτουσι αὐτὰς εἰς τοὺς εὐνοουμένους αὐτῶν ποιητάς, αὐταὶ εἰσερχόμεναι εἰς τὸν νοῦν αὐτῶν καὶ ἐμπνέουσαι, αὐταὶ ὁμιλοῦσαι, ὡς εἰ ὁ ποιητὴς ἦτο ἀπλῆ ἠχῶ τῶν λόγων αὐτῶν, γινόμενος οὕτως ἐνθεος, θεόληπτος, μουσόληπτος. Ὁθεν καὶ ὁ Ὅμ. ἐπικαλεῖται τὴν Μοῦσαν, ἵνα ἴσῃ τὸ ποιητικὸν αὐτοῦ θέμα, καὶ ἡ εἰκὼν παριστᾷ αὐτὸν ἐν τῇ στιγμῇ ἐμπνεύσεως. Ὁ ἀριθμὸς τῶν 9 Μ. καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν διεμορφώθησαν μετὰ τὸν Ὅμ. ὅθεν ὁ ποιητὴς λέγει ἀορίστως: Μοῦσα. — **πολύτροπος** ἐπενόησε τὴν κατασκευὴν τοῦ δουρείου ἵππου, ἔκλεψεν ἐκ τῆς Περγάμου, ἀκροπόλεως τοῦ Ἰουλίου, τὸ Παλλάδιον, ξόανον τῆς Ἀθηνᾶς, οὗ ἡ φύλαξις ἐν τῷ ναῷ ἦτο ἀναποσπᾶστος συνδεδεμένη πρὸς τὴν σωτηρίαν τῆς πόλεως κ. ἄ. — **2 ἱερὸν** ὡς καθιερωμένον τοῖς θεοῖς (διὰ τὰ ἱερὰ τὰ σκέποντα τὴν πόλιν) καὶ διατελοῦν ὑπὸ τὴν προστασίαν αὐτῶν. — **ἔπερσε** πῶς; ἐντεῦθεν ὁ Ὅδ. **πτολίπορθος**. — **3 νόον ἔγνω** διὰ τῶν συμφορῶν, ἃς ἔπαθε παρ' αὐτοῖς, ἔλαβε πικρὰν πείραν τῶν ἠθῶν αὐτῶν. — **8 βουῖς Ἡελίοιο** παρὰ τὰς ἀποτροπὰς τοῦ Ὅδ., εἰς ὃν μετὰ πολλὰς περιπετείας εἶχεν ἀπομείνει μία ναῦς, οἱ ἑταῖροι αὐτοῦ, προσορμισθέντες εἰς τὴν Σικελίαν καὶ ἐποφεληθέντες τὸν ὕπνον τοῦ ἥρωος, ἔφαγον ἱερὰς βουῖς τοῦ Ἡλίου βοσκομένας ἐκεῖ. Κατὰ τὸν ἀπόπλουον ὁμοῦς θύελλα ἐκραγεῖσα ἐσάρωσε τὸ πλήρωμα τοῦ πλοίου, μόνος δὲ ὁ Ὅδ. περισωθεὶς προσορμίσθη μετὰ πολλὰς περιπετείας εἰς τὴν νῆσον Ὠγυγίαν, ὅπου κατόκει ἡ νύμφη Καλυψώ, ἣν θὰ γνωρίσωμεν κατόπιν. — **10 θύγατερ Διὸς** αἱ Μοῦσαι θυγατέρες τοῦ Διὸς καὶ τῆς Μνημοσύνης.

11 - 5 ἐνθα τότε, κατὰ τὴν στιγμὴν, ἣν ἐκλέγει ὁ ποιητὴς (ἢ Μοῦσα) ὡς ἀφετηρίαν τῆς διηγήσεώς του, **ἄλλοι** οἱ ἄλλοι, **αἰπὺς** 3 ὑψηλός καὶ ἀπόκρημνος) ταχύς, αἰφνίδιος (ὁ αἰφνιδίως ἐνοσκήπτων καὶ ἀποτόμως ἀφανίζων), **ἔσαν** ἦσαν, **πεφευγότες** ἐν πάσῃ ἀσφαλείᾳ, ἀφ' οὗ διέφυγον τοὺς κινδύνους καὶ τοῦ... , **ἠδὲ** καί, **οἷος** 3

μόνος, *κέχρημαι* (χορή) ἐν σημ. ἐνεστ. χρειάζομαι, ποιδῶ, ἢ μιχ. ἐνδ., *ἐρύκω*, -ξω, -ξα κ. *ἐρύκακον*, κρατῶ, *πότνια* θ. (πόσις-ιος ἅ. ὁ κύριος, ὁ σύζυγος, *possum*, δεσ-πότ-ης ὁ κύριος τοῦ δόμου, οἴκου) ἢ κυρία, ἢ οἰκοδέσποινα, ἢ σεβαστή (ἢ ἐρίτιμος κυρία), *δος* 3 (*Ζεὺς, Διός, δι-ιος*, div-us κ. div-inus) θεῖος, εὐγενής, *θεάων* θεῶν θηλ., *δα θεάων* ἢ μεγαλειοτάτη θεά, *σπέος*, specus, σπήλαιον, *γλαφυρός* 3 (γλάφω γλύφω) κοῖλος, *λαίβομαι* (λάω ἐπιθυμῶ, αἰ δὲ λῆς) ἐπιθυμῶ, *πόσις* ἰδ. *πότνια* 14, *ἔμμεν* (ἔσ-μεν) εἶναι.— 16-21 *ὅτε δὴ* ὅτε πλέον, *περιπέλομαι* (πέλομαι, ἄορ. ἐπλόμην, εἰμί) περιστρέφομαι, περιφέρομαι: ἐν τῇ περιοδικῇ τροχιᾷ τῶν ἐτῶν, *τῶ* ἀναφ. εἰς τὸ ἔτος, συντ. πρὸς τὸ *νέεσθαι*, *ἐπικλώθω-ομαι* (νήθω (τὸ νῆμα τῆς ζωῆς)) προσορίζω, *οἶ* ἐγκλιτ. δογ. τῆς προσωπ. ἀντων. γ'. προσώπου, ἀντὶ *οἶ*, γεν. *οῦ*, αἰτ. *ἔ*, εἰς τὸ *ἐπεκλώσαντο*, *νέομαι* ἰδ. *νόστος* 5, *οὐδ' ἔνθα* καὶ ἐκεῖ (ἦ: καὶ τότε) ἀκόμη δέν, ἢ κυρ. πρότ. τοῦ *ς*. 16, *ἦεν* ἦν, *πεφυγμένος* πεφευγώς, *π. ἦεν* ἐπεφεύγει, *ἄεθλος* ἅ. (ἄθλος) πόνος, βάσανον, δοκιμασία, ἢ γεν. πόθεν; *οἶσι* ἑοῖς, τοπ. πτ., *μετὰ* μεταξύ, *καὶ* ἐπιδ. καὶ ἐν αὐτῷ τῷ κύκλῳ τῶν προσφιλῶν του προσώπων, ἂν καὶ εὐρίσκετο., *ἐλεαίρω* ἐλεῶ, αἰσθάνομαι συμπάθειαν, *νόσφι* χωριστά, μακράν, *νόσφι* + γεν. ἐκτός, *μενεαίω* (μένος ὀρμή, πάθος, ὀργή) εἶμαι ὀργισμένος, *ἀσπερχές* ἐπίρ. (*ἀσπερχής* 2, *α* (ἐπιτ.) *σπερχομαι* σπεύδω, ὁ λίαν σπεύδων) μετὰ πολλῆς σπουδῆς, σφοδρῶς, *ἀντίθεος* ἰσόθεος, *πάρος* πρίν, *ἐκέσθαι* ἀφικέσθαι, *ἦν* ἔην, *γαῖαν* γῆν, αἰτ. τοῦ τέρατος τῆς κινήσεως λογικῶς ἢ ἀπόδ.. τοῦ *ς*. 16 εἶναι τὸ *μενείναι* 20: ὅτε πλέον ἦλθε..., καὶ τότε ἀκόμη ὁ Ποσ. ἦτο ὀργισμένος κατ' αὐτοῦ.

11 *ἔνθα* ἢ Μοῦσα ἐκλέγει ὡς ἀφρητιαν τῆς ἀφηγήσεως τὰς ἡμέρας τῆς ὀκταετοῦς παραμονῆς τοῦ Ὀδ. πλησίον τῆς νύμφης Καλυψοῦς, ἐν ᾧ ὁ Ὀδ. εἶχε περιπλανηθῆ πρὸ τῆς ἀφίξεως εἰς τὴν Ὠγυγίαν ἄλλα 2 ἔτη ἀπὸ τοῦ ἀπόπλου ἐκ Τροίας.— *ἄλλοι πάντες* οἱ μετασχόντες τῆς ἐπὶ τὴν Τροίαν στρατείας Ἕλληνες καὶ αὐτὸς ὁ Μενέλαος, ὅστις ἐπὶ ὀκταετίαν εἶχε περιπλανηθῆ τῆδε ἀκείσε.— 12 *πόλεμον* τίνα; *θάλασσαν* τοὺς κινδύνους τῆς θαλάσσης, τίνος; — 13 *γυναικὸς* τῆς Πηνελόπης, ἐξ ἧς εἶχεν ἀποκτήσει καὶ υἱὸν Τηλέμαχον.— 14 *Νύμφη* ζ 105.— 15 *ἐν σπέσει* αἱ βραχώδεις ἀκταὶ τῆς θαλάσσης καὶ αὐτὴ ἢ θάλασσα γέμουσι τοιούτων σπηλαίων, ἐν οἷς ἐπιστεύετο ὅτι κατόκουν Νύμφαι (αἱ Ἀντριάδες).— 16 *ἔτος* τὸ 20ὸν ἀπὸ τῆς στρατείας τοῦ Ὀδ., τὸ 10ον ἀπὸ τῆς ἀλώσεως τοῦ Ἰλίου, τὸ 8ον ἀπὸ τῆς ἀφίξεως παρὰ τὴν Καλυψώ.— 17 *ἐπεκλώσαντο* οἱ

θεοὶ ὀρίζουσι, ὀυθμίζουσι τὴν μοῖραν τῶν ἀνθρώπων, ἰδ. 34.— 18 **ἀέθλων** τὰς πολλὰς πικρίας, αἵτινες ἐπεφυλάσσοντο δι' αὐτὸν καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ του, ἐὰν κατώρθου γὰ ἐπιστρέψῃ οἴκαδε, θὰ γνωρίσωμεν κατόπιν.— 20 **Ποσειδάωνος** διὰ τί, θὰ μάθωμεν μετ' ὀλίγον.— 21 **ἀντιθέω** διὰ τὸ κάλλος καὶ τὰς πνευματικὰς ἀρετὰς.

22-7 **κίω** πορευόμεαι (πρβλ. μετβ. κινέω), οὐ ἔκτενέστ. τύπος **μετακιάθω**, πρτκ. μετεκιάθον, ἢ **μετὰ** κίνησιν ἐν τῷ μέσῳ τινός: εἶχε πορευθῆ μεταξὺ τῶν, **ἑὼν** ὦν (ἔσ. ὦν), **τηλόθι** τηλοῦ, τῆλε (τηλέφωνον..) μακράν, **τοὶ** ἀναφ. οἷ, πρβλ. τῷ 17, **δεδαίαιται** **δέδαινται**, γ' πληθ. πρκμ. **δέδασμαι** τοῦ **δαίωμα** χωρίζομαι (πρβλ. **δασμός** ὁ ἐπιβαλλόμενος ἐκάστῳ χωριστὰ φόρος, γῆς **ἀναδασμός**), **διχθὰ** ἐπίρ. εἰς δύο μέρη, **ἔσχατοι ἀνδρῶν** εἰς τὰ (δύο) πέρατα τοῦ κόσμου, **Ἵπερίων** 8, **δυσομένοιο** μεικτοῦ ἀορ., ἔχοντας τὸ σ τοῦ α' καὶ τὸ θεματ. φων. τοῦ β', ἐνταῦθα ἀντὶ ἔνεστ., γεν. ἀφαιρ.: οἱ μὲν ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ, ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ δύνοντος, πρὸς Δ, **ἀνειμι** (ἀνέρχομαι) ἀνατέλλω, **οἱ μὲν-οἱ δὲ** ἐπεξ. τοῦ **διχθὰ ἀνδρῶν**, **ἀντιάξω** (ἀντί, ἀντικρίξω) + γεν. μετέχω, ἢ μετχ. **ἀντιῶν-ῶν**, εἰς ἣν ὁ Ὅμ. ἐπενθέτει μετὰ τὴν συναίρεσιν ο, ἔχει σημ. μέλ., **ἐκατόμβη** κυρίως θυσία ἑκατὸν βοῶν, εἶτα πᾶσα πλουσία ἐξ οἰωνδήποτε θυμάτων θυσία, **ἀρνηγὸς** κυρ. ἐπίθ. τοῦ **οἷς** (ἀττ. οἷς πρόβατον), ἀρσενικὸν πρόβατον, κριός, αἱ γεν. ἐκ τοῦ **ἐκατόμβης**, **ἐνθα** ἐκεῖ, **ἡμαί** ἐξ οὗ κἀθημαι, **πάρημαι** παρακἀθημαι, **δαίς δαιτὸς** θ. (**δαίωμα** 23) (μερίς) εὐωχία (πρβλ. **δαιτυμών**), ἢ δοτ. εἰς τὸ **τέρπετο** κ. **παρήμενος**, **δὴ** κατὰ τοῦτον ἀκριβῶς τὸν χρόνον, **μέγαρα** οὐ. οἶκος, **μέγαρον** ἢ μεγάλη αἴθουσα τοῦ οἴκου ἢ κυρία τῆς οἰκογενείας κατοικία, **ἐνὶ** ἐν.— 28-31 **μῦθος** (λόγος) συνομιλία: ἤνοιξε πρῶτος τὴν ὀμιλίαν, **τοῖσι** τοπ. μεταξὺ αὐτῶν, **μνήσατο** ἀττ. **ἐμνήσθη**, **κατὰ θυμὸν** 4 ἐνδομύχως, μέσα του, **ἀμύμων** (α(στ.)· μῶμος ψόγος, αἰολ. **ἀμύμων** ἄψογος) εὐγενῆς (οὐχὶ ἐπὶ ἡθ. σημ.), **ῥὰ** διάφ. τύπος τοῦ **ἄρα**, **τόν ῥα** τὸν ὀποῖον ὡς γνωστόν, **τηλεκλυτὸς** 3 (τῆλε κλυτός, κλύω ἀκούω) ἔξακουστός, πολυθρῦλητός, περιβόητος, **ἔκτανεν** ἀορ., ἀττ. **ἔκτεινεν**, **αὐδάω** (αὐδῆ φωνῆ) λέγω, **μετηύδα** ἔλεγε μεταξὺ τῶν, **ἔπος** οὐ. (εἰπεῖν) λόγος. — 32-43 **ὦ πόποι** ἐπιφών. ἐκπλήξεως: περιεργον! παρᾶξενον! **νὺν** (ν) λοιπόν, **οἶον** ἐπιφ., **δὴ** δά, ἰδοῦ, **βροτὸς** (μοῖρα, μόρος 34, mors) (ὁ ὑποκείμενος εἰς τὴν μοῖραν, εἰς τὸν θάνατον) θνητός, **αἰτιῶνται** ἐκ τοῦ συνηρ. **αἰτιῶνται** μετ' ἐπενθ. ο, **ἀντιῶν** 25.: ἰδοῦ! πόσον λοιπὸν ἀνάποδοι εἶναι οἱ ἄνθρωποι, οἱ ὀποῖοι φορ-

τώνουσιν ὅλα εἰς τὴν ῥάχιν τῶν θεῶν!, γὰρ ἔπεξ., ἔμμεναι κ. ἔμμεν εἶναι (ἔσ-μεν(γαι)), οἷ δεικτ. παρατακτ. ἀντί: ἐν ᾧ οἱ κύριοι αὐτοὶ καὶ μόνοι τῶν, ἄνευ τῆς συνεργείας ἡμῶν, ἔχουσιν ἄλγεα ὑφίστανται πικρίας, βάσανα, σφός 3 σφέτερος, ἀτασθαλίη 7, μόρος ἄ. (μέρο-ος, μοῖρα, μοιρα) μοῖρα, ὑπὲρ μ. περισσότερα τῶν ὀρισμένων ὑπὸ τῆς μοίρας, παρὰ τὴν θέλησιν τῆς μοίρας, ὡς ὅπως, γῆμ' ἔγημε, ἄλοχος θ. (ἀ(ἄθρ).)* λέχομαι κοιμίζομαι) (ἢ κοιμωμένη ἐπὶ τῆς αὐτῆς κλίνης) ἢ σύζυγος, μνηστὴ 3 (μνάομαι ζητῶ σύζυγον) (ἢ ζητηθεῖσα ὑπὸ τοῦ πενθεροῦ ὡς νύμφη) νόμιμος σύζυγος, προβλ. μνηστήρ, προ-μνήστρια συμπεθεριάστρα, Ἄτρεΐδαο Ἄτρεΐδου,-ο ἢ κατάλ. τῆς γεν. ἄρσ. α'. κλίσ., ἢ γεν. εἰς τὸ ἄλοχον, νοστέω (νόστος) ἐπανέρχομαι, παρ' ἡμῖν παλινροστῶ, εἰδῶς ἐνδ., αἰπὺς ὄλεθρος 11, πρὸ ἐπίρ. ἐκ τῶν προτέρων, οἷ 17, Ἑρμείας ἰων. ἀντί Ἑρμείας-ῆς, εὐσκοπος (εὐ-σκοπῶν) ὀξυδερκής, Ἀργεῖφόντης φονεὺς τοῦ Ἄργου, Ἄργοκτόνος, αὐτὸν ὀριστ., μνάσασθαι ἐκ τοῦ συνηρ. μνάσθαι 36 μετ' ἔπενθ. α, παρὰ τὸ συνηρ. α, ἰδ. 32, ἀκοιτις θ. (ἀ(ἄθρ).-κοιτή κλίνη) ἄλοχος, τίσις θ. (τίνομαι πληρῶνω, ἐκδικοῦμαι) ἐκδίκησις, Ἄτρεΐδαο γεν. ἀντικ. εἰς τὸ τίσις, ἔσ-σεται ἔσται, ὀππότ' ἂν αἰτ. ὀπότεν, ἡβάω (ἡβη) εἶμαι ἔφηβος, ἱμείρομαι (ἴμερος ἄ. πόθος) ποθῶ, ἱμείρεται ὑποτ. μετὰ βραχ. φωνήεντος ε ἀντί η χάριν τοῦ μέτρου, ῆς ἔης, αἶα θ. γαῖα, ἔφατο ἔφη, φρένες τὸ διάφραγμα τὸ χωρίζον τὸν θώρακα ἀπὸ τῆς κοιλίας, ἔδρα τῶν ψυχικῶν ἐνεργειῶν, ἐνταῦθα: νοῦς, οὐ πεῖθε δὲν κατώρθωνε νὰ πείσῃ, δὲν ἐγύριζε τὰ μυαλά, ἄ. φρονέων ἂν καὶ ἐσκέπτετο τὸ συμφέρον του, ἦθελε τὸ καλόν του, ἀποτίνω,-τίσω,-τεια, πληρῶνω,—44·7 ἀμείβω ἀλλάσσω, ἀμείβομαι ἀντικαθιστῶ τινα δι' ἑμαυτοῦ, διαδέχομαι (ἐνταῦθα: ἐν τῷ λόγῳ), ἀποκρίνομαι πρὸς τινα, γλανκῶπις-ιδος θ. (ἢ ἔχουσα ὄφιν γλαυκός, εἶτα: γλαύσσω-ἀπαστραπτω κ. ὄφ-ὄπος-ὄφθαλμός) ἢ ἔχουσα ὄφθαλμοὺς ἀστραπηβόλους, ἀστρατόφθαλμος, Ἄθῆνη-ναίη, αἰτ. Ἄθηνᾶ-ναία, κρείων-οντος δυνάστης, βασιλεύς, κεῖται ἔχει στρωθῆ νεκρός, δοικῶς δίκαιος, ἐπάξιος, ἐμπρέπων, καὶ λίην (λίαν) εἰς τὸ δοικότη: καὶ πολὺ μάλιστα, προπαρασκευάζον τὴν ἐν 48 ἀντίθεσιν, ὡς καὶ τὸ κεινός γε: καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι ἐκεῖνος τοῦλάχιστον ἔχει φονευθῆ μὲ θάνατον, ὅστις πολὺ μάλιστα τῷ ἤξειεν ἀλλά..., ὡς (ὅπως)+εὐκτ. κατάρως: ὅπως εἶθε νά..., ὅτις (καὶ πᾶς ἄλλος) ὅστις, ῥέξω-ξω-ξα πράττω (ῥέκτης).—48-59 ἦτορ-ρος οὐ. καρδία, δαίομαι 23 (κόπτομαι) σπαράσσομαι, συντρίβομαι, ἀμφ' Ὀδ. ἔνεκα τοῦ Ὀδ., δαῖφρων (ἐκ θέμ. δα-σημ. διδάσκειν, μανθάνειν-

φρῆν) ὁ ἔχων νοῦν ἔμπειρον, συνετός, **δύσμορος** (μόρος 34) δύσμοιρος, **δῆ** ἤδη, **δηθά κ. δῆν** diu, ἐπὶ πολὺν χρόνον, **πῆμα** (παθεῖν) πάθημα, συμφορὰ, **φίλων ἄπο** ἀπὸ φίλων, ἀναστροφή τῆς προθ. μετ' ἀναβιβασμοῦ τοῦ τόνου, **ἀμφίρυτος** 3. 2 περίρρυτος, περίβρεκτος ὑπὸ τῆς θαλάσσης, **ᾄθι** ὄπου, **ᾄθι τε τὸ τε** φαίνεται ὅτι πλεονάζει· ἀλλὰ τὸ πάλαι αἰ νῦν ἀναφ. ἀντων. καὶ ἐπιρ. ἦσαν ἀρχικῶς δεικτικά, αἰ δὲ νῦν λεγόμενα ἀναφ. προτάσεις ἦσαν κύριαι προσηρημέναι ἢ παρεμβεβλημέναι: καὶ ἐκεῖ... ἡμεῖς θὰ παραλείπωμεν αὐτὸ ἐν τῇ μεταφράσει τῶν ἀναλόγων ἀναφορικῶν· **ὄμφαλός** ἄ. κέντρον, **νῆσος** (ὑποκ.) ἐστὶ δενδρήσση, **ἐν** ἐπίρ. (αἰ προθέσεις ἐπιρρηματικῶς λαμβανόμεναί ἐτονίζοντο) ἐν αὐτῇ, ἐπ' αὐτῆς, **ναῖω** κατοικῶ (ναὸς ἢ κατοικία τοῦ θεοῦ, μετα-νάσ-της), **δῶμα κ. δώματα** (δέμω κτιζῶ, δόμος) οἰκία, **δλοόφρων** 2 (δλοός δλέθριος) ὁ δλέθρια διανοούμενος, δόλιος, ὑπουλος, **ὄς τε** 50 ὄθι τε, **βένθος** βάθος, ὡς **πένθος-πάθος**, **ἔχει** κρατεῖ, φέρει, **ἔχει δέ τε** καὶ προσέτι... **κίων-νος** ἄ. θ., **μακρὸς** ὑψηλός, **αὐτὸς** μόνος, **ἀμφίς** (πρὸς ἀμφοτέρω τὰ μέρη, ἄνω καὶ κάτω) χωριστὰ (κεχωρισμένως ἀπ' ἀλλήλων οὐρανὸν καὶ γῆν, ὡς κίονες αἰθούσης ἀποχωρίζουσι τὴν ὄροφην καὶ δὲν ἀφήνουσιν αὐτὴν νὰ πέσῃ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους), **κατερύκω** 14, **δύστηνος** 2 (δυσ-στα-, ἴσταμαι) δυστυχῆς, **ὄδυρόμενον** ἐνδ., **αλεῖ** αἰεῖ, **θείγω** μαγεύω τί σημ. ὁ ἐνεστώς; **αἰμύλιος** (κ. αἰμύλος) θελκτικός, κολακευτικός, **ὄπως** τίνα τρόπον, ἵνα, **ἔμαι** 6, **νοέω** ἀντιλαμβάνομαι, **ἀποθρῶσκω**, **ἔθορον**, ἀναπηδῶ, ἀνέρχομαι (θούριος, θούριον), ἐκ τούτου τὸ **ἦς γαίης**, **ἰμείρομαι** 41.—59-62 **οὐδὲ** καὶ δὲν (πλειστάκις οὕτω παρ' Ὅμ.), **ἐντρέπομαι** κάμπτομαι, γυρίζω, **ἦτορ** 48, **φίλος** παρ' Ὅμ. πολλάκις κεῖται μετ' ὀνομάτων μελῶν τοῦ σώματος καὶ ἄλλων, ἐκφράζον τὴν οἰκειότητα αὐτῶν πρὸς τὸ πρόσωπον· ἐντεῦθεν ἐπειδὴ ἀγαπῶμεν τὰ οἰκεῖα μᾶλλον, τὰ ἀνήκοντα εἰς ἡμᾶς, τὸ ἐπιθ. δύναται νὰ μεταφράζηται καὶ διὰ κτητ. ἀντωνυμίας: καὶ δὲν λυγίζει λοιπὸν ἡ καρδιά σου, **σοί περ** σοῦ κυρίως (εἰς ὃν τόσον ἀφωσιωμένος ἦτο ὁ Ὅδ.), **νὺ** 32, **νὺ τ'** νὺ τοι, σοί, tibi, **χαρίζομαι τινι** εὐχαριστῶ τινά, **παρὰ νηυσὶ** ἐν τῷ ναυτικῷ στρατοπέδῳ, ἐκ τούτου **Ἀργείων** Ἀργείων· παρ' Ὅμ. δὲν ἔχει συντελεσθῆ ἢ συναίρεσις· **ῥέξω** 47, **ῥ. ἱερά** (σφάγια) θύω, **ὄδύσσομαι** (od-i, od-ium) + dot. μισῶ.—63-67 **ἀπαμείβομαι** ἀμείβομαι 44, **προσέφη** ἔφη πρὸς, **τῆν** εἰς τὸ ἀπαμειβόμενος κ. προσέφη, **νεφεληγερέτα** ἀρχ. τύπ. ὄνομ. κ. αἰτ. ἀντὶ **νεφεληγερέτης**, ὁ τὰς **νεφέλας ἀγείρων**-συναθροίζων, ὁ θεὸς τῶν καταιγίδων, ὁ θυελλώδης, **ἔρκος** οὐ. (ἔέργω-εἶργω, κλείω, προβλ. ἀττ. εἶργειν

-είργνύναι) φράκτης, διάφραγμα, **δδόντων** τίς γεν.; **σέ ἔρκος** ἐπιμερισμός: ποῖος λόγος διέφυγε τὸ διάφραγμα τῶν δδόντων σου, ποῖαι λέξεις ἐξέφυγον ἀπὸ τὸ στόμα σου; **ἐπειτα** ἀναφέρ. εἰς 60-2: κατόπιν ὄλων αὐτῶν, λοιπόν, **λαθοίμην** ἐπιλαθοίμην, **περὶ** ἐπιρ. περισσῶς, μᾶλλον, ὑπερ-, πρὸς τὸ **ἐστίν** περίεστι, ὑπερβάλλει, ὑπερέχει, ἐντεῦθεν ἡ γεν. **βροτῶν**, 32, **περὶ ἔδωκε** (βροτῶν) ὑπὲρ τοὺς ἄλλους θνητοὺς ἔδωκε, **ἰερά** ἱερά, θυσίας, **τοὶ** 23. — **68-75 γαιήοχος** (ὁ γαῖαν **Φέχων**, νεχο-φέρω, πρβλ. **ὀχοῦμαι**, **ὄχημα**, **ὄχετός**) ὁ φέρων τὴν γῆν (ὡς δίσκον) ἐπὶ τῶν ὑδάτων περιβαλλομένην πανταχόθεν ὑπὸ τοῦ Ὁκεανοῦ, πρβλ. τὸ τῆς Ἐκκλησίας: **ὁ ἐν ὑδασι τὴν γῆν κρεμάσας**, **χολόομαι** (χόλος ὄργη) κρατῶ χολήν, ὀργίζομαι, ἐκ τούτου **Κύκλωπος** γεν. αἰτίου, **αἰέν** αἰεὶ, **ἀσκελῆς** 2 (αἰ(ἐπι)- σκέλλω ξηραίνω, κατεσκληκῶς, **σκέλ-ος**, **σκελετός**, **σκληρός**) πολὺ σκληρός, ἐπίμονος, **ἀσκελῆς** ἐπίρ. ἐπιμόνως, ἀδυσωπήτως **ἀλαώω** (ἀλαός τυφλός) τυφλώνω, πρὸς γεν. ὡς χωρισμοῦ, **ὀφθαλμοῖ(ο)**, **ἀντίθεος** 21, **ὄσ ο(ί)ο**, οὖ, **Κυκλώπεσσι** τοπ. μεταξύ ὄλων τῶν Κ., ἐν ὄλῃ τῇ χώρᾳ τῶν Κ., **δὲ γάρ, μὲν** αἰτ. γ'. προσ. προσωπικ. ἄντων. γεν. καὶ ἀριθμοῦ κοινοῦ, ἐνταῦθα: αὐτόν, **ἀτρύγετος** (ἀ(στ)-τρώω καταπονῶ) ἀκαταπόνητος, ἀεκίνητος, **μέδων-οντος** ἄ. ἄρχων, κύριος, **σπέος γλαφυρόν** 15, **μειγνυμαί τινι** ὑπανδρεύομαι, **ἐκ τοῦ δὴ** πάντοτε χρόν. παρ' Ὁμ.: ἔκτοτε λοιπόν, 69, **ἐνοσίχθων** (οθ-, ὠθ-έω, -χθῶν γῆ) ὁ σεῖων τὴν γῆν, ὁ κοσμοσεῖστης, **πλάζω**, ἐπλαξα, ἀπωθῶ, ἀποπλανῶ 2, **πατρὶς** θ. ἐπίθ. πατρικὴ, **ἀπὸ μακράν**. — **76-9 ἄγετε** παρακλ. μόριον εἰς τὸ **περιφραζόμεθα**, **φράζομαι** σκέπτομαι, **περιφράζομαι** σκέπτομαι σοβαρῶς, μετ' ἐνδιαφέροντος, **ἡμεῖς οἶδε** ἡμεῖς ἔδῶ, **ἔλθῃσι** ἔλθῃ: πῶς νὰ ἐπανεῖλθῃ, ἐπεξ. τοῦ **νόστον**, **μεθίημι** ἀφήνω, παραιτοῦμαι, **μὲν μὴν**, ἀληθῶς, **οὐ τι οὐδαμῶς ἀντίος** 3 ἐναντίος, **ἀντία πάντων** ἀντιθέτος πρὸς ὅλους, ἀντιπολιτευόμενος ὅλους, **ἀέκητι** (ἔκητι (ἐκῶν)- με τὴν θέλησιν) παρὰ τὴν θέλησιν, εἰς τὸ πείσμα τῶν..., **ἐριδαίνω** (ἔρις) ἐκτενέστ. τύπος τοῦ **ἐρίζειν**: ἐξακολουθῶ (ἐρίζων) ὄργισμένος, **οἶος** 13. — **80-7 γλαυκῶπις** 44, **κρείων** 45, **μὲν δὴ** λοιπόν πράγματι, (ἐστὶ) **φίλον**, **μάκαρ** μακάριος, **νοστήσαι** ἐπεξ. τοῦ **τοῦτο**, **πολύφρων** τετραπέρατος **ὄνδε** ἐόνδε, **ἐπειτα** τότε, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, **διτρύνομεν** ὑποτ., **διάκτορος** (διάγω) ὁ διαβιβάζων τὰς ἀγγελίας τῶν θεῶν, ἢ: ὁ διεκπεραιῶν αἰσίως, ὁ διὰ μέσου κινδύνων αἰσίως συνοδεύων, **Ἀργεῖφόντης** 38, **Ὠγγυλή** ἀττ.-α, **ὄφρα** ἵνα, **νημερτής** 2 (νῆ ἄμαρτάνω) στερρός, ἀμετάρρεπτος, **εὐπλόκαμος** ἢ ἔχουσα ὠραίους πλοκάμους, καλλιπλόκαμος,

[*ταλασίφρων* ἢ ῥ. *ταλα-τλη-*, ἔτλην σιμ. ὑπομένειν, *τολμᾶν*) ὁ ἔχων καρδίαν καρτερικήν, *τολμηράν*, *καρτερικός*, *κὲν(ν)* ἄν ἀοριστολ. ἢ *δυνητικόν*, ὡς *κε* πῶς, ἴνα]. 88-95 *αὐτὰρ* ἢ ἀντίθ. πρὸς τὸ μὲν 84, *ἐγὼν* ἐγώ, *ἐλεύσομαι* ποιητ. μέλ. τοῦ ἔρχομαι, *ἐσ-* μέσα εἰς τὴν πόλιν, ἐν ᾧ *Ἰθάκηνδε* πρὸς τὴν Ἴ., κατὰ τὴν Ἴ., *μᾶλλον ἐποτρύνω* ἐνθαρρύνω, ἐξεγείρω, ἐρεθίσω περισσότερο ἐναντίον τῶν μνηστήρων ἢ μέχρι τοῦδε, *θείω* θῶ, *μένος* θάρρος, *ἐν φρεσὶ οἷ* ἐπιμερισμός, *ἀγορῇ* (*ἀγείρω*) ἢ συνέλευσις τῶν πολιτῶν (ἐκκλησία), *κομάω* τρέφω κόμην, *κάρη* οὐ., *καρήατος* κ. *κρατός*, κεφαλή, ἢ αἰτ. τοῦ κατὰ τι, *ἀπόφημι*, ἀπεῖπον, (τὸ *λέγω* παρ' αὐτ. σύνθ. ἐν τοῖς *προλέγειν*, *ἐπιλέγειν*, *ἀντιλέγειν*,) ἀρνοῦμαι: νάπαγορεύση τὴν ἐξακολουθήσιν τῆς αἰσχροῦς διαγωγῆς των, ὅπερ περιέχεται ἐν τῇ ἐξῆς ἀναφ. προτ., *οἷ* ἢ θ., *μῆλα* αἰγοπρόβατα, *ἀδινός* 3 πυκνὰ συμμαζευμένος, ἐν ἀντιθ. πρὸς τὰς αἴγας, αἴτινες διασκορπίζονται κατὰ τὴν βοσκήν, *εἰλίπους* (*εἶλω* στρέφω-πούς) ὁ συστρέφων τοὺς πόδας, ἐπίθ. χαρακτηριστικὸν τοῦ βαδίσματος τῶν βοῶν, ὧν αἱ ὀπίσθια μάλιστα κνήμαι κινοῦνται σταυροειδῶς πρὸς τὰ ἔσω, ὁ δὲ ἄκρος πούς διαγράφει τόξον πρὸς τὰ ἔξω: τούναντίον οἱ ἵπποι ὡς αἶροντες ὑψηλὰ τοὺς πόδας καλοῦνται *ἀεροσίποδες*· *ἔλιξ-ικος* 1 (*ἐλίσσω*) καμπυλοκέρατος, *ἡμαθόεις* 3—2 (*ἄμαθος* θ. ἄμμος) ἀμμόδης, *πεύσομαι* πυνθάνεσθαι, *ἦν που* πλ. ἔρ. μήπως ἴσως ἀκούσῃ τι περὶ αὐτοῦ, *ἠδὲ* 12, *ἐσθλός* 3 ἀγαθός, *κλέος ἐσθλόν* εὐκλεία, *ἔχῃσιν* ἔχη, *ἔλθῃσι* 77, *ἔχη* κατέχη, περιβάλλῃ, *μῖν* 71, αὐτόν: ἴνα λαμπρὸν ὄνομα ἀποκτήσῃ μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων (διὰ τὴν πρὸς τὸν πατέρα στοργήν).

22 *Αἰθίοπας* νοοῦμεν σήμερον τοὺς ἀνήκοντας ἀνθρωπολογικῶς εἰς τὴν Αἰθιοπικὴν φυλὴν ἢ Νιγηρικὴν (*niger*): ἀλλ' ἢ λ. τὸ πρῶτον ἐσῆμαινε τὸν ἔχοντα ἠλιοκαῆ, μελάγχρουν τὴν ὄφιν, τὸν κάτοικον τῆς διακεκαυμένης ζώνης, ὡς ὄντως ὕστερον ὀνομάσθη Αἰθιοπία ἢ Ἀβησσυνία καὶ οἱ κάτοικοι Αἰθίοπες. Ἡ σημασία ὅμως αὐτῆ ἔχει ἐπισκοτισθῆ παρ' Ὀμ.: διότι ὁ τῶν Αἰθιόπων τοῦ ποιητοῦ βασιλεὺς Μέμνων ἦτο υἱὸς τῆς Ἥους (αὐγῆς, φωτός), καὶ ὁ κάλλιστος ἐξ ὅσων εἶχεν ἰδεῖ ὁ Ὀδ.: κατοικοῦσι τὰς ἀνατολ. καὶ δυτ. ἑσχατίας τῆς γῆς καί, ἐπειδὴ εἶναι εὐσεβέστατοι καὶ δικαιοτάτοι, οἱ θεοὶ συχνάκις ταξιδεύουσι πρὸς τοὺς ἀγαπητοὺς αὐτῶν, ἴνα μετὰσχωσι τῶν κατὰ τὰς θυσίας εὐωχιῶν αὐτῶν.—25 *ἐκατόμβη* ἢ συνήθως θυομένη ὑπὸ τῆς πολιτείας (δημοτελῆς) πανηγυρικὴ θυσία πρὸς ἀσφαλεστέραν κτήσιν τῆς εὐνοίας τῶν θεῶν καὶ πρὸς ἐστίασιν παντὸς τοῦ δήμου· ἐν ταύτῃ θεοὶ καὶ ἀνθρώποι εὐωχοῦνται δαψιλῶς.

Πῶς οἱ θεοὶ κανονίζουσι τὸ μέτρον τῆς εὐνοίας αὐτῶν; — 26 **παρήμενος** οἱ θεοὶ ἐμφανιζόμενοι εἰς ἀνθρώπους μετεμορφῶντο συνήθως ὁ Π. δὲν μεταμορφοῦται ὡς διατρίβων ἐν οἰκειοτάτοις. — 27 **᾽Ολυμπίου** διότι ἤδρευεν ἐν ᾽Ολύμπῳ, τῷ ὄρει ἐν τοῖς ὄροις Θεσσαλίας καὶ Μακεδονίας, ὅπερ διὰ τὸ ὕψος αὐτοῦ (2985 μ.) καὶ τὴν ὑπερήφανον μεγαλοπρέπειαν ἐνομήθη ὡς ἀνταξία κατοικία τῶν ᾽Ολυμπίων θεῶν. — 29 **Αἴγισθος** Μυκηναῖος εὐγενής, ὅστις κατὰ τὴν ἐν Τροίᾳ ἀπουσίαν τοῦ Ἄγαμ. νυμφευθεὶς τὴν βασίλισσαν Κλυταιμίστραν ἐδολοφόνησε μετὰ ταύτης τὸν βασιλέα ἄμα ἐπανεληθόντα οἴκαδε. Ἀμφοτέρους ἐξεδικήθη ὁ υἱὸς ᾽Ορέστης. — **ἀμύμων** ἐνταῦθα λαμβάνεται ὡς τίτλος εὐγενοῦς ἄνευ ἠθικῆς σημασίας. Ὑπάρχουσι καὶ σήμερον τίτλοι, ἀπτόμενοι τῆς ἠθικῆς, ἀλλ' ἐστερημένοι οἰασθήποτε ἠθικῆς σημασίας; — 33 **ὑπὲρ μόρον** μοῖρα κατὰ τὸν ποιητὴν εἶναι οἱ αἰώνιοι καὶ ἀναλλοίωτοι φυσικοὶ νόμοι καὶ ἡ φυσικὴ καὶ ἠθικὴ τάξις ἡ κρατοῦσα ἐν τῷ κόσμῳ. Ἄλλὰ τοῦτο ἀκριβῶς εἶναι καὶ ἡ βούλησις τῶν θεῶν ὅθεν μοῖρα — ἡ βούλησις τοῦ Διὸς καὶ τῶν θεῶν, ἐντεῦθεν τὸ **ἐπεκλώσαντο θεοὶ** 17. Ἐάν ποτε ἡ τάξις αὕτη ἀπειλεῖται, ἐάν πρόκειται νὰ γίνῃ τι ὑπὲρ μόρον, ἐναντίον τῆς θελήσεως τῆς μοίρας, γίνεται ἀρμοδίως πρὸς τῆς υπερβασίας ὑπόμνησις ἀποτροπῆς παρὰ τῶν θεῶν καὶ ἐν ἀπειθείᾳ ἐπέρχεται ἡ θεία δικαιοσύνη, ἡ ἀγρυπνος φύλαξ τῆς μοίρας, οὕτω δὲ ἀποκαθίσταται καὶ πάλιν ἡ πρὸς στιγμὴν κλονισθεῖσα ἢ ἀπειληθεῖσα τοῦ κόσμου τάξις. — 37 **Ἀργεῖφόντης** διότι τῇ διαταγῇ τοῦ Διὸς ἐφόνευσε τὸν πολυόφθαλμον Ἄργον, ὃν ἡ Ἥρα ἐκ ζηλοτυπίας εἶχε τάξει φύλακα τῆς φίλης τοῦ Διὸς Ἴους, βασιλόπαιδος ἐν Ἀργεῖ, ἣν ἐκείνη εἰς βοῦν εἶχε μεταβάλει. — 41 **ἰμείρεται αἴης** κατὰ τινὰς μύθους ὁ ᾽Ορέστης, ὅτε ἐδολοφονεῖτο ὁ πατήρ, παῖς ἐξενίετο ἐν Ἀθήναις κατ' ἄλλους ἢ ἀδελφῇ Ἠλέκτρα ὑπεξήγαγεν ἐκ τῶν ἀνακτόρων κινδυνεύοντα εἰς Κρῖσαν τῆς Φωκίδος παρὰ τὸν βασιλέα Στρόφιον συγγενῆ. Αὐξηθεὶς ἐκεῖ ἦλθε μετὰ τοῦ ἰσαδέλφου φίλου Πυλάδου, υἱοῦ τοῦ βασιλέως, εἰς Μυκήνας, ἔνθα ἐφόνευσε τοὺς μοιχοὺς. — 44 **γλαυκῶπις** ἰδὲ 156. — 45 **Κρονίδης** ὁ Ζεὺς ὡς υἱὸς τοῦ Κρόνου, ὅστις ἄλλοτε ἦτο ὁ ὑπέρτατος ἄρχων τοῦ κόσμου, ἕως καθαιρεθεὶς ὑπὸ τοῦ υἱοῦ Διὸς ἀντικατεστάθη ὑπὸ τούτου ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ σύμπαντος. — 47 τὸν στίχον τοῦτον πολλὰκις ἔλεγε Σκιπίων ὁ νεώτερος ἀναφερόμενος εἰς τὸν θάνατον τοῦ γαμβροῦ Τιβερίου Γράκχου. — 50 **νῆσος** εἶναι ἡ μυθικὴ νῆσος Ὠγγυία, κειμένη κατὰ τὸν ποιητὴν ἐν τῇ ἀπωτάτῃ θαλάσῃ, ἐν τῷ κέντρῳ (ὀμφαλῷ) αὐτῆς, ἐπομένως μακρὰν πάσης οἰκου-

μένης γῆς, ὅπου οὐδὲν πλοῖον προσορμίζεται. Ἐπέιχε τῆς νήσου τῶν Φαιάκων (Κερκύρας) πλοῦν 18 ἡμερῶν, πιθανῶς ὑποτιθεμένη ἐν ΒΔ αὐτῆς ἔτοποθετεῖτο πρὸ τῶν ἀκτῶν τῆς Βρεττίας, ΝΔ τῆς Ἰταλίας, ἢ Β τῆς Βρεττανίας.—**52 Ἄτλας** θαλάσσιος γίγας, ὅστις ἰστάμενος ἐν τοῖς δυτικοῖς τοῦ κόσμου ἔφερεν ἐπὶ τῶν νότων αὐτοῦ τὴν οὐρανίαν σφαῖραν ἢ τὴν γῆν ἅμα καὶ τὸν οὐρανὸν ἢ τὸν κίονα ἢ τοὺς κίονας τοὺς ὑποβαστάζοντας τὸν οὐρανὸν (ὄν ἐφαντάζοντο ὡς στερεὰν στέγην), ἵνα μὴ πέσῃ οὗτος ἐπὶ τῆς γῆς. Ἐλέγετο ὅτι τὸ ἔργον τοῦτο ἐπεβλήθη αὐτῷ, διότι εἶχε συναγωνισθῆ μετὰ τῶν Τιτάνων πρὸς τὸν Δία. Ἀρχαῖοι ποιηταὶ ἐταύτιζον αὐτὸν πρὸς τὸ ὄρος τῆς Μανριτανίας Ἄτλαντα. Σήμερον εἰκονίζεται ὡς ὑπόβαθρον τῶν λυχνῶν τοῦ πετρελαίου εἰκὼν ἐν Μυθολογία Decharme, μεταφρ. Καράλη, σ. 375, Ῥακαβῆ Ἀρχαιολ. Λεξ. ἐν λ.—**ὀλόφρων** ὡς ὀλεθρίως περινοῦς ἐν σχέσει πρὸς τὴν δαιμονίαν φύσιν τῆς συχνάκις ὑπούλου καὶ ἐπικινδύνου θαλάσσης ἢ ὡς στασιάσας κατὰ τοῦ Διός.—**θαλάσσης πάσης** τῆς Μεσογείου, ἣν μόνην γινώσκει ὁ ποιητής.—**56 αἰμυλλοῖσι** διότι ἐξήτει νὰ νυμφευθῆ αὐτόν.—**62 Ἀργεῖοι** Ἄργος εἶναι α) ἡ πόλις, β) ἡ ἐπικράτεια τοῦ Ἀγαμέμνονος, γ) ἡ Πελοπόννησος καὶ δ) ἡ ὅλη Ἑλλάς ὅθεν Ἀργεῖοι καλοῦνται πάντες οἱ Ἕλληες.—**παρὰ νησι** ἐν τῷ ναυτικῷ στρατοπέδῳ τῶν Ἑλλήνων, ὅπερ διῆκεν ἀπὸ τοῦ ἀκρωτηρίου Σιγείου μέχρι τοῦ Ῥοιτείου Πιν. Β'. 1, παρὰ τὴν ἀκτὴν, ὅπου εἶχον ἀνεγκύσει τὰς ναῦς καὶ κατασκηνώσει.—**62 Τροίη ἐν εὐρείῃ** διὰ τὴν πρὸ τοῦ Ἰλίου εὐρείαν πεδιάδα.—**63 Ζεὺς** προσωποποιία τοῦ οὐρανοῦ, **νεφεληγερέτα** ὡς καλύπτων αὐτὸν διὰ τῶν συναγειρομένων νεφῶν.—**67 οὐρανὸς** μέχρι τῶν νεφῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἐξικνεῖται ὁ ἀήρ, ἀπὸ δὲ τῆς ζώνης τῶν νεφῶν ἄρχεται πρὸς τὰ ἄνω ὁ οὐρανός, ὃν πληροῖ ὁ αἰθήρ· ἐπειδὴ δὲ αἱ κορυφαὶ τοῦ Ὀλύμπου διασχίζουσαι τὰ νέφη εἰσχωροῦσιν εἰς τὸν οὐρανόν, οἱ θεοὶ λέγεται ὅτι οἰκοῦσιν ἄλλοτε μὲν τὸν Ὀλυμπον, ἄλλοτε δὲ τὸν οὐρανόν.—**70 ἀντίθεος** οὕτω πολλάκις καλοῦνται υἱοὶ καὶ συγγενεῖς θεῶν, καὶ δὴ ὁ Πολ. διὰ τὸ ἀνάστημα καὶ τὴν ὁμῶμν.—**72 Φόρκυς** θαλάσσιος θεός, ἐξ οὗ λιμὴν ἐν Ἰθάκῃ ἐκαλεῖτο ὁ Φόρκυος λιμὴν.—**74 ἐνοσίχθων** διότι πᾶσα βιαία κίνησις τῆς θαλάσσης συνεπάγεται κλονισμὸν καὶ τῆς γῆς, ὡς ἐπιπλεύουσῃς ἐπ' αὐτῆς.—**75 πλάζει** τοῦτο φαίνεται παράδοξον, ἐὰν ἀναλογισθῶμεν ὅτι ὁ Ὅδ. τὸ 8ον ἤδη ἔτος διατρίβει ἡρεμῶν πλησίον τῆς Καλυψοῦς· ἀλλ' ὁ ποιητὴς νοεῖ πλάνας τὴν ἀκουσίαν μακρὰν τῆς πατριδος παραμονὴν τοῦ Ὅδ.—**84 διάκτορος** ὁ θεὸς εἶναι προσω-

ποποία τοῦ ἀνέμου, ὅστις τρέχων ἀπὸ τόπου εἰς τόπον διαβιβάζει τρόπον τινὰ τὰς ἀγγελίας τῶν θεῶν.—**86** *εὐπλόκαμος* αἱ κυρίαί και αἱ θεαὶ διεφροῦνμιζον μετὰ περισσοῦς ἐπιμελείας τὴν κόμην τῶν ἐν μὲν τοῖς ἡρωικοῖς χρόνοις εἰς βοστρύχους συνεχομένους και διὰ σπειρῶν (χρυσοῦ σύρματος), ὧν πολλαὶ εὐρέθησαν Πίν. Ζ'. 3, ἐπὶ δὲ τοῦ ποιητοῦ εἰς πλοκάμους.—**90** *ἀγορῆ* ἡ συνέλευσις πάντων τῶν ἐλευθέρων πολιτῶν τῆς πόλεως τῶν δυναμένων νὰ φέρωσιν ὄπλα, καλουμένη συνήθως ὑπὸ τοῦ βασιλέως, ἵν' ἀκούσῃ περὶ ζητημάτων ἀφορώντων τὸ κοινὸν ἀγαθὸν τοῦ ὄλου δήμου και ἀποφασίσῃ διὰ βοῆς και οὐχὶ διὰ ψηφοφορίας (ὡς συνέβαιναν ἐν τίνι πόλει τῶν ἰστορ. χρόνων·); ἀγορὰ ἐκαλεῖτο και ὁ τόπος τῆς συνεδρίας, φέρων ἔδρας διὰ τοὺς ἐκκλησιαζόντας και ἰδίαν τιμητικὴν διὰ τὸν βασιλέα και τοὺς ἐπιφανεστάτους.—*Ἀχαιοὶ* ἰδ. 239.—*κάρη κομόωντες* οἱ Ἀχαιοὶ ἐν ἀντιθέσει πρὸς τοὺς δούλους και τοὺς Ἀσιάτας ἔτρεφον μακρὰν κόμην καθ' ὅλην τὴν κεφαλὴν μόνον τοὺς Ἀβαντας τῆς Εὐβοίας καλεῖ ὁ ποιητὴς *ὄπιθεν κομόωντας*, ὡς τρέφοντας κόμην μόνον ἐν τῷ ὀπισθοκράνῳ, και τοὺς Θρῆκας *ἀκροκόμους* ὡς φέροντας κόμην μόνον ἐν τῇ κορυφῇ τῆς κεφαλῆς (πότε και οἱ πατέρες ἡμῶν ἔτρεφον κόμην μόνον ἐν τῇ κορυφῇ τῆς κεφαλῆς·). Τὸ ἔθιμον τῶν Ἀχαιῶν διετήρησαν και ἐν τοῖς ἱστορικοῖς χρόνοις οἱ Σπαρτιαῖται.—**91** *μνηστήρες* κατὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ Ὀδ. σμήνη ἀτασθάλων μνηστήρων, ζητούντων τὴν χεῖρα τῆς Πηνελόπης, ἐκ τε τῆς Ἰθάκης και τῶν πέριξ νήσον και χωρῶν εἶχον κατακλύσει τὰ ἀνάκτορα αὐτοῦ, ἀσώτως σπαταλῶντων τὴν περιουσίαν του· ἦσαν 12 ἔξ Ἰθάκης και 96 ἐκ τῶν πέριξ. Ἐνθυμείσθε τώρα τὴν λ. *ἀέθλων* 18;—**93** ἐν *Σπάρτῃ* ἐβασίλευε μετὰ τῆς ἀνακτηθείσης συζύγου Ἑλένης ὁ Μενέλαος ὁ υἱὸς τοῦ Ἀτρείως, ἀδελφὸς τοῦ ἀρχιστρατήγου τῶν Ἑλλήνων Ἀγαμέμνονος, βασιλέως τῶν Μυκηνῶν, ἐν *Πύλῳ* ὁ γέρον Νέστωρ, ὁ πρεσβύτατος πάντων τῶν ἐπὶ Τροίαν στρατευσάντων Ἑλλήνων και σοφώτατος αὐτῶν σύμβουλος.—*Πύλος ἡμαθόεις* εἶναι τὸ ὄλον βασιλείον αὐτοῦ, ἐκτεινόμενον πρὸς Α μέχρη τῶν ὀρίων τοῦ κράτους τῶν Ἀτρειδῶν, πρὸς Β και πέραν τοῦ Ἀλφειοῦ. Ἡ πόλις ἴσως δὲν ἔκειτο ὅπου ἡ σημερινὴ Πύλος, ἀλλ' ἐν ταῖς ἀκταῖς τῆς Τριφυλίας, πιθανῶς παρὰ τὴν σημερινὴν κομόπολιν Κακόβατον, ὅπου πρὸ τινῶν ἐτῶν εὐρέθησαν προϊστορικοὶ τάφοι μετὰ πολυτίμων εὕρημάτων.

96-105 ὡς ὡς ἀντικ. τοῦ ἔφατο: ταῦτα, *δέομαι* (ἀττ. *δέω·δῶ, δοῦμαι*, ὑποδοῦμαι) δένω τι ἰδικόν μου, *πέδιλον-α* (*πέδη* δεσμός

ποδῶν, ποδ-, πούς) ὑποδήματα, **ποσίν** ποδ-σίν, βῆ ἔβη, ἐξεκίνησε, **αἰσσω** (ἀτ. ἄτιω, διάτιοντες ἀστέρες), **ἤιξα**, πηδῶ, τινάσσομαι, πετῶ (τῆς αὐτῆς ὁ. **αἶγες** (καί τὰ κύματα), **Αἰγαῖον** κυματῶδες), **κάρηνον** οὐ. (**κάρη** 90) (κεφαλὴ) κορυφή, **κατὰ κ.** κάτω ἀπὸ τὰς κ., **Οὐλυμπος** Ὀλυμπος, **σιῆ** ἔσθη, ἐσταμάτησε, ἐπάτησεν, **δῆμος** χώρα, ἡ περιοχὴ πολιτείας τινός, **πρόθυρα** ἡ ἐξωθύρα ἡ ἄγουσα ἀπὸ τῆς ὁδοῦ εἰς τὴν αὐλήν, **οὐδός** ἄ. τὸ κατώφλιον (ταύτης), **ἐπ' οὐδοῦ** ἀκριβέστερος διορ. τοῦ ἐπὶ **πρόθυροις**, **ἔχει** εἶχε, παράταξις ἀντὶ **ἔχουσα**, **ἔγχος** οὐ. δόρυ, **εἶδομαι** (ιδεῖν, φαίνομαι) ὁμοιάζω.—**106-12 ἄρα** ὡς ἦτο φυσικόν, ὡς ἄλλως ἀνεμένετο, **ἀγγνωσ-ορος** 1 (ὁ ἄγαν ἀνήρ, ἀγαθὸς ἀνήρ) ὑπερόπτης, αὐθάδης, **ἔπειτα** τότε, ὅτε εὗρεν αὐτούς, **θυμὸς** 4, **θ.** **ἔτερπον** διεσκέδαζον, **πεσσοί** ἄ. εἶδος παιδιᾶς, **πεσσὸς** ἡ κινουμένη ψῆφος, ἰδ. Πραγμ., **ἦμαι** 26, **προπάροιθε** ἔμπροσθεν, **θύραι** ἡ θύρα τοῦ μεγάρου, **ξινὸς** θ. δέρμα, **ἔκτανον** 30, **δοτηρὸς** 3 (δ(πρόθ)-τρέω τρέχω) δραστήριος, **οἱ μὲν** οἱ κήρυκες, **οἱ δὲ** τοὶ δέ, οἱ θεράποντες, ἐπιμερισμός, **κρητήρ** ἄ. (κεράννυμι) εὐρύχωρον εὐρύστομον ἄγγεῖον, ἐν ᾧ ἀνεμειγνύετο ὁ οἶνος μετὰ τοῦ ὕδατος, **αὐτε** ἀφ' ἑτέρου, ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, **νίζω-ψω**..., νίπτω, πλύνω, **παλύτρητος** 2 (π.-τρητός τρυπητός, **τειραῖνον** κ.***τρώω** τρυπῶ) πολύτρυπος, πολυτρυπητός, **πρόβιθεν** προ(ε)τίθεισαν παρέθετον πρὸ τῶν καθισμάτων τὰς τραπέζας, **δατέομαι** διάφ. τύπ. τοῦ δαίομαι 24,48, **δατέοντο** εὐντο ἰων., **δάσσομαι**..., μοιράζω διαμελιζώ.—**113-8** **θεισείδης** θεόμορφος, ἦστο ἀτ. καθῆστο ἢ ἐκάθητο, **τειτημένος** κ. τετιηώς ἀχρ. ὁ. περιλυτός, **φ. ἦτορ** κατὰ τι, **ὄσσομαι** (ὄσσε ὀφθαλμοί, oculus) ἔξ οὗ **ὄφρομαι**..., βλέπω, **ὁ. ἐνὶ φρεσίν** βλέπων νοερώς, φανταζόμενος, **ἐσθλὸς** 95, **εἴ ποθεν** κυρίως πρότ. εὐχῆς ἐκ τῆς ψυχῆς τοῦ Τηλ.: ἄχ θεέ μου, ἐὰν ἐνεφανίζετο ἀπὸ κανὲν μέρος, εἶτα πλ. ἐρ. ἀναπτύσσουσα τὸ περιεχόμενον τοῦ **ὄσσομενος** πατέρα, **σκέδασιν τίθημι** περίφρ. σκεδάννυμι, σαρώνω, **μνηστήρων** γεν. ἀντικ. ἐκ τοῦ **σκέδασιν**, **τῶν μὲν** ἐπαναλαμβάνει μετ' ἐμφάσεως τὸ **μνηστήρων** χάριν ἀντιθ. πρὸς τὸ **αὐτὸς** 117, **τιμῆ** τὸ βασιλικὸν ἀξίωμα μετ' ὅλων του τῶν τιμῶν, ὅπερ καὶ αὐτὸ ἐπεδίωκον οἱ μνηστήρες, **ἀνάσσω** εἶμαι ἄναξ, βασιλεύς, **δώμασιν οἴσιν** μετ' ἐμφ. ἐν τοῖς ἰδικαῖς του ἀνακτόροις, ὅπου λησται ἀλώνιζον, **μεθήμενος** καθήμενος μεταξύ, εἰς τοῦτο **τὰ φρονέων** τροπ. με τὰς σκέψεις ταύτας.—**119-25** **ἰθύς** 3 εὐθύς, **ἰθύς** ἐπίρ.+γεν. κατ' εὐθειαν πρὸς, πρβλ. ἀτ. εὐθὺν Ἑλλησπόντου, **δὲ γάρ**, πολλάκις παρ' Ὅμ., **νεμεσάομαι** (νέμεσις δικαία ἀγανάκτησις) ἀγανακτῶ, μετ' αἰτ. καὶ ἀπρμφ., **ἐνὶ θυμῷ** ἐνδομύχως.

ξείνος β' ἰων. ξένος, **ἐφεστάμεν** ἐφεστάναι, **δηθά** 49: ἠγανάκτησε δὲ ἡ ψυχὴ του μὲ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἔβλεπεν, εἰς ξένος νὰ ἴσταται...., **ἔλε** εἶλεν, ἔλαβε, **δεξιτερὸς** β' δεξιός, **dexter**, **δέξατο** ἐπῆρε, **ἔγχος** 104, **φωνήσας** λαβὼν φωνήν, **προσανδάω** β' λέγω πρὸς τινα, + διπλ. αἰτ., **περὸεις** περωτός, **ἔπεα πτ.** διότι ἅμα ἐξεληθόντα τοῦ ἔρκους τῶν ὀδόντων δὲν ἐπιστρέφουσι πλέον, ὡς πτηνὰ ἐκφεύγοντα ἐκ τοῦ κλωβοῦ, **χαῖρε** ἡμεῖς: **καλῶς ὤρισες**, **φιλήσασαι** φιλήση β'. ἐν. μ. μέλ. ἐν παθ. σημ. τοῦ **φιλέω** φιλεύω, φιλοξενῶ, **ἄμμι** αἰολ. ἡμῖν, **πατέομαι**, **πασ(σ)άμην**, γεύομαι, τρώγω, **pasco(r)**, **δεῖπνον** παρ' Ὀμ. τὸ γεῦμα, **μυθέομαι** (**μῦθος** 28) λέγω, **ὄτιεο** ὄτου κ. οὔτινος, **χρη**+αἰτ. προσ. κ. γεν. πράγμα: ὅ,τι χρεαίζεσαι, **ὣς** 96, **ἔσπετο** ἔπομαι.—**126-31** **δὴ ῥα** πλέον ἀκριβῶς, **ἔσαν** ἦσαν, **δόμου** μεγάρου, **ῥά** φυσικά, **φέρων** ἡμεῖς: ἔφερε καὶ τὸ ἔστησε, **κίονα μακρῆν** 53-4, **δουροδόκη** (δόρατα δεχομένη, προβλ. **πανδοκεύς**, **δωροδόκος**...) δορατοθήκη· πιθανῶς τὸν ξύλινον κίονα φέροντα θραβδώσεις περιέθειον ἄνω καὶ κάτω ἐν συμμετρῶ ἀποστάσει δύο κρίκοι ἢ δακτύλιοι μεταλλίνοι, συγκρατοῦντες τὰ πρὸς τὸν κίονα κεκλιμένα δόρατα· **ἐύξοος** 2 ὁ φέρων ὠραίας κοιλότητος ἢ θραβδώσεις, ἐν αἷς εἰτίθεντο τὰ δόρατα, **ἐνθα περ** ὅπου ἀκριβῶς, ὅπου καί, **ταλασίφρων** 87, **εἶσεν** ἀόρ. τοῦ **ἴζω** (σεδ-, sede-o, σι-σεδ-ῶ, σί-σδ-ῶ, ἴζω) βάλλω νὰ καθίσῃ, **αὐτήν** ὄριστ. ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ ἔγχος, **ὑπὸ πετάσσας** στρώσας ὑποκάτω (ὡς ὑπόστρωμα), **λίτα** μόνον αἰτ. κ. δοτ. **λίτι**, προβλ. **λισ-σός**, **ὀ-λισ-θάνω**, **λεῖος**: λεῖα, μαλακὰ υφάσματα, ὡς λινὰ, **δαιδάλεος** (**δαιδάλλω** τεχνικῶς ἐπεξεργάζομαι, **Δαίδαλος**) καλλιτεχνικῶς κατεσκευασμένος, πολυποίκιλος, εἰς τὸ **θρόνον**, **θρηῆνυς-νος** ἄ. (**θροῆνος-νίον**) ὑποπόδιον, **ὑπὸ** ἐπιρ., **ποσὶ** διὰ τοὺς πόδας.—**132-5** **πὰρ θέτο** ἐτοποθέτησε πλησίον διὰ τὸν ἑαυτὸν του, **κλισμὸς** ἄ. (**κλίνεσθαι**) ἀνάκλιτρον, **ποικίλος** (pingo) ποικιλόκοσμος, **ἐκτοθεν** ἐκτὸς τοῦ κύκλου, τῆς ζώνης, **μνηστήρων** ἐπεξ. τοῦ ἄλλων, **ἀνιάομαι** στενοχωροῦμαι, **δρυμαγδός** ἄ. θόρυβος, **ἀηδέω** (ἀηδής) ἀηδιαῖω, **μετελθὼν** ἐλθὼν μεταξὺ, αἰτ. εἰς τὸ **ἀνηθείς**: διότι εὐρέθῃ μεταξὺ, διότι ἡ τύχη τὸν ἔφερε μεταξὺ ἀναισχύντων, τὸ αἴτιον ὑποκειμενικόν, κατὰ τὴν σκέψιν τοῦ ξένου· οἱ περσοί: τὸ **ὣς** + **μιχ.**· **ὑπερφίαλος** (ὑπερ-φύης) ὑπερόπτης, θρασύς, ἱταμός.—**136-43** **ἀμφίπολος** θ. (**ἀμφι-πελομένη** 16) ἡ ἀσχολουμένη περὶ τινα, ἢ θεραπευαίνεις, **χέρνιψ-βος** θ. ὕδωρ τοῦ νηπίματος, εἰς τὸ **φέρουσα** κ. **ἐπέχευε**, **πρόχοος** θ. (-χους) νεροκάννατον, τοπ. ἐντὸς καννατιοῦ, εἰς τὸ **φέρουσα** ἢ ὄργ. εἰς τὸ **ἐπέχευε**, αἰτ. **ἐπέχεεν**, ἀόρ. τοῦ **ἐπιχέω**, **λέβης-ητος**

ἀ. νιπήρ, λεκάνη, ὁ διορ. εἰς τὸ ἐπέχευε, **νίψασθαι** (νίξασθαι) ἀπρμφ. τοῦ σκοποῦ, **τανύω** κ. **υιαινῶ** (τείνω) ἐκτείνω, στρώνω κατὰ μήκος, ἀπλώνω, **παρά** ἐπιρ. πλησίον, **ξεστός** β̄ κατὰ πλανισμένους, **ταμίη** θ. ἡ οἰκονόμος (θεράπεινα), ἡ ἀπολαύουσα τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν κυρίων καὶ κρατοῦσα τὰς κλεῖδας τῶν ἀποθηκῶν, **αἰδοῖος** β̄ (αἰδώς) σεβαστός, **σίτος** ἄροτος, **δαιτρὸς** ἄ. (πρβλ. **δατέομαι**, **δαίομαι** κ. ἔνεργ. **δαίζω**) ὁ διαμελίζων τὸ κρέας, κόπτων εἰς μερίδας (κοψίδια) καὶ παραθέτων εἰς τοὺς δαιτυμόνας, **πίνακες** πινάκια, ἐκ τούτου τὸ **κρεέων** (κρεάων) γεν. περιεχ., **αἶρω** αἶρω, **αἶρας** ἀπὸ τῆς μαγειρικῆς τραπέζης, παρ' ἡμῖν: ἐπῆρε καὶ παρέθηκε, **σφι** ἐγγλ. σφίσιον, αὐτοῖς; **κύπελλον** ποτήριον, **θάμ'** θαμά, συχνάκις, **θαμέες** συχνοί, **θαμίζω** συχνάζω, **θαμών**, **ἐπώχετο** ἐπήγαινε καὶ ἤρχετο, ἐγύριζε κατὰ σειράν, **οἶνοχοεῦω-έω** κερνῶ (ἐκ πρόχου, δι' ἧς ἦντλουν ἐκ τοῦ κρατήρος), ἐκ τούτου τὸ **αὐτοῖσιν**.

19 **πέδιλα** οἱ Ὅμηρ. ἦρωες (κατὰ τούτους καὶ οἱ θεοὶ) ἐντὸς τοῦ οἴκου εἶναι ἀνυπόδητοι, ἀλλ' ἐξερχόμενοι φοροῦσι τὰ **πέδιλα**, πέλματα δερμάτινα μετὰ στενοῦ γύρω κρασπέδου φέροντος ὀπάς, δι' ὧν διήρχοντο οἱ ἱμάντες οἱ συγκρατοῦντες αὐτὰ ἐπὶ τῶν ποδῶν (ὡς περίπου τὰ συνήθη παρὰ τοῖς χωρικοῖς γουρνοτσάρουχα).—**χρῦσσια** διότι πᾶν ὄτι ἀνήκει τοῖς θεοῖς εἶναι πολυτιμότερον.—102 **Ὀλύμπιοι καρῆνων** πρβλ. καὶ τὸ δημοτικὸν ἄσμα, ἐν ᾧ ὁ Ὀλυμπος λέγει πρὸς τὸν Κίσισάβον:

ἔχω σαράντα δυὸ κορφές, ἐξῆντα δυὸ βρυσοῦλλες.

103 **πρόθυρα** τὸ ἀνάκτορον τῶν ἡρωικῶν χρόνων ἀπετελεῖτο κυρίως α') ἐκ τῆς **αὐλῆς** Πιν. Γ'. Α, ὑπαίθρου, συνήθως σχήματος τετραγώνου, εἰς ἣν εἰσερχόμεθ' ἀπὸ τῆς ὁδοῦ διὰ τοῦ **προθύρου** (-ων) Κ, β') ἐκ τοῦ **μεγάρου** Μ, μεγάλου ὑψηλοῦ ὀρθογωνίου ἢ τετραγώνου δωματίου, φέροντος ἔσωθεν 4 μεγάλους ξυλίλους κίονας, ὑποβαστάζοντας τὴν ὀροφήν, καὶ μεταξύ τῶν βάσεων αὐτῶν τὴν **ἐστίαν** ἢ **ἐσχάραν**, ἐν δὲ τῇ ὀροφῇ **ὀπαῖον** (φεγγίτην ὡς τροῦλλον). ἵνα φωτιζῆται (διότι παράθυρα δὲν ὑπῆρχον) καὶ ἐξέρχονται οἱ καπνοί, καὶ ἔχοντος τὴν κυρίαν εἴσοδον ἀπὸ τῆς αὐλῆς· ἐχρησίμεινε τοῦτο ὡς ἐνδιαίτημα τῆς οἰκογενείας, ὅπου ἔτρογον οἱ οἰκοδεσπότες, συνεσκέπτοντο, ἐδέχοντο καὶ ἠργάζοντο· καὶ γ') ἐκ τοῦ **θαλάμου** (κ **μυχοῦ δόμοιο**) συζυγικοῦ κοιτῶνος καὶ ἐνδιαίτηματος τῶν γυναικῶν, κειμένου ἀκριβῶς ὀπισθεν τοῦ μεγάρου καὶ εἰς τὸ βάθος αὐτοῦ, οἶον φέρουσι καὶ οἱ ἀρχαῖοι ναοί, ὡς ὁ Παρθενῶν, ὅπου ἔχομεν τὸν **πρόναον**, τὸν κυρίως ναὸν (**ἐκατόμπεδον νεῶν**, τὸ μέγαρον) καὶ τὸν

κυρίως *Παρθενώνα* (θάλαμον) ἐν τῷ βάθει τῆς δυτ. πλευρᾶς τοῦ ναοῦ.—**104 ἔγχος** τὸ δόρυ, ὄπλον ἐπιθετικόν, πρὸς βολὴν ἢ ὤσιν (νύξιν), ἀποτελούμενον α') ἐκ τῆς λόγχης, *αἰχμῆς*, β') ἐκ τοῦ κυρίως *δόρατος* (κονταρίου), καὶ γ') πολλάκις καταλήγον κατὰ τὸ ἕτερον ἄκρον εἰς ὄβελόν, τὸν *σαυρωτήρα*, δι' οὗ ἐνεπηγνύετο εἰς τὴν γῆν, ὡσάκις δὲν ἐχρησιμοποιοεῖτο, ἔχον ἐν συνόλῳ μῆκος 2-5 μ.—*χάλκειον* ὁ χαλκὸς καθαρὸς εἶναι μέταλλον εὐμάλακτον καὶ ἀκατάλληλον πρὸς κατασκευὴν ὄπλων, πελέκεων κλπ. Ἐκ τῶν γενομένων ὁμως χημικῶν ἀναλύσεων τεμαχίων ὄπλων καὶ σκευῶν, εὐρεθέντων ἐν προϊστορικοῖς τάφοις, εὐρέθη ὅτι ὁ χαλκὸς τοῦ Ὁμ. ἦτο κράμα τεχνητὸν χαλκοῦ καὶ κασιτέρου ἐν ἀναλογία περίπου 0,90 χαλ. καὶ 0,10 κασι., ὁ καλούμενος ὀρειχαλκός, λίαν στερεός. Ἡ χρονικὴ περίοδος, καθ' ἣν ἔκαμνον ἀποκλειστικὴν χρῆσιν τοῦ ὀρειχάλκου, κληθεῖσα ὀρειχαλκίνη ἐποχὴ, διήρκεσεν ἐν Ἑλλάδι περὶ τὰ 1000 ἔτη, ἀπὸ 2000.-1000 π. X.

—**105 Τάφιοι** οἱ κατοικοῦντες τὴν νῆσον Τάφον (νῦν Μεγανήσι) τὴν μεγίστην τῶν ἕξ αὐτῆς καλουμένων Ταφίων νήσων, αἵτινες κεῖνται μεταξὺ Λευκάδος καὶ τῶν ἀπέναντι ἀκτῶν τῆς Ἀκαρνανίας, συνέχεται τῶν Ἐχινάδων νήσων ἦσαν περιβόητοι ἔμποροι καὶ πειραταί, ὅθεν Τάφιος=ληστής (πειρατής).—**107 προπάροιθε θυράων** ἐν τῇ αὐλῇ πρὸ τῆς εἰσόδου (προδόμου) εἰς τὸ μέγαρον.—οἱ *πεσσοί* ἢ *πεπτεία*. παιδιὰ ἐπινοηθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἥρωος Παλαμῆδους· πῶς ἐπαίξετο παρ' Ὁμ., ἄδηλον ὕστερον ὑπῆρχον δύο κυρίως εἶδη πεπτείας, α') ὁ *διαγραμμισμός* (κ. *γραμμαί*, *πεντέγραμμα*, πρβλ. τὴν ἡμετέραν τρίλιαν, ἐννεάδα κ. δωδεκάδα), ἐν ᾧ ἑκάτερος τῶν παικτῶν εἶχε 5 γραμμὰς μετὰ 5 πεσῶν (ψήφων, ὕστερον ἐκ κρυστάλλου, ὁστοῦ ἢ ἠλέκτρου), ἐν τῷ μέσῳ δὲ ἐπὶ τῆς *ιερᾶς* λεγομένης γραμμῆς τὸν (πεσσὸν) *βασιλέα*, μετακινούμενον ἐν ἐσχάτῃ ἀνάγκῃ· ὅθεν παροιμ. *κινεῖν τὸν ἀφ' ἱερᾶς* περὶ τῶν προσφευγόντων εἰς τὰ ἔσχατα β') αἱ *πόλεις*, ἐν αἷς ἑκάτερος εἶχεν ἀνὰ 30 πεσσοὺς (κύνας), κινουμένους ἐντὸς ἀβακίου, ἔχοντος κεχαραγμένους ἰδίους χώρους (πρβλ. τὸ τοῦ ζατρκίου), *τὰς πόλεις*, ἐν αἷς εἰτίθεντο καὶ μετεκινούντο οἱ πεσσοί. Οἱ ἀντίπαλοι πεσσοὶ διεκρίνοντο ἐκ τοῦ διαφόρου χρώματος, μεγίστη δὲ τέχνη ἦτο τὸ ἀποκλείειν καὶ αἶθρην ἐκ τοῦ μέσου τοὺς ἀντιπάλους πεσσοὺς. Ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς τοῦ Κνωσοῦ εὐρέθη ἀβάκιον προϊστορικὸν μετὰ χρυσῶν, ἀργυρῶν, κρυσταλλίνων ἑλεφαντίνων κ. κυανῶν χώρων ἐμπαιστῶν, Πίν. Η' 1.—**108 βοῶν** τοῦ Ὁδ.—**109 θεράποντες** εὐγενεῖς (καὶ ἡγεμόνες πολλάκις) προσκεκολλημένοι εἰς τὸν βασιλέα ὡς οἰκεῖοι καὶ ὑπηρετοῦντες αὐτῷ κατὰ

τὰς ἐκάστοτε ἀνάγκας· ἐν εἰρήνῃ καὶ οἴκοι βοηθοῦσιν εἰν τὴν πλήρωσιν τῶν βασιλικῶν καθηκόντων καὶ παρέχουσιν ἄλλας μικρὰς ὑπηρεσίας. π. χ. κεραυνύοντες καὶ οἰνοχοοῦντες τὸν οἶνον καὶ ὑπηρετοῦντες ἐν εὐωχίαις, ἀφ' οὗ σῶμα ὑπαλλήλων ὠργανωμένον δὲν ὑπῆρχε τότε. Εἰς τοὺς θεράποντας ἀνήκον καὶ οἱ *κῆρυκες* φέροντες ὡς σύμβολον τοῦ ἀξιώματος τὸ σκῆπτρον. Πάντας τούτους εἶχον κομίσει μεθ' ἑαυτῶν οἱ μνηστήρες ἐκ τῶν οἴκων των εἰς Ἰθάκην χάριν τῆς ὑπηρεσίας των.—**110 οἶνον ἔμισγον** οἱ Ἕλληνες οὐδέποτε ὑπῆρξαν ἀκρατοπόται, ἀλλ' ἐν τίνι ἀναλογία ἐγίνετο ἡ κρᾶσις κατὰ τοὺς ἡρωικοὺς χρόνους ἄδηλον· ὁ νεώτερος τοῦ Ὀμ. Ἡσίοδος συνιστᾷ διὰ τὰ κυνικὰ καύματα τὴν ἀναλογίαν $\frac{3}{4}$ ὕδ. καὶ $\frac{1}{4}$ οἶν. Τὸ ὕδωρ πίνουσι μόνον τὰ ζῶα, οὐδέποτε δὲ Ὀμ. ἦρωες ὡς αὐτοτελεῆς ποτόν, ἀλλὰ πάντοτε προσθέτοντες εἰς αὐτὸ ποσόν τι οἶνου.—**κρατῆρα** ἐν Πίν. Β'. 3.—**111 τραπέζας** δι' ἕκαστον διατυμῶνα παρτίθετο συνήθως ἰδία τράπεζα.—**112 κρέα** εἰ καὶ ὁ Ὀμ. γινώσκει καὶ ὄσπρια, λάχανα κηπαῖα καὶ ὀπώρας, ὅμως σχεδὸν πάντοτε ποιεῖ τοὺς ἦρωας κάμνοντας χρῆσιν ἡρωικῆς τροφῆς, τῶν ὀπτῶν κρεάτων βοῶν, προβάτων, αἰγῶν καὶ χοίρων, μόνον δ' ἐν ἄκρῃ ἀνάγκῃ τρώγοντας τὸ κρέας πτηνῶν καὶ ἰχθύων, εἰς ὃ συνήθως προσέφευγον οἱ ἀπορώτεροι. Τὸ κρέας κατανεμώμενον εἰς μερίδας (*δατεῦντο*) παρτίθετο ἐν πινακίοις καὶ ἐκεῖθεν ἐλαμβάνετο ὑπὸ τῶν διατυμῶνων διὰ τῶν δακτύλων. Αἱ τράπεζαι παρατίθενται ἐν τῷ μεγάρῳ.—**113 θεοειδῆς** πρὸς δῆλωσιν τοῦ μεγίστου βαθμοῦ τοῦ κάλλους.—**117 τιμὴν** περὶ τῶν βασιλ. προνομίων ἰδ. ἐν 393.—**121 χεῖρ' ἔλε δεξιτερὴν** ὁ συνήθης τύπος τοῦ χαιρετισμοῦ ἐρχομένων ξένων.—**ἔδέξατο ἔγχος** εἰς δῆλωσιν τῆς ἐπιθυμίας νὰ καταλύσῃ ἐκεῖ ὁ ξένος.—**χάλκεον ἔγχος** ἀνέκαθεν οἱ Ἕλληνες καὶ ἐν τῷ εἰρηνικῷ βίῳ ἐσιδηροφόρουν (ὀπλοφόρουν), φέροντες ξίφος ἢ δόρυ ἢ καὶ ἀμφότερα ἢ καὶ κράνος καὶ κνημίδας καὶ κατὰ τὸν Θουκυδίδη καὶ ἐπὶ τῶν χρόνων αὐτοῦ οἱ Ὀζόλαι Λοκροί, οἱ Αἰτωλοὶ καὶ οἱ Ἀκαρνανεὶ ἐξηκολούθουν ὀπλοφοροῦντες· πρῶτοι κατ' αὐτὸν οἱ Ἀθηναῖοι ἐκ πάντων τῶν Ἑλλήνων ἔπαυσαν, ἡμερομύμενον κατὰ μικρὸν τῶν ἠθῶν, σιδηροφοροῦντες. Ὅπλα ἐν Πίν. ΣΤ' κ. Η'. 3, ὅπου εἰκονίζεται ἡ παράστασις τοῦ κρατῆρος Πίν. Β', 3, τοῦ καλουμένου *ἀγγείου τῶν πολεμιστῶν*.—**123 ἔπειτα**... ὁ ξενίζόμενος μόνον μετὰ τὴν ἐστίασιν ἠρωτᾶτο ὑπὸ τοῦ ξενίζοντος τίς εἶναι, πόθεν κατὰγεται καὶ διὰ τί ἦλθε.—**124 δεῖπνον** τὸ κύριον φαγητὸν τῶν Ὀμηρ. ἠρώων ποικίλλον ὡς πρὸς τὴν ὥραν τῆς ἡμέρας· πο-

σάκις τῆς ἡμέρας ἔτρωγον οἱ Ὅμ. ἤρωες ἀδῆλον· πάντως φυσικαὶ ὄφραι τοῦ φαγητοῦ ἦσαν ἡ πρωία (ἄριστον), ἡ μεσημβρία (δεῖπνον) καὶ ὁ μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου χρόνος (δόρπον) καὶ τούτων μνημονεύει ὁ ποιητής.—**127 πρὸς κίονα** τῶν περὶ τὴν ἐσχάραν.—**130 θρόνος** τὸ ἐπιφανέστατον τῶν καθισμάτων, ἀποδιδόμενος κατὰ κανόνα τοῖς θεοῖς, ἔχων ἔρεισμα τῶν νώτων καὶ τῶν χειρῶν.—**132 κλισμὸς** κάθισμα ἔχον ἴσως μόνον ἐρεισίνωτον.—**138 νίψασθαι** κατὰ κανόνα πρὸ τοῦ φαγητοῦ προσεφέρετο τοῖς θεοῖς σπονδὴ καὶ θυσιά (ἐκ τμημάτων τοῦ φαγητοῦ), ὡς παρ' ἡμῖν γίνεται διὰ τοῦ σημείου τοῦ σταυροῦ· ἀλλὰ πρὸς τοῦτο ἔπρεπε νὰ ἔχωσιν οἱ τρώγοντες τὰς χεῖρας καθαρὰς καὶ διὰ τοῦτο πρὸ πάσης ἱεροπραξίας αἱ χεῖρες ἐνίπτοντο.—**πρόχους** ἐκ Τροίας Πίν. Β'. 2.—**139 σῖτον** ὁ ἄρτος κατασκευάζετο ἐκ χονδρῶν σιταλεύρου, ὅπερ μεταβαλλόμενον εἰς πῶλον ἢ ζυμούμενον ἐξηραίνεται ἐν σχήματι ἄρτου (ὡς τὰ μακαρόνια), ὅστις ἐτρώγεται βρεχόμενος πρὸ τοῦ φαγητοῦ.—**141 δαιτρὸς** θεράπων τοῦ οἴκου, καὶ ἐν Σπάρτῃ εἷς τῶν θεραπόντων τοῦ βασιλέως συσκηνῶν μετ' αὐτοῦ ἦτο καὶ ὁ *κροδοαίτης*.—**142 κύπελλα** Πίν. Ε'.—**143 κήρυξ** ὁ τοῦ οἴκου, ὁ Μέδων.

144-9 ἔς *ἤλθον*, *ἀγῆνωρ* 106, *ἔζοντο* ἐν σιμ. ἀορ., *ἐξείης* -ῆς (*ἔχομαι*) κατὰ σειρᾶν, *δμωή* θ. (*δάμνημι*) ἡ δοριάλωτος, δούλη, ὑπηρέτρια, *παραγνήνω* (ἐκ τοῦ *νέω* σωρεύω δι' ἀναδιπλ.), μόνον ὁ πρτκ., ἐπισωρεύω, παραθέτω ἐν ἀφθονίᾳ, *κάνεον* κανοῦν, κάνιστρον, *κοῦροι* εὐγενεῖς νέοι, *ἐπιστέφομαι* πληρῶ μέχρι στεφάνης, μέχρι τῶν χειλέων, ἐντελῶς, *λάλλω* ἀπλώνω, *ὄνηαρ-τος* οὐ. (*ὀνίνημι*, *ὀνῆ-σαι*) στυλωτικά, τονωτικά, φαγητά, πάντοτε περὶ τοῦ φαγητοῦ, ἄρτου κ. κρέατος, *ἐτοῖμα* κτθ. εἰς τὸ *προκείμενα*.—**150-4** ἔξ *ἔνιο* ἐξείντο, *ἐξίεμαι* ἐκβάλλω ἀπ' ἐπάνω μου, σβήνω, *ἔρον* αἰολ. ἔρωτα, *πόσις* θ. ποτόν, οἶνος, *ἐδητύς* θ. (*ἔδω* ἐσθίω) φαγητόν (πρβλ. *ἐδωδή*, *ἐδώ-διμος*, *νη-εδ-τις* νῆστις): ἀφ' οὗ ἐκόπη ἡ ὄρεξις τοῦ φαγητοῦ..., ἀφ' οὗ κατηύνασαν τὴν πείναν... *μέλω* τινὶ εἶμαι ὑποκείμενον φροντίδος εἰς τινα, οὗτος φροντίζει περὶ ἐμοῦ, : οὔτοι μὲν περὶ ἄλλα (νέας ἀπολαύσεις) εἶχον στρέψει τὴν προσοχὴν των, ἡ καρδιά των ἐγύρευε..., *μολπή* θ. (*μέλω-ομαι*) ἄσμα (καὶ χορὸς ἢ κροῦσις ὄργάνου), *ὄρη-στὺς-ύος* θ. ὄρησις, ἐπέξ. τοῦ ἄλλα, *ἀναθήματα* ἔξαρτήματα, συμπληρώματα, παρεπόμενα, *δαῖς* δαιτὸς θ. (*δαίνυμι* δίδω μερίδας, φιλεῶ) συμπόσιον, εὐωχία, *κίθαρις* θ. κιθάρα, *ἐν χερσὶ-Φημίω* ἐπιμερ., *ῥά* ὡς γνωστόν, *αἰείδω* ᾄδω (*ἄοιδῆ-ῶδῆ*, *ἄοιδός*).—**155-7** *ἦ τοι* (ἀληθῶς) μὲν, *φορμίζω* παίζω τὴν φόρμιγγα, εἶδος κιθάρας,

αναβάλλομαι παίζω τὸ προανάκρουσμα πρὶν ἀρχίσῃ ἢ ᾠδή, ἀρχίζω, εἰς τοῦτο **καλὸν** ᾠραῖα, **αἰεῖδεν** τοῦ σκοποῦ, **αὐτὰρ** ἢ ἀντίθ. πρὸς **τοῖσιν μὲν** 151, **γλανκῶπις** 44, **ἄγχι** πλησίον τῆς κεφαλῆς τῆς Ἀ.: πλησιάζας εἰς τὸ οὖς τῆς Ἀ., **πενθοῖαιο** πεύθοντο, **πεύθομαι** πυνθάνομαι.—158-62 ἡ ἀλήθεια, μήπως, **νεμεσάομαι** 119 θυμῶνω, μοὶ **κακοφαίνεται**, **ὅτι** ὅ,τι, ἢ ἀναφ. πρότ. τὸ αἴτιον τοῦ **νεμεσῆσαι**, **τούτοισι** τοῖς μνηστῆρσι, **μέλει** 151, εἰς τοῦτο **ῥῆα** (ῥήϊδιος ῥάδιος) εὐκόλως, ἀμερίμωως, με ἑλαφρὰν συνειδησιν, **ἔδω** 150, **βίωτος** ἄ. περιουσία (βίός), **νῆποινον** (νῆ(στ.)-ποινή) ἀρσ. αἰτ. κτηρ. εἰς τὸ **βίωτον**, ἄνευ ἀνταποδόσεως, ἀτιμωρητί, **ἀνέρος** ἐκ τοῦ **βίωτον**, ὀρίζων ἀκριβέστερον τὸ γεν. **ἀλλότριον**, **δῆ** ἦδη, **ποῦ** ἴσως, **πύθομαι** σήπομαι, **κείμενα** ἔστρωμένα, πεταγμένα, **ἠπειρος** ξηρά, **εἰν** ἐν, ἐνί, **ἄλς** ἄλός θ. θάλασσα (**παρ-άλ-ιος ἐν-άλ-ιος, ἄλ-ιεύς**) τὸ ὑποκ. τοῦ **πύθεται** **δοτέα** γίνεται εἰς τὸ **κλίνδει** ἀντικ.—163-5 **ἰδοῖαιο** ἴδοιεν, **εἰ** ἰ. κυρίως εὐχὴ ἐκ τῆς ψυχῆς του Τ.: **ἄχ** νὰ ἔβλεπον ἐκεῖνον., ἀσύνδετον ἐν ἀντιθέσει, τὸ **γέ** ἐξαιρεῖ τὴν ἔννοιαν τοῦ **κεῖνον** ἐκεῖνον, ὡς **κεῖσε-ἐκεῖσε**, **ἀράομαι** εἴχομαι, **ἀφνειός** (ἄφενος ὃ ἦ τό, opes, opulentus) πλούσιος, σύγκρισις δύο ἰδιοτήτων τῆς αὐτῆς ἐννοίας: μᾶλλον **ταχεῖς** ἢ πλούσιοι, **ταχύτεροι** καὶ οὐχὶ **πλουσιώτεροι**, **χρυσός** χρυσᾶ σκευή, **ἔσθης-ἦτος** θ. (**Ἔσ-νυμι, ves-tis**) ἐνδύματα, αἱ γεν. τῆς ὕλης, —166-8 **νῦν δέ** τώρα ὅμως, τοῦναντίον ὅμως, εἰσάγεται τὸ πραγματοποιηθὲν ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸ εὐκτέον, ὡς ὡς εἶπον 161, **μόρος** (mors) θάνατος, **θαλπωρῆ** θ. (**θάλλω** θερμαίνω) (θερμανσις) παρηγορία, **ἡμιν** ἐγκλιτ. ἄνευ ἐμφάσεως, **ἡμῖν** μετ' ἐμφ., **εἰ** **πέρ** **τις** καὶ ἄν **τις**, **ἐπιχθόνιος** (ἐπὶ χθονός) ἐπίγειος, **φῆσιν** φῆ, συνήθως **παρ'** Ὅμ. ἢ ὑποτ. ἄνευ τοῦ **κέρ**(ν) ἢ ἄν, **τοῦ δέ** ἀντίθ. εἰς τὸ **εἰ** **πέρ** **τις**., **δὲ** ὅμως: ἀλλὰ τί τὰ θέλεις!, **τοῦ** Ὀδυσσέως, **νόστιμον ἡμαρ** 9.—169-73 **ἄγε** παρακλ. μόρ., **ἀτρεκέως** (ἀτρεκής, α(στ.)-τρεκ-, torqueo, τρέπω) ἀληθῶς, εἰς τάληθινά, **καταλέγω** διηγοῦμαι λεπτομερῶς, **τίς** (εἷς), **εἷς** ἐγκλ. εἷ (εἰμί), **ἀνδρῶν** ἐκ τοῦ **τίς** κ. **πόθεν**=ποδαπός, ἢ **α'** ἐρώτ. ἔχει δύο ἐρωτηματικά, **πόθι** ποῦ, **πόλις** πατρίς, **τοί σοί, tibi, τοκεύς**, ὃ Ὅμ. **τοκῆς** (τίκτω) γονεῖς, **ὀπποίης** πλ. ἔρ. ἄνευ ἐρωτ. σημείου, **πῶς** πάλιν εὐθεῖα ἔρ., **εὐχομαι** κ. **εὐχετάομαι** καυχῶμαι, ὃ πορκ.: ὅτε σὺ μετ' αὐτῶν ἔπλεες πρὸς τὰ ἔδω, **σὺ μὲν γάρ** **τι μὲν** μὴν, ἀληθῶς, **οὐ** **τι** οὐδαμῶς, **δίομαι** οἶομαι.—174-7 **ἐτήτυμος** (δι' ἀναδιπλ. ἐκ τοῦ **ἔτυμος** (εἰμί) ἀληθῆς), **ἐτήτυμον** κτηρ. τοῦ τοῦτο, **ἐν** εὐ, **ἡέ-ἦ** ἢ διπλῆ ἔρ. **παρ'** Ὅμ. **διὰ** τοῦ **ἡέ** (ἦ)-**ἦε** (ἦ), ἀτι. πότερον-ἦ, **μεθέπω** (ἀκολουθῶ ὀπισθεν) ἔρχομαι (ἔδω), **νεόν**

(ἄρτι) διὰ πρώτην φοράν, ἢ ἀντίθ. ἐν τῷ *καί*, ἤδη, τοῦ β' μέλους, *ἔσσι* ἔσ-σι- εἶ: συνδέεσαι ἤδη διὰ ξενίας μὲ τὸν πατέρα μου, *ἄλλοι* ξένοι, *ἴσαν* (εἶμι) ἦσαν, *δῶ* οὐ. δῶμα, ὄνομ. κ. αἰτ., ἢ αἰτ. τὸ τέρμα τῆς κινήσεως, *ἐπίστροφος* ἀναστρεφόμενος, ἀναπτύσσων σχέσεις, *ἀνθρώπων* ἀντικ.: κοσμογυρισμένους.

148 κοῦροι οἱ θεράποντες καὶ οἱ κήρυκες.—**150 ἔξ ἔρον ἔντο** τὸ συμπόσιον τῶν Ὀμ. ἡρώων ἀποτελεῖται ἐκ δύο τμημάτων, ἐκ τοῦ πρώτου προωρισμένου νὰ κατευνάσῃ τὴν πρώτην πεῖναν καὶ δίψαν, καὶ ἐκ τοῦ δευτέρου τοῦ ἀφιερωμένου εἰς συζήτησιν καὶ ἄλλας ψυχαγωγίας, καθ' ὃ ὁμοῦς ἔπινον ἀκόμη καὶ ἐν ἀνάγκῃ καὶ ἔτρωγον. Διὰ τοῦ τυπικοῦ τούτου στίχου δηλοῦνται τὸ τέλος τοῦ α' μέρους τοῦ φαγητοῦ.—**153 κίθαρις καὶ φόρμιγξ** μουσικὰ ὄργανα τετραχορδα παραπλήσια πρὸς τὴν λύραν ἀποτελοῦνται ἐκ τοῦ ἡχείου, ἐφ' οὗ διήκουσι παραλλήλως δύο βραχίονες, οἱ *πήχεις* ἢ *κέρατα*, συνηνωμένοι κάτω ἐν τῇ βάσει, ἄνω συνδεόμενοι δι' ἐγκαρσίας ὑάβδου, τοῦ *ζυγοῦ*· αἱ χορδαὶ ἀπὸ τῆς βάσεως διήκον πρὸς τὸν ζυγόν, ἐφ' οὗ ἔσπερεοῦντο διὰ τῶν *κολλόπων* (στριφταριῶν), κανονιζόντων τὴν τάσιν αὐτῶν· ἐπαίζοντο διὰ πλήκτρου, ἐφέροντο δὲ συνήθως ἀπὸ τοῦ ὄμοιου δι' ἀορτήρος, Πίν. Ζ'. 1 — Ὁ Φήμιος ἦτο *ᾄοιδός* ἐν τῇ ἀυλῇ τοῦ Ὀδ. Οἱ ᾄοῖδοι ἦσαν οἱ λόγιοι τῶν ἡρωικῶν χρόνων ἔδοντες ἢ παλαιότερα ἢ ἰδίας ἐμπνεύσεως ἔσματα, ὧν θέμα εἶναι ἀθλοὶ θεῶν ἢ ἡρώων εὐλημμένοι ἐκ τῶν μύθων ἢ καὶ σύγχρονοι ὑποθέσεις, αἵτινες ἦσαν προσφιλέσταται. Θεράποντες τῶν Μουσῶν, ὑφ' ὧν ἔχουσι προικισθῆ διὰ τοῦ ποιητικοῦ ταλάντου, τυγχάνουσι τιμῆς καὶ σεβασμοῦ πανταχοῦ ἔν τε ταῖς ἀυλαῖς τῶν ἀνάκτων καὶ ἐν ταῖς ἔδραις τῶν εὐγενῶν, ἀνήκοντες εἰς τοὺς καθ' ἡμέραν ἐπιφάνεις ξένους ἐκεῖνων. Διὰ τοῦ ἔσματος αὐτῶν, ὅπερ ἐν μέρει συνοδεύουσι διὰ τῆς κιθάρας ἢ φόρμιγγος (μελίζονος ἐκείνης), οὐ μόνον τέρπουσι, ἀλλὰ καὶ διδάσκουσι καὶ ἐγείρουσι τὰς εὐγενεῖς ψυχὰς πρὸς μίμησιν. Τοιοῦτος ᾄοιδός ἦτο καὶ ὁ θεῖος Ὀμηρος. Ἐν Ὀδυσσεΐᾳ δύο τοιοῦτοι ἐμφανίζονται, ὁ Φήμιος καὶ ὁ τυφλὸς Δημόδοκος ἐν τῇ ἡγεμονικῇ αὐλῇ τῶν Φαιάκων Φέρουσι μεγαλοπρεπῆ περιβολήν, ποδὴρη χιτῶνα μετὰ παρυφῶν καὶ κροσσῶν καὶ κατάκροσμον χλαῖναν (ἱμάτιον). Πρὸβλ. τὸν κιθαροφδόν Ἀπόλλωνα ἐν στολῇ ᾄοιδοῦ Πίν. Ζ'. 2. Ὁ Φήμιος εὐλαβῆς πρὸς τὴν μνήμην τοῦ κυρίου του ἔδει μεταξὺ τῶν μνηστήρων καταναγκαζόμενος, ἐὰν δὲ ἤδη ὁ κήρυξ (οὐχὶ ὁ Μέδων) ἐγχειοῖται αὐτῷ τὴν κιθάραν, τοῦτο εἶναι δειγμα ὅτι ὀφείλει ἤδη νὰ ᾄσῃ.—**155 ἀνεβάλλετο** οἱ ᾄοῖδοι ἔκρουον τὴν κιθάραν α) κατὰ τὴν προανάκρουσιν.

εὐθύς πρὸ τῆς ἐνάρξεως ταῦ ἄσματος, β') πρὸς πλήρωσιν τῶν ἐν τῷ μεταξὺ παύσεων ἐν τῇ ῥῆδι, γ') κατακλείοντες τὸ ἄσμα καὶ δ') ἴσως πρὸς ἕξαρσιν σπουδαίων σημείων τοῦ ἄσματος.—156 **γλαυκῶπις** διότι τὸ πάλαι ἔλατρευέτο ὑπὸ μορφὴν γλαυκός. Πολλαχοῦ τῆς Ἑλλάδος ἐσφύζοντο λείψανα παλαιᾶς λατρείας τῶν ζώων ἐν Ἐρεχθεῖο ὑπῆρχεν ὁ ἱερὸς ὄφις Ἐριχθόνιος, ἐν τοῖς ναοῖς τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἐπίσης ὄφις: Ἐκ τῶν ζώων τὰ μὲν ἐπιβλαβῆ ἔλατρεύοντο, ἴν' ἀποσοβῶνται αἱ ἀπ' αὐτῶν βλάβαι, τὰ δὲ οἰκόσιτα ἕξ εὐγνωμοσύνης, διότι ἐν τοῖς ποιμενικοῖς χρόνοις ἡ ὑπαρξίς τοῦ ἀνθρώπου ἕξ αὐτῶν κυρίως ἐξηρτάτο, ἄλλα ὡς νομιζόμενα εὐδοίωνα ἢ δυσοίωνα. Ὑστερον ὅτε αἱ ἀντιλήψεις αὐταὶ ἐξέλιπον, ἐπίστευον ὅτι οἱ θεοὶ ἐνεφανίζοντο ἐν μορφῇ ζώων, ὡς ὁ Ζεὺς ὡς αἰετός, ἵππος, ταῦρος, πρβλ. τὸν Μινώταυρον, κ. ἄ., ἡ Ἥρα ὡς βοῦς (*βοῶπις*), ὁ Ἀπόλλων ὡς λύκος (*λύκ(ε)ιος*), ἡ Ἀθηναῖα ὡς γλαῦξ (*γλαυκῶπις*), οἱ χθόνιοι ὡς ὄφεις. Ὅθεν τὰ ζῶα ταῦτα ἐθεωρήθησαν ἱερὰ τῶν θεῶν καὶ συνεδέθησαν μετ' αὐτῶν. Λείψανα τῆς ὑπὸ μορφὴν ζώων λατρείας τῶν θεῶν παρέμειναν ὁ Πάαν, οἱ Σάτυροι κλπ.—171 **ὀπλοῖης** ἰδιοκτίτου ἢ ξένης, ἐμπορικῆς ἢ πειρατικῆς. Ἡ πειρατεία κατὰ τοὺς ἡρωικούς χρόνους καὶ ὕστερον ἦτο συνηθέστατον ἐπάγγελμα λίαν ἐπικερδές καὶ παρέχον εὐρὺν στάδιον εἰς ἀνδραγαθίας: ὅπου οἱ πειραταὶ ἐνέσκηπτον ἐπιτιχῶς, οἱ ἄνδρες ἐφρονεῦοντο, γυναῖκες καὶ παιδιά ἀπήγοντο εἰς αἰχμαλωσίαν, αἱ πόλεις διηρπάζοντο, ἐκαίετο πᾶν ὅ,τι δὲν ἦτο χρήσιμον· ἐντεῦθεν αἱ πόλεις τότε ἐκτίζοντο μακρὰν τῆς θαλάσσης καὶ ἐν ὄχυροις τόποις. Ὁ ἐρωτώμενος λοιπὸν εἶναι πειρατῆς δὲν θεωρεῖ ἑαυτὸν προσβεβλημένον ἐκ τούτου· πάντως ὅμως ἡ πειρατεία ἐνομιζέτο ἔντιμος, προσπορίζουσα μέγα κλέος, εἰάν ἦσκειτο πρὸς ἀλλοδαπούς, πρὸς οὓς ὁ λαὸς τοῦ πειρατοῦ δὲν συνεδέετο διὰ φιλίας, ἄλλως ἄδικος καὶ αἰσχροῦ. Ἀνάλογοι πρὸς τοὺς τότε πειρατὰς τίνες ἦσαν τῶν ἡμετέρων ἐν τῇ ἐθνικῇ ἱστορίᾳ;

178-81 **προσέειπε** πρόσφημι: λέγω πρὸς τινα, **τοιγὰρ** συλλογ. δι' αὐτὸ λοιπὸν, **ἀτρεκέως** 169, **δαΐφρων** 48, **εὐχομαι** κ. **εὐχετάομαι** 172, **φιληρέτιμος** ὁ φιλῶν τὰ ἐρετμὰ (*ἐρέσσω* κωπηλατῶ, *ἐρέτης*, *remus*) κόπας, ναυτικός.—182-4 **κατήλυθον** κατήλυθον, κατηγορομένη, κατήρα, κατέπλευσα εἰς τὸν λιμένα, **ᾧδε** τροπ. οὕτως εἶμαι ἐδῶ, ὅπως μὲ βλέπεis, **οἶνον** (*οἶνον-ὄπ.*) ὁ ἔχων τὴν ὄψιν τοῦ οἴνου, σκοτεινός, μαῦρος, **πόντος** 4, **ἐπὶ πόντον** ἀνὰ τὸν π., **ἀλλόθροος** (*θρόος-οῦς* ἄ. θόρυβος) ἀλλόγλωσσος, **ἐπ' ἄ. ἄ.** πρὸς..., **Τεμέση** θ. πόλις, **μετὰ χαλκὸν** ἢ κίνησις ἐνέχει τὸν σκοπὸν: ἵνα προμηθευθῶ χαλκόν, **ἄγω** παρὰταξις ἀντὶ: ἄγων, ἐν ᾧ φέρω, **αἶθων** (*αἶθω* καιῶ)

λάμπων, σιλπνός (κατειργασμένος).—185-6 ἤδε ἐδῶ δά, πλησίον, *ἔστηκεν* ἔχει ἀράξει, *ἐπ' ἀγροῦ* ἔξω, εἰς τὰ περιχώρα τῆς πόλεως, ἐν ἀντιθ. πρὸς τὴν πόλιν, *νόσφι* (μακράν, χωριστὰ) εἰς ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς πόλεως, *Νήιον, ὕληεις* 3 (ὕλη δάσος) δασώδης.—187-93 *ἐξ ἀρχῆς* ἀνεκαθεν, *εἴ πέρ τε...* καὶ ἐάν ἐρωτήσης καὶ αὐτὸν τὸν..., *εἶρομαι* (ἔξ οὗ ἄττ. *ἐρήσομαι, ἠρόμην*) ἐρωτῶ, *ἐπελθὼν* ἡμεῖς: καὶ ἐάν ἔλθης καὶ ἐρωτήσης, *ἀπάνευθεν* μακράν, *ἐπ' ἀγροῦ* ἐν τῇ ἔξοχῃ, εἰς τὰ κτήματα, *πήματα πάσχειν* ὅτι ὑποφέρει, βασανίζεται (ἐκ τῶν κακουχιῶν, τοῦ γήρατος), *ἀμφίπολος* 136, *βρωῶσις* (βιβρωσικῶ), *παρτιθεῖ* παρατίθῃσι, ὡς ἐκ *παρτιθέω*, πρβλ. *παρτιθείς-θει* ἄττ., *εὔτε* ὅτε, *εὔτ' ἄν; γυῖα* οὐ. μόνον πληθ. τὰ μέλη τοῦ σώματος, χεῖρες καὶ πόδες, *ἐρπύζω* (θαμ. τοῦ *ἐρπειν*) σύρομαι, σύρω τοὺς πόδας, *γουνός* ἄ. (γόνυ κύρωμα) λοφῶδες ὕψωμα, *ἄλωγ* θ. (ἄλοιῶ ἄλωνίζω, ἄλωνιον) ἐπίπεδος ἔκτασις, *ἄ. οἰνόφυτος* κτῆμα ἀμπελόφυτον, ἀμπελότοπος, *ἀνά γ.* ἀναβαίνων καὶ καταβαίνων τὸ κτῆμα.—194-9 *νῦν* δὲ μετὰ τὴν παρέκβασιν 188-93 ἐπαναφέρει τὸν λόγον εἰς 187, ἀποκρινόμενος εἰς 175..., *δῆ* ἤδη, *ἐπιδήμιος* ὁ ἐπὶ τῷ δήμῳ, ἐν τῇ χώρᾳ του εὐρισκόμενος, *νῦν* (ν) τώρα ὡς βλέπω, *βλάπτω* ἐμποδίζω, ἀποκλείω, *κέλευθος* θ. ὁδός, ἐπάνοδος, *οὐ πω* ἐν σχέσει πρὸς τὸ *δῆ* 161 τοῦ *Τ. δῖος* 14, *ποῦ* ἴσως, ὡς νομίζω, *κατερύνεται* 44, *χαλεποὶ* σκληροί, ἀφιλόξενοι, *ἔχουσιν* εἰς τὰς χεῖρας τῶν, εἰς τὴν ἐξουσίαν τῶν, παρατάξις ἀντι: ὅπου ἀφιλόξενοι..., *ποῦ* ἴσως, *ἐρυνκανάω* ἐκτενεστ. τύπος τοῦ *ἐρύκω*.—200-2 *τοὶ σοί, ὡς οὕτως* ὅπως, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον, *ἐν θυμῷ βάλλουσι* μοὶ ἐμπνέουσι, *οἶω κ. οἶομαι* 173, *τελέεσθαι* μ. μέλ. ἐν παθ. σημ., *ἐὼν* (ἐσ-ὼν) ὢν ἐνδ., *οὐ τι* χωρὶς ποσῶς, *εἰδῶς* ἔμπειρος, εἰδήμων, ὅθεν πρὸς γεν. ἀντικ., *οἰωνός* ἄ. (avis ὀφι-ωνός) πτηνόν, οἰωνός, *σάφα σαφῶς*.—203-205 *οὐ ἔτι, τοὶ* ἡθ., ἀπὸ μακράν, *πατρὶς* 75, *δηρὸν* ἐπὶ μακρὸν χρόνον, *δῆν, δηθά, γέ* τοῦλάχιστον, *οὐδ' εἴ περ* καὶ ἂν ἀκόμη, ἢ ὑποτ. ἄνευ τοῦ ἄν 167, *ἔχῃσι* ἔχῃ, κατακρατοῦσι, *δέσματα* (δέω δένω) δεσμά, ὑποκ., *φράζομαι, φράσσομαι* (φράδ-σομαι), σκέπτομαι: θὰ ἐξεύρῃ μέσα καὶ πόρους, τὸ ἀσύνδ. ἀντίθεσιν, *ὡς κε* πῶς κατὰ τινα τρόπον.—206-12 206=169, *εἰ δῆ* ἐάν πράγματι, ὅπως λέγεις, *εἰς* ἐγκλ. 170, *ἐξ αὐτοῦ* ὀριστ. ἐξ αὐτοῦ τούτου, *αἰνός* 3 δεινός, *αἰνῶς* καταπληκτικῶς, *μὲν μὴν*, ἀληθῶς, *ἐπεὶ* αἰτιολ. πῶς γινώσκει τὸν Ὅδ., πρὸς δὲ συγκρίνει τὸν *Τ. μίσγομαι* ἔρομαι εἰς ἐπιμεξίαν, *θαμὰ* 143 τόσον συχνά, ὅπως συνήθως συμβαίνει ἐν τῇ καθ' ἡμέραν ἀναστροφῇ (*τοῖον*), *ἀναβαίνω* ἐπιβιβάζομαι πλοίου, ὅθεν τὸ *ἀναβήμεναι* εἰς *Τ.* βραχυλογικῶς: πρὶν ἐπιβῆ τοῦ

πλοίου καὶ κατευθυνθῆ εἰς Τ., *ἐνθα περ* ὅπου ἀκριβῶς, ὅπου καί, *ἔβαν* 112 *πρότιθεν, κοίλησ'* κοίλησι, κοίλαις, *ἐκ τοῦ* ἔκτοτε, *οὐτ' ἐγὼν* οὐτ' ἐκεῖνος. — *ζΟ3·6 αὖ κ. αὖτε* ἀφ' ἐτέρου, *ἀντίον ἠῦδα* ἀμείβετο, *πνέω*, πρkm. *πεπνυμένος* (πνέων, ζῶν, πνευματικῶς κινούμενος) συνετός, (ἐπειδὴ μὲ ἐρωτᾶς) *τοιγὰρ* 179, *μὲν τε-αὐτάρ, μὲ ἔμμεναι* τοῦ (᾽Οδ.), *οὐ τίς πω* οὐδεὶς μέχρι σήμερον, *ἀνέγνω* ἐξηκριβῶσεν ἀσφαλῶς, *αὐτὸς* ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως, *ἐδὼν γόνον* τὴν καταγωγὴν του ὡς πρὸς τὸν πατέρα, τίς εἶναι ὁ πατήρ του. — *217-20 ὡς ὄφελον ἔμμεναι* εὐχὴ ἀπραγμ.: εἶθε νὰ ἤμην κυρ. ἐπιφ.: ἔ νὰ ἤμην δά..., *τεο-τεν του*, τινός, *ἔτετμεν* ἀόρ. ἐκ ὁ. *τεμ* (τέμνω) ἀντὶ *ἔ-τε-τεμ-ον* ἀναδιπλ.: συνήνητσα, εὔρον, *κτέαρ*-ατος οὐ. κτῆμα, *κ. ἐπι* ἀνατροφή, : ὅστις νὰ ἐγήρασκεν ἐν μέσῳ τῶν ἀγαθῶν του, ὅστις νὰ εἶχε χαρῆ τὰ ἀγαθὰ του μέχρι τοῦ γήρατος, *νῦν δὲ* 166, *φασί με ἐκγενέσθαι* (ὅτι ἐγεννήθην ἐκ) *τοῦ* ὅς..., *ἄποτμος* 2 (α(στ.)-πότιμος ἄ. (πίπτω)-μοῖρα) δυστυχής, *ἐπεὶ* αἰτιολ. τὸ προηγούμενον παράπονον, ὅπερ εἶναι τόσον πικρόν, ὥστε δὲν θὰ ἔλεγεν αὐτό· εἰδὼν λέγει, τοῦτο, διότι ἠρωτήθη.

182 ἡ φράσις *ξὺν νηὶ* (ἣτις παριστᾷ τὸ πλοῖον ὡς ἀνήκον εἰς τὸν λέγοντα) καὶ *ἠδ' ἐτάροισιν* μαρτυρεῖ ὅτι τὸ πλοῖον ἦτο ἰδιόκτητον. — 184 *Τεμέση* ἢ ἄλλως *Ταμασσός*, πόλις ἐν τῷ μέσῳ τῆς Κύπρου, μετὰ μεγάλων χαλκωρυχείων, ἐξ οὗ ὁ χαλκὸς ὠνομάσθη *aes cyprium* καὶ γερμ. *Kupfer* κατ' ἄλλους πιθανώτερον ἢ ἐν τῇ *δυτ.* ἀκτῇ τῆς χερσονήσου τῶν Βρειτίων πόλις, διάσημος ἐπίσης διὰ τὰ χαλκωρυχεῖά της. — *σίδηρος* ἐπειδὴ ὡς μέταλλον οὐδέποτε ἀπαντᾷ φύσει καθαρὸς καὶ διὰ τὸ δύσκολον τῆς κατεργασίας, εἶναι ἐν σπανίᾳ χρήσει κατὰ τὴν ἥρωικὴν περίοδον καὶ διὰ τοῦτο θεωρούμενος πολύτιμος χρησιμεύει μόνον πρὸς κατασκευὴν κοσμημάτων. Ἡ χρῆσις αὐτοῦ ἀρχεται κυρίως ἀπὸ τοῦ 1100-1000 π. Χ., ἀπὸ τῆς καθόδου τῶν Δωριέων, φερόντων σιδηρᾶ ὄπλα. Ἐφ' Ὀμήρου ἐγένετο ἰκανὴ χρῆσις αὐτοῦ ἐν τῇ βιομηχανίᾳ πρὸς κατασκευὴν μαχαίρων, πελέκεων, σκεπάρνων, ὕννιων κλπ., ἀλλ' ὑπερίσχυεν ἔτι ὁ χαλκός. Τὸ ἐμπόριον τότε ἦτο ἀνταλλακτικόν. — 186 *Ρεῖθρον* λιμὴν ἐν Ἰθάκῃ, *Νήιον* τμήμα τοῦ ἐν αὐτῇ ὄρους Νηρίτου — 189 *Λαέρτης* ὁ πατήρ τοῦ ᾽Οδ., καλούμενον διὰ τοῦτο καὶ Λαερτιάδου, ἐκ τοῦ θλιβεροῦ βίου τοῦ ὁποίου ἔσχε τὴν ἀρχὴν καὶ ἡ παροιμία *Λαέρτου βίον ζῆν*. — 191 Ἡ γράϊα ἀμφίπολος ἐκαλεῖτο Σικελή. — 197 *ποῦ* ἢ Ἄθ. γινώσκει καλῶς ποῦ κατακρατεῖται ὁ ᾽Οδ., ἀλλ' ὡς ἄνθρωπος ἤδη προσποιεῖται ἄγνοιαν τοῦ τόπου. — 202 *μάνις* εἶναι παναρχαία ἢ πίστις ὅτι ἡ θεότης

προλέγει τῷ ἀνθρώπῳ διὰ σημείων τί πρέπει νὰ πράττη ἢ οὐ. Τὰ σημεῖα ταῦτα ἢ παρέχουσιν οἱ θεοὶ αὐθόρμητοι ἢ ζητοῦνται παρ' αὐτῶν δι' εὐχῶν, εἶναι δὲ ταῦτα πτηνοῦ, θροῦς ἱερῶν δένδρων, ὄνειροι, ἀστραπαὶ κ. ἄ. Ἄλλ' οὐχὶ πάντες δύνανται νὰ ἐρμηνεύσωσι τὰ σημεῖα ταῦτα, ἀλλὰ μόνον ὁ εἰδήμων, ὁ *μάντις*, ὅστις κέκτηται τὸ δῶρον τοῦτο ἐξ ἰδίας πείρας καὶ ἐξ εὐνοίας τῶν θεῶν, κληροδοτουμένης ὑπὸ πατρὸς εἰς υἱὸν ὡς πᾶσα δεξιότης. Ἡ λ. κατ' ἀρχὰς ἐσήμαινε τὸν μαινόμενον, τὸν πληρούμενον ἐνθουσιασμοῦ (θεοῦ, πρβλ. τὴν Πυθίαν), ὅστις ἐν ἐκστάσει διατελῶν προεφήτευσεν τὰ ποκαλυπτόμενα εἰς αὐτὸν παρὰ τοῦ θεοῦ, εἶτα δὲ τὸν ἄνευ ἐκστάσεως ἀποκαλύπτοντα τὴν θεῖαν βούλησιν.—*οἰωνοὶ* τὰ πτηνὰ ὡς προερχόμενα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ὕψους, ὅπου ἐφαντάζοντο οἰκοῦντας τοὺς θεοὺς, καὶ ὡς ἐμφανιζόμενα ἐν χώροις ἀπροσίτοις εἰς ἀνθρώπινον πόδα ἐξελαμβάνοντο ὡς Διὸς ἄγγελοι. Ἄλλ' οὐχὶ πᾶν πτηνὸν ὡς οὐδὲ πᾶν ὄνειρον εἶναι σημαντικὸν θείας βουλήσεως, ἀλλὰ μόνον οἱ μεγάλοι οἰωνοὶ καὶ μάλιστα ὁ ἀετός, τὸ ἱερὸν τοῦ Διὸς πτηνόν, ἐρμηνευταὶ δὲ τούτων ἦσαν οἱ *οἰωνοπόλοι* ἢ *οἰωνοσκοποὶ*, οὐχὶ οἱ μάντιες κατὰ τὸ χωρίον.—**204** *σιδήρεα δέσματα* καὶ ἡ σκληρότης τοῦ σιδήρου προεκάλει τὸν θανατισμόν, ὅθεν αἱ φράσεις *σιδῆρεον ἦτορ*, *σιδηρὴν κραδίη*, κλπ.—**207** *τόσος πάις*, ὁ Τηλ. κατὰ τὸν ἀπόπλουν τοῦ πατρὸς ἦτο νήπιον θηλάζον ἔτι· ἦδη εἶναι νεανίας πόσων ἐτῶν;—**211** *Ἀργεῖοι* ἰδ. 61.

221-3 *μὲν μὴν*, ἀληθῶς, *τοὶ ἦθ.*, *νώνυμος* 2 (*νη(στ)-ὄνυμα* αἰολ.) ἀνώνυμος, *ὀπίσω* χρον. ἐν τῷ μέλλοντι: κατέστησαν τὸ γένος σου οὐχὶ ἀνώνυμον διὰ τὸ μέλλον, δὲν προώρισαν εἰς τὴν γενεάν σου ἄδοξον μέλλον, *ἐγγεινάμην* (*γεν-, γίγνομαι*) ἐγέννησα (ἐπὶ τοῦ πατρὸς), ἔτεκεν (ἐπὶ τῆς μητρός). *τοῖον* τοιοῦτον, τόσον ἱκανόν, ἄξιον, *Πηγελόπεια* Ὀμ., ὕστερον Πηγελόπη.—**224-29** *δαῖς* 152, *τίς* κτηρ. τί εἶδους, *δμίλος* (*δομοῦ-ἴλη*) δμάς, ὄχλος, *ἐπλετο* 16 ἦτο, ὁ κτηρ. ἢ ἀόρ. ἀναφέρεται εἰς τὴν στιγμήν τοῦ παρελθόντος, κατ' ἦν τὸ πρῶτον εἰσέρχόμενος ὁ ξένος ἀντελαμβάνετο αὐτά, *τίπιτε*-τί ποτε, τί τέλος πάντων, πρὸς τὸ οὐδ. *χρεῶ* (ἔστι) ἢ αἶτ. *σὲ* κατὰ τὸ *χρῆ τινά τινος*, ὡς ἐνταῦθα νοεῖται ἡ γεν. *δαιτός, δμίλον*, : πρὸς τί λοιπὸν χρειάζεσθαι αὐτά, *εἰλαπίνη* θ. συμπόσιον, εὐωχία (κυρίως ἐν ἑορταῖς καὶ θυσίαις), *γάμος* γαμήλιον συμπόσιον, *ἔρανος* ἄ. γεῦμα (λιτόν), διασκέδασις ἀπὸ συνεισφορᾶς, *Picknick*, *τάδε γε* αὐτὰ δὰ τοῦλάχιστον τὰ πολυδάπανα, πλουσιοπάροχα, *δοκέουσι* ἀσυνδ. διασαφ. *δαίνυμαι* (πρβλ. *δαῖς*) εὐωχοῦμαι, *δαίνυμι* ἐστιῶ, ἐκ τούτου τὸ

ὑπερφιάλως 134 με περισσὴν ἀναίδειαν, ὡς τε ὡς ὑβρίζοντες: συμπεριφερόμενοι, νομίζω, ἀνθαδῶς, **νεμεσσήσαιτό κεν** ἤθελε καταληφθῆ ὑπὸ δικαίας ἀγανακτήσεως, **ἀλσχεα** ἀσχημοσύνη, : ἐπὶ τῇ θεᾷ τῶν πολλῶν ἂ., **ὄστις** ἀναφ. ὑποθ., **πινυτός** ὅ (πνέω πε-πινυ-μένος 123) συνετός, **γέ** κολάζει τὸ ὅς τις : ἐὰν μὴ πᾶς, ἀλλὰ τοῦλάχιστον πᾶς γνωστικός ἄνθρωπος, **μετέλθοι** ἤθελεν εὐρεθῆ ἔν μέσω (μετα-) ὄλων αὐτῶν.—**230-3 ἄρ**, ἄρα κ. **ῥά** λοιπόν, **δὴ** τώρα, **ἀνείρομαι** 188 (ἀν)ἔρωτῶ, **μεταλλάω** (μέταλλον) ἀνασκάπτω, ἐρευνῶ, ἐξετάζω μετὰ περιεργείας: ὡς ἀπόδοσιν τοῦ **ἐπει**... ἡμεῖς θὰ ἐλέγομεν: ἄκουε, μάθε λοιπόν, **μέλλεν ἔμμεναι** φαίνεται ὅτι ἤτο ποτε, πιθανὸν νὰ ἤτο ποτε, πιθανὴ συνέπεια τῶν ὄσων ἔχει ἀκούσει καὶ τῶν λειψάνων τοῦ μεγαλείου, τὰ ὁποῖα βλέπει, **ἀφνειὸς** 165, **ἀμύμων** 29 ἐπιφανής, μεγαλοπρεπής, **ῥφρα** ἐφ' ὅσον, **κεῖνος** περὶ τοῦ ἀπόντος πατρός, **ἐπιδήμιος** 194.—**234-38 βόλομαι** σπαν. ἀντὶ βούλομαι, **μητιάω** (μητις θ. σκέψις) σκέπτομαι, μελετῶ, **ἐτέρως** κατ' ἄλλον, κατ' ἀντίστροφον τρόπον, : ἄλλως ἔδοξε, **οἶ** ἀναφ. αἰτιολ., **μὲν** ἀληθῶς, **ἄιστος** (α(στ.)-ιδ-εῖν) ἄφαντος **περὶ π.** ὑπὲρ πάντας προξενήσαντες κακόν, τὸ ὁποῖον δὲν ἔδοκίμασεν ἄλλος ἄνθρωπος ἐν τῷ κόσμῳ, τὸ ὁποῖον εἶναι ἡ μεγίστη τῶν συμφορῶν· τοῦτο αἰτιολογεῖ τὸ **ἐπει ἀναχοίμην** μ. ἀορ. τοῦ **ἀναχίζομαι** (ἄχνημαι, ἄχος λ. πεπ. στεναγμός, λύπη) λυποῦμαι, **θανόντι περ** ἐνδ. πρὸς τὴν νοουμένην δοτ. **οἶ** (Ἰδ.) τοῦ αἰτίου: δὲν θὰ ἐθλιβόμην δι' αὐτὸν καὶ ἂν ἀκόμη εἶχεν ἀποθάνει, καὶ δι' αὐτὸν τὸν θάνατόν του, **ᾧδε** οὕτως ὅπως τώρα, **δάμνημι** κ. **δαμνάω**, dom-ο, **δέδημαι**, **ἐδμήθην**, **δαμάζω**, **εἰ δάμη** ἐὰν θὰ ἤθελε φονευθῆ ἔν μέσω τῶν, **οἶσ' οἶσι** ἐοῖς, **δῆμος** χώρα, **ἑταροὶ** ὅ (sattel-lites) οἱ ἄνθρωποι τῆς ἀκολουθίας, του, **φίλοι** οἱ ἐν τῇ πατρίδι οἰκεῖοι: ἐν τοῖς κόλποις, ἐν ταῖς ἀγκάλαις τῶν οἰκείων, **τολυπεύω** (τολύπη θ. τουλούπα ἐρίων) (μετασκευάζω τὸ ἔριον εἰς τολύπας) παρασκευάζω, πλέκω, φέρω εἰς πέρας, ὁ ἀόρ. μετὰ τὸ **εἰ δάμη** τὸ ἀπραγματοποιήτον ἢ ἔννοια 234-8: ἐὰν ὁ πατήρ μου ἀπέθνησκεν εἴτε ἐν τῷ πεδίῳ τῆς μάχης εἴτε ἐν τῷ οἴκῳ του μετὰ τὸ πέρας τοῦ πολέμου, ἢ λύπη μου δὲν θὰ ἦτο τόσον μεγάλη.—**239-40 τῶ** ἢ **τῷ** ὄργ. πτ. τότε, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, νέα ἀπόδοσις τοῦ **εἰ δάμη** 1. **ἐνὶ δήμῳ**, **Παναχαιοὶ** σύμπαντες οἱ Ἀχ., **τύμβος** (tumulus) μνημα (σωρός χώματος), **οἶ** Ἰδ. χαρ., **ἄρνημαι** ὅ, ἠράμην, **κερδίζω**, **ᾧ παιδι** ἀντὶ ἐμοὶ χαρ., εἰς τοῦτο **ὀπίσσω** διὰ τὸ μέλλον: θὰ ἐκέρδιζε μεγάλην δόξαν, τὴν ὁποῖαν θὰ ἐκληροδότει καὶ εἰς τὸ τέκνον του.—**241-3 νῦν** δὲ 166, **ἄρπυιαι** αἱ θύελλαι (ἀρπ-άζειν), **ἀνερείπομαι** ἀρπάζω εἰς

τὰ ἕψη, **οἴχεται** πάει, ἀσύνδ. διασαφ., **ἄιστος** 235, **ἄπυστος** (α(στ.)-πυθ-, πυθθάνεσθαι) χωρὶς νὰ ἀκουσθῆ, ἄνεν εἰδήσεων. **κάλλιπεν** ἐκ τοῦ **κατάλιπεν** κάτ-λιπεν, **γόςος** ἄ. θρηῆνος, στεναγμός.—**243-8 οὐδέ τι** ἄλλ' οὐδαμῶς, ἢ ἀντιθ. 235, οὐ ἢ ἔννοια ἐπιανελήφθη χάριν τῆς ἀντιθ. ἐν 242, **στένω-νάχω-χίζω** στενάζω, **νῶ** νῦν, ὡς παρ' ἡμῖν τὸ **τώρα** χρον. κ. συλλογ., **τεύχω-ξω**., παρασκευάζω, δημιουργῶ (**τέχνη, τέκ-των**), **κῆδος** οὐ (caed-o) θλίψις, πικρία, **ἄριστοι** εὐγενεῖς, πρὸς τὸ ὄσοι, **κρατέουσι** βασιλεύουσιν, ἔχουσι τὴν ἀρχήν, **ὕληεις** 3ῆ 2 186, **κοιρανέω** (**κοίρανος** ἄρχων) ἄρχω, **κραναδς** 3 (**κάρ-η, κράνος, κραν-ίον, κέρ-ας**.. ἢ ῥίζα δηλοῖ τὸ σκληρὸν) τραχύς, πετρώδης. **μνάομαι** 39, **τρύχω** φθείρω, παρτάξ. ἀντι **μτχ.**, **οἶκος** περιουσία.—**249-51 στυγερός** 3 (**στυγέω** μισῶ) φρικτός, ὅστις προκαλεῖ τὸν ἀποτροπιασμόν, **τελευτήν** (τῆς **μνηστύος**, μνηστείας) **ποιῆσαι** νὰ δώσῃ ἐν τέλος, νὰ τὰ τελειώσῃ, **φθινύθω**, ἐκτενέστ. τύπ. τοῦ **φθίνω**, φθείρω, κατασπαταλῶ, **τάχα** ταχέως, παρ' Ὅμ. χρον., **δῆ** τώρα πλέον, **διαρραῖω** συντρίβω, κάμνω κομμάτια.

222 νώνυμον μέγιστον δυστύχημα ἐν τῇ ἀρχαίῳιτι ἐνομιζέτο ὁ ἀφανισμὸς γένους καὶ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.—**226 οὐκ ἔρανος** εἰς ἔρανον ἐκάλει συνήθως ὁ βασιλεὺς τοὺς ὑποβασιλεῖς τῆς χώρας, τοὺς γέροντας, ἰδ. 245, οἵτινες εἰσέφερον εἰς τοῦτον ἐξ ἰδίων· ἀλλὰ τὸ προκείμενον δὲν εἶναι ἔρανος, διότι ὁ βασιλεὺς ἀπουσιάζει, ὁ υἱὸς δὲν μετέχει αὐτοῦ, οἱ δὲ παρόντες εἶναι νεώτατοι, οὐχὶ οἱ γέροντες, ἀλλ' οἱ υἱοὶ αὐτῶν.—**232 ἀφνειὸς** πολλάκις ὁ Τηλέμαχος παραπονεῖται, διότι οἱ μνηστῆρες κατεσπατάλων τὴν πατρίαν περιουσίαν τρώγοντες βοῦς, αἶγας, πρόβατα, χοίρους, καὶ πίνοντες ἀφειδῶς τὸν οἶνον.—**239 Παναχαιοὶ** κατὰ τὸν Τρωικὸν πόλεμον τὸ κρατοῦν φύλλον τῶν κατοίκων ἐν Ἑλλάδι εἶναι οἱ Ἀχαιοὶ, ἐξ ὧν καὶ πάντες οἱ κάτοικοι τῆς Ἑλλάδος καλοῦνται οὕτω, ἐλλείποντος ἔτι τοῦ νεωτέρου καθολικοῦ ὀνόματος τῶν Ἑλλήνων, διότι Ἑλλάς τότε ἐκαλεῖτο μικρὰ χώρα ἐν Φθιώτιδι τῆς Θεσσαλίας. Οἱ Ἀχαιοὶ ὀρηθῆντες ἴσως ἐκ τῶν χωρῶν τῶν πρώην κεντρικῶν αυτοκρατοριῶν τῆς Εὐρώπης κατήλθον πρὸς Ν καὶ μετὰ τῶν ὁμοφύλων Ἰλλυριῶν καὶ Θρακῶν ἐξηπλώθησαν ἀνά τὴν Ἑλληνικὴν χερσόνησον, οἱ πρῶτοι Ἑλληνες οἱ ἐγκαταστάντες ἐν τῇ χώρᾳ· συγγενέστατοι αὐτῶν ἦσαν οἱ Ἴωνες:—**Ὁ τύμβος** κοσμούμενος καὶ διὰ λίθου ἢ κίονος διεάλει εἰς τοὺς μεταγενεστέρους τὸ ὄνομα καὶ τοὺς ἄθλους τοῦ ἀποθανόντος.—**241 ἄρπυιαι** θυελλῶδεις ἄνεμοι, προσωποποιία τῶν θυελλῶν ἄνεν ὀρισμένης μορφῆς· ὡς πνεύματα τούτων (πρβλ. τὰς ἡμετέρας Ἀνεμο-

ξουριάς) ἀφαρπάζουσιν ἀπὸ τῆς γῆς ἀνθρώπους, οὐδὲν πλέον ἵχος καταλείποντας, καὶ ἀπάγουσιν εἰς ἄγνωστον τόπον, ὡς ἐνταῦθα, ἢ εἰς τὸν κάτω κόσμον· ἐν τοῖς ὕστερον μύθοις παρεστάθησαν ὡς πτηνὰ μετὰ μορφῆς παρθένου, ἀφαρπάζοντα ὡς θύελλαι ὅτι θέλουσιν, ὡς ἀπὸ τοῦ τυφλοῦ Φινέως παρὰ τὰς Συμπληγάδας πέτρας τὴν τροφήν.

—245 **ἐπικρατεύουσιν** ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τοῦ Ὀδυσ. ὑπῆρχον ἐν τῷ κράτει αὐτοῦ καὶ ἄλλοι ἡγεμόνες, ἄρχοντες ἕκαστος μικροτέρων περιφερειῶν, οἵτινες ἀπετέλουν καὶ τὴν **βουλὴν** τοῦ βασιλέως μετὰ τῶν ἄλλων εὐγενῶν τῶν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τοῦ κράτους· δηλ. πολλὰκις ὁ βασιλεὺς ἐκάλει τούτους εἰς δεῖπνον καὶ μετὰ τὴν εὐωχίαν συνεσκέπτετο παρὰ τὴν τράπεζαν μετ' αὐτῶν περὶ τῶν συμφερόντων τοῦ ὅλου δήμου· ἢ λαμβανομένη ἀπόφασις, **βουλὴ**, ἡδύνατο νὰ ὑποβληθῇ καὶ ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τῆς ἀγορᾶς τοῦ δήμου, ἰδ. 90.—**Δουλίχιον** πιθανώτατα μία τῶν κατὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Ἀχελῷου Ἐχινάδων ἢ καλουμένη ἄλλως **Δολίχα**, ἐξηπειρωθεῖσα ὕστερον διὰ τῶν προσχώσεων τοῦ ποταμοῦ, **Σάμη** ἢ Κεφαλληνία. Αἱ νῆσοι αὗται μετὰ τμήματος τῆς ἡπειρωτικῆς ἀκτῆς ἀπετέλουν τὸ κράτος τοῦ Ὀδ., οὗ οἱ κάτοικοι συλλήβδην ἐκαλοῦντο Κεφαλλῆνες.

252-4 **ἐπαλαστέω** ἐξοργίζομαι, ἐξαγορεύομαι ὡ **πόποι** αἰσχος! τρομερόν! ἀνήκουστον!, **ἦ δὴ** ἀλήθεια λοικόν, **πολλὸν** πολύ, **δεύε**· δεύε(σ)αι-δέη ἔχεις ἀνάγκην, αἰσθάνεσαι τὴν ἀπουσίαν, πολὺ σοὶ εἶναι αἰσθητή, **ὁ κεν** ἀναφ. συμπ., **ἐφίημι** ἐπιβάλλω.—255-9 **εἰ γὰρ σταίη** εὐχὴ καὶ ἠγούμενον ἅμα τοῦ 266: ἄχ νὰ παρουσιάζετο...! ἐὰν τοῦτο ἐγίνετο, τότε..., **ἐν πρώτῃσι θύρῃσι** ἐν τῷ προθύρῳ 103, **πήληξ-κος** θ. (pellis δέρμα, πέλ-μα, ἐρυσίπελας), **τοῖος** ἐὼν μετὴν νεανικῆν ἐκείνην ῥώμην, **νόησα** ἀντελήφθην, εἶδον, **τὰ πρώτα** τὴν πρώτην φοράν, **ἀνειμι** ἔρχομαι ὀπίσω, ἐπιστρέφω, **Ἐφύρη** θ. Ἐφύρα, **Μερμεριδης** ὁ υἱὸς τοῦ Μερμέρου.—260-4 **καὶ κείσε** ὅπως καὶ εἰς ἄλλους τόπους, **θοδς** 3 (θέω) ταχύς, ταχύπλος, **διζή-μαι**, διζήσομαι, ζητῶ, **ὄφρα εἴη οἱ** ἵνα ὑπάρχη εἰς αὐτόν, ἔχη, **χρίεσθαι** ὑποκ. ἔ. σκοποῦ, τὸ μέσον: τοὺς ἑαυτοῦ, **ἰδς** ἄ. βέλος, **χαλκήρης** (χ.-ἀραρίσκω προσαρμόζω) χαλκόδετος, χαλκοῦς, **ἐπεὶ ἴα** ἐπειδὴ ἀκριβῶς, **νεμεσίζομαι** 119 (θεωρῶ τι ἀπρεπές) αἰσχύνομαι, φοβοῦμαι, **αἰνῶς** 208, **φιλέεσκε** θαμ. ἐφίλει.—265-6 **τοῖος** ἐὼν ἐπαναλαμβ. τὰ 255-7, ἵνα ἐπαγάγῃ τὴν ἀπομακρυνθεῖσαν ἀπόδοσιν 266, **ὀμιλέω** συναναστρέφομαι, ἐνταῦθα ἐπὶ ἔχθρ. σημ. δίδω τὰς χεῖρας, ἔρχομαι εἰς χεῖρας, **ὠκύμορος** 2 (ὠκὺς 3 ταχύς-μόρος) ταχυθάνατος, **πικρόγαμος** 2 ὁ κάμων πικρὸν γάμον: θὰ εὔρισκον ταχέως τὸν

θάνατόν των καὶ θά ἔκαμνον πικρὸν γάμιον, θάπέβαινε ξινὸς ὁ γάμιος.—267-70 *ἦτοι* ἀληθῶς, *ταῦτα* ἀναφέρεται εἰς τὴν προηγηθεῖσαν ἔννοιαν καὶ ἐπεξηγεῖται ἐν 268, *γόνυ*, γόνατος κ. γουνός, ἐν *γ. θεῶν κείται* εὐρίσκονται εἰς τὰς χεῖρας τῶν θ., ἔξαρθῶνται ἐκ τῆς ἀποφάσεως τῶν θ., *ἦ-ἦε* διπλ. πλ. ἔρ., *ἀποτίνομαι* ἐκδικοῦμαι, λαμβάνω ἐκδίκησιν, ὑποτ.+ κέν, *οὐκὶ οὐχί*, *ἄνωγα* προκμ. ἐν σημ. ἐνεστ. προτρέπω, *φράζομαι* 76, *ὄππως κε* πλ. ἔρ. κατὰ ποῖόν τινα τρόπον, *ἀπώσσει* ἀπωθοῦμαι, ὑποτ. ὡς ἀποτεῖσεται 268: θά ἐκκαθαρίσης, θά σαρώσης—271-3 *εἰ δ' ἄγε* παρακελ. ἀλλ' ἐμπρός, *ξυνίημι* (βάλλω μαζί) εἰς τὸν νοῦν) καταλαμβάνω, ἀκούω, *ἐμπάζομαι*+γεν. φροντιζῶ, δίδω προσοχήν, σημασίαν, *φράζω*, ἄορ. ἀναδιπλ. *πέφραδον*, δεικνύω, ἀνακοινώνω, τὸ μ. *φράζομαι* τί σημ.; *μῦθος* γνώμη, θέλησις, *μάρτυρος* ἄ. μάρτυς, *ἐπὶ ἐπιρ.* ἐπὶ τούτου, περὶ τούτου—274-8 *ἄνωγχι* β'. προσ. προκμ. προσκτ. τοῦ *ἄνωγα* 269, *οκίδναμαι* σκεδάννυμαι, *ἐπὶ σφέτερα* ἐπὶ τὰ ἑαυτῶν, εἰς τὰς οἰκίας των, *μητέρα* δ' ἀνακόλουθον· ἢ αἰτ. ἐτέθη ὡς ἀντίθ. εἰς τὸ *μησιῆρας μὲν*, ἀλλ' ἔνεκα τῆς παρεμπτόσεως τῆς ὑποθ. προτ. ὁ λέγων ἐλησημόνησε τὴν σύνταξιν καὶ ἀντὶ *πέμγων* ἢ ἀναλόγου ῥήματος λέγει *ἴτω* ἢ μήτηρ, ὅτε ἢ αἰτ. *μητέρα* ὡς πρὸς δὲ τὴν μητέρα σου, *θυμὸς* ὄρεξις, ἐπιθυμία: ἐὰν ἡ καρδιά της ἔχει τὴν ὄρεξιν, *γαμέομαι* ὑπανδρευομαι, *ἄψ* ὀπίσω, *ἴτω* ἢ προσκτ. παραχώρησιν: εἶναι ἐλευθέρα νὰ ἐπιστρέψῃ, *οὐ δὲ* οἱ γονεῖς της, παρὰταξις ἀντὶ τελ. προτ., *τεύχω* 244 ἐτοιμάζω, *ἀρτύνω* παρασκευάζω, *ἔδνα* τὸ πάλαι τὰ πράγματα (ἀντίτιμον) τὰ διδόμενα ὑπὸ τοῦ μησιῆρος εἰς τὸν πενθερὸν καὶ εἰς τοὺς οἰκείους τῆς νύμφης πρὸ τοῦ γάμου, ἐνταῦθα ἢ προῖξ, ἢ φέρει ἐκ τῆς πατρικῆς οἰκίας ἢ νύμφη εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ γαμβροῦ, προῖξ, *ἐπὶ παιδός* ὅση προῖξ ἄρομῶζει νὰ δίδηται ἐπὶ προσφιλοῦς θυγατρὸς τῆς τάξεώς της.—279 83 *ὑποτίθεμαι* (θέτω ὑπὸ τοὺς πόδας βῆσιν, στήριγμα) υποβάλλω, συμβουλευῶ (ὑποθήκη), *πυκινός* 3 κρουστός, συνेतός: θά σοὶ δώσω γνωστικὴν συμβουλήν, *αἰ* αἰολ. εἰ, *αἶ κε* ἐὰν τυχὸν θελήσης καὶ μὲ ἀκούσης, *ἀραρίσκω*, ἦρσα κ. ἦραρον, (συναρμόζω) ἐφοδιάζω ἐκ τούτου τὸ *ἄρα ἄρ ὀά*, δηλοῦντα ἄμεσον συνοχήν τῶν ἐπομένων πρὸς τὰ ἡγούμενα, *ἐρέτης* (ἐρέσσω) κωπηλάτης, *εἰκοσιν* εἴκοσιν, *ἦτις ἀρίστη* τὴν ἀρίστην, *πεύσομαι* πεύθομαι κ. πυνθάνομαι, *πατρός* περὶ τοῦ πατρὸς, *δὴν οἰχομένοιο* ὁ ὁποῖος εἶναι πολὺς καιρὸς, ἀφ' οὔτου ἔφυγε καὶ ἔγινεν ἔφαντος, *ἦν τις*... πλ. ἔρ. ἐκ προτάσεως ἀπολείρας: μήπως ἴσως, *εἴπησι* ἀνακοινώση, *βροτὸς* 32, *ῥσσα* θ. (vox, *ῤεπ. εἰπεῖν*) φήμη ἀδέσποτος ἀγνώστου προελεύ-

σεως, μυστηριωδῶς διαδιδόμενη καὶ διὰ τοῦτο εἰς τὸν Δία ἀποδιδόμενη, ἢ λ. ἔχει ἀντίθ. πρὸς τὸ εἶπῃσιν ἀνακοίνωση ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως, *ἐκ Διὸς* εἰς τὸ ὄσσαν, κλέος εἰδήσεις, νέα, *μάλιστα* εὐρύτατα, *ἀνθρώποισι* τοπ. μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων.—284-6 *εἶρομαι* 188, *δῖος* 214, *ὄς οὔτος, ἦλθεν* ἐπανῆλθε, *δεύτατος* ὑπερθ. τοῦ δευτέρου: πάντων τελευταῖος, *χαλκοχίτων* χαλκοθώραξ.—287-92 *βίος* ἄ. βίος: ὅτι ὁ πατήρ σου ζῶν ἀπῆλθεν ἐκ Τροίας, ἢ συχνὰ ἐν ἀρχῇ ἀποδόσεως μετὰ τὴν ὑπόθεσιν: ἔ τότε, **εἰλάω, τλήσομαι, ἔτλην, τέτληκα*, ὑπομένω, ὑποφέρω, *τροχόμενος περὶ* ὁ παρ' ὄλα σου τὰ μαρτύρια ἀπὸ τοῦς μνηστῆρας, *τεθνηῶτος* τεθνηκός, ἢ γεν. περιέμμεσον ἀντιλήψεως, *δὴ ἔπειτα* τότε πλέον, ἐν τοιαύτῃ πλέον περιπτώσει, *χέω*, ἔχενα, χύνω, σωρεύω (χῶμα), ἐγείρω, *σῆμα* (σημείον) τάφος, κενοτάφιον, *κτέρας-εος* οὐ. (κιῆμα ἀνήκον τῷ νεκρῷ), *κτέρεα* ἐνδύματα καὶ ὄπλα συγκαιώμενα μετὰ τοῦ νεκροῦ, σπονδαί, ἐπικήδειοι τιμαί, *κτερ(ε)ίζω* προσφέρω εἰς τὸν νεκρὸν τὰ κτέρεα, παρέχω τὰς ἐπικηδείους τιμάς, θάπτω ἐπισήμως, τὰ ἀπορφ. ἀντὶ προστικ., *ἐπὶ* πρὸς τούτοις, *ἔουκε* (κτερεῖζειν), *δοῦναι* δός, ὑπάνδρευσον.—293-7 *ἔρδω*, ξω, -ξα, ἔοργα, (Φερδ-, Φεργ-, πρβλ. καὶ ἔρξω) πρᾶττω, *φράζεσθαι* ἀντὶ προστικ., *κατὰ φρένα κ. κατὰ θ.* ἐν τῇ ψυχῇ σου καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σου, με ὄλα σου τὰ δυνατά, *ὅπως κε* πῶς τυχόν, *τεδς* ἔσός, tuus, *ἀμφαδὸν κ. ἀμφαδὰ* ἀναφανδόν, *οὐδὲ* καὶ δέν, *ὀχέω* θαμ. τοῦ *ἔχειν* ὡς *φορέω-φέρω*, *νηπιέη* θ. (νηπιακὴ ἡλικία) παιδαριώδης τρόπος: νὰ δεικνῆς παιδαριώδεις τρόπους, νὰ παιδαριάζῃς, *τηλίκος* ἐσσί ἔχεις ταύτην τὴν (νηπιακὴν) ἡλικίαν.—298-302 *άιω* ἀκούω ἐν σημ. πρκμ., *ὄλον* τί ἐξαίρετον, τί λαμπρὰν δόξαν, *πάντας ἐπ' ἀνθρώπους* ἔκτασιν: ἀντὶ τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, *πατροφονεύς, δολόμηις-ιος* 2 (μηῖς 234) κ. *δολομήτης* ὁ δολίους σκοποὺς ἔχων, ἵπουλός, καταχθόνιος, *κλυτός* 3 (κλύω ἀκούω) ἔξακουστός, *ἔκτα* ἄορ. ἐκ ὁ *κτεν-, κτα-, κτείνειν, φίλος* κλητ., *ἔσο*'(ο) προστικ. μ. τύπου τοῦ *εἰμί* (ἐσ-μι)-ἔσο, *ἀλκιμος* (ἀλκή ῥώμη) γενναῖος, *ἐν εὔ, εὔ λέγω* ἐπαινῶ, *τίς* περιλ. πολλοί, *ὄψιγονος* (ὄψε-γιγνώμενος) μεταγενέστερος.—303-5 *θός* 260, *ἦδη* τώρα πλέον, *ἀσχαλάω κ. ἀσχάλλω* στενοχωροῦμαι, δυσφορῶ ἔνεκα ἀναβολῆς τινος, καθυστερήσεως..., ἀνυπομονῶ, *μένω* ἀναμένω: ἀνυπομόνως με ἀναμένουσι, *πὸν* ἴσως, *ἂν* δέν ἀπατῶμαι, *μελέτω* προσωπικ. 151, ὑποκ. *ταῦτα* ἢ μητις, *σοι αὐτῷ* ἐν ἀντίθ. πρὸς τὴν ἀπὸ τοῦ λέγοντος σύστασιν: ἀλλὰ οὐ αὐτὸς δεῖξον περὶ τούτου ἐνδιαφέρον, λάβε αὐτὸ ζεστά., *ἐμμάζομαι* 271.

256 *πήληξ* και *κόρυς* θ. εἶναι παρ' Ὀμήρῳ πῖλος δερμάτινος κωνοειδής, καλύπτων μέρος τοῦ μετώπου, τὸ ἄνω μέρος τῆς κεφαλῆς και τοὺς κροτάφους· ἐπὶ τῆς κορυφῆς προσηρμόζοντο τρίχες χαιτης ἔππου ἢ οὐρᾶς, πρὸς ἐπίρρῳσιν δὲ τῆς ἀμυντικότητος αὐτῆς και ὡς κοσμήματα ἐφηρμόζοντο ἐπὶ τοῦ κώνου δίσκοι μετάλλινοι· ἐκ τῆς λ. τὸ ἡμέτερον *πηλήκιον*. Πίναξ ΣΤ'. 2.—*ἀσπίς* εἶναι τὸ κυριώτατον ἀμυντικὸν ὄπλον τοῦ ἥρωος ἀποτελουμένη ἐξ ἐπαλλήλων βοείων δερμάτων συνερραμμένων, ἐφ' ὧν πολλάκις ἐφηπλοῦτο ἔξωθεν και χαλκῆ πλάξ, φερομένη διὰ τελαμῶνος ἀπὸ τοῦ ὄμου και κρατουμένη ἅμα διὰ τῆς ἀριστερᾶς χειρός· ἢ ἔξωτερικῆ αὐτῆς πλευρᾷ ἔφερε συνήθως κωνικὴν προεξοχήν, τὸν ὀμφαλόν, πρὸς τίνα σκοπόν; *δύο δοῦρε* οἱ ἥρωες φέρουσι συνήθως δύο (διὰ τί;) δόρατα πρὸς μάχην ἢ ἀνὰ ἓν ἓν ἑκατέρῃ χειρὶ ἢ ἀμφοτέρῃ διὰ τῆς δεξιᾶς.—259 *Ἐφύρη* πόλις ἐν Θεσπρωσίᾳ τῆς Ἠπείρου, ἐξ ἧς ἀνακάμπτων ὁ Ὅδ. ἔμελλε νὰ διέλθῃ διὰ τῆς Τάφου κειμένης πρὸς Β τῆς Ἰθάκης. Ὁ Μέρμερος ὁ πατήρ τοῦ Ἰλου ἦτο υἱὸς τοῦ Φέρητος, ἀδελφὸς τοῦ Ἀδμήτου, ἔγγονος τοῦ Ἰάσονος και τῆς Μηδείας, ἀφ' ἧς ὁ οἶκος θὰ ἐκληρονόμησε τὴν παρασκευὴν ἰοῦ. Τὰ *βέλη* ἢ *ιοι* κατὰ τοὺς ἥρωικοὺς χρόνους ἦσαν ἢ λίθινα ἢ χαλκᾶ, Πίν. ΣΤ'. 4, ἐθεωρεῖτο δὲ ἀσεβὲς τὸ ἐπιχρῆσιν αὐτὰ δι' ἰοῦ (στοιχεῖόν τι τοῦ διεθνoῦς δικαίου)· ἐκ τούτου φαίνεται ὅτι δὲν ἀπώκουν ἐνίοτε τότε νὰ ἐμβάπτωσι τὰ βέλη εἰς δηλητήρια, κληθέντα ἐντεῦθεν *τοξικά* (φάρμακα), ὡς γινώσκομεν και περὶ τοῦ Ἡρακλέους ἐμβάψαντος τὰ βέλη του εἰς τὸν ἰὸν τῆς Λερναίας ὕδρας (και σήμερον οἱ ἄγριοι).—267 *θεῶν ἐν γούνασι* ἢ παροιμ. φράσις προῆλθεν ἐκ τῆς συνηθείας ἐπὶ τῶν γονάτων τῶν εἰδώλων τῶν καθημένων θεῶν νὰ ἐπιθέτωσι δῶρα συνδεδεμένα μετὰ τῆς παρακλήσεως νὰ ἐκτελέσωσιν οἱ θεοὶ τι ἀνέφικτον τῷ ἀνθρώπῳ· ἐπειδὴ ἢ ἐκτέλεισις τούτου ἐξαργατᾶται ἐκ τῆς ἀξίας τοῦ ἐπὶ τῶν γονάτων δῶρου και ἐκ τῆς εὐμενείας τῶν θεῶν, ἧτις ἀήθλος, ἢ φράσις σημαίνει και τὸ ἄγνωστον τῆς ἐκβάσεως.—276 *πατὴρ* ὁ πατήρ τῆς Πην. ἦτο ὁ Ἰκάριος, ἀδελφὸς τοῦ Τυνδάρεω, τοῦ πατρὸς τῆς Ἑλένης, κατοικῶν ἐν Ἀκαρνανίᾳ.—274 ἐὰν ἢ Πην. ἐπανήρχετο εἰς τὴν πατρικὴν οἰκίαν, θὰ ἐγίνετο πάλιν ὑπεξούσιος τοῦ πατρὸς· τότε πλέον οἱ μνηστῆρες καταλείποντες τὸν οἶκον τοῦ Ὅδ. ὤφειλον νὰ στραφῶσι πρὸς τὸν Ἰκάριον ζητοῦντες παρ' αὐτοῦ τὴν χεῖρα τῆς Πην.—278 *ἔεδνα* κατὰ τοὺς προηρωικοὺς χρόνους ἢ γυνὴ ἠρπάζετο ὑπὸ τοῦ συζύγου, ὕστερον προαγομένων τῶν ἠθῶν ἠγοράζετο ἀπὸ τοῦ πατρὸς τῆς διὰ τῶν *ἔεδνων*, συνηθως βοῶν, ἔπειτα δὲ προαγο-

μένου ἔτι μᾶλλον τοῦ πολιτισμοῦ τὰ ἔδνα ἦσαν γαμήλια δῶρα τοῦ μνηστήρος πρὸς τὴν μνηστὴν καὶ τοὺς οἰκείους αὐτῆς, ἤδη δὲ ἐπὶ Ὀμήρου τὰ ἔδνα δὲν παρῆεν ὁ μνηστὴρ, ἀλλ' ἀπεκόμιζε μεθ' ἑαυτῆς ἐκ τοῦ πατρικοῦ οἴκου ὡς φερνὴν ἢ νύμφην εἰς τὸν οἶκον τοῦ συζύγου· τοιαύτη φερνὴ θὰ ἐδίδοτο καὶ εἰς τὴν Πην. ὑπὸ τοῦ πατρὸς τῆς, ἐὰν ἀπεφάσιζε νὰ ἔλθῃ εἰς δεῦτερον γάμον. — 280 *ἐρέτησιν εἰκόσιν* αἱ πολεμικαὶ νῆες παρ' Ὀμ. εἶναι πεντηκόντοροι, αἱ φορητοὶ καὶ αἱ ἐπιβατικαὶ εἰκόσοροι, Πίν. Η'. 2. — 286 *χαλκοχίτων* ὁ χιτὼν εἶναι ἔνδυμα φοινικῶν (σημιτικόν, κιτὰ), λινοῦν, λευκὸν ἢ ὑπωχρον, εἰσαχθεὶς ὑπὸ τῶν Φοινίκων εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ φορούμενος μόνον ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν· εἶναι ῥαπτός, φορεῖται ἔσωθεν ὡς τὸ ὑποκάμισον, ἔχει συνήθως χειρίδας μέχρι τοῦ ἀγκῶνος, ἐξικνεῖται ὡς τὰ πολλὰ μέχρι τῶν γονάτων, ζώννυται κατὰ τὴν ἐργασίαν καὶ εἶναι τὸ μόνον ἔνδυμα τὸ φορούμενον ἐν τῷ οἴκῳ. Ἐπὶ τοῦ χιτῶνος ἐφορεῖτο ὁ *θώραξ*, συνιστάμενος ἐκ δύο χαλκῶν πλακῶν (γυάλων), ὧν ἡ μὲν ἐκάλυπτε τὸ στήθος, ἡ δὲ τὰ νῶτα· ἐπειδὴ τὰ γύαλα ἐφηρμόζοντο ἐπὶ τοῦ χιτῶνος, ἠδύνατο ὁ χιτὼν νὰ ἐκληφθῇ *χάλκεος* ὡς ἡ κόρυς καὶ τὸ δόρυ πολλάκις καλοῦνται *χάλκεα*, διότι μέρη αὐτῶν εἶναι *χαλκᾶ*, χωρὶς νὰ εἶναι ὅλα ἐκ χαλκοῦ· ὁθεν *χαλκοχίτων* ὁ φέρων τοιοῦτον χιτῶνα καὶ *θώρακα*. — 291 *σῆμα*... ὁ ἄνθρωπος προέβη εἰς τὴν ταφὴν τῶν νεκρῶν ἀφ' οἴτου ἐπίστευσεν ὅτι ὁ ἀποθανὼν καὶ μετὰ θάνατον ἐξηκολούθει ζῶν καὶ συνεχίζων τὸν ἐν τῇ γῇ βίον. Εἶχεν ἄρα ὁ νεκρὸς ἀνάγκην οἰκῆματος (τάφου), ἵνα κατοικῇ ἐν αὐτῷ, καὶ σκευῶν καὶ ἐνδυμάτων καὶ ἄλλων προσφιλῶν πραγμάτων, ὧν ἔκαμνε χρῆσιν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ μάλιστα τῶν ὀπλων, ἵνα καὶ ἐκεῖ συνεχίσῃ τὰς ἀνδραγαθίας αὐτοῦ, πάντων συνθαπτομένων (*κτέρεα κτερεῖσεν*). Τὸ θάπτειν ἐν Ἑλλάδι ἦτο διττόν, τὸ κατορῦνται καὶ τὸ καίειν· ὁ Ὀμ. γινώσκει μόνον τὴν καθισιν. Κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις ἐπεσφραγεύετο ἐπὶ τοῦ νεκροῦ σωρὸς γῆς, ὁ *τύμβος* (*χεύειν τύμβον, σῆμα*), ἀναμνηστικῶν τοὺς ζῶντας τὸν φίλτατον ἀποιχόμενον. Συχναὶ δὲ ἦσαν καὶ αἱ σπονδαὶ οἴνου, ἐλαίου, μέλιτος πρὸς συντήρησιν τῆς ψυχῆς. — 300 *δολόμητις* ὁ Αἴγισθος, διότι οὐχὶ διὰ βίας, ἀλλὰ διὰ δόλου προέβη εἰς τὸν φόνον τοῦ Ἄγαμ., ἤρπασε τὸν θρόνον καὶ συνεζεύχθη τὴν μοιχαλίδα Κλυταιμῆστραν. — 301 *ἐν εἴπη* οἱ Ὀμηγεῖροις ἀποδίδουσι μεγάλην ἀξίαν εἰς τὴν ὑστεροφημίαν.

306-8 *ἦτοι* 155, *φίλα φρονέων* ἐκ φιλικῶν αἰσθημάτων, ἐκ φιλικῆς προθέσεως, θέλων τὸ καλὸν μου, *ὡς τε* ὡς, ὁμοιωμ., (ἀγορεύει), *λήσομαι* ἐπιλήσομαι. — 309-13 *ἐπιμένω* παραμένω, *ἐπέι-*

γομαι σπεύδω, + γεν. ὡς ἔφετ., ἡ μτχ. ἐνδ.: παρ' ὄλην σου τὴν σπουδὴν πρὸς ἀπόπλουν, **ὄφρα** τελ., **λοέω** (λοεσ-), ἀττ. λούω, Iavo, **τεταρπόμενος** ἄδρ. ἀναδιπλ.: ἀφ' οὗ στυλώσης διὰ τοῦ φαγητοῦ τὴν καρδίαν σου, **κίω** 22, **κίον**, μτχ. **κίων**, πορεύομαι, τὴν κυρίαν ἔνοιαν ἔχουσιν αἱ μετοχαὶ = ἴνα πρῶτον λουσιθῆς καὶ καλοφάγης καὶ κατόπιν καταβῆς, **τιμήεις** (-ῆς) -**ήεσσα-ῆεν**, βαρύτεμος, πολύτεμος, πρὸς τὸ δῶρον, **ῶ** ἀναφ. συμπ., **ἔσται** θὰ σοὶ εὐρίσκηται, **κειμήλιον** (**κεῖσθαι**) πολύτεμον ἀντικείμενον, ὅπερ ἀποταμιεύεται καὶ ἀσφαλῶς φυλάσσειται, **ἐμέο** ἐμεῦ, ἐμοῦ, **οἶα** ἔξ ἐκείνων, ὅποια, **φίλοι** ἐπίθ. ἐνεργ., **ξεῖνοι** **ξεῖνοισι** ἀντὶ τῆς ἀλληλοπαθοῦς ἀντων. σχηματισθεῖσης ὁμοίως: ἄλλοι ἄλλοις: ἐν ἀμοιβαίᾳ πρὸς ἀλλήλους ἀγάπη.— **314 8 ἀμείβομαι** 44, **μὴ ἔτι, κατερύκω** 14, **λιλαίομαι** 15, ἡ μτχ. παρὰ τὸ **πέρ** ὅ αἰτιολ. ἐπειδὴ βιάζομαι διὰ τὸ ταξειδίον (κυρ.: μὴ ζῆται νὰ με κρατήσης ἀδιαφορῶν..., παρὰ τὴν βιασύνην μου), **ὅτι κε** ὅτι ἄν, ὅτιδῆποτε καὶ ἄν, **ἀνώγη** (σε) προκμ. ὑποτ. τοῦ **ἄνωγα, κῆρ κῆρος** οὐ. (**κέαρ**, cog cordis, **καρ-δία**) καρδία, ὑποκ., **δόμεναι** δός (μοι), **φέρεσθαι** νὰ φέρω μαζί μου, τοῦ σκοποῦ, **ἀνερχομένῳ** ὅταν θὰ ἐπιστρέφω, **ἐλὼν** (ἐκ τοῦ κιβωτίου) ἀφ' οὗ ἐκλέξης, **καὶ μάλα κ.** ἐν ὥραϊον, καὶ πολὺ μάλιστα ὥραϊον, **δὲ** ἀντὶ **γάρ**, **ἔσται** (ὑποκ. δῶρον), **ἀμοιβῆ** ἀνταλλαγῆ, ἣν ὑπεδήλωσεν ὁ T. 313, ἀνταπόδοσις: εἰς σὲ δὲ θὰ δοθῆ ἄλλο δῶρον ἄξιον ἀνταλλαγῆς, ἀνάλογον κατὰ τὴν ἀξίαν πρὸς τὸ ἰδικόν σου.— **319 23 ἄρα** λοιπόν, **ὄρνις** ἄ. θ. πτηνόν, **ῶ** ὡς ἀναστροφῆ, **διαπέτομαι, διεπιτάμην**, πετῶν διὰ μέσου φεύγω, **ἀνόπαια** αἰτ. οὐδ. πληθ. ἐπιρ. (**ἀνά-όπαιον** φεγγίτης στέγης, ἄνωθεν τῆς ἐστίας, ὅπως φεύγη ὁ καπνὸς καὶ εἰσέρχεται φῶς) πετάξασα πρὸς τὰ ἄνω διὰ μέσου τοῦ φεγγίτου ἔφυγεν, **θῆκε** ἐνέπνευσε, **τῷ θυμῷ** ἐπιμερ., **μένος** θάρρος, τόλμην, ἐνθουσιασμόν, **ἔτι μᾶλλον, πάροιθεν** (ἔμπροσθεν) πρότερον: ἢ πρότερον κατὰ τὸν διάλογον, **ἦσι** εἰς, **θαμβέω** ἐκθαμβοῦμαι, ἐκπλήτομαι, **κατὰ θ.** ἐνδομύχως, **οἶσατο** διησιθάνθη, τῷ ἐπῆλθεν ἢ ὑπόνοια.

310 λοεσσάμενος τὸ λουτρὸν καὶ τὰ καθαρὰ ἐνδύματα ἦσαν συνήθως ἢ πρώτη περιποίησης ἢ παρεχομένη εἰς τὸν ξενιζόμενον.— **311 δῶρον** ὁ ξενιζῶν προσέφερεν εἰς τὸν ξενιζόμενον, ὅτε ἀπήρχετο, δῶρον ἀναμνηστικὸν τῆς ξενίας τὸ **ξένον**, ἀξίας ἀναλόγου πρὸς τὴν περιουσίαν του καὶ πρὸς τὴν ἀξίαν τοῦ ξένου· πολλάκις τοιοῦτον δῶρον ἀνταπέδιδε καὶ ὁ ξενισθεὶς.— Τί σκοπεῖ ὁ μακρὸς διάλογος τῆς Ἀθηνᾶς πρὸς τὸν Τηλέμαχον;

324-7 φῶς φωτὸς ἄ. ἀνῆρ, **ἐποίχομαι** προσέρχομαι, **αἰέδω**

154, *περικλυτός* 300 περίφημος, *τοῖσι* τοπ. ἐν μέσῳ αὐτῶν, *ἦατο* ἦντο, ἐκάθηντο, *λυγρός* (lug-ro) θλιβερός, *ἐπιτέλλομαι* διατάσσω, ἐπιβάλλω, *ἐκ Τροίης* εἰς τὸ νόστον τὸ ἀντιπροσωπευόμενον διὰ τοῦ ὄν. — 328-31 *κούρη* κόρη, *Ἰκάριος, περιφρων* (ἢ *περὶ* ἐπιτ.) περιίνους, μὲ ἔκτακτον φρόνησιν προικισμένος, *συντίθεμαι* φρεσὶ (ὅσα ἀκούω βάλλω μαζί εἰς τὸ νοῦν μου) ἀκούω, *τοῦ* ἀοιδῆν, *ὑπερώιον* ὑπερῶν, *ἀνώγειον* (ἀνω πάτωμα) ὑπὲρ τὸν θάλαμον (τὴν γυναικωνίτιν), *θεσπὶς κ. θεσπέσιος* (θεός-σεπ-, ἐννέπειν 1) ὃν ὁ θεὸς μόνος δύναται νὰ εἴπῃ, θεσπέσιος, ἑξαισιος, θεῖος, *κατεβήσεο* μεικτ. ἀόρ., *οἶο δόμοιο* τῶν διαμερισμάτων τῆς, *ἅμα τῇ γε* ἀσύνδ. διασασφ.— 332-5 *σταθμός* παραστάς, *τέγος* οὐ. (tego, στέγη) (ἔστεγασμένος) οἶκος, μέγαρον, *πύκα* (πυκ-ρός) στερεὰ (ἀνευ χασμάτων), *σχομένη* κρατοῦσα, φέρουσα, *κρηδεμνον* οὐ. (*κάρη-δέειν*) κεφαλόδεσμος, καλύπτρα, *λιπαρός* 3 λαμπρός, στιλπνός, *ἄντα παρειῶν* πρὸ τοῦ προσώπου (ὥστε νὰ φαίνονται μόνον οἱ ὀφθαλμοί), *ἀμφίπολος* ἀνευ ἄρθρου, ἀνὰ μία δὲ ἀμφίπολος, *κεδνός* (*κῆδομαι*) προσεκτικός, πιστός, *ἄρα* εὐθύς.— 336-44 *δακρύσασα* ἔναρκι. ἀναλυθεῖσα εἰς δάκρυα, *γὰρ* αἰτιολ. τὰ ἐν 339, *θελκτήρια* τερψιθύμια εὐθυμία ἄσματα, διασκεδαστικά, *βροτῶν* ἀντικ., *κλεῖω* (*κλέος, κλέω*) κλεῖζω, ὑμῶ, *παρήμενος* παρακαθήμενος, *οἱ δὲ* παράταξις ἀντί, ἐν ᾧ αὐτοὶ ἄς..., *ἀποπαύε(ο)*, *λυγρός* 327, *τείρω* (tego, *τέρετρον, τόρνος, τρυπάω*) διαπερῶ, κατατρῶγω, *καθίκετο* ἐπληξεν, *μάλιστα* ἐν μεγίστῳ βαθμῷ, *ἄλαστος* ἀλησιμόνητος, ἀφόρητος, *τοίην* μίαν τοιαύτην τόσον μεγαλοπρεπῆ μορφῆν, ἢ *κεφαλῇ* ὡς τὸ τιμιώτατον τοῦ σώματος ἀντὶ τοῦ ὅλου προσώπου, : μορφῆν, *ἀνδρὸς* ἐκ τοῦ κεφαλῇ, *εὐρὺ* κτηρ. εἶναι εὐρέως διαδεδομένον.— 345-7 *τί τ' ἄρα* διὰ τί λοιπόν, *φθονέω* ἐκ φθόνου ἐμποδίζω ὅτι εἰς ἄλλους προξενεῖ χαράν, *ἐρήρος* 2, πληθ. μεταπλ. *ἐρήρες*, (*ἐρι-ἀραρίσκω*) πολὺ ἀφωσιωμένος, πιστός, ἀγαπητός, *ὄππῃ* ὅπως, *νόσος* ἡ καρδία, ἡ ψυχὴ του, *ὄρνυμι* ἐγείρω, *ὄρνυμαι*, ἀόρ. *ὠρόμην*, πρkm. *ὄζωρα*, ἐγείρομαι, πετῶ : ὅπως πετᾷ ἡ ψυχὴ του, κατὰ τὴν ἐσωτερικὴν ὄθησιν (ὑπαγόρευσιν) τῆς ψυχῆς του, τῆς καρδίας του.— 347-9 *τ' τοί σοί, ἦθ* : ἴσως δὲν εἶναι οἱ ἀοιδοὶ ὑπεύθυνοι τοῦ θλιβεροῦ περιεχομένου, τῆς τραγικῆς ὕλης τῆς λυγρῆς ἀοιδῆς 340, *ποθὶ* πού, ὡς νομίζω, *ἀλφειστῆς* ἄ. (*ἀλφαίνω* κερδαίνω) οἱ ἐπιμύνης ἐργαζόμενοι καὶ κερδίζοντες, οἱ ἐν ἰδρωτί τοῦ προσώπου τῶν ἀποζῶντες.— 350-52 *οὐ νέμεσις* 119 (ἔστι) δὲν δικαιούμεθα νὰ κατακρίνωμεν αὐτὸν, *οἶτος* ἄ. μοῖρα (πάντοτε ἐπὶ κακοῦ), *Δαναοὶ* οὕτω καλεῖ-

ται πάντοτε ὁ ἐν Τροίᾳ ἑλλ. στρατὸς, *ἐπικλείω* 338 ἐπαινώ, ἐπικρο-
τῶ, γενικῶς προτιμῶ, *τὴν* ἐκείνην, *ἦτις* (ἄν), *ἀμφιπέλομαι* ἀντιγῶ
γύρω, ἢ *ἀμφι* ἐν σχέσει πρὸς τὰ δύο ὄτα: ἦτις πραγματεύεται νω-
πὰ γεγονότα, *ἀκουόντεσσι* ἀκούουσιν.—*353-55 ἐπιτολμαίτω* ἄς
κάμνη ὑπομονὴν (διαρκοῦντος τοῦ ἄσματος), ἄς ἀκούη μὲ ὑπομονήν,
φῶς 324—*356-9 κομίζω* (κομέω, ἱπποκόμος,...) ἐπιμελοῦμαι,
κυττάζω, σ' σά, *ἱστώς* ἄ. (ἴσταμαι) ἀργαλειὸς (ὡς στήνόμενος ὄρθιος),
ἐποίχομαι τρέχω εἰς, καταγίνομαι ἐν σπουδῇ εἰς τὰς ἐργασίας, *μελή-
σει* θὰ εἶναι τὸ μέλημα, *μῦθος* τὰ λόγια, τί δικαιοῦται νὰ εἶπῃ ὁ
εἰς καὶ τί ὁ ἄλλος, *τοῦ* (κτητ.) κράτος, διότι αὐτὸς εἶναι ὁ κύριος ἐν
τῇ οἰκίᾳ.—*360-4 θαμβέω* 323, *πάλιν βεβήκει* μετέβαιναν ὀπί-
σω, *οἰκόνδε* εἰς τὰ διαμερίσματά της, *πόσις* 14, 15, *ὄφρα* ἕως οὔτου
οἱ ἐπὶ βλεφάροισιν ἐπιμερ.—*365-66 ὀμαδέω* (ὄμαδος ἄ. πλῆθος
ἀνθρώπων θορυβούντων, θόρυβος) θορυβῶ φύρδην μείγδην, ὁ ἄορ.
ἐναρκτ. ἤρχισαν νά..., *ἀράομαι* ἐκφράζω τὸν πόθον: ἐν ζῳηροῖς ἀλα-
λαγμοῖς ἐξεδήλωσαν τὸν πόθον, *κλιθῆναι* νὰ κατακλιθῶσι, *παραί-
ἄρχ.* τοπ. τῆς *παρα*: πλησίον, *λέχος* οὐ. (**λέχομαι* κοιμίζομαι, *λόχος*
ἐνέδρα, *λοχάω-ῶ*, ἄλοχος, *λεχώ*) κλίνη, *λεχέεσσι* τοπ.

326 νόστον λυγρὸν οἱ Ἄχαιοὶ κατὰ τὴν ἐκ τῆς Τροίας ἐπάνο-
δον ἔπαθον πολλὰ διὰ τὴν ἀσέβειαν τοῦ Αἴαντος τοῦ υἱοῦ τοῦ Ὀϊλέ-
ως, βασιλέως τῶν Λοκρῶν, ὅστις κατὰ τὴν ἄλωσιν τοῦ Ἰλίου βία ἀ-
ποσπάσας ἀπὸ τοῦ ἀγάλματος τῆς Ἀθηνᾶς, εἰς ὃ ὡς ἱκέτις εἶχε ζη-
τήσει ἄσυλον ἢ ἱερεία τοῦ ναοῦ Κασσάνδρα, θυγάτηρ τοῦ Πριάμου,
ἠχμαλώτισεν αὐτήν: ἀλλ' ἢ Ἀθηνᾶ ἐξοργισθεῖσα διὰ τοῦτο ἐπήγαγε
κατὰ τὸν νόστον πολλὰ δεινὰ ὁ ἀσεβήσας ἦρωσ συνετρίβη περὶ τὸν
Καφηρέα ναυαγῆσας, ὁ Ἄγαμέμνων ἐδολοφονήθη, ὁ Μενέλαος καὶ ὁ
Ὀδυσσεὺς περιεπλανήθησαν καὶ ἄλλοι ἔπαθον ἄλλα.—*328 ὑπερω-
λόθεν* ἢ Πην. ἀπεσύρετο εἰς τὸ ὑπερῶν, ὅπου ἐφησούχαζε μόνη χρη-
σιμοποιούσα αὐτὸ καὶ ὡς κοιτῶνα. Ἐκεῖθεν ἠδύνατο διὰ τοῦ ὀπαίου
τοῦ μεγάρου νάκούσῃ τὸ ἄσμα τοῦ Φημίου.—*331 ἀμφίπολοι δύο*
αἱ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῶν ἡρωίδων καλοῦνται συνήθως διμῶαι, ἢ δορι-
άλωτοι γυναῖκες ἢ ἀγορασθεῖσαι ἀπὸ πειρατῶν μεταξὺ αὐτῶν καὶ
τῶν κυριῶν δὲν ὑφίσταται συνήθως μέγα χάσμα, ἀλλὰ τοῦναντίον οἰ-
κεία ἀναστροφῇ, διότι ὡς πιστὰι θεράπαινα δύνανται νὰπολαύωσι με-
γάλης ἐκτιμήσεως καὶ φιλόφρονος εὐνοίας: τοιαῦτα εὐνοοῦμεναι, ἐν
κρείττονι μοίρᾳ τῆς συνήθους διμῶης, ἦσαν αἱ ἀμφίπολοι, αἵτινες, εἰ
καὶ ἠσχολοῦντο εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ οἴκου, ἀπετέλουν τὴν ἀκολουθί-
αν τῶν δεσποινῶν ἢ δεσποινίδων. Βασιλεῖς καὶ βασίλισσαι ἐμφανί-

ζονται δημοσία συνοδευόμενοι πάντοτε ὑπὸ θεραπεόντων (δορυφόρων) καὶ θεραπευνῶν, συνήθως δύο.—**334 κρηδεμνον** καὶ αἱ Ἀχαιίδες ἐξερχόμενοι δημοσία ἐκαλύπτοντο κατ' ἔθος ἀνατολικόν πρὸς τοῦτο ἐφόρουν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἀπὸ τῆς κορυφῆς αὐτῆς τὴν **καλύπτραν** ἢ **κρηδεμνον**, ἐκ λινοῦ ὑφάσματος, ἄλλοτε βραχυτέραν, ἄλλοτε μακροτέραν, κατεροχομένην ἐκατέρωθεν τῶν παρειών καὶ ὀπισθεν τῆς κεφαλῆς ἐπὶ τοὺς ὤμους, τὸν αὐχένα καὶ τὰ ὠτα, ὥστε τὸ πρόσωπον νὰ εἶναι ἐλεύθερον, ἐν ἀνάγκῃ καλυπτόμενον καὶ τοῦτο (ἐν ᾧ ἐν Ἀνατολῇ καλύπτει καὶ τὸ πρόσωπον) πρβλ. καὶ τὴν καλύπτραν τῶν Ἀδελφῶν τοῦ Ἑλέου ἐν τῇ Δυτ. Ἐκκλησίᾳ, παρεμφερῆ πρὸς τὴν Ὀμηρικὴν.—**336 θεῖον** διὰ τί καλεῖται οὕτως ὁ αἰοιδός;—**344 Ἑλλάς** παρ' Ὀμ. εἶναι μικρὰ χώρα καὶ πόλις ἐν Φθιώτιδι τῆς Θεσσαλίας, ἀνήκουσα εἰς τὸ κράτος τοῦ Ἀχιλλέως· ἀλλ' ἐν τῇ φράσει **καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος** ἔχει εὐρυτέραν σημασίαν σημαίνουσα τὴν Βόρειον καὶ τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα.—**Ἄργος** τὸ Ἀχαικόν, ἡ ἐπικράτεια τοῦ Ἀγαμέμνονος, ἐξ ἧς ὡς ἰσχυροτάτης ὀνομάσθη καὶ ἡ ὅλη Πελοπόννησος, ὡς ἐνταῦθα· διὰ τῶν δύο τούτων τμημάτων δηλοῦται ἡ ὅλη Ἑλλάς· ὅθεν ἡ φράσις=πανταχοῦ ἐν Ἑλλάδι, ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα σύμπασαν.—**347 Ζεὺς αἴτιος** 33.—**349 Δαναοὶ** κυρίως οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως Ἄργους, παρ' Ὀμ. πάντες οἱ ἐπὶ Τροίαν στρατεύσαντες Ἕλληνας.—**364 Ἀθήνη** ὡς κηδεμὼν τοῦ ὄλου οἴκου τοῦ Ὀδ.—**365 σκυόεντα** ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν ἡλιόλουστον αὐτὴν τὸ μέγαρον ἐδέχετο τὸ φῶς μόνον ἀπὸ τῆς θύρας καὶ τοῦ ὀπαιοῦ ἐν ταῖς θερμοαῖς χώραις τοῦ Νότου τὸ σκιερὸν εἶναι πλεονέκτημα τῆς κατοικίας πολύτιμον.

367-71 ἔχοντες ὕβριν ὑβρίζοντες (ὄπερ, ἐν τῇ χρήσει ὑπερτέρας δυνάμεως φερόμενοι αὐθαδῶς, ἀλαζονικῶς), ἀκολασταίνοντες, ἀσημονοῦντες, **ὑπέρβριος** (μὲ ὑπερβάλλουσαν βίαν) αὐθάδης, βίαιος; ὧν ἡ ἀσημοσύνη ὑπερέβη πᾶν ὄριον, **δαίνυμαι** 228, πρβλ. **δαιτυμόν, βοητὺς-ύος** θόρυβος, **τό γε** ἐπεξ. ἐκ τοῦ ἀκουεμεν· τοῦτο βέβαια, (ἐν)ἀλίγκιος ὅμοιος, **αὐδῆ** φωνή (αὐδάω).—**372-3 ἠῶθεν** (ἠὼς θ προῖα) ἀπὸ προΐας, αὖριον τὴν αὐγὴν, **κίω** 22,311, **καθέζομαι** κἀθημαι, συνεδριάζω, συσκέπτομαι, **ἀπόφημι**, ἀποείπω,· ἐκφράσω παρησιᾶ, ἀπροκαλύπτως, καθαρὰ καὶ ξάστερα, **μῦθος** 273, **ὑμιν** ἐγκλ. τύπ. ἀντὶ ὑμῖν, **ἀπηλεγέως** (ἀπηλεγής, ἀπὸ-ἀλέγω φροντίζω) ἀφροντίστως, ἀπροκαλύπτως.—**381-2 ἄρα** ὡς ἦτο φυσικόν, **ὁδὰξ** ἐπίρ. διὰ τῶν ὁδόντων, πρβλ. **πύξ, λάξ, ἀπρίξ, ὁ φύντες ἐν χσφιγκτὰ** δαγκάσαντες τὰ χεῖλη, ὁ ὅτι, διότι.—**383-7 ἦ μάλα δὴ** ἔ

βέβαια χωρὶς ἄλλο, ἀναμφιβόλως, *ὕψαγόρης* (ὑψι-ἀγορεύω) κομπορ-
 ρήμων, μέγανχος, *μὴ σέ γ'* ἀπειχή: νὰ μὴ δώση ὁ θεὸς νὰ γίνῃς,
Κρονίων Κρονίδης, ὁ υἱὸς τοῦ Κρόνου, **ἀμφιάλος** 2 (ἀμφι- ἄλς θ.)
 περὶ κλυτός ὑπὸ τῆς θαλάσσης, ὁ τὸ εἶναι βασιλεία, **γενεῆ** δυνάμει
 τῆς καταγωγῆς σου, κληρονομικῶ ἀπὸ τοῦ πατρὸς δικαιομάτι.—**388**
-93 ἄγαμαι, ἠρασάμην, (θαυμάζω, φθονῶ) ἀγανακτῶ, ἀράσσει
 ὑποτ.: καὶ ἂν δυσαρεστηθῆς κατ' ἐμοῦ δι' ὅ,τι εἶπω, **καὶ τοῦτο** καὶ
 αὐτὸ μάλιστα (βασιλεὺς εἶναι), **ἀρέσθαι** τοῦ ἄρυσθαι ὅ, **Διό. γε...**
 ἀρκεῖ μόνον ὁ Ζ. νὰ ἤθελε νὰ παράσχη τοῦτο, **ἢ φῆς** ἀλήθεια φρο-
 νεῖς, φρονεῖς ἴσως, **τεύχω** 244, 277, ὁ πρ. κμ. **μ.τέτυγμα**, ὑπρ. **τετύγμην**
 πολλάκις κείνται ἀντὶ τοῦ: εἰμί, ἦν, **κάμιστον** τὸ μέγιστον τῶν δυσ-
 τυχημάτων, **ἐν ἀνθρώποισιν** ἐν τῷ κόσμῳ, **οὐ μὲν γάρ τι** ἀλήθεια
 δὲν εἶναι ποσῶς, **κακὸν** (ἔστι) κατῶ., **τε-καί**, ἀσύνδ. αἰτιολ., **αἴψα** εὐ-
 θύς, **δῶ** ὄνομ. αἰτ. ἀντὶ δῶμα, ὁ οἶκος, **οἷ** τῷ βασιλεῖ, ὅπερ ἐνυπάρ-
 χει ἐν τῷ **βασιλευμένῳ** βασιλεία εἶναι, **τιμηέστερος** 312 (ἔστι) τιμᾶται
 περισσότερον (ἢ πρότερον).—**394-8 ἄλλ' ἦτοι** ἀλλὰ τί νὰ γίνῃ;
βασιλῆες εὐγενεῖς δυνάμενοι νὰ προβύλωσιν ἀξιώσεις ἐπὶ τοῦ θρό-
 νου, **κὲν ἔχῃσιν** παρ' Ὁμ. ἢ ὑποτ. + ἂν ἢ κὲν ἐν κυρίαις (καὶ ἐξηρ-
 τημ.) προτ. σημ. προσδοκίαν ἰσοδυναμοῦσα πρὸς μέλλ. ὄρ. ἔξει ἢ
 εὐκτ. + ἂν, **λάβοι ἂν, τόδε** τὸ βασιλ. ἀξίωμα, **ἄναξ** κύριος, οἰκοδεσπότης
 (ἄνασσα, ἀνάσσω), **ἡμέτερος** ἐκ τῆς οἰκογ. γλώσσης, **δμῶς-ὠδὸς ἄ.**
δάμ-ρασθαι δοριάλωτος δοῦλος, θ. **δμῶ** 147, **ληίζομαι** (λεία, ληῖς
 θ.) λαφυραγωγῶ.—**399 404 αὐτε** ἀφ' ἑτέρου, **ἐν γούνασι...** 267,
ὅς τις ...πλ ἐρ ἐπεξ. τοῦ **ταῦτα, ἔχοις** δύνασαι νὰ κατέχῃς, **οἷσιν**
 σοῖς ὡς αὐτοπ. ἀντων., τιθεμένη ἐν τῇ ἀρχαιοτέρῃ γλώσσῃ καὶ ἐπὶ τῶν
 τριῶν προσώπων: τοῖς σαντοῦ, τοπ. 117, **μὴ ἔλθοι** παραχωρ.: δὲν
 θὰ ἐπιτρέψωμεν νὰ ἔλθῃ, καλὰ θὰ κόμη νὰ μὴ ἔλθῃ, **βίηφι** ὄργ. (ἢ
 ὄργ. ἀντὶ γεν ἢ δοτ.), **ἀπορραίω** ἀποσπῶ, + διπλ. αἰτ. κατὰ τὸ ἀφαι-
 ρεῖσθαι, **βαιεῖάω** διάφ. τύπος τοῦ **ναίω** α 51, : ἐφ' ὅσον ἢ ἴθι. (κατοικεῖ
 τὴν θέσιν της) ὑφίσταται ἀκόμη.—**405-9 φέριστος** κ. φέριτατος
 συγκο. **φέρετος**, ἐκ ὁ. φερ- ἐν τῇ σημ. ὑπερφέρειν, γενναϊότατος, **ἐρέ-**
οθαι τοῦ εἶρεσθαι, μ. εἰρήσομαι 180, **ὀππόθεν** πλ. ἐρ. ἄνευ ἐρωτ.
 σημείου, **ποιῆς, ποῦ** εὐθ. ἐρ., **ποῦ δέ νυ** καὶ ποῦ λοιπόν, **γενεῆ** ἢ
 οἰκογένεια, **ἀρoura-ρης** θ. (ἀρόω ἀροτριῶ) γῆ καλλιεργήσιμος, **ἡδ-ἦ**
 175, **ἀγγελίην π. ἐρχομένοιο** εἰδησίν τινα περὶ τῆς ἐπανόδου τοῦ
 πατρὸς, γεν. ἀντικμ., **φέρει** ἔνεστ., διότι οἱ μνηστήρες τώρα θὰ ἐμάν-
 θανον αὐτήν, **ἴκω** κ. **ἰκάνω** ἴκω, **τόδε** ἐπιθ. διορ. τοῦ συστ. ἀντικμ.,
 ταύτην ἐδῶ τὴν ἔλευσιν, ἐδῶ, (ἐ)ἔλδομαι (**Fe**l-, velle βούλομαι)

ἐπιθυμῶ, *χρησος* οὐ. (*χρη*)-*χρεία*, *ἀνάγκη*, : ποθῶν νὰ διεκπεραιώσῃ ἰδίαν του ἐπείγουσαν ὑπόθεσιν.— **410-1** *οἶον* ἐπιφ. πῶς, μὲ ποῖον τρόπον, *ἀναίσσω* 102 ἀναληδῶ, ἀνατινάσσομαι, *ἄφαρ* εὐθύς, μετὰ μτχ. ὡς τὸ εὐθύς, *οὐδ' ὑπέμεινε* καὶ δὲν κατεδέχθη νὰ μείνῃ, *γνώμεναι* σκοποῦ: νὰ τὸν γνωρίσωμεν, νὰ κάμωμεν τὴν γνωριμίαν του, *οὐ μὲν γὰρ τι* 392, ὁ *γὰρ* αἰτιολ. τὴν ἔννοιαν: καὶ ὁμως ἡ σπουδὴ του καὶ ὁ φόβος του ἦσαν ἀδικαιολόγητα· εἶχε τὴν στοιχειώδη ὑποχρέωσιν νὰ παραμείνῃ νὰ τὸν γνωρίσωμεν, διότι αἰτιολογεῖ τὸν πόθον νὰ γνωρίσωσιν αὐτόν *κακὸς* ταπεινός, κοινός, τῆς κατωτέρας κοινων. τάξεως ἄνθρωπος, *ᾧπα* ἴσως οὐδ. (ὁ Ὅμ. *πρόσωπατα*, *προσώπασαι*) ὄψις: εἰς τὸ ἰδεῖν).—**412-6** *πεπνυμένους* μετὰ πολλῆς περισκέψεως, ὁ 413 ἀπόκρισις εἰς 408, *πέιθομαι* δίδω πίστιν, *ἔλθοι* ἀγγελίη, *θεοπρεπὴς* κ. *θεοπρόπιον* προφητεία, μαντεία, ἐκ τοῦ *θεοπρόπος* (θ. *προπ-*, *pres-og* παρακαλῶ καὶ ἐρωτῶ, *πρβλ.* *τογο*) μάντις, *ἦν τινα* ὅποιανδήποτε, *ἐξερέω·μαι* ἐξερωτῶ, : διερωτῶσα τοὺς μάντις περισυλλέγει.— **417-20** 417-8=180-1, *φρεσὶ δὲ ἄλλ'* ἐνδομύχως, *ἔγνω* εἶχεν ἀναγνωρίσει.—**421-4** *τρεψάμενοι* στραφέντες, διφθέντες, *ὄρχηστὺς* θ. ὄρχησις, *ἡμερόεις* (*ἡμερος* ἅ. πόθος, *ἡμερομαι* 41 ποθῶ) θελκτικός, *μένον* ἀνέμενον, *ἐπὶ ἔλθειν*, *ἔσπερος* ἅ. ἐσπέρα, *δὴ* πλέον, *ἔβαν* ἔβησαν, *κακκείω* (*κατ-κείω*, ἔφετ. τοῦ *κείσθαι*) ἐπιθυμῶ νὰ κατακλιθῶ.

383 Ὁ Ἀντίνοος καὶ ὁ Εὐρύμαχος ἦσαν οἱ σπουδαιότατοι καὶ ἰσχυρότατοι τῶν μνηστήρων τῆς Πην.— **387** *πατρώιον* ἐκ τούτου φαίνεται ὅτι ἡ ἡρωικὴ βασιλεία ἦτο κληρονομικὴ.— **393** *ἀφνειὸν-τιμηέστερος* πρόσδοδοι τοῦ βασιλέως πρὸς διατήρησιν τοῦ ἀξιώματος καὶ ἀξιοπρεπῆ παραστάσιν εἶναι *α')* τὸ *τέμενος*, κτήμα τοῦ στέμματος, τὸ ὁποῖον ἀποχωριζόμενον ὑπὸ τῶν ὑπηκόων ἐκ τῆς κοινοτικῆς χώρας καὶ δωρούμενον αὐτῷ ἔκαρποῦτο κληρονομικῶς, *β')* οἱ νενομισμένοι φόροι, *γ')* προαιρετικὰ δῶρα, *δ')* μερὶς τῶν λαφύρων ἐν πολέμῳ, *ε')* προσκλήσεις εἰς δεῖπνα καὶ *ς')* τὸ δικαίωμα νὰ λαμβάνῃ παρὰ τοῦ λαοῦ τὰς δαπάνας τῆς ξενίας καὶ τῶν ξενίων, τὰ ὁποῖα δωρεὶ εἰς τοὺς ξένους, τῶν δεῖπνων, τὰ ὁποῖα παρέχει εἰς τοὺς εὐγενεῖς (οἶνον, βοῦς...). Τὰς τιμὰς ταύτας διετήρησαν οἱ βασιλεῖς τῆς Σπάρτης· ἐτρέφοντο δημοσίᾳ δαπάνῃ λαμβάνοντες διπλὴν μερίδα ἐν τοῖς συσσιτίοις, εἶχον τὰ βασιλικὰ κτήματα ἐν τῇ Λαιωνικῇ, ἐλάμβανον τὸ τρίτον τῶν λαφύρων ἐν πολέμῳ, τὰ δέρματα πάντων τῶν θυομένων, ἐν πολέμῳ δὲ καὶ τὰ νῶτα αὐτῶν, ἐκ τῶν νεογνῶν πάσης συδὸς δέλφακα, προεδρίαν ἐν τοῖς ἀγῶσι

κ. ἄ.—394 *ῥασιληες* μέλη εὐγενῶν οἴκων βασιλικῶν γενῶν δυναμένων νὰ λάβωσι τὴν βασιλείαν· ὁ σφετερισμὸς τοῦ ὀνόματος δεικνύει τὴν προαγωγὴν τῆς δυνάμεως τῶν εὐγενῶν καὶ τὴν μείωσιν τῆς βασιλικῆς ἔξουσας.—398-*Ληίσσατο* ἐν πειρατικαῖς ἐπιδρομαῖς εἰς ὁμόρους χώρας, πρὸς ἃς δὲν διετέλει ἐν φιλικαῖς σχέσεσι 171.—400 *θεῶν ἐν γούνασι* 267.—411 *κακῶ* οἱ ἐλεύθεροι κάτοικοι πάσης χώρας διηροῦντο εἰς τοὺς εὐγενεῖς καὶ τὸν δῆμον· οἱ εὐγενεῖς πλὴν τῆς εὐγενείας καὶ τοῦ πλοῦτου ἐπιστεῦετο ὅτι ἔλεω θεοῦ (ὡς διογενεῖς) συνεκέντρουν καὶ πᾶσαν ἄλλην ἀρετὴν, *ἔσθλοι* καλούμενοι ἐν ᾧ οἱ τοῦ δήμου καλοῦνται *κακοί*, καὶ ὑπάρχουσι καὶ σήμερον οἱ πιστεύοντες ὅτι μέλη βασιλικῶν οἴκων εἶναι εὐδιάκριτα ἐκ τῶν χαρακτηριστικῶν τῆς μορφῆς καὶ λέγουσιν ὅτι εἰς τὰς φλέβας αὐτῶν ῥέει κυανοῦν αἷμα.—416 *καλέσσασα θεοπρόπον* καὶ σήμερον αἱ γυναῖκες περισυλλέγουσαι Ἀθιγανίδας ἢ μαγίσσας ζητοῦσι νὰ διερευνησῶσι δι' αὐτῶν τὸ μέλλον.—424 *οἴκόνδε* οἱ μνηστήρες δὲν ἐκοιμῶντο ἐν τοῖς ἀνακτόροις τοῦ Ὀδ., ἀλλ' οἱ μὲν Ἰθακήσιοι ἐν τοῖς ἰδίοις οἴκοις, οἱ ἄλλοι ὅπου ἕκαστος ἐξενίξετο.

ΓΛΩΣΣΙΚΑ-ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ Ε

Τὰ μεταξὺ α-ε. Ὁ Τηλ. συγκαλέσας ἀγορὰν τοῦ δήμου ἐκατηγόρησε τὰς ἀτασθαλίας τῶν μνηστήρων καὶ μάτην ἠξίωσε τὴν καταπάνω αὐτῶν. Μετὰ τοῦτο ἐπιβὰς πλοίου ἀπέρχεται εἰς Πύλον καὶ εἶτα εἰς Σπάρτην πρὸς τὸν Μεν., ὅστις ἀγγέλλει αὐτῷ ὅτι κατὰ τὸν θαλάσσιον ἦρωα Πρωτέα ὁ πατὴρ διατρῖβει ἐν Ὠγυγία, ἀδυνατῶν νὰ πομπεύσῃ δι' ἔλλειψιν πλοίου.

28-32 ἡ γ'. ἐν. πρτκ. τοῦ *ἤμι* (αἰο) λέγω, παρ' ἀττ. ἐν τοῖς *ἦν δ' ἐγώ, ἡ δ' ὅς*, εἶπε: ταῦτα λοιπὸν εἶπε, *ἀντίον ἠΰδα* συνήθως: *ἀμείβετο*, ἀπεκρίθη, α 213, ἐνταῦθα: προσεφώνει, ἀπηύθυνε τὸν λόγον, αἰτιολ. τὴν ἐν 30 ἀναιθεμένην αὐτῷ ἐντολήν, *αὔτε* εἰς τὸ *σύ*: *σύ* πάλιν, ἀφ' ἐτέρου, τοῦλάχιστον, *τά τ' ἄλλα περ* καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην ὑπόθεσιν εἶσαι κανονικῶς, 30-1=α 86-7, *πομπῇ* ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν (καὶ προστασίαν), *οὔτε-οὔτε* εἰς τὸ *νόστον*.—33-40 *πῆμα* α 46, *σχεδίη* θ. σχεδία, πλοῖον αὐτοσχεδίως (ἐκ τοῦ προχείρου) κατασκευαζόμενον (τουρκ. σάλι) ἐν ἀντιθ. πρὸς τὰ κατὰ τοὺς κανόνας τῆς ναυπηγικῆς ναυπηγούμενα, *πολύδεσμος* 2 ὁ συνδεδεμένος διὰ πολλῶν δεσμῶν (ἤλων, σχοινίων...), καλοδεμένος, στερεός, *Σχερίη* Σχερία, *ἐρίβωλος* 2 (ἐρι(ἐπιτ.)-βῶλος) ὁ ἔχων μεγάλους βῶλους, παχύγειος, εὐφορος, *Φαίηκες* Φαίαιες, *γέγαα* κ. *γέγονα* (γεν-γα-, ὡς *τεν-, τα-, τε*

νω), *ἀγχίθεος* (ὁ ἀγχι ἐγγὺς α 157-*θεῶν*, ὡς πρὸς τὴν καταγωγὴν) πλησιέστατος συγγενῆς τῶν θεῶν: κατιόνται, ἔχουσι στενὴν συγγένειαν πρὸς, *περὶ* (ἐπιρ.) περισῶς, *κῆρι* (τοπ.) ἐν τῇ καρδίᾳ, ἐξ ὅλης καρδίας, ἐγκαρδίως, *θεῶν ὡς ἀναστροφῆ, χαλκός...* χαλκᾶ. . σκευή, *ἔσθης* α 165 ἱματισμός, *άλις* ἐπίρ. ἀρετιά, σωρηδόν, ἐν ἀφθονίᾳ, *πολλά* εἰς πάντα τὰ προειρημένα, *ἐξήρατο* ἄορ. τοῦ *ἐξάρονσθαι* ὃ ἢ *ἐξάιρεσθαι* ἀποκομίζειν, κερδίζειν, *ἀπημων* ἀπαθῆς, ἀβλαβῆς, *λαγ-χάνω* λαμβάνω διὰ κλήρον, *αἴσα* θ. μερίς (aequus), *ληγίς-ίδος* θ. λεία, λάφυρα, ἐκ τούτου *ληγίζομαι* α 398, *ἀπὸ* λ. εἰς τὸ *αἴσαν*.—41-2 ὡς πρὸς τὸ *μοῖρ'* ἐστί: οὕτως εἶναι μοιραῖον δι' αὐτὸν, αὐτὴ εἶναι ἢ μοῖρά του, ὡς ἐλέχθη 32-40, *ὑπόροφος* 2 ὁ ἔχων ὑψηλὴν ὀροφὴν, ὑψηλός.

28 *Ἐρμείας* α 48 υἱὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς Μαίας θυγατρὸς τοῦ Ἄτλαντος α 52.—30 *νύμφη* α 14.—*εὐπλόκαμος* α 86.—*Σχερρίη* χώρα, ἦν ἐφαντάζοντο ΒΔ τῆς Ἰθάκης, ταυτιζομένη πρὸς τὴν νῆσον Κέρκυραν καὶ οἰκουμένη ὑπὸ τῶν Φαιάκων, *ἀγχιθέων*, διότι ὁ βασιλεὺς αὐτῶν Ἀλκίνοος ἦτο ἔγγονος τοῦ Ποσειδῶνος, αὐτοὶ κατὰ τινα παράδοσιν ἐγεννήθησαν ἐκ τῆς Γῆς ὡς οἱ Κύκλωπες καὶ οἱ Γίγαντες.—40 *ληγίδος αἴσαν* πᾶσαν πολεμικὴν λείαν ἐχώριζον οἱ μετασχόντες τῆς στρατείας στρατιῶται εἰς ἴσα μερίδια, διανεμόμενα μεταξὺ αὐτῶν διὰ κλήρον· ἀλλὰ πρὸ τῆς διανομῆς τὰ κάλλιστα τῶν ἀντικειμένων τῆς λείας ἢ πρόσθετόν τι μερίδιον ἐξεχωρίζετο ὑπ' αὐτῶν καὶ ἐδίδοτο τιμῆς ἕνεκα εἰς τὸν ἡγεμόνα, καλούμενον *γέρας*, μετὰ τοῦ κληρουμένου εἰς αὐτὸν μεριδίου, πρβλ. καὶ α 393.

43-9 οὐδ' *ἀπίθησε* λιτότης: εὐθύς ὑπῆκουσε, *διάκτορος Ἄργεῖφόντης* α 38, 84, 44-6—α 96-8, *ἀμβρόσιος* κ. *ἀμβροτος* (α (στ.)-βροτός θνητός, ἐκ. ὁ μορ-, μορ-, μόρ-ος, μοῖρα, mors, μορός, μβροτός (ὡς μεσημ(ε)ρία-μεσημβρία), ἐν συνθ. *ἀμβροτος*, ἀλλ' ἀπλοῦν βροτός) ἀθάνατος, θεῖος, αἰώνιος, ἀφθαρτος, *φέρρον* συνήθως ἔφερον, *μιν* α 71, *ύγρη* ὡς οὐσ. θάλασσα, πρβλ. *ἡπειρος*, *χέρσος*, *ξηρά.*, *ἀπείρων-ονος* (α-πειράτα πέρατα) ἀπειρος, ἀτέραντος, *πνοιή* θ. πνοή, *ἄμα* π. *ἀνέμοιο* συγχρόνως μὲ τὴν πνοὴν τοῦ ἀνέμου, ἀμιλλώμενον μὲ., *τῇ* ἢ, *θέλγει* μαγεύει, ὑπνωτίζει, ἀποκομίζει, *ὦν* (ὄμματα θέλγειν) ἐθέλει, *τοὺς δὲ ἄλλους δέ, ὑπνώω* ὑπνώτω, *ὑπνώοντας* ἐσχημ. κατὰ τὰ εἰς -άω α 32, *κραγὺς* (ἐξ οὗ *κράυσιος*, ὡς ἡδὺς ἡδιστος) κρατερός.—50-4 *ἐπιβαίνω* πατῶ ἐπάνω, *ἐμπεσε* ἔπεσεν, ἐρρίφθη μέσα, *σεύατο* ἄορ. ἄσιγμος, ὡς *ἔχενα*, τοῦ *σεύομαι*, ἄορ. καὶ *ἔσσῳμην*, πρκμ. *ἔσσομαι*, *ἔσσῳμην*, τίθεμαι εἰς ταχεῖαν κί-

νησιν, ὄρμῳ, πετῶ, ἐπὶ κῦμα ἐπάνω εἰς τὰ κύματα, **λάρος** ἄ. γλάρος, **δευό-ομαι** βρέχω-ομαι (παρ' ἡμῖν ἐν τῷ ἀναδεύω-ἀναβλύζω), **ἄλμη** θ. ἄλμυρον ὕδωρ, Σάλασσα (πρβλ. σήμ. ἄρημ), **πυκνά** αἰτ. πυκνόπιπλα, **ἀγρώσσω** (ἄγρη-α) ἀγρεύω, ψαρεύω, **ἀτρύγετος** α 72, **ὀχεόμαι** (α 68, **γαίηχος**) ἐποχοῦμαι, φέρομαι: διωλίσθησεν, **πολέσσειν** πολλοῖς: ἐπὶ τῶν ἀτελευτήτων κυμάτων, **ἕκελος** 3 κ. **εἵκελος** 3 (**Φεικ-**, **Φικ-**, ἔ οικ-α) ὁμοιος. 55-8 **τῆν νῆσον** τὴν πολλὰκις μνημονευθεῖσαν, ἢ αἰτ. τὸ τέρμα, **τηλόθι** κ. **τηλοῦ** α 22: μεμακρυσμένην, ἀπωτάτην, **ἐνθα** τότε, **λοειδῆς** 2 (ἔχων τὸ χροῖμα τοῦ ἴου) σκοτεινός, **βάς** πατήσας, **ἤπειρόνδε** εἰς τὴν ξηρὰν (καὶ περὶ νῆσου: ἐν ἀντιθ. πρὸς τὴν θάλασσαν), **ἦιεν** ἦει, **ὄφρα** ἕως οὗτου, **σπέος** α 15, **τῷ ἐνι** ἀναστρ. ἐνὶ τῷ, **ραῖω** κ. **ραιετάω** α 51, **τέτμεν** α 218, **ἐνδοθι** ἔνδον.—59-62 **ἐσχαρόφιν** ἀντὶ **ἐσχαρῆριν** ὡς ἔξ ὄν. **ἐσχαρον**, **ἐπ' ἐσχαρόφιν** ἐπὶ τῆς ἐσχάρας, ἐστίας, **ὀδμή** θ. (ὄσω, ὄδωδα, ὀδ-) ὀσμή, εὐωδία, **κέδρος** θ. τὸ κέδρον, δένδρον παρεμφερές πρὸς ἐλάτην, **θύον** ἢ **θύος** θ. (ἀγν. ὄνομ.) ἢ μετ' εὐόσμου ξύλου κυπαρισσοειδῆς **θυία** (νῦν τοῦγια, Thúia), **εὐκέατος** 2 (εὐ- κεάζω διασχίζω) εὐκόλως διασχιζόμενος, **δαίω** (δαF-, **δαν-λός**, **δαλός**, **δαῖς-δάς**) καίω, **τηλόσε** δὲ παράταξις ἀντι: οὕτω μέγα (πῦρ), ὥστε..., **ἀοιδιάω** (ἀοιδῆ) ἐπιτεταμ. τύπ. τοῦ **ἀεῖδω** ἄδω, **ὄψ** θ. (νοξ) φωνή, **κερκίς** θ. σαίττα (ἢ τὸ ξυλόκτενον), **ἐποίχομαι** πηγαῖνω καὶ ἔρχομαι (διὰ τὸ πλάτος τοῦ ὑφαινομένου ὑφάσματος), **ιστός** 357: πρὸ τοῦ ἀργαλειοῦ.—63-9 **σπέος ἀμφι** ἀναστροφῆ τῆς **ἀμφι** μὴ ἀναβιβαζούσης τὸν τόνον, **τηλεθῶν-ωσα** 3 (τηλεθῶω ἐκκενέστ. τύπ. τοῦ **θάλλω**) εὐθαλῆς, θαλερός, **κλήθρη-α** θ. δένδρον ὑδροχαρές, κλήθρος ἢ κλήθρα, **αἴγειρος** θ. μαυρολεύκη, **τανυσίπτερος** 2 (**τανύω** τείνω, **τεντώνω**) ἀπλώνων, **τεντώνων** τὰ πτερά, **εὐνάζομαι** (εὐνή κλίνη) κοιμῶμαι, κουρνιάζω, **σκῶψ-ωπός** ἄ. (σκοπ-έω) εἶδος γλαυκός (ἐκ τῶν ἀτενῶν ὀφθαλμῶν) ἢ: εἶδος φιλοσκόμμονος πτηνοῦ, ὅπερ ἀπομιμείται τὰς φωνὰς **κακοζήλως** (σκλώπα, moqueur), **ἴρηξ-ηκος** ἄ. ἰέραξ, **κορώνη** θ. κουρούνα, **τανύγλωσσος** 2 (***τανύ-**ς, **τάνν-μαι** τείνομαι) ὁ ἀπλώνων τὴν γλῶσσαν, **εἰνάλιος** (ἐν ἀλλί θ.) θαλάσσιος, **τὲ** α 50, **μέμηλε** πρkm. τοῦ **μέλειν** προσωπικ.: αἵτινες ἀσχολοῦνται μὲ τὰ ἔργα τῆς θαλάσσης, ἔχουσι νὰ κάμωσι μὲ τὴν θάλασσαν, ἢ ἀναφ. πρὸτ. ἐπεξ. τοῦ **εἰνάλιαι**, ἢ δὲ προεξαγγέλλει τὸ ὑποκ. **ἡμερίς**, δηλοῦν καὶ τὴν μετάβασιν εἰς τι νέον: ἀλλὰ καὶ ἡ... **ἡμερίς-ίδος** θ. ἄμπελος, κλήμα, κληματαριά, **ἡβάω** (νεάζω, ἀκμάζω) ἀπολύω ἀφ' ἑθόνους βλαστούς, σφριγῶ, **τανύω** (***τανύ-**ς, **τανύγλωσσος**) τείνω: ἦτο ἐξηπλωμένη, **περὶ σπέος**

γύρω από τὸ... **γλαφυρός** α 15, **τεθήλει**, ὑπρστκ. τοῦ **θάλλειν**: ἐκρέματο δὲ βρῖθουσα τροφανῶν σταφυλῶν.—**70-3 πύουρες** αἰολ. τέσσαρες, **ἐξείης** α 145, **ῥέον** ἔτρεχον, **λευκός** διαυγής, δοτ. συνοδ., **ἄλλυδις** ἄλλοσε, ἄλλη, **τετραμμένοι ἅ. ἄλλη** ἐκάστη ἔστραμμένη πρὸς διάφορον κατεύθυνσιν, **ἀμφί** ὀλόγυρα ἀπὸ τὰς πηγάς, **μαλακοὶ** διὰ τὸ ὑγρὸν τοῦ ἐδάφους καὶ τὰς μαλακὰς πόας, **θηλέω** θάλλω, εἶμαι κατάφυτος ἐκ θαλερῶν.—**73-6 ἔνθα** ἐκεῖ, **ἔπειτα** τότε, ὑπὸ τὰς συνθήκας αὐτάς, κατόπιν τῶν θελητήρων τοῦ τοπειοῦ, **καὶ ἀθάνατός περ** καὶ ἀθάνατος ἀκόμη, καὶ αὐτοὶ οἱ ἀθάνατοι, **ἐπελθὼν** ἐάν ἤθελεν ἐπισκεφθῆ, **θηέομαι**, ἀττ. θεάομαι: ἤθελε καταληφθῆ ὑπὸ θαυμασμοῦ, καταπλήξεως, **ἦσιν** εἰς, **ἐνθα** ἐκεῖ πρὸ τοῦ σπηλαίου.—**76-80 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ** ἀφ' οὗ δὲ πλέον, **θηήσατο** **ἔφ' θυμῷ** παρετήρησε μετ' ἐνδομύχου θαυμασμοῦ, **ἄνα** μετὰ τοῦτο, **δῖα θεάων** α 14, **ἀγνο(ι)έω**, **οὐδὲ ἠγνοίησε** λιτότ. καὶ τὸν ἀνεγνώρισε πολὺ καλά, **ἀντην** (ἀντι) κατὰ πρόσωπον, εἰς τὸ ἰδοῦσα, **γάρ τε** (namque) = nam, **ἀγνώς-ῶτος** 1 ἄγνωστος, κτηρ., **οὐδ' εἰ** καὶ ἂν ἀκόμη, **ἀπόπροσθι** μακράν.—**81-3 οὐδὲ** ἀλλὰ δέν, **ἄρα** ὡς ἀνέμενε (νὰ εἶρη), **μεγαλήτωρ-ορος** (μ.-ἦτορ) μεγαλόκαρδος, **πάρως περ** ἀκριβῶς πρότερον (κλαῖτε ἤμενος, ἦστο κλαίων), **ἐρέχθω** σπαράττω, κατατρύχω, βασανίζω, **στοναχῆ** (στέρω-νάχω) στεναγμός.

43. Ἀργεῖφόντης α 37, **διάκτορος** α 84.—**44 πέδιλα** α 96.—**45 ἀμβρόσια** πᾶν ὅτι ἀνήκει τοῖς θεοῖς εἶναι ἄφθαρτον καὶ αἰώνιον.—**46 ἄμα πνοιῆσ' ἅ.** ὁ θεὸς εἶναι προσωποποιία τοῦ ἀνέμου ὡς ὁ ἄνεμος πέμπεται ὑπὸ τοῦ Διός, οὕτω καὶ ὁ Ἑρμῆς εἶναι ἄγγελος αὐτοῦ ὡς ὁ ἄνεμος περιφέρεται τῆδε κάκεισε, οὕτω καὶ ὁ Ἑρμῆς ἐγένετο ὁ θεὸς **ἀγήτωρ**, **ἠγεμόνιος**, **ἐνόδιος**, ὀδηγὸς τῶν ἀνθρώπων καὶ ἐν ταῖς διασταυρώσεσι τῶν ὁδῶν πολλῶν πόλεων τῆς Ἑλλάδος ὑπῆρχον οἱ ἔρμαι (πρβλ. τοὺς ἔρμας τῶν Πεισιστρατιδῶν, περὶ ὧν ἰδ. τὰ ἡμέτερα **Διδακτικά** σ. 73-4 καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ μόνου εὐρεθέντος ἔρμου αὐτῶν ἐν **Ἀθην. Πολ.** Πιν. Γ' 3 τῆς ἡμετέρας ἐκδόσεως) ὡς ὁ ἄνεμος (θύελλαι α 241) κλέπτει, οὕτω καὶ ὁ Ἑρμῆς ὡς ὁ ἄνεμος σφύττει (ἄδει ὡς αἰοιδὸς καὶ μουσικός), οὕτω καὶ ὁ θεὸς εἶναι ἐφευρετῆς τῆς λύρας. Ἐπειδὴ ἡ ψυχὴ ὁμοιάζει πρὸς πνοήν, ὁ θεὸς κατάγει εἰς τὸν Ἄδην τὰς ψυχὰς τῶν ἀποθανόντων, ἀλλὰ καὶ ἀνάγει ἐκεῖθεν, κρατῶν χρυσῆν ῥάβδον (ἔξ ἧς χρυσόρραπις), δι' ἧς ἀποκοιμίζει πάντα, ὅστις θὰ ἦτο πρόσοκμα εἰς τὸν δρόμον του.—**50 Πιερίη** χώρα πρὸς Β καὶ Α τοῦ Ὀλύμπου.—**60 αἰθῆρ** α 67.—**πόντος** ὑποτίθεται ἢ ἐν ΒΔ τῆς Ἑλλάδος

ἀπέραντος θάλασσα, ἡ ὑπ' οὐδενὸς πλοίου διαπλεομένη, ἡ περιβάλλουσα τὴν νῆσον Ὠγυγίαν.— **61 αἰοδιάουσα** ἴσως τὸ ἄσμα ἦτο ὀρθμικόν, πρὸς τὸν ὀρθμὸν τοῦ ὁποίου ἡ Νύμφη ὕφαινε. Καθ' ὅλου οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες συνήθιζον νὰ συνοδεύωσι τὴν ἐργασίαν αὐτῶν καὶ δι' ἄσματος, καθιστώντες αὐτὴν οὕτω κουφοτέραν καὶ τερπνοτέραν· οὕτω μνημονεύονται ᾠδαὶ **ἱμαῖοι** (τῶν ἀντλούντων ὕδωρ), **ἐπιμύλιοι** (τῶν μυλωθρῶν), **λυτιέραςαι** (τῶν θεριστῶν), **ἐπιλήνια** (κατὰ τὴν θλίψιν τῶν σταφυλῶν), **βανκαλήματα** τῶν μητέρων, ἐρετικά, ποιμενικά, κ. ἄ.— **64 εὐώδης κυπάρισσος** κατὰ τὰς θερμοτέρας ἡμέρας ἀναδίδει ἀναθυμιάσεις εὐαρέστου ὁσμῆς.— Τί σκοπεῖ ὁ ποιητὴς παριστῶν καὶ αὐτὸν τὸν θεὸν Ἑρμῆν θανατῶντα τὰ κάλλη τῆς Ὠγυγίας;

85-90 ἔρεεινω, ἐρέω-ομαι, εἶρομαι, ἐρωτῶ, **ἰδρῶ** βάλλω νὰ καθίσῃ, καθίζω, **φαινός** ὅ (φάος φῶς, φαεσ-ρός) ἀπαστράπτων, ἀκτινοβολῶν, **σιγαλόεις** ὅ στυλπνός (διὰ τὴν λειότητα καὶ ἐπικήρῳσιν), **τίπτε** α 225, **χρυσόρραπις-ιδος** (χ.-**Ρραπ-**, ῥάβδος, ῥόπ-αλον) ὁ φέρων χρυσὴν ῥάβδον, **εἰλήλουθα** ἰων. ἐλήλυθα, **αἰδοῖος** α 139 ἀξιοσέβαστος, ἀξιότιμος, **φίλος** πεφιλημένος, τὰ ἐπίθ. παράθεσις τοῦ ὑποκ.: Ἑρμῆ, ὅστις μοι εἶσαι ἀξιότιμος καὶ πεφιλημένος, ὃν περιβάλλω διὰ σεβασμοῦ καὶ ἀγάπης, διὰ τί..., **πάρος** 82, **θαμίξω** α 143 συχνάξω, ἐπισκέπτομαι συχνά,: ἐν τούτοις (μὲν-μῆν) ἄλλοτε (πρότερον) τοῦλάχιστον ποσῶς δὲν συχνάξεις ἔδῶ, **αὐδάω** α 371 λέγω, **φρονέεις** ἔχεις μέσα σου, **θυμὸς** α 4,107, **ἄνωγα** α 269: εἶμαι εὐχαρίστως πρόθυμος, **τετελεσμένον** περὶ πράγματος, περὶ τοῦ ὁποίου ἐξ ἰδίας πείρας γινώσκομεν ὅτι ἔχει ἤδη καὶ ἄλλοτε ἐκτελεσθῆ, ἐπομένως δύναται καὶ σήμερον νὰ ἐκτελεσθῆ: ἐκτελέσιμον.— **92-94 ἀμβροσίη** (-α) ἡ τροφή τῶν θεῶν, **νέκταρ** οὐ. τὸ ποτὸν τῶν θεῶν, **κεράννυμι...** κυρ. οἶνον μεθ' ὕδατος, ἐνταῦθα καταχρηστικῶς κατὰ τὴν ἀνθρωπίνην συνήθειαν: ἔχυσεν εἰς τὸν κρατῆρα, ὅποθεν ἦντλει διὰ πρόχου (καννατιοῦ) καὶ ἐκέρνα εἰς τὸ ποτήριον, **ἔσθω** καὶ **ἐσθίω** ἔδω.— **95-8 δειπνέω** α 124, **ἤραρον** ἀόρ. τοῦ ἀραρίσκα α 280: ἐστύλωσεν, ἐδρόσισε τὴν καρδίαν του, ἐκαρδοπιάσθη, **ἀμείβομαι** α 44, 63, **εἰρωτᾶς** παράταξις ἀντί: ἐπειδὴ ἐρωτᾶς με, **αὐτὰρ** (αὐτε-ἄρα) ἐν τῇ κυρ. σημ.: λοιπὸν ἐγὼ ἀφ' ἐτέρου, **ἐννέπω** α 1 (σεπ-*in-quam*, θε(σ)-σπέ-σιος, **θέσις** α 328), **ἐπισήσω** κ. ἐπίρω, ἐπισπον, λέγω, **τὸν μῦθον** ὅτι ἔχω νὰ εἶπω, **νημερτέως** α 86 εἰλικρινῶς, **κέλομαι** (κελ-κελεύω) κελήσομαι, ἀόρ. ἀναδιπλ. **κε-κ(ε)λ-όμην κε-κλόμην**, προτρέπω.— **99-104 ἠνώγει** ὑπρστικ. τοῦ ἄνωγα, πρκμ.

ἐν σημ. ἐνεστ. προτρέπω, πρστκ. *ἄνωχθι, τίς δ' αἰτιολ.* τὸ οὐκ ἐθέλοντα, *τοσσόνδε* ἀπὸ τῆς Πιερίας μέχρι τῆς Ὁγυγίας 50, ὅπερ δεικνύει, *ἄσπετος* 2 (α (στ.)σεπ-ἐννέπω) ἄρητος, ἀτέραντος, ἐπίτασις διασαφουσα τὸ *τοσσόνδε* ὡς ἐπιφώνησις, *οὐδὲ* καὶ δέν, εἰσάγον παρατακτικῶς μετὰ τὸ *ἄσπετον* β' αἴτιον τοῦ οὐκ ἐθέλοντα, τὸ ἔρημον καὶ ἀκατοίκητον τοῦ ἀπεράντου χώρου, *οὐδέ* τις (ἔστι) *πόλις βροτιῶν* τίς γενική; *ἄγχι* α 157, συγκ. *ἄσπον*, ὑπερθ. *ἄγχιστα, ῥέξω* *ιερά* α 47, *εκατόμβη* α 25, *ἕξαιτος* 2 (ἐξ -αλ-νυμαι λαμβάνω) ἕξαιρετος, ἐκλεκτός, *ἔστι* ἕξεστιν, εἶναι δυνατόν, *μάλ' οὐ πως* κατ' οὐδένα ἀπολύτως τρόπον, *παρεξέρχομαι* (προσπερνῶ) ὑπεκφεύγω, *νόος* θέλησις, *αἰγίοχος* (ἔχων αἰγίδα) ὁ φέρων τὴν αἰγίδα (*αἴσσω* α 102), *ἀσπίδα* (τοῦ Διὸς), ἣτις τινασσομένη ἔτρεπε τοὺς ἀντιπάλους εἰς φυγὴν, ἣ ἢ ἐπὶ τῆς (κατ)αἰγίδος ὀχοῦμενος, θυελλώδης, *ἀλιόω* (ἄλιος μάταιος) ματαιώνω.—105-15 *οἰζυρός* 3 (οἰζύς θ., ἐκ τοῦ ἐπιφ. οἴ, ἀθλιότης, δυστυχία) ἄθλιος, ἀξιοδάκρυτος, ἀξιολύπητος, ὑπρθ. *οἰζυρώτατος, ἄλλων* ὡς ἐκ συγκρ.: ἐν συγκρίσει πρὸς ἄλλους, ἕξ ὄλων, ante alios, *τοί σοί, τῶν* (δεικτ.) *ἀνδρῶν* διααρ. ἐκ τοῦ *ἄνδρα, ἠνώγειν* γ' προσ. ἐκ τοῦ *ἠνώγειν*, ὁ πρτκ. (ὑπρστκ. 99) διότι ὁ Ἐρ. ἀποβλέπει εἰς τὴν στιγμήν, καθ' ἣν ἐλάμβανε τὴν ἐντολήν, *νῦν ἀποπεμπέμεν* νᾶφήνης ἐλεύθερον νὰ φύγη, *αἴσα* θ. 40 μοῖρα, *τῆδε* ἐνταῦθα πρὸς τὸ *ὀλέσθαι, νόσφιν* 20, *ἔτι* ἀκόμη, καὶ πάλιν πρὸ τοῦ θανάτου του, πρὸς τὸ *ιδέμεν*.—116-7 *οἰγέω* (Φριγός, frigus) καταλαμβάνομαι ὑπὸ οἰγούς, παγώνω, 117=α 122.—118-20 *σχέτλιος* σκληρός, ἄνευ συμπαθείας, *ζηλήμων* (ζηλέω) ζηλότυπος, φθονερός, κτγρ., *ἔξοχον ἄλλων* ὅσον οὐδὲν ἄλλο πλάσμα εἰς τὸν κόσμον, *οὔτε* ἀναφ. αἰτιολ., *ἀγάομαι* κ. *ἀγαμαι, ἀγάσθε* μετ' ἐπενθ. α μετὰ τὴν συναίρεσιν α 39, †δοτ. *ζηλεύω, φθονῶ, θεῆσ' θεαῖς, εὐνάξομαι* 65, *ἀμφάδιην*, ἕξ ἐπιθ. *ἀμφάδιος*, ὡς ἐπίρ. πρὸς τὸ *εὐνάξεσθαι*, κ. *ἀμφάδόν, ἀμφάδᾶ* ἀναφανδόν, ἐν φανερωῶ, ἐν νομίμῳ γάμῳ, ὅστις παρ' Ὁμ. καλεῖται *ἀμφάδιος*, ἐν ἀντιθ. πρὸς τὰς μυστικὰς ἐρωτικὰς σχέσεις, *τίς* (θεὰ) οἰαδήποτε θεά, *ποιήσεται* ὑποτ. ἀορ. ἐκλέξει δι' ἑαυτήν, *ἀκοίτης* α 39 ὁ σύζυγος, *φίλον ἄ.* κτγρ. τοῦ νοουμένου *ἄνδρα* τινά.—121-28 *ῥοδοδάκτυλος* ἣ ἔχουσα ῥοδόχρους δακτύλους, *ἔλετο* εἴλετο, *τόφρα* κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον (τῆς συμβιώσεως), *ἠγάσασθε* ἐκηρύξατε ἐκ ζηλοτυπίας ἄγριον πόλεμον, *ῥῆα* α 160, *ῥ. ζῶοντες* οἱ ἀπόνως καὶ ἀμερίμωως ζῶντες, *ἀγνή* διὰ τὴν αὐστηρὰν παρθενίαν τῆς, *ἐποίχομαι* ἐπέρχομαι, προσβάλλω, *ἀγανός* 3 μαλακός, γλυκός, ἀνώδυνος, ἣ δοτ. ἐκ τοῦ *ἐποιομένη, κατέπε-*

φρον ἀόρ ἄνευ ἔνεστ. ἐκ ῥ. φεν-(φόν-ος), μετ' ἀναδιπλ. φε-φ(ε)ν-ον: πέ-φρον, ἐφρόνευσα, **ὣς δ'** (ἠγάασθε), **μίγη** παθ. ἀόρ. β' τοῦ **μείγνυσθαι**: συνεκοιμήθη, **φιλότης** θ. ἔρωσ, **εὐνή** τοπ., ἡ ὅλη ἔκφρασις: συνεκοιμήθη ἐξ ἔρωτος, **εἶκω** (ὑπείκω) ἐνδίδω: ἐνδώσασα εἰς τὰς ὑπαγορεύσεις τῆς καρδίας της, ἀκολουθήσασα τὴν καρδίαν της, **νειὸς** θ. (γῆ, νέος, ὑπερθ. νείατος ἔσχατος, κατώτατος) κτῆμα κείμενον ὡς βαθούλωμα, γούπατον, βαρικόν, **τρίπολος** 2 (**πέλομαι**) τρεῖς φορὰς γυρισμένος, ἀροτριαμένος, τὸ ἔαρ, θέρος καὶ φθινόπωρον πρὸ τῆς σπορᾶς, **οὐδὲ** ἀλλὰ δέν, **ἄπυστος** 2 α 242: ἀλλὰ δὲν παρέμεινεν ἐν ἀγνοίᾳ, δὲν ἐβράδυνε νὰ φθάσῃ τοῦτο εἰς τὰς ἀκοὰς τοῦ Διός, **δὴν** α 49,203, **ἀργῆς-ἦτος** 1 (**ἀργ-ὸς** λευκός, **ἄργ-ιλος**, **ἄργ-υρος**, **ἐν-αργ-ίς**) ἀπαστρέπτων, ἀστραπηβόλος. — **129-36** αὖ πάλιν, **μοι** πρὸς τὸ ἄρασθε κ. **παρέμμεν** (παρεῖναι): διότι ἔχω εἰς τὸ πλευρόν μου, **βροτὸς** α 32, **μὲν** μὴν, ὅμως, **σαῶ** σφῶ, **βεβαῶς-ῶτος** βεβηκώς, **τρόπις ιος** θ. τὸ κατώτατον μέρος τοῦ σκάφους, ἡ δοκὸς (καρίνα), εἰς ἣν προσαρμοζόνται αἱ πλευραί, : καθ' ἣν στιγμὴν εἶχε κρεμάσει τοὺς πόδας του περὶ τὴν τρόπιν, ἐν ᾧ ἐκάθητο ἱππαστὶ ἐπ' αὐτῆς, **οἶον** ἄνευ τῶν ἑταίρων, διασαφούμενον ἐν 133, **ἐλάσας** πλήξας, **κεάξω** σγίξω, συντρίβω (πρβλ. **Καιάδας** βάρανθρον, σχισμῆ), **οἶ** ἦθ., **οἶνονσ οπος** ἔχων τὴν ὄψιν τοῦ οἴνου, ὑπόμαυρος, σκοτεινός (ἢ καὶ ὑπέρυθρος, κόκκινος, περὶ τὴν ἀνατολήν, δύσιν), [**ἔσθλός** 3 α 95, **ἀπέφθιθεν** ἀπεφθίθησαν, τοῦ **ἀποφθίνω**, ἐξ οὗ καὶ μ. ἀόρ. ἀπεφθίμην, ἀφανίζομαι, ἐξολοθρεύομαι, **ἄρα** ἔπειτα, **πελάξω** (πέλας πλησίον) φέρω πλησίον], **μὲν** ἀληθῶς, **φιλέω** φιλοξενῶ, **τρέφω** περιποιῶμαι, **ἀγήραος** ἀττ. ἀγήρωσ. — **137-40** 137-8 = 103-4, **ἔρρω** ἔρχομαι ἢ πηγαίνω ἐπὶ κακῶ μου, πρβλ. **ἔρω** ἔς κόρακας, **ἔρ-ρέτω** ἄς ὑπάγῃ εἰς τὴν ὄργην (εὐχὴν) τοῦ θεοῦ, ἢ πρστκ. παραχώρησιν, ἐκ τούτου τὸ **ἐπὶ πόνητον**, **ἀτρύγετος** α 72, **ἐποτρύνει** μιν (Ὅδ.) ἔρρειν, **ἀνώγει γ'** ἐν. ἔνεστ. **ἀνώγω**, σχηματισθέντος ἐκ τοῦ πρκμ. **ἄνωγα** διὰ τὴν ἔνεστωτ. σημ. — **140-4** **πέμπω** παρέχω τὰ μέσα τῆς ἀναχωρήσεως, **οὐ πη** οὐδαμῶς, **πάρα** πάρεισι, αἱ προθ. ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον (**ἐν** ἔνεστι, **ἐπι** ἔπεστι), **ἐπήρητος** ὁ ἔχων ἔρετμά, κώπας, κωπῆρης α 181, **οἶ κεν** ἀναφ. συμπ., **πέμπω** συνοδεύω, **νῶτα** ἢ ἐπιφάνεια, **ὑποτίθεμαι** α 279, **πρόφρων** 2 ὁ ἔχων τὴν φρένα ὑπὲρ τινος, εὐμενής, μὲ ἀνοικτὴν, πρόθυμον καρδίαν (ἄνευ ὑστεροβουλίας), κτγρ., κ. **προφρονέως-πρόφρονι θυμῶ**, **ἐπικεύθω** ἀποκρύπτω τι, πρβλ. **κενθμών**, **ὣς κε** συμπ. οὕτως ὥστε **νά, ἦν** ἐήν, **ἀσκηθῆς** 2 ἀβλαβῆς. — **145-7** **διάκτορος** α 84,

οὕτω ὅπως λέγεις 139, **ἐποπίζομαι** (ὅπως θ. παρατήρησις, προσοχή) σέβομαι, φοβοῦμαι, **μῆνις-ιος** θ. ὀργή, **μετόπισθε** κατόπιν ἐὰν δὲν συμμορφωθῆς πρὸς τὴν ἐντολήν του, **κοτέομαι** (κότος ἄ. θυμός, ὄν φυλάττομεν, μνησικακία) κρατῶ, φυλάττω ἐχθροπάθειαν, **χαλεπαίνω** ἐκδηλώνω ἀγρίως τὴν ὀργήν μου.

86 θρόνος α 130. — **93 ἀμβροσίη** ἡ τροφή τῶν θεῶν, πιθανῶς τὸ μέλι, **νέκταρ** τὸ ποτὸν αὐτῶν, πιθανῶς τὸ ὑδρόμελι, ὕδωρ διὰ μέλιτος γλυκανθέν. — **94 Ἀργεῖφόντης** α 37. — **102 ἐκατόμβη** α 25. — **103 αἰγίοχος** ἡ αἰγίς ἦτο ἄσπις τοῦ Διὸς ἀποτελουμένη ἐξ ἄπλοῦ δέρματος, οἶαι ἦσαν αἱ πρωτόγονοι ἄσπιδες. Ἐπειδὴ τινασσομένη ἐμπνέει τρόμον τοῖς ἀντιπάλοις, φαίνεται ὅτι εἶναι προσωποποιία τῶν θυελλωδῶν νεφῶν τῆς καταιγίδος, ἐξ ὧν προέρχονται ἡ ἀστραπή καὶ ὁ κεραυνός, τὰ φοβερὰ ὄπλα τοῦ Διὸς ἐν Πίν. ΣΤ' 1 φορεῖ αὐτὴν ἡ Ἀθηνᾶ. — **106 Πρίαμος** ὁ γηραιὸς βασιλεὺς τῆς Τροίας. — **121 Ἥως** ἡ θεὰ τῆς αὐγῆς· παρίστατο ἐστεμμένη δι' ἀκτίων καὶ ἐπιβαίνουσα τεθρίππου ἀναδυομένη· τὴν πρωίαν ἐκ τῶν κυμάτων τῆς θαλάσσης, ἐν ᾧ ὁ υἱὸς αὐτῆς Φωσφόρος (Ἀυγερινός), μικρὸς πτερωτὸς παῖς, πετᾷ πρὸ αὐτῆς κρατῶν δᾶδα ἀνημμένην· ἄλλοτε ὡς παρθένος πτερωτὴ λευκὰ περιβεβλημένη πετᾷ διὰ τοῦ αἰθέρος χύνουσα ἐξ ὑδρίας δρόσον εἰς τὴν γῆν· πρβλ. καὶ τὴν τοιχογραφίαν τοῦ Γουίδου Ῥένη. — **ῥοδοδάκτυλος** διότι χρόνον τινὰ πρὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου προβάλλουσιν ἐν τῷ ὄριζοντι δέσμαι ἡλιακῶν ἀκτίων ὡς ῥόδινοι δάκτυλοι τῆς Ἥους, ὅταν δὲ ἔκτασις ὅλη βραχὺ πρὸ τῆς ἀνατολῆς προβάλλει ὡς κροκόχρους, ἡ θεὰ λέγεται τότε **κροκόπεπλος**. Ἐπειδὴ κατὰ τὸ θέρος ὁ (ἀστερισμὸς) **ᾠρίων** (γίγας κραταιὸς) ἐπιτέλλει περὶ τὴν πρωίαν πρὸς Α ἐν ἀκτινοβολούσῃ καλλονῇ, ἐπιστεῦετο ὅτι ἡ Ἥως ἠγάπησε καὶ ἀνῆρπασεν αὐτὸν (διότι ἐκ τοῦ πρωينوῦ φωτὸς γίνεται ἄφαντος ἐκ τοῦ οὐρανοῦ), ἕως ἡ **Ἄρτεμις** (προσωποποιία τῆς χρυσῆς σελήνης, ὅθεν **χρυσόθρονος**) ἡ θεὰ τῆς παρθενικῆς ἀγνότητος κατετόξευσεν αὐτὸν ἐν τῇ νήσῳ **ᾠρτυγία**, ὡς ἐκαλεῖτο τὸ πρῶτον ἡ νῆσος Δῆλος ἡ γενέθλιος τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τῆς Ἀρτέμιδος (κατ' ἄλλους ἐν τῇ πρὸ τῶν Συρακουσῶν νήσῳ). Διὰ τῶν βελῶν (ἀκτίων τῆς σελήνης) ἐξαποστέλλει ταχὺν καὶ διὰ τοῦτο ἀνώδυνον θάνατον πρὸς τὰς γυναῖκας, ἐν ᾧ οἱ αἰφνίδιοι καὶ ἀνώδυνοι θάνατοι τῶν ἀνδρῶν ἀπεδίδοντο εἰς τὸν ἀδελφὸν Ἀπόλλωνα (ἥλιον)· τὸν ᾠρίωνα φονεύει οὐχὶ ὡς θεὰ τοῦ θανάτου (διότι μόνον γυναῖκας φονεύει), ἀλλὰ διὰ προσωπικὴν πρὸς αὐτὴν προσβολήν. — **125 ἡ Δημήτηρ**, θεὰ τῆς

καλλιεργουμένης γῆς (πάροχος τῶν δημητριακῶν καρπῶν), ἐνυμφεύθη τὸν Ἰασίωνα, δαίμονα τῶν καρποφόρων χθονίων τῆς γῆς, ἐξ οὗ ἐγέννησε τὸν Πλοῦτον (τὸν γεννώμενον ἐκ τῆς καλλιεργείας τῆς γῆς).— 132 α 8.— 136 **θήσειν ἀθάνατον** διὰ τῆς ἀμβροσίας καὶ τοῦ νέκταρος, δι' ὧν καὶ οἱ θεοὶ συντηροῦσι τὴν ἀθανασίαν αὐτῶν.

148-50 **κρατὺς** 49, **μεγαλήτωρ** 81, **πότνια** α 14, **ἦε** ἦει, **ἐπικλύω** ἐπακούω α 300, **ἐπέκλυεν** ἄορ., **ἀγγελίαι** παραγγελία, προσταγή. — 151-8 **ἄρα** ὡς ἦτο φυσικὸν νάναμένωμεν μετὰ τὰ 81....., **ὄσσε** δυϊκ. οὐ. ὀφθαλμοὶ (oculus), **τέρσομαι** (torreo, torrens -χειμαρρος, **θέρ-ος**) ξηραίνομαι, στεγνώνω, **δακρῶφιν** ὄργ. α 403 δακρῶν, **αἰὼν** γ. κ. (aevum) ζωή, **κατ-εἶβω** κ. **καταλείβω** (εἶβω σταῖζω, χύνω) ἀφήνω νὰ στάξῃ, χύνω, **κατεῖβετο** κατέρρευε, κατετήκετο ὡς ὁ κηρός, **ὀδύρομαι νόστιον** θρηγῶν ποτῶ τὸν ν.: ἐν τῷ ἀλγεινῷ πόθῳ τοῦ ν. **ἀνδάνω** (ἡδύς, suavis), **ἄδον** κ. εὐαδον, ἔαδα, ἀρέσκω, **ἦτοι** α 155, **λαύεσκε** θαμ. πρτκ. τοῦ **λαύω** συνήθιζε νὰ διανυκτερεύῃ, τακτικῶς ἐκοιμᾶτο, **καὶ ἀνάγκη** εἰ καὶ κατ' ἀνάγκην, εἰ καὶ καταναγκάζομενος, παρὰ τὴν θέλησίν του, **παρὰ ἐθελούση** οὐκ ἐθέλων: ἄνευ ἀγάπης παρὰ τὸ πλευρὸν ἐκείνης, ἥτις τὸν ἠγάπα, **ἄμ** ἀνά, μετ' ἀποκοπῆς τοῦ α, **ἄμ π.** ἐπάνω εἰς τοὺς βράχους, **ἠίων-όνος** θ. ἀκτῆ, **δερχέσκετο** θαμ. πρτκ. τοῦ **δέρκομαι**, ἔδρακον, **δέδορκα**, κυττάζω, στρέφω τὰ βλέμματα (δράκ-ων, ὄφ-ις). **ἀτρέγυετος** α 72, **λείβω** (κ. εἶβω 152) σταλάζω, χύνω. — 159-64 **ἀγχοῦ ἄγχι** 101, **κάμμορος** (κατ(ἀ)-μορος) ὁ κακίστην τύχην ἔχων, δυστυχεστάτος, **μοι** ἦθ. σὲ παρακαλῶ, **φθίνω** τήκομαι, **πρόφρασσα** θηλ. τοῦ **πρόφρων** 142, **μάλα π** μὲ ὄλην μου τὴν καρδίαν, **ἦδη** τώρα πλέον, **δόρυ**, **δούρατος** κ. δουρός, ξύλον (δούρειος ἵππος), **χαλκός** χαλκοῦς πέλεκυς, εἰς τὸ **ταμών**, **ἀρμόξομαι** συναρμόζω, συνδέω διὰ τὸν ἑαυτὸν μου, **σχεδίη** 33, **ἴκρια** δύο μικρὰ σανιδώματα (καταστρώματα), τὸ ἐν κατὰ τὴν πρῶραν, τὸ δὲ κατὰ τὴν πρῦμναν, διότι ἡ Ὁμ. ναῦς δὲν εἶχε συνεχὲς κατάστρωμα, **πήγνυμαι** ἴ. συναρμολογῶ τὰ πατώματα, **ὑψοῦ**, **ὑπόθι** κ. **ὑψι** ὑψηλά, ὡς τελ., **ἠεροειδής** 2 (ἄηρ ἠέρος θ. ἀήρ, ὀμίχλη) ἀεροειδής, ὀμιχλώδης, σκοτεινός.— 165 - 170 **μενοεικής** 2 (μένος **ἔοικα**, εἰκ-) ὁ σύμφωνος πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν, ἐπαρκῆς (καὶ ὁ εὐφραίνων ἅμα τὴν ψυχὴν), τὸ ἐπιθ. καὶ εἰς τὰ τρία οὐσ.: πλοῦσια, πλουσιοπαρόχος, **ἐρύκω** α 14, **λιμὸς** ἐνταῦθα περιλαμβάνει καὶ τὴν δίψαν, **ἄ κεν** ἀναφ. συμπ.: τόσον ἀφθονα ὥστε...., **ἀμφι-έννυμι** (Φεσ-, ves-tis, ἐσθής), **εἶμα** (Φέσ-μα, ἔμμα) ἔνδυμα, ἐκ τούτου τὸ **ἱμάτιον**, **οὔρος** ἄ. (αὔρα) οὐ-

ριος άνεμος, ἦν τείν, α 402, ἀσκηθῆς 144, ὡς κε ἡ σκοπιθεῖσα ἀκολουθία: ὥστε νά, ἔχουσι κατοικοῦσι, φέρτερος α 405 ὑπέρτερος, ἀνώτερος, κραινώ κ. κραιαίνω, ἔκρηνα κ. ἐκρήνηνα, (cre-o) ἐκτελῶ, τὰ ἀπρμφ. ἀναφ.: ἐν τῇ συλλήψει καί ἐν τῇ ἐκτελέσει. — 171 - 6 **διγέω** 116, **πολύτλας** μόνον ὄνομα. (τλήναι α 87) ὁ πολλὰ ὑπομείνας, καρτερικός, πολυλαθής, **μήδομαι-σομαι-σάμην**, σκέπτομαι, πρβλ. **μητις**, **πολύμητις**, **μητιάω** α 234, **τόδε** ἀντικμ., **ἄλλο τι** κτηρ.: τοῦτο διά, τὸ ὁποῖον σκέπτεσαι, εἶναι ἄλλο τι—πρὸς τούτοις σκέπτεσαι ἄλλο τι, καί κανὲν ἄλλο σχέδιον μελετᾷς, **δὴ** ἀσφαλῶς, **πομπή** ἡ ἀποστολὴ εἰς τὴν πατρίδα, **οὐδέ τι** ποσῶς ὅμως, ἡ αἰτιολ., **κέλομαι** 98, **λαῖτμα** οὐ. ὄνομα. αἰτ. (λαιμὸς καταπίνων) χάσμα, βυθός, **λ. θαλάσσης** βαθεῖα ἀχανὴς θάλασσα, **ἀργαλέος** ὅ (ἄλγος) πικρός, ἐπικίνδυνος, **οὐδέ** ἐπιθ. ἐπὶ τὸ μεῖζον, **εἶσαι** (ἴσος) σύμμετροι, ἰσόροποι, ἐν ὀρίζοντίῳ θέσει ὑπὲρ τὰ κύματα πλέουσαι, **ὠκύπορος** (ὠκὺς ὅ ταχύς) ταχύπορος, ταχύπλους, α 266, **τὸ** λαῖτμα, **τὸ δὲ** ἀντιθ. καὶ ὅμως δὲν..., ἡ **ἐπὶ** πρὸς τὸ **τὸ** ὑπεράνω αὐτοῦ, **ἀγαλλόμεναι** τρελλαὶ ἀπὸ τὴν χαρὰν των, χοροπηδῶσαι, **οὔρος** 167. — 177-9 **οὐδ' ἂν ἐγώ...** ἀλλ' ἐγὼ δὲν θὰ εἶχον καμμίαν ὄρεξιν νά, **ἀέκητι** α 79, **σέθεν** σοῦ, **τλαίης** α 288, τὸ ὅ. σημ. καὶ τολμᾶν: ἐὰν δὲν ἐλάμβανες τὴν τόλμην, τὸ θάρρος, ἐὰν δὲν ἀπεφάσιζες, **μέγαν** ἐπίσημον, **μὴ βουλευσέμεν** εἰδ. ἀπρμφ.. **ἄλλο τι** ἀντικμ., **πῆμα κακὸν** παρὰθ., **μοὶ αὐτῷ** τίς δοτ.;—180-3 **μειδιάω** κ. **μειδιάω**, **καταρέζω** θωπεύω, **ἔπος ἔφατ'** ἤρησε νά λέγη, **ἐκ τ' ὀνόμαζε** καὶ ὀνόμαζε μετὸ ὄνομα, προσεφώνει, (χωρὶς νάκολουθῆ πάντοτε τὸ ὄνομα: ἐντεῦθεν =) καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν, **ἦ δὴ** ἀληθῶς λοιπόν, **ἀλιτρός** ὅ (ἀλιταίνω ἀμαρτάνω, ἀλιτήριος) ἀσεβής, ἐνταῦθα ἐν ἀσθενεὶ σημ.: πανοῦργος, πονηρός, διάβολος, κολασμένος ἄνθρωπος, **ἀποφώλιος** ἀχρηστος, ἀνωφελής, **οὐκ ἄ. εἰδῶς** ἐξευρίσκων τὰ ἐπικαιρα, δι' ἐκάστην περίστασιν γνωρίζων τὸ πρακτέον, ὅλως γνωστικός, **ἐπιφράζομαι** ἐπινοῶ, ἐπέρχεται εἰς τὸν νοῦν μου, **οἶον** ἐπιφ. αἰτιολογοῦσα τὸν προηγούμενον χαρακτηρισμὸν: τί ἦτο λοιπόν αὐτό, τὸ ὁποῖον ἐσκέφθης νά εἴπης = διότι τοιοῦτον λόγον.... — 184 - 7 **ἴστω**, **οἶδα**, ἔστω μάρτυς τοῦδε, **ὑπερθεν** ἄνω, **τὸ** δεικτ. ἐκεῖ κάτω, ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ **ὑπερθε**, **κατεῖβω** 152, **ὅς τε** καθ' ἕξιν πρὸς τὸ κτηρ. ὄρκος, ἀντὶ **ὅ τε**, τὸ ὀρκίζεσθαι εἰς τὴν Στύγα, **δεινότητος** φοβερώτατος, φρικτότατος, **πέλω** πέλομαι, **βουλευσέμεν** ἐπεξ. τοῦ **τόδε** 184, ὑποκ. **ἐμὲ** παραλειφθέν, διότι ἡ ὅλη φράσις σημ. **ὀρκίζομαι**.—188-91 **μὲν** ἀληθῶς, **τὰ** δεικτ., **νοέω** ἔχω κατὰ νοῦν, **φρά-**

ζομαι σχεδιάζω πρὸς ἐκτέλεσιν: αὐτὰ πράγματι, οὐδὲν ἄλλο ἔχω κατὰ νοῦν καὶ θὰ σκεφθῶ νὰ κάμω, **ἄσσ*** ἄττα, ἄτινα, **μῆδομαι** 173, **χερῶ** θ. (κ. **χερῶ** α 225, **χερῶς** α 409, **χερῆ**) ἀνάγκη, **ἴκω** κ. **ἰκάνω** ἦκω: ὅσα θὰ ἤθελον ἐξεύρει δι' ἐμέ τὴν ἰδίαν, ἐάν ποτε ἤθελε μὲ εὖρει τόσον μεγάλη ἀνάγκη, **καὶ ἐμοί**, ὡς καὶ ἄλλοις, **νόος** αἰσθήματα, καρδιά, **ἐναίσιμος** 2 (ἐν-αἴσα τὸ προσῆκον) ὁ ὅπως πρέπει, εὐγενής, **θυμὸς** διαθέσεις, καρδιά, **σιδήρεος** λίθινος, ἄσπλαγχνος, **οὐδέ μοι αὐτῇ** καὶ ἐγὼ οἴκοθεν, ἐκ φύσεως δὲν...

158 δερκέσκειτο πρὸς τίνα κατεύθυνσιν καὶ τί ζητῶν;—**164 ἠεροειδής** ὅταν παρατηρῶμεν τὴν ἀπέραντον θάλασσαν πρὸς τὰ βᾶθη τοῦ ὀρίζοντος, νομίζομεν ὅτι δὲν βλέπομεν πλέον τὸ στοιχεῖον τοῦ ὕδατος, ἀλλὰ τι ἀεροειδές, ὀμιχλῶδες, ὅπερ περιβάλλει γύρω τὸν πόντον.—**176 Διὸς οὐρῶ** διότι ὁ Ζεὺς εἶναι ὁ κύριος τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῦ ἀέρος.—**185 Στυῆς** ποταμὸς ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Ἀρκαδίᾳ ἐπὶ κλιτύς τῶν Ἀροαίων, σήμερον **Μαῦρο Νερό*** διὰ τὸ πένθιμον περιβάλλον καὶ τὴν μυστηριώδη εἰς σκοτεινὴν χαράδραν καταδύσιν τοῦ ὕδατος ἐπιστεύετο ὅτι ἡ Στυῆ εἰσεχώρει μέχρι τῶν ἐγκάτων τῆς γῆς (**κατειβόμενον**) καὶ διέρρηε τὸ βασίλειον τοῦ Ἄιδου. Οἱ θεοὶ ὀρκιζόμενοι ἐπικαλοῦνται μάρτυρας τῆς ἀληθείας τῶν λόγων αὐτῶν τὰ τρία στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα ἀντιπροσωπεύουσι πᾶν ὅτι ὑπάρχει ἐν τῷ οὐρανῷ, ἐν τῇ γῇ καὶ ὑπ' αὐτὴν (ἐν τῷ ἄδη) ὁ θεὸς ὁ ἐπικαλούμενος ἐν τῷ ὄρκῳ τὴν Στύγα ἐδήλου ἅμα ὅτι κατηρᾶτο καθ' ἑαυτοῦ τὸν θάνατον (δεινότατος)—**191 σιδήρεος** α 204.

192 200 ἠγήσατο προηγῆθη, προεπορεύθη, **καρπάλιμος** ταχύς, **ἴχνιον** ἴχνος, **ἴξον** μεικτ. ἄορ. τοῦ **ἴκω**, **σπέιος** ἀσύνηθες ἀντὶ σπέος, **καὶ ῥ'** καὶ δὴ, **ἐδωδῆ** ἐδέσματα καὶ ποτά, **πᾶσαν** παντοίην, παντὸς εἶδους, ἐντεῦθεν τὸ ἀναφ. **οἶα** πληθ.: ἐκείνων, ὁποῖα, **ἀντίον** ἀντικρῦ, **ἴξω** καθίζω, **δμωῆ** α 147, 200—α 149.—**201-5 τέρπομαι** + γεν. χορταίνω, **ἐδητὺς** ἐδωδῆ, **ποτῆς** θ. ποτόν, **ἤρχε μύθων** ἤνοιξε τὴν ὀμιλίαν, **διογενής** ὁ ἐκ τοῦ Διὸς καταγόμενος, εὐγενής **οὕτω** ὅπως κατεφάνη ἐκ τῆς προηγηθείσης ἐν τῇ ἀκτῇ συνομιλίας: ἄ! ἔτσι λοιπὸν (κάμουν), σφιστὰ λοιπὸν, ἐν ἐρωτήσει περὶ πράγμα-, **καὶ ἔμπης** καὶ μ' ὅλα ταῦτα, καὶ παρ' ὅλον τοῦτο, παρὰ τὴν πικρίαν, ἣν μοι προξενεῖ ὁ ἀποχωρισμὸς, **χαῖρε** κατευοδίων σου, εἰς τὸ καλόν, εἰς τὴν εὐχὴν τοῦ θεοῦ.—**206-10 μὲν μὴν**, ὅμως, **αἴσα** 40, **κῆδος** α 244, **ἀναπίμπλημι** κ. συμπληρῶ τὸ μέτρον τῶν συμφορῶν (τὸ ὄρισθὲν ὑπὸ τῆς μοίρας): πόσα ποτήρια πικριῶν σοὶ εἶναι

πεπωμένον νὰ πῆς μέχρι τελευταίας ἡμέρας (νὰ στραγγίσης), **ἐνθάδε αὖθι** (αὐτόθι) ἀμφότ. τοπ. : ἐνταῦθα χωρὶς νὰ κινηθῆς (ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ τόπῳ, πρβλ. *ὁ αὐτὸς-ὡς αὐτῶς*), **φυλάττω** δῶμα-μένον ἐν αὐτῷ διαρκῶς, ὡς διὰ νὰ φυλάξω, πρβλ. τὸ ἡμέτ. *μείνε νὰ φυλάξης...* : θὰ εἶχες μετ' ἐμοῦ τὴν φροντίδα διὰ τὴν κατοικίαν ταύτην, **ἡμείρομαι** α 41 (*ἡμερος* πόθος, *ἡμεροίς* θελκτικός), **ἄλοχος** θ. α 36, **ἐέλδομαι** α 409.—**211-3** *θῆν* ἐγγλ. μόριον : βεβαίως, **οὐ μὲν θῆν** καὶ ὅμως δικαιοῦμαι εἰς τὰ σφωτὰ νὰ καυχηθῶ ὅτι, **χερσίων** χείρων, ὑποδεστέρα, **κείνης γε, δέμας** οὐ. μόνον αἰτ. (σῶμα) ἀνάστημα, κορμωσασιά, **φνῆ** ἢ φυσικὴ διάπλασις τοῦ σώματος (ὡς πρὸς τὴν εὐρυθμίαν τῶν μελῶν), **οὐ πως οὐδὲ** ἢ ἐπανάληψις τῆς ἀρνήσεως ἐπιτείνει αὐτήν, **ἔοικεν** ἀρμόζει, **ἐρίζω** ἀντιπαραβάλλομαι, ἀντιμετροῦμαι, **εἶδος** μορφὴ, καλλονή.—**214-20** *πολύμητις-ιος* (*μητις* θ. σκέψις, σχέδιον, *μήδομαι* 173) πολυμήχανος, **πότινα** κλητ. τοῦ *πότινα*, θηλ. τοῦ *πόσις*, α 14, **χάωο** πρστικ. τοῦ *χάομαι* ὀργίζομαι, θυμῶνω, **τόδε** σύστ. ἀντικμ. διὰ τοῦτο, **πάντα μάλ'** ὅλα ἀνεξαιρέτως, **οὐνεκα** (οὐ ἔνεκα, κυρ. αἰτιολ. διότι) ὅτι. **περίφρων** ἢ πολὺ μυαλωμένη, ἢ πολὺ γνωστικὴ, **ἀκιδνός** 3, μόνον ἐν τῷ συγκρ. **ἀκιδνότερος** ἀσθενέστερος, ὑποδεέστερος, **μέγεθος** ἀνάστημα, (μεγαλοπρεπές) παρουσιαστικόν, **ἄντα** (ἀντι) κατὰ πρόσωπον, **ἄ. εἰσιδέσθαι** εἰς τὴν κατὰ πρόσωπον θεωρίαν, προσβλεπομένη κατὰ πρόσωπον 77, **καὶ ὥς** καὶ παρ' ὅλην τὴν ἀσύγκριτον ὑπεροχὴν σου, **ἐέλδομαι** α 490.—**221-4** *ῥαίω* συντριβῶ, προκαλῶ ναυάγιον, ἀντικμ. **μέ, εἰ** + ὑποτ. ἄνευ τοῦ *κέν*, **αὖ** πάλιν, ὡς καὶ ἄλλοτε, **οἶνοψ** 132, **τλήσομαι** θὰ τὸ ὑποφέρῶ, **ἔχων** αἰτιολ., **ταλαπενθής** 2 καρτερικὸς πρὸς τὰς συμφορὰς, ὑπομονητικὸς, **μογέω** (*μόγος* μόχθος, *μόγισ* μόλις) μοχθῶ, πάσχω, ὑποφέρω, βασανίζομαι, **κύμασι-πολέμω** τοπ. ἐν μέσῳ τῶν., **καὶ τότε** γενέσθω, **μετὰ τοῖσι** μέσα εἰς ὅλα ταῦτα ἃς προστεθῆ καὶ αὐτὰ — **225-7** *κνέφασου*. ὄνομ. αἰτ. σκότος (πρβλ. *δνέφος*, *ζόφος*, *ρέφος*), **ἐλθόντες** τῷ πληθ. κ. δυϊκ., **φιλότης** 126, **μυχός** ἄ. τὸ βάθος, τὸ ἐνδότεον, **μυχῶ** τοπ. εἰς τὸ τερέσθην.

197 *οἷα ἔδουσι* α 112.—**199** *δμῶαι* α 33).—**218** πῶς ἐφαντάζοντο οἱ ἥρωες τοὺς θεοὺς ἐν σχέσει πρὸς τοὺς ἀνθρώπους;

228-33 *ἦμος* ὅτε, τὸ δεικτ. *τῆμος*, *Ἡώς-όος* θ. Αὐγή, **ἠριγένεια** θ. ἐπίθ. ὡς ἔξ ἀρσ. *ἠριγενής* (ἀῆρ θ., *ἠέρος*, *ἠέρι* κ. *ἠρι*, ἢ ὀμίχλη) ἢ γινομένη μετὰ τὴν ὀμίχλην, ὀμιχλογενής· καὶ ἐπειδὴ ἡ ὀμίχλη γίνεται τὴν πρωΐαν, ἐντεῦθεν· πρωιογενής· **ἐνννμαι** ἀμφιέννυμαι, **χλαῖνα** θ. μάλλινον φόρεμα., **χιτῶν** ὑποκάμισον, **φᾶρος** οὐ. λινοῦν

φόρεμα, **ἀργύφειος** 3 (ἐκ θέμ. ἀργυ-, πρβλ. ἄργυ-ρος, καὶ φά-ος) λευκαυγής, ἀποστραπτούσης λευκότητος, ἀργυρόλευκος, **χρύσειος** χρυσοκόσμητος, **ἰξὺς-ύος** θ. ὄσφυς, μέση, **ἰξυῖ** τοπ., **καλύπτρη** θ. κ. **κρη-δεμνον** α 334 τὸ κάλυμμα τῆς κεφαλῆς, **ἐφύπερθε** (βάλετο) ἀπ' ἐπάνω, **μῆδομαι** 173, **πομπή** ἀποστολή, πρβλ. 32.—262-8 **ἔεν** ἦν, **ἄρα** φυσικά, ἀφ' οὗ εἶχε τελειώσει ὅλην τὴν ἐργασίαν του, **πέμπε** ἀφῆκεν ἐλεύθερον νᾶναχωρήσει, **εἶμα** 177, **θυώδης** (θύος οὐ. ἄρωμα) ἀρωματώδης, **τὸν ἕτερον** τὸν ἕνα, **ἕτερον δ'** ἕνα δὲ ἄλλον, **ἦμα** κ. **ἦα** ἐφόδια, ζωοτροφία, **κώρυκος** ἄ. δερμάτινος σάκκος, **ἐν δὲ** (ἔθηκε), **ὄσπον** τὸ ἐπὶ τῷ ἄρτῳ ἐσθιόμενον, προσφάγιον, **μενοεικῆς** 166, **προΐημι** ἀπολύω, **οὔρος** 167, **ἀπήμων** (ἀ-πῆμα) ἀκίνδυγος, λιτ., εὐνοϊκός, **λιαρός** 3 γλιαρρός, εὐκραής, γλυκύς. —269-77 **γηθό-συνος** (γηθέω-gaudeo χαίρω) περιχαρής, ἐκ τούτου τὸ **οὔρω**, **ἰθύνας** (ἰθύς 3 εὐθύς) δευθύνας, **ἰθύνετο** διηθύνε τὴν σχεδίαν του, **οὐδὲ** παρὰτάξις ἀντι: χωρὶς νᾶ, **Πληιάδες** Πλειάδες, Πούλεια, **Βούτης** (βούτης, βουκόλος) καὶ **Ἄρκτουρος** ἀστερισμὸς παρὰ τὴν Ἄρκτον, **ἐπικλησιν καλέουσι** παρονομάζουσι, **ἄμαξα** ἰων., **στρέφεται** περιστρέφεται, **αὐτοῦ** ἐν τῇ αὐτῇ θέσει, χωρὶς νᾶ κατέρχεται ὑπὸ τὸν ὀρίζοντα, **καί τε** καὶ προσέτι, **δοκεύω** παρατηρῶ προφυλακτικῶς, ἐναγωνίως, **οἶη** μόνη ἐκ τῶν τότε γνωστῶν ἀστερισμῶν, **ἄμμορος** (σμερ-μμορ-) ἄμοιρος, ἀμέτοχος: δὲν δύει, **ἄνωγα** 139, α 269, **ποντοπορεύω** ποντοπορῶ, πλέω διὰ τοῦ ἀνοικτοῦ πελάγους, **ἔχοντα** τὴν (Ἄρκτον), **ἐπ' ἀριστερὰ χ.** πρὸς τὴν ἀριστερὰν πλευρὰν τῆς χ., πρὸς τὰ ἀριστερά. 278-81 **ὀκτωκαιδεκάτη** ὡς εἰ προηγεῖτο **ἡμέρας**, **ἄγχιστον** ὑπρθ. τοῦ **ἄγχι** πλησίον 101: ὅπου ἡ χώρα ἦτο δι' αὐτὸν πλησιέστατα, κατὰ τὸ σημεῖον τῆς χώρας τὸ πλησιέστατον πρὸς αὐτόν, κατὰ τὴν πλευρὰν αὐτῆς τὴν πρὸς αὐτὸν ἐστραμμένην, **εἶδομαι** φαίνομαι, **εἶσατο** ὑποκ. ὄρεα: προσέπεσον εἰς τοὺς ὀφθαλμούς του, **ὡς** (εἶδεται) **ὄτε** (εἶδεται) ὅπως ποτὲ φαίνεται, **ξινὸν** οὐ., συνηθέστ. **ξινὸς** θ. δέρμα, ἄσπις, **ἠεροειδής** 164: ὡς ἡ ἄσπις κατὰ τὴν ἐξωτερ. πλευρὰν κυρτοῦται κωνοειδῶς διὰ τὸν ὀμφαλόν, ἰδ. Πραγμ. α 256, οὕτω καὶ ἡ ὄρεινὴ χώρα τῶν Φ. μετὰ τῶν μετρίως ὑψηλῶν ὄρέων τῆς ἀνεδύετο ἐπὶ τῆς θαλάσσης ὡς ἄσπις ὀμφαλωτή.

228 **ῥοδοδάκτυλος Ἥως** 121.—228 **χιτῶν** α 286.—**χλαῖνα** τὸ κυρίως ἐθνικὸν ἔνδυμα τοῦ Ἑλλήνος ἦτο ἡ ἐρεᾶ χλαῖνα, ἦν ἐφόρει ἔξω τῆς οἰκίας, ἐπανωφόριον, ἐπίμηκες τεμάχιον ὑφάσματος, ὅπερ δὲν ἐφορεῖτο, ἀλλ' ἐρρίπιετο περὶ τοὺς ὄμους (ὡς τὸ σάλιον) καὶ ἐπορποῦτο ἐπ' αὐτῶν, ἀναδιπλούμενον, διὰ πόρτης ἢ περόνης.

Ἡ γλαίνα τῶν ἐπιφανῶν ἦτο πολλάκις πορφυρᾶ, ἡ δὲ ἐορτάσιμος ἔφερον ἐνυφασμένας ποικίλας παραστάσεις. Οἱ Ὅμ. ἤρωες ἐν εἰρήνῃ εἶναι ἀσκεπεῖς πλὴν ἐν θήρᾳ καὶ ἐν τῇ ἐξοχῇ, ὅπου φέρουσι πῖλον πύρινον ἢ δερμάτινον.—**230 φᾶρος** λ. αἴγυπτ. P(h)aar δηλοῦσα εἰδός τι αἴγυπτ. λίνου καὶ ὕφασμα λινού, δι' οὗ περιετυλίσσοντο τὰ πτώματα (μόμμια), παρ' Ὅμ. καὶ ἔνδυμα λινού (ἔθεν ἀργύφρον διὰ τὸ λευκανγὲς τοῦ χρώματος τοῦ λίνου) εὐρὺ μακρὸν, φερόμενον μόνον ὑπὸ ἐπιφανῶν εἴτε ἀνδρῶν ὡς ἱμάτιον (ἐν φῖ ἡ γλαίνα ἐφορεῖτο ἀδιακρίτως ὑπ' ἀνδρῶν πάσης τάξεως), καὶ πολλάκις πορφυροῦν χάριν ποικιλίας πρὸς διάκρισιν ἀπὸ τοῦ λευκοῦ χιτῶνος, εἴτε ὑπὸ γυναικῶν, ὧν ἀπετέλει τὸ μόνον ἔνδυμα, διότι αὐταὶ δὲν ἔφερον χιτῶνα περιεβάλλετο περὶ τοὺς ὤμους, ἐπορπούτο πρὸς τὸ στήθος πρὸ τοῦ δεξιοῦ ὤμου καὶ ἐξώνυτο ὑπὸ τῶν γυναικῶν. Ἀλλὰ τὸ σύνθηθς ἔνδυμα τῶν γυναικῶν ἦτο ὁ ἐρεοῦς **πέπλος** ἐπίσης μακρὸν εὐρὺ τεμάχιον ὑφάσματος φέρον ἐνυφασμένα πολλάκις ποικίλα κοσμήματα, περιβαλλόμενος περὶ τοὺς ὤμους, πορπούμενος ἐπ' αὐτῶν, ζωννύμενος κατὰ τὴν μέσην, ὡς καὶ τὸ φᾶρος, καὶ συρόμενος ὀπισθεν. Τὸ φᾶρος ἐφορεῖτο ἴσως μόνον κατὰ τὸ θέρος διὰ τὴν λεπτότητα αὐτοῦ.— **232 χρυσεῖη** ἡ ζώνη ἢ διότι ἦτο ὅλη ἐκ χρυσοῦ ὡς ζώνη θεᾶς ἢ διὰ τὰ χρυσαῖα αὐτῆς κοσμήματα.— **καλύπτρη κ. κρήδεμνον** α 334. Ἄλλον κόσμον αἱ γυναῖκες ἔφερον ἔρμα (ἐνώτια), ὄρμους (περιδέρια), δακτυλίου, ψέλια, ἴσως ἐπὶ τῶν ἐνδυμάτων ἐπερραμμένα ποικιλόμορφα κοσμήματα, πόρπας ἐπιχρύσους καὶ χρυσοκεφάλους, κτένας (ἐξ ἐλεφαντίνου ὄστοῦ) ἡμικυκλίου ἀνέχοντας ἔμπροσθεν τὴν κόμην ὡς ἀκριβῶς οἱ σημερινοὶ καὶ στεφομένους διὰ χρυσοῦ χεῖλους, σπείρας τῶν πλοκάμων, πολλὰ δὲ καὶ βαρῦτιμα τοιαῦτα εὐρήματα ἀπόκεινται ἐν ΑΑΜ ἐν τῇ Μυκ. αἰθούσῃ.—**264 θυώδης** δωμάτια ἢ ἐνδύματα ἐπληροῦντο μύρων, δι' ὧν καὶ μύες ἢ σῆτες ἀπείργοντο τῶν ἐνδυμάτων καὶ οὐδετεροῦντο αἱ κακαὶ ὀσμαι, αἷς ἢ κνῖσα καὶ οἱ σωροὶ κόπρου ἠπειλοῦν νὰ μεταδίδωσιν εἰς Ὅμ. οἰκίαν. Τὰ μύρα θὰ ἐκομίζοντο ἴσως ἔξωθεν καὶ δὴ ἐκ Φοινίκης.—**266 ὕδατος** εἰς τί θὰ ἐχρησίμευε τοῦτο;—**272 Πληιάδες** 7 ἀστέρες, νομισθέντες ὡς πελειάδες, ἄγριαι περιστεραί, θυγατέρες ποτὲ τοῦ Ἄτλαντος. Ἐκ θλίψεως ἐπὶ τῇ συμφορᾷ τοῦ πατρὸς α 52 ἠῦτοκτόνησαν καὶ κατηστερίσθησαν. Εἶναι ὁ ἀστερισμὸς τῶν ναυτιλλομένων, διότι κατὰ τὴν ἐπιτολὴν αὐτῶν (περὶ τὰς ἀρχὰς Μαΐου) ἄρχεται ἡ καλὴ ἐποχὴ τῆς θαλάσσης, κατὰ δὲ τὴν δύσιν (περὶ τὰ μέσα Νοεμβρίου) ἡ κακὴ.—**274 Ὠρίων** περίφημος

ἐπὶ τῷ κάλλει θηρευτῆς· φρονευνθεὶς ὑπὸ τῆς Ἀρτέμιδος 121 κατηστερίσθη· ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ οὐρανῷ καταδιώκει τοὺς ἄλλους ἀστέρας, συνδοευόμενος ὑπὸ τοῦ κυνὸς αὐτοῦ Σειρίου· ἐπιτέλλει περὶ τὰς ἀρχάς Ἰουλίου, ὁπόθεν ἄρχονται τὰ **κυνικά** καύματα.—273 **Ἄρκτος** ἡ μεγάλη, θυγάτηρ ποτὲ τοῦ Λυκάονος, βασιλέως ἐν Ἀρκαδία, ἡ Καλλιστώ, γεννήσασα ἐκ τοῦ Διὸς τὸν Ἀρκάδα· ἵνα διαφύγῃ τὴν καταδίωξιν τῆς ζηλοτυπούσης Ἥρας, μετεμορφώθη εἰς ἄρκτον, φρονευνθεῖσαν ὑπὸ τῆς Ἀρτέμιδος καὶ καταστερισθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Διὸς· διὰ τὸ σχῆμα αὐτῆς ἐξεληφθῆ καὶ ὡς ἁμάξα, ἐλαυνομένη ὑπὸ τοῦ **Βοώτου** (βουκόλου) ἢ **Ἀρκτούρου** (ἀρκοφύλακος)· παρ' αὐτὴν ἡ μικρὰ Ἄρκτος, εἰς ἣν ἀνήκει ὁ πολικὸς ἀστήρ· πάντες οὗτοι ἀστερισμοὶ τῶν ναυτιλλομένων.—**ὄψὲ δύνοντα** διότι μένει ὄρατός, καὶ ὅτε οἱ ἄλλοι, καὶ αὐτὴ ἡ Ἄρκτος, ἔχουσι σβεσθῆ.—274 **Ὠρίωνα δοκεύει** διότι κατὰ τὴν στιγμήν τῆς ἐπιτολῆς τοῦ Ὠρίωνος ἀρχίζει νάνυφωνηται ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτῆς ἐν τῷ ὄριζοντι καὶ οὕτω φαίνεται ὅτι ὑπεκφεύγει αὐτόν.—277 **ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς** τὸν πλοῦν πρέπει νὰ φαντασθῶμεν ἀπὸ ΒΔ πρὸς ΝΑ.—279 **σκιόεντα** διότι τὰ ὄρη, ὡς τὰ νέφη, μακρόθεν φαίνονται εἰς τὸν ὀφθαλμὸν ὡς σκιεραὶ προβολαί.

282-5 **ἄνειμι** ἐπιστρέφω, **κρείων** α 45, **ἐνοσίχθων** α 74, οἱ **Σόλυμοι** ἔθνος, **εἶσατο** 281, **ἐπιπλώω** ἐπιπλέω, **χώομαι** 215, **κηρόθι** (κῆρ 36) ἐν τῇ καρδίᾳ, **μᾶλλον** ἔτι μᾶλλον ἢ πρότερον, διότι ἦτο ὠργισμένος κατ' αὐτοῦ ἀπὸ πολλοῦ α 68., **κάρη** α 90, **προτὶ ποτὶ κ. πρὸς**: εἶπεν ἐνδομύχως, μέσα του.—286-90 **ὦ πόποι** ἐπιφ. αἶσχος! φρίκη!, **ἧ μάλα δὴ** ἀναμφιβόλως λοιπόν, **μεταβουλεύω** μεταβάλλω γνώμην, **ἀμφ'** Ὀδ. ὅσον ἀφορᾷ τὸν Ὁ., **ἐμείτο** ἐμέο, ἐμεῦ (ἐμοῦ), ἐμέθεν, **καὶ δὴ** καὶ ἤδη, καὶ ἰδοῦ, **σχεδὸν** πλησίον (ἔστιν), **πεῖραγ-ατος** οὐ. σχοινίον, βρόχος, παγίς, **οἰζύς** θ. (οἶ, οἰζυρός 105) ἀθλιότης, δυστυχία: τὴν μεγάλην πλεκτάνην τῆς συμφορᾶς, ἣτις ἔχει ἔλθει κατ' ἐπάνω του, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἔχει ἐμπεριπλακῆ, **ἀλλὰ μὲν** (μὴν) ἀλλ' ὅμως, **ἐλάαν** ἀντι (ἐλάειν) ἐλᾶν 119, α 25, 39, μέλ. ἀπρμφ. τοῦ **ἐλαύνω** βάλλω ἐμπρός, **ἄδην** ἐπίρ. (σαδ-, satis) ἀρκετά, **κακότης** δυστυχία, ἡ γεν. ἐκ τοῦ **ἄδην**: θὰ τὸν βάλω ἐμπρός, θὰ τὸν κυνηγήσω, ὥστε νὰ χοριάσῃ ἀπὸ φαρμάκια, θὰ τὸν κάμω νὰ χορεύσῃ ἀρκετὰ ἀκόμη τὸν χορὸν τῆς δυστυχίας.—291-6 **τρίαινα** θ. καμάκιον φέρον τρεῖς αἰχμάς, φερομένη ὑπὸ τοῦ Ποσ., **ὄροθύνω** ἐκτενεόσ. τοῦ **ἐρέθω** ἐρεθίζω, ἐξεγειρώ, **δελλα** θ. (ἄημι πνέω) θύελλα, **δελλαι ἀνέμων** ἀνεμοστρόβιλοι, **σὺν κάλυπεν** συγχρόνως ἐκάλυψε, καθ' ὄλο-

κληρίαν, *νύξ* σκότος, *ὄρνυμαι* α 348, ἔξ αὐτοῦ *ὄρνυς*, *ὄρος*, *ὄρθρος*: ἐνέσκηψε, *σὺν ἔπεσον* συνεκρούσθησαν, *δυσσῆς* (*δυσ-ἄημι*) δυσμενῆς πνέων, ἐναντίος ἢ σφοδρός, *ἀθρηγενέτης* ὁ ἐν τῷ αἵθερι, ἐν τῇ καθαρᾷ διαναγεία τοῦ αἵθερος γεννηθεῖς, ὅθεν ὁ ἑξαστερώνων τὸν οὐρανόν.—297-302 *λύτο* ἄορ. *λύμην* τοῦ *λύομαι*: παρέλυσαν τὰ γόνατα, ὡς ἡ ἔδρα τῆς ζωικῆς δυνάμεως, *ὀχθέω* ἀγανακτῶ, βαρυθυμῶ: ἐν ἀγανακτήσει, ἐν δυσθυμῳ, *δειλὸς* δειλαίος, δόλιος: ἄχ καυμένος!, *νὺ* α 32, *τί νύ μοι...* τί θὰ μοι συμβῆ λοιπὸν ἐπὶ τέλους, τί λοιπὸν θὰ ἀπογίνω; *δεῖδω* δέισομαι, ἔδαισα, *δέδια*, *δέδοικα*, φοβοῦμαι, *μῆ δῆ* μήπως πράγματι, *νημερτής* α 86 ἀληθής, *ἀναπλήσειν* 207, *τὰ δὲ* ἄλλα ταῦτα ὅλα, *δῆ* ἰδοῦ, προδήλως.—302-5 *οἰοισιν* μὲ πόσον πυκνὰ νέφη, πῶς μὲ ν., *περιστέφει* σκεπάζει ὀλόγυρα, *ἐπισπέρχω* (*σπέρχω-ομαι* σπεύδω) ἐπισπεύδω, ἐπιταχύνω τὸ βῆμα, ἐνσκήπτω, *σῶος* (σῶς) σῶος, ἀσφαλής, ὀριστικός, κτηρ., *αἰπὺς* α 11.—306-7 *μάκαρ* α 82, *φέροντες χάριν* χαριζόμενοι, προσφέροντες φιλικῶς τὰς ὑπηρεσίας των.—308-12 *καὶ ἐγὼ, δῆ* λοιπὸν, *ὠφελον* (ἄορ. τοῦ *ὀφείλειν*) *θανέμεν* εἴθ' ἔθανον, *ἐφέπω* (ἐπομαι σεπ-, σπ-), *ἐπέσπον*, τρέχω κατόπι, ἐπιζητῶ, εὐρίσκω, *πότμος* ἄ. (πίπτω) μοῖρα, μοιραῖος θάνατος, *δοῦρα* δόρατα, ὡς γοῦνα, *χαλκήρης* 2 α 262, *κερὶ Π. θανόντι* γύρω περὶ τὸν νεκρὸν τοῦ Πηλείδου, ἐν τῷ ἄγωνι περὶ τοῦ πτώματος τοῦ Π., *τῷ* α 239, *λαγχάνω* (διὰ λαχνοῦ) λαμβάνω, τυγχάνω, *κτέρεα* α 291, *κλέος τινός* ἢ περὶ τινος φήμη, *καὶ (κε) ἦγον* καὶ θὰ μετέφερον, θὰ περιέφερον εὐρέως τὴν φήμην μου, *μείρομαι* (*σμερ-, σμορ-, μύρος, ἄμμορος* 275, *κάμμορος* 160) μετέχω, *εἴμαρται* (σέ-σματοι ἔμμασται) εἶναι δεδομένον, πεπωμένον, *άλωναι* νὰ ἀφαρπασθῶ, *λευγαλέος* 3 κ. *λυγρός* (*lug-εο* πενθῶ) οἰκτρός, ἀξιοδάκρυτος.—313-8 *ἔλασεν*, ἐλαύνω, ἐπληξε, *κατ' ἄκρης* κυρ. ἀπὸ τῆς κορυφῆς, ἀπ' ἐπάνω πρὸς τὰ κάτω, *ἐπισεύομαι* 51 ἐπιφέρομαι, πρηνι. *ἐπέσσομαι* ἐν σημ. ἐνες., *δεινὸν* κτηρ., *ἐλίσσω* (*Φελίσσω*, *ἔΦελίσσον*) περιστρέφω, στρεφογυρίζω, *προῖημι* ἀφήνω νὰ πέση (νὰ πλέη), *θύελλα ἀνέμων* ὡς ἄελλα ἀνέμων 292, *ἐλθοῦσα* ἐνσκήψασα, *μίσομαι* συγκρούομαι, *ἀγνυμι*, *ἔφαξα*, *μέσον* κτηρ. εἰς τὸ μέσον, *σπεῖρον* (σπεῖρω-τυλίσσω, σπάρτον, σπάργανον, σπεῖρα, σπυρίς, *πέροατα*) ἰστίον, *ἐπίκριον* ἢ κεραία (*antenna*), εἰς ἣν προσαρτᾶται τὸ ἰστίον.—319-21 *θῆκε* τὸ ὑπὸ τῆς θυέλλης ἐγεγθὲν κύμα, *ὑποβρύχιος* 3 κ. *ὑπόβρυχος*, αἰτ. μτπλ. *ὑπόβρυχα* κτηρ., ὁ ὑπὸ τὸ ὕδωρ: βεβυθισμένον ὑπὸ τὸ ὕδωρ, *δυνασθη* Ὅδ., *ἀνέσχεθον* ἄορ. ἔκτεν. ἀντὶ *ἀνέσχον* ἀνεδύθη, ἀνέκυψα, *ὑπὸ* ὀρμῆς κύματος: ὑπὸ τὸ κρά-

τος τῆς ὀρμῆς, ὑποκύπτων εἰς τὸ ὀρμητικῶς φερόμενον κύμα, **ῥά** φυσικά, **πόρον** ἄορ. ἄορ. ἐνεστῶτος, πρkm. **πέπρωται**, παρέσχον, ἔδωκα. — **322-6** **ὄψε δὴ** ἄργα τέλος πάντων, ἄργα μόλις, **ἐκπύτω**, **ἄλμη** ὄβ, **κελαρύζω** λ.π. καταρρέω (μετά τινος ἤχου), **πολλή** κτηρ. ἐν ἀφθονία, **οὐδ' ὥς** παρ' ὄλον τοῦτο ὅμως δέν, **ἐπιλήθομαι** ἐπιλανθάνομαι, **τείρω** α 342 καταπονῶ, ἐξαντλῶ, **πέρ** α 6: παρ' ὄλην του τὴν ἐξάντησιν, **μεθορμάομαι** ὀρμῶ πρὸς τι, **ἐλλάβετο** ἐπιάσθη ἀπ' αὐτήν, **ἀλειίνω** ἀποφεύγω, τί σημ. ὁ ἐνεστ.; **τέλος θανάτοιο** τελειωτικὸς θάνατος. — **327-32** **φορέω** θαμ. τοῦ φέρω, **ἐνθα καὶ ἐνθα** τῆδε κάκεισε, πάντοτε περὶ δύο ἀντιθέτων κατευθύνσεων, ἐμπρός καὶ ὀπίσω, **κατὰ ῥόον** κατὰ τὸ ρεῦμα, **ὡς** δὲ (γίνεται) **ὄτε** 281, **ὀπωρινὸς** φθινοπωρινὸς (**ὀπώρη** κυρ. ὁ ἀπὸ τῶν μέσων τοῦ Ἰουλίου χρόνος μέχρι τῆς ἀρχῆς τοῦ χειμῶνος) **φορέω** φέρω ἐνθα καὶ ἐνθα, ἢ ὑποτ. ἄνευ τοῦ **κέν**, **ἄμ** ἀνά συγκεκριμ., **ἔχονται πρὸς ἄ.** συγκεκριοῦνται, ἐμπλέκονται πρὸς ἀλλήλας, **φέρεσθαι** ἵνα τὴν παρασύρη μεθ' ἑαυτοῦ, **εἶκω** (ὑπέικω) ὑποχωρῶ: παρήτει, οἱ ἄορ. θαμ. ἐν σημ. πρkm., **διώκω** βάλλω ἐμπρός.

282 Αἰθίοπες α 22. — **283 Σόλυμοι** ἰθαγενεῖς ἐν Λυκία, οἵτινες ἀπωσθέντες ὑπὸ τῶν Λυκίων εἰς τὰ ὄρη ἔζων ὀρμώμενοι ἀπὸ τούτων ὡς λησταί, ὡς ὕστερον οἱ Πισίδαι, Λυκάονες, Ἰσαυροί. — **291 ἐτάραξε πόντον** ἐν τῷ μεταξὺ ἀπὸ τῶν ὀρέων τῶν Σολύμων εἶχε κατέλθει εἰς τὴν θάλασσαν. — **295** μόνον τῶν τεσσάρων τούτων κυρίων ἀνέμων γινώσκει τὰ ὀνόματα ὁ Ὅμ. — **300 νημερτέα εἶπε** ποῦ; — **306 Δαναοὶ** α 349. — **307 Ἀτρεΐδαι** ὁ Ἀγαμέμνων καὶ ὁ Μενέλαος ὡς υἱοὶ τοῦ Ἀτρέως, βασιλέως τῶν Μυκηναίων. — **Πηλεΐων** καὶ **Πηλεΐδης** ὁ Ἀχιλλεύς, ὡς υἱὸς τοῦ Πηλέως, βασιλέως τῆς ἐν Θεσσαλία Φθίας: ἔπεσε βληθεὶς εἰς τὸν κληθέντα Ἀχιλλεῖον τένοντα κατὰ τὴν πέτρναν ὑπὸ τοῦ Πάριδος διὰ βέλους κατευθυνθέντος ὑπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος: τὸ πῶμα, περὶ τῆς τύχης τοῦ ὁποίου εἶχε συγκροτηθῆ πεισματωδестаτή μάχη, ἔσφσαν ὁ Ὀδυσσεὺς καὶ ὁ Αἴας ὁ υἱὸς τοῦ Τελαμῶνος, βασιλέως τῆς Σαλαμῖνος. **311 κτέρεα** α 291. — **Ἀχαιοὶ** οἱ στρατεύσαντες ἐπὶ τὴν Τροίαν.

333-8 σφυρὸν τὸ μέρος τοῦ ποδὸς τὸ περὶ τὸν ἀστράγαλον, **καλλίσφυρος**, **Λευκοθέη-α**, **αὐδήεις** 3,28, ἔχων ἀνθρωπίνην φωνήν, **πέλαγος** (πλαγ., πλάζω, πλήσσω α 2) κυρ. τὸ πληττον κύμα, ὁ πληθ. μόνον ἐνταῦθα, κύματα: ἐν τῇ θαλασσοταραχῇ τῶν κυμάτων, ἐν τῇ κυματώδει θαλάσσει, **ἔμμορε** ἄορ. ἢ πρkm. τοῦ **μείρεσθαι** 312, **τιμῆς** ἀνκμ.: τῆς τιμῆς τῆς θεότητος, **θεῶν** ἕξ ἕκ μέρους τῶν θεῶν,

κατὰ παραχώρησιν τῶν, *ἀλάομαι*, *ἀλήθην*, *ἀλάλημαι*, περιπλανῶμαι, *ἄλγε' ἔχοντα* τροπ. εἰς τὸ *ἀλώμενον*: ἐν μέσῳ τῶν βασάνων του, *μὴν* ἐκ τῆς *προσ-* τοῦ *προσέειπεν*: εἶπε πρὸς αὐτόν.—**339-40 κάμμορος** (κατὰ *σμορος* 312) 160, *τίπτει* 87, *δούσσομαι* α 62, *ἐκπαγλος* χάριν εὐφών. ἀντὶ *ἐκπλαγλος* (*ἐκπλήσσω*) καταπληκτικός, ἐπίρ. φοβερὰ, καθ' ὑπερβολήν, εἰς τοῦτο τὸ *ᾧδε* α 182, *οὐ κερ.* εἰδ.: ὅπως δύναμαι νὰ εἰκάσω ἐκ τούτου, ὅτι, εἶτα: αἰτιολ. διότι ἡμεῖς: ὥστε δημιουργεῖ.—**341-5 οὐ μὲν δὴ ἀλλ'** ἀσφαλῶς δέν, *καταφθίω-φθεισώ*, ἔξαφανίζω, ἔξολοθρεύω *μενεαίνω* (*μέν-ος-ὄρμη*), ζωηρὰ ἐπιθυμία, *μέν-ω* ἀναμένω, ἐπιθυμῶ, πρκμ. *μέμονα* καὶ *μέμαα*) ζωηρῶς ἐπιθυμῶ, *μάλ' ᾧδε* ἀκριβῶς οὕτως, ὅπως σοὶ λέγω, *ἔρξαι* ἀπρμφ. ἀντὶ πρστικ., *ἔρδειν ὀρέξιν*, α 47, 293, *ἀπινύσσω* (ἐκ τοῦ ἀρχ. ἀπίνυτος, α (στ.)-πινυτός α 229, ἀσύνετος) εἶμαι ἀσύνετος, ἀνόητος, *κάλλιπε* κατ(ἀ)λίπε, *φέρεσθαι* 331, *νέω*, *νήχομαι* (νῆσσα) κ. *νάω* (νῆσος) κολυμβῶ, *ἐπιμαίομαι*, *ἐπιμάσσομαι*, ἄπτομαι, ἐπιδιώκω, *γαίης* γεν. ἀντκμ. εἰς τὸ *νόστιον* ἀφίξεως (διότι ἢ ἀρχ. σημ. τοῦ *νέομαι* ἔρχομαι) εἰς τὴν χώραν, *ἀλύσκω-ξω-ξα* (τῆς αὐτῆς ῥ. *ἀλεείνω* 326) ἀποφεύγω, σφύζομαι.—**345-50 τῆ** ἐπίρ. δεικτ. ἰδού, νὰ (λάβε), *τανύω* (*τείνω*) τεντώνω, δένω σφιγκτικά, *ἄμβροτος* 45, οὐδὲ *δέος* (ἔστι), *παθέμεν* τι, *ἐφάψαι* ἀόρ. ὑποτ., *ἀπολυσάμενος* ἀπὸ σεῖο λύσας, *ἄψ* πάλιν, *βαλέειν* ἀντὶ πρστικ., *πολλὸν ἀπὸ* πολὺ μακρὰν ἀπὸ, *ἀπονόσφι* μακρὰν, *τραπέσθαι* ἀντὶ πρστικ. νὰ γυρίσης τὰ βίεμματά σου πρὸς τὰ ὀπίσω.—**351-3 ἔικα** (*Φεικ- Φικ-*, *εἰκῶν*) ἔοικα, *αἴθυια* θ. θαλ. πτηνόν, ἢ βουταναριά.

333 καλλίσφυρος ὁ πέπλος τῶν γυναικῶν ἦτο μὲν μακρὸς ὄπισθεν, ἀλλ' ἔμπροσθεν ἦτο βραχύτερος, ὥστε ἐφαίνοντο οἱ πόδες καὶ διὰ τὰ σφυρὰ αὐτῶν.—*Ἰνώ* θυγάτηρ τοῦ Κάδμου καὶ τῆς Ἀρμονίας ἐνυμφεύθη τὸν βασιλέα τοῦ Ὀρχομενοῦ Ἀθάμαντα, ὅστις παραφρονήσας ἐφόνευσε τὸ ἐν τῶν δύο τέκνων, θὰ ἐφόνευσε δὲ καὶ τὸ ἔτερον, ἀλλ' ἡ μήτηρ Ἰνώ παραλαβοῦσα αὐτὸ ἐρρίφθη ἀπὸ τῶν Σκιρωνίδων πετρῶν (Κακῆς Σκάλας) εἰς τὴν θάλασσαν, γενομένη ἔκτοτε θαλασσία θεότις, ἢ Λευκοθέα, θεὰ τῆς μετὰ τὴν θύελλαν λευκῆς γαλήνης, ὁπότερα τῶν ναυαγῶν μετὰ τοῦ Ἡρακλέους εἶναι τὰ μόνα παραδείγματα ἀποθεώσεως θνητῶν παρ' Ὀμήρῳ.—**334 αὐδήσσο** ὡς τοὺς θεοὺς ἐφαντάζοντο οἱ ἀρχαῖοι μεζονας τῶν ἀνθρώπων, οὕτω καὶ τὴν φωνὴν αὐτῶν διάφορον κατὰ βαθμὸν τῆς ἀνθρωπίνης.—**346 τὸ κρηδεμνον** θὰ χρησιμεύσῃ διὰ τὸν Ὀδ. ὡς φυλακτόν, ὡς σφίβιον.—**350 ἀπὸ νόσφι** *τραπέσθαι* ὁ ἐπικοινωνῶν

πρὸς τοὺς θεοὺς καλὸν ἦτο ἐν τῇ βαθείᾳ αὐτοῦ εὐλαβείᾳ νὰ μὴ ἀτενίξῃ αὐτοὺς κατὰ πρόσωπον.

354-7 πολύτλας 171, **μερμηρίζω** (μερ-, μέρ-ιμα, μέρ-μερ-ος ἄξιος μερίμνης) διαλογίζομαι, 355=298, **ὤμοι ἐγὼ** ἄχ καυμένος, (δέδια) **μῆ, ὑφαίνω** πλέκω, βυσσοδομῶ, χαλκεύω, **αὔτε** πάλιν, ὡς καὶ ἄλλοτε πρότερον, **ὄ τε** ἀναφ. αἰτιολ.—**358-64 πῶ πῶς**, ὡς οὔτω-οὔτως, **μάλ' οὐ πῶ** 103, **ἐκὰς** μακρὰν, **φύξιμον ἔμμεν** φευκτὸν εἶναι ἀπροσ., **μάλ. ὦδ'** 342, **ὄφρ' ἂν κεν** (δὶς τὸ ἀοριστολ.) ἔως ἂν, **ἀραρίσκω** 95, α 280, πρκμ. ἀμτβ. **ἄρηρα** εἶμαι συνδεδεμένος, **ἀρμονίη** (ἀρμός, ἀρμόζω, ἀραρίσκω) σύνδεσμος, κλειδώσις: εἶναι συνδεδεμένα μέσα εἰς τὴς κλειδώσεις των, **τόφρα** ἐν τούτῳ τῷ μεταξύ, **τλήσομαι** θὰ ἐγκαρτερήσω, **πάσχων** ἐνδ., **διὰ τινάσσω** διασκορπίζω, διαλύω, **νήχομαι** 344, **πάρα** 141 πάρεστι, ὑπάρχει πρόχειρον, **οὐ μὲν τοι ἄμεινον** οὐδὲν βεβαίως καλύτερον.—**365-70 ἦος** ἔως, **ὄρμαινω**, ἔκτεν. τύπ. τοῦ ὄρμαῖν, στρεφογυρίζω εἰς τὸν νοῦν μου, ἀνακυκλῶ κατὰ νοῦν: ἐν ᾧ ἡ κεκινημένη ψυχὴ του καὶ καρδία διελογίζετο ταῦτα, **ὄρσεν ἐπὶ** ὑψώσε κατ' ἐπάνω του, **δὲ** ἐν τῇ κυρ. προτ. λείψανον τῆς ἀρχαίας κατὰ παράταξιν συνδέσεως, **ἀργαλέως** 175, **κατηρεφῆς** 2 (κατερέφω) ὁ σκεπάζων ἀπ' ἐπάνω, καμαρωτός, ὑψηλοκρεμαστός, **ἤλασε** ὑποκ. **κῶμα** 313, **ζαῖς** 2 (ζα (ἐπιτ.) -ἴημι) ὄρητικός, σφοδρός, πρβλ. **δυσαῖς** 295, **τινάσσω** διασκορπίζω, **θημων-ῶνος** ἄ. θημωνιά, σωρός, **ἦια** οὐ. ἀχυράκια, καλαμάκια (σιτηρῶν), **καρφαλέος** 3. (κάρφω ξηραίνω, κάρφος ξηρὰ καλάμη σιτηρῶν) ξηρός, **τὰ μὲν** δεικτ., **δισκέδασε** γν. ἀόρ., **ἄλλυδις ἄλλα** ἄλλα ἐδῶ ἄλλα ἐκεῖ 71, ἡ πρότασις δὲν ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ **ὡς**, ἀλλὰ πλατύνει τὴν παραβολὴν διὰ τῆς προσθήκης μεμονωμένης παρατηρήσεως, **δισκέδασε** τὸ κῶμα.—**370-5 ἀμφὶ** δ. **βαῖνε** 130, **ὡς ἵππον ἐλαύνων** ὡς εἰς τρέχων ἔφιππος (κελητίζων), **κέλῃς-ητος** (ταχύς, πρβλ. cel-er) ἄ. ἵππος τῆς ἵππασίας, τῶν ἵπποδρομῶν, **πόρε** 321, **κάππεσε** κάτ(ά)πεσε, ἐρρίφθη κάτω, **ἀλλὶ** τοπ. τοῦ τέρματος, **μέμαα** κ. μέμονα (μεν-,μα-, ὡς **τεν-,τα-, τείνω**) πρκμ. ἐν σημ. ἐνεστ. τοῦ **μένειν** ἀναμένειν, ἐπιθυμεῖν: ζωηρῶς ἐπιθυμῶ (πρβλ. **μένος** α 89, **μεροεικῆς** ε 166, **μενεαῖνω** 341), ἡ **μτχ.** εἰς τὸ **χ. πετάσας, νήχω** νήχομαι.—**375-81 κρείων** α 45, 376=285, **ἀλώω** πρσκτ. τοῦ ἀλάομαι 336 ἀλάων-ῶ-ῶω, πρβλ. **ἀλήτης**, **εἰς ὃ κεν** ἔως ἂν, **μείγνυμι** μίσγομαι, σμίγω, συναντῶ, πλησιάζω, **διοτρεφῆς** 2 ὁ ὑπὸ τοῦ Διὸς ἀνατραφεὶς, συγγενῆς τῶν θεῶν, περὶ τῶν ἀγγιθέων Φαιάκων 35, **ἀλλ' οὐδ' ὡς** ἀλλ' ἂν καὶ ἀπέχω πλέον πάσης περαιτέρω καταδιώξεως,

ἔλπομαι (ἐλπ-ίζω), **ἔολπα** ἐν σημ. ἐνεστ. νομίζω, **ὄνομαι-σ(σ)ομαι-σάμην**, ψέγω, μεμψιμοιρῶ, **κακότης** 290: πιστεύω ὅτι δὲν θά παραπονεθῆς διὰ τὴν ἀθλιότητά σου (ὅτι εἶναι ὀλίγη), εἰρων.: πιστεύω ὅτι θά βάλῃς τὴν δυστυχίαν καὶ εἰς τὰ βρακιά σου, **ἰμάσσω** (ἰμάς) κτυπῶ διὰ τῆς μάστιγος, **καλλίθριξ, ὄθι** ὄπου, **ἔασιν** εἰσίν, **κλυτὸς** α 300.

371 κέληθ' ἵππον κατὰ τοὺς Ὅμ. χρόνους ἦτο ἐν χρήσει ἢ ἱππασία, ἀλλ' οὐχὶ καὶ ἐν τοῖς ἡρωικοῖς, ὅτε οἱ ἥρωες ἐπιβαίνουσιν ἵρμάτων ὁ ποιητὴς ἐθεώρησεν ἀπρεπὲς νὰ θέσῃ τοὺς ἥρωας ἐπὶ τῶν νώτων ἵππου, ὡς καὶ οἱ Σπαρτιάται, οἱ διατηρήσαντες πλεῖστα ἔθιμα τῶν ἡρωικῶν χρόνων, περιεφρόνουν τὸν ἵππον πρὸς χρῆσιν τῶν μαχητῶν, ἀναβιβάζοντες ἐπ' αὐτοὺς τοὺς χειρίστους τῶν ἀνδρῶν.—**378 διογενεῖς, διοτρεφεῖς, κ. δῖοι** ἐκαλοῦντο οἱ βασιλεῖς (κ. εὐγενεῖς), διότι ἐπιστεύετο ὅτι εἶλκον τὴν καταγωγὴν ἀπὸ τοῦ Διὸς, παρ' οὗ εἶχον λάβει καὶ τὴν βασιλικὴν ἐξουσίαν (ὡς οἱ ἔλεω θεοῦ βασιλεῖς).—**εἰς ὃ κεν** ὁ Ποσ. δύναται νὰ βασανίσῃ τὸν Ὅδ., ἀλλὰ δὲν δύναται νάντιστῆ εἰς τὰς βουλὰς τῆς Μοίρας (Διὸς) νὰ ἐπανέλθῃ ὁ ἥρωας οἴκαδε κατὰ τὸ εἰκοστὸν ἔτος τῆς ἀπουσίας του· ἤδη παραιτούμενος ἄλλου διωγμοῦ τοῦ Ὅδ. ἀνταποκρίνεται εἰς τὴν προσδοκίαν τοῦ Διὸς α 77.—**380** ὁ Ποσειδῶν ἐποχεῖται συνήθως ἄρματος συρομένου ὑπὸ πτερωτῶν ἵππων.—**381 Αἰγαί** μικρὰ πόλις ἐν Ἀχαΐᾳ διάσημος διὰ τὴν ἐν αὐτῇ λατρείαν τοῦ Ποσ.: τὸ ὄνομα ἔφερον καὶ ἄλλαι πόλεις, ἐν αἷς ἐπίσης ἐλατρεύετο ὁ θεός· ἢ λ. συγγενῆς πρὸς τὸ **αἶγες** (αἰσσω) κύματα, **Αἰγαῖον** (κυματῶδες).

382-7 ἄλλ' ἐνόησεν ἄλλην σκέψιν συνέλαβεν, **κέλευθος** α 195: ἀνέστειλε τὴν κίνησιν τῶν ἄλλων ἀνέμων· ἐν ἀντιθέσει πρὸς τίνα; **εὐνάξομαι** 119 ἠσυχάζω, κοπάζω, ὁ ς. διασαφεῖ τὸν 383, **ἐπόρυνμι** ἐξαποστέλλω, **κραιπνὸς** 3 (πρὸβλ. **καρπάλιμος** 193) σφοδρός, ὀρηγτικός, **πρὸ** ἐπιρ. ἐμπροσθεν τοῦ Ὅδ., ἵνα διευκολύνη τὸ κολύμβημα, **μυγείη** 378, **φιλήρεμος** 2 α 181, **διογενῆς** 203, **ἀλύσκω** 345, **κῆρ κηρὸς** θ. ἢ μοῖρα τοῦ θανάτου, ὁ πληθ. τοὺς ποικίλους κινδύνους τοῦ θανάτου.—**388-93 πλάζομαι** α 2, **κῆμα** περιληπτ., **πηγὸς** εὐπαγής, εὐτραφής, μέγας, φουσκωμένος, **προϊόσσομαι** (προσόσσομαι, ἔξ οὗ μέλ. ὄνομαι, ὄσσε 151) προσβλέπω: συχνὰ ἔβλεπε μὲ τὸν νοῦν του ἐμπρός του τὸν θάνατον, **τέλεσε** ἐπήγαγεν, ἢ δὲ ἐκεῖ δέ, **νηνεμίη** παρὰθ. τοῦ **γαλήνη**: ἄκρα γαλήνη, **προϊδὼν** ὄψις τὸ βλέμμα (μακρὰν) ἐμπρός, **μάλα** ὀξὺ μετὰ μεγάλης ὀξυδεοκειας, **σχεδὸν** 288: τί διορίζει ἢ μτχ. **ἀρθεῖς**;—**394-9** ὡς δ' ὅτ' 328, **βίωτος** ἄ (ζωή) ἀνάρρωσις, **φανήη** γνώμ. ἀορ., **ἀσπάσιος** 3

εὐχάριστος, εὐπρόσδεκτος, πρὸς μεγάλην χαρὰν, *κεῖται* ὑποτ. *κίεται* *κείται-εῖται*: εἶναι κλινήρης, κατάκειται, *ἐν νούσῳ* ἐν ὕλικῇ σημ.: ἐν μέσῳ τῶν δεσμῶν νοσήματος, πιασμένος ἀπὸ νόσον (ἢ ὁποῖα δὲν τὸν ἀφίηει), *δηρὸν α* 203, *δὲ γάρ, δαίμων* θεότης, κακὸς δαίμων, πονηρὸν πνεῦμα, *χραύω*, ἀορ. *ἐχραον*. (ἐγγίζω) ἐπιτίθεμαι, καταδιώκω, *στυγερὸς β* (*στυγέω* μισῶ) ἀποτρόπαιος, φρικτός, *ἀσπάσιον* 394 οἱ καὶ *παίδεσαι*, *ὕλη* τὸ δάσος, *εἰσατο* 283 (vid-eri), *ἀσπαστὸν* ἀσπάσιον-ως, *Ὀδυσῆ^ς(ι)*.—400-7 *ὄσσην* ἀναφ. συμπ., *γέγωνα* ἐν σημ. ἔνεστ. κ. *γεγωνέω* φωνάζω ὥστε νὰ γίνω ἀκουστός (εἰς ἐπήκοον): ὥστε νὰ γίνῃ τις ἀκουστός, εἰάν φωνάξῃ, *καὶ δὴ* καὶ ἤδη, *συνεχίζον* τὴν χρόν. πρότ., ἧς ἢ ἀπόδ. ἐν 406, *δοῦπος* ἄ. λ. π. (ντοῦπ) κρότος, βρόντος, ἐκ τούτου τὸ *θαλάσσης*, *σπιλάς-δος* θ. βράχος ἐν θαλάσῃ, εἰς ὃν προσκοροῦσι τὰ κύματα, σκόπελος, *δόχθέω* (*δόχθος* ἄ. πάταγος, βοή τῶν θρανομένων κυμάτων) λ. π. βοῖζω, βροντῶ, *δὲ γάρ, ἐρεύγομαι* (ἐξεμῶ) ἐκβράζομαι, *δεινὸν* ἐπιρ. μετὰ φοβεροῦ πατάγου, *ξερός β* ξηρός, *ἐπὶ ξ. ἠπείροιο* πρὸς τὴν ξερὰν ἠπειρον (τὴν ξηράν), ὡς 277 *ἐπ' ἀριστερὰ χεῖρός* ἐπ' ἀριστερὰν χεῖρα, *εἴλυτο* ὑπερσ. τοῦ *εἰλύω* (*Φελ-*, ἐλίσσω, vol-vo) περικαλύπτω, *δὲ ὥστε, πάνθ'* ὑποκ., *ἄχνη* ἀφρός, *ἔσαν* ἦσαν, *ὄχος* ἄ. (ὁ περιέχων, φυλάττων) κρατητής, στήριγμα, προστασία καὶ σκέπη, *ἐπιωγαί* θ. (*Φάγγυμ, Fi-Φωγ-αι*) μέρη, ὅπου *ἄγγυται* ἢ ὄρη τῶν ἀνέμων καὶ κυμάτων, ὄρμοι ἀσφαλεῖς, ὑπήνεμοι, *προβλής-ἦτος* 1 ὁ προβάλλων ἐμπρὸς τὴν γωνίαν του, προεξέχων ἀποτόμως, ἀποκορήμων, *πάγος* ἄ. (*πάγ-*, τὸ ἐμπεπηγμένον καὶ ἀκίνητον) βράχος (πρβλ. Ἄρειος πάγος), οἱ ς. 402 ὁ διασάφησις τοῦ 401, 406-7=297-8.—408-14 *δὴ* ἰδοῦ, νά, ἤδη, *ἀελπής* (ἀ(στ.)-ἔλλομαι 379) ἀνέλπιστος, κτηρ. ἀπροσοδοκῆτος, *διατμήγω* (*τέμ-ρω*) διασχίζω, *λαῖτμα* 174, *οὐπη* οὐδαμοῦ, *ἐκβασίς* μέρος πρὸς ἔξοδον, ἐκ τούτου τὸ *ἀλδς κ. θύραζε* ἔξω εἰς τὴν ξηράν, *πολιός β* λευκός, ψαρός, *πολιοῖο* θηλ., *ἐκιοσθεν* (ἀπ') ἔξω. ἐν τῇ ξηρᾷ, ἢ ἀντίθ. 413, *βέβρυχα* πρκμ. ἐν σημ. ἔνεστῶτος (κ. *βρυχώμαι*) βρυχώμαι, μουγκρίζω, *ἀμφί* γύρω, *δόθιος* (*δόθος-δόχθος* 412) λ. π. θορυβώδης, παταγώδης, βοῖζων, *ἀναθέω*, *ἀναδέδρομε* ἐν σημ. ἔνεστ. ἀνυψοῦνται, ἀναδύονται, προβάλλουσι, *πέτρη* θ. βράχος, *λισσός β* λείος, ὀλισθηρός, κτηρ., *ἀγχιβαθής* 2 ἀγχι (τῆς γῆς) βαθύς: βαθεῖα παρὰ τὴν ἀκτὴν, κτηρ., *σήμενοι* νὰ πατήσῃ στερεά.—415-6 *μή πως* 356, *λίθαξ* 1 (λιθώδης) τραχύς, αἰχμηρός, *ἐκβαίνοντα* τί σημ. ὁ ἔνεστ.; *ἔσσειται* ἢ ὄριστ. μέλ. διότι ἡ ζωηρὰ παρὰστασις τοῦ κινδύνου ἐμφανίζει αὐτὸν ὡς βέβαιον, εἰάν ἐπραγματοποιεῖτο ὁ ἄριτ ἐκφρασθεὶς φόβος, *ὄρη*

ἡ προθυμία (ἐν τῷ κολυμβήματι), ἡ ὑπεράνθρωπος τόλμη, μέλεος ὁ μάταιος.—417-23 *παρηνήξομαι* ὑποτ., ἡ *παρὰ* κατὰ μήκος, παραλλήλως πρὸς τὴν ἀκτὴν, *προτέρω* πλέον ἐμπρός, περαιτέρω, *ἣν που* πλ. ἐρ. μετὰ πρότ. ἀποπειράς, *ἠῶν* 156, *παραπλήξ* 1 ὁ πληττόμενος πλαγίως ὑπὸ τῶν κυμάτων, δμαλός, λείος, ἐν ἀντιθ. πρὸς τὰς προβλήτας ἀκτὰς 405, *δεῖδω* 300, *ἐξαυτίς* αὐθις, *ιχθυόεις* ὁ γεμάτος ἀπὸ ἰχθῦς, ἰχθυοβριθής, *καί* εἰς ὅλην τὴν πρότασιν, *ἐπισσεύω* ἐξαπολύω, *δαίμων* 396, *κῆτος* οὐ. τεράστιος ἰχθύς, τεράστιον θηρίον τῆς θαλάσσης, *ἐξ ἁλός* ἀπὸ τὴν ἀνοικτὴν θάλασσαν, *Ἄμφιτρίτη* θαλασσία θεά, *κλυτός* δικατ., *οἶα* ἐξ ἐκείνου τοῦ εἶδους, τὰ ὁποῖα, *δδῶδυσται* προκμ. τοῦ *δδύσομαι* α 62: ἔξει ἐξαγριωθῆ.

382 *Ἀθηναίη* ἐγεννήθη ἐκ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διός, προσωποποιία τῆς ἀστραπῆς (ἢ τῆς καταγιγίδος) τῆς γεννωμένης ἐκ τῶν ὀμβροφόρων νεφῶν τοῦ οὐρανοῦ (Διός).—385 *Βορέην* διὰ τί ἀφήκε τοῦτον;—387 *διογενῆς* 378.—388 *νύκτας-ἡματα* προηγοῦνται ἐν τῇ ἀπαριθμήσει αἱ νύκτες, διότι τὸ πάλαι ἡ νύξ ἐθεωρεῖτο ἡ ἀρχὴ τοῦ ὅλου ἡμεροφυκτίου, καθ' ὅσον ὡς χρονικὸν μέτρον ἐλαμβάνετο οὐχὶ ὁ ἥλιος, ἀλλ' ἡ σελήνη.—391 *γαλήνη* ἃς παρακολουθήσωμεν ἐὰν ἡ γαλήνη ἦτο τελεία.—400 *ὅσσον τε γέγωνε βοήσας* πρωτόγονος ὑπολογισμὸς μήκους.—422 *Ἄμφιτρίτη* θεὰ τῆς θαλάσσης ὡς ὁ Ποσ. ὕστερον ἐγένετο σύζυγος αὐτοῦ.

424-5 424=365, *τόφρα* ἐν τούτῳ τῷ μεταξῦ.—426-9 *ἐνθα* χρον., *ἀποδρῦπτω* ἀποσπῶ τὸ δέρμα, γδέρνω, *ῥινός* 281, *συναράιτω* (ἀράσσω κρούω ἰσχυρῶς, συντρίβω) συντρίβω, τὸ *κέν* πρὸς ἀμφότερα τὰ ῥ., *ῥινούς κ. ὀστέα* τὸ κατὰ τι, *εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε* ἐὰν δὲν ἐνέπνεεν εἰς αὐτὸν (σωτήριον) τινὰ σκέψιν, *γλαυκῶπις* α 44, ἡ σκέψις διασφείται ἐν 428-9, *ἐπεσσύμενος* πεταχθεὶς, τιναχθεὶς ἐκεῖ ἐπάνω (ὑπὸ τοῦ κύματος).—430-5 *ὑπαλύσκα* ὑπεκφεύγω, ὑποκ. Ὀδ., *παλιρρόθιος* β (π. ῥόθος 412) ὁ πρὸς τὰ ὀπίσω φερόμενος: τὸ κύμα δὲ παλινδρομοῦν, γυρίζον ὀπίσω, *ἐπεσσύμενον* ἐφορηῖσαν, χυθὲν ἐπάνω του, *ὡς ὅτε* 328, *πουλύπους* πολὺπους, ὀκταπόδι, *ἐξελκομένοιο* τίς μτχ.; *θαλάμη* θ. φωλεά, τρῦπα, *ἔχονται* ἔχουσι προσκολληθῆ, *κοτυληδῶν-όνος* θ. ὀφθαλμὸς (πλοκάμου τοῦ πολὺποδος, ἀπομυζητικὴ θηλή), *πρὸς κοτυληδονόφιν* (-σιν) ἐπάνω εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς του, *λαίγξ-γγος* θ. (ὁ *λαῶς* λίθος) μικρὸν λιθάριον, χαλίκιον, *ῥινοὶ* τεμάχια δέρματος, πόθεν ἐξαορτᾶται ἡ γεν. *τοῦ*; *ἀπέδρουφθεν-θησαν* 426, *θρασὺς* θαρραλέος, τολμηρός, *τὸν δὲ* ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ ῥινοῖ—436-40 *ἐνθα δὴ* τότε πλέον, *δύστηνος* α 55, *ὑπὲρ μόρον* α 34, *ἐπιφροσύνη* παρουσία πνεύ-

ματος, ἐτοιμότης π., 438 ἀσύνδ. ἐπεξ, **τά τ'** ἀναφ. εἰς τὸ περιληπτ. **κύματος**: ἀνεληθῶν, ἀνακίψας ἐκ τῶν κυμάτων, ὅποια (ὅπως 422) αὐτὰ, **ἐρεύγεται** 403, **παρῆξ** ἐκεῖ πλησίον (παρὰ) ἀπ' ἔξω (ἀπὸ τὰ εἰς τὴν ἀκτὴν ἐκβράζοντα κύματα), ἀπ' ἔξω δίπλα (εἰς τὰ πλάγια), ἀπ' ἔξω κατὰ μῆκος (τῆς ἀκτῆς), παρῆξω. **ἐς γαῖαν ὀρώμενος** (ὁ Ὅμ. φιλεῖ τὰ μέσα) μὲ τὰ βλέμματα διαρκῶς καθηλωμένα εἰς τὴν, 440=418.—**441-3 στόμα** στόμιον, ἐκβολαί, **ἴξε** μεικτ. ἄορ., **κατὰ** ἀπέναντι, **τῇ δὴ** ἐκεῖ πλέον, κυρ. πρότ., **εἰσαίω** 398, 281, **ἄριστος** καταλληλότετος κτγρ., **λεῖτος** 3, +γεν. γυμνός, καθαρός, **ἐπὶ** (ἦν) πρὸς τοῦτοις, **σκέπας-αος** οὐ. σκέπασμα, **σκ. ἀνέμοιο** τόπος ὑπὴνემος.—**444-50 ἔγνω** ἀντελήφθη, **προρρέω** ῥέω ἔμπρός, προχωρῶ ἔμπρός μὲ τὸ ῥεῦμα, **ὄν κατὰ θυμὸν** ἐνδομύχως, **κλύω**, ἄορ. *ἔκλυ(ο)ν, πρστικ. (κέ)κλῦθι, (κέ)κλῦτε (ἐπ)ἀκούω, **κλυτός** α 300., **ὅστις ἐσσί** ὅστισδήποτε εἶσαι (διότι δὲν γνωρίζει τὸ ὄνομά του), **ἰκάνω** ἴκω, ἴκω+αἰτ. τοῦ τέρματος, **πολύλλιστος** (πολὺ-λίσσομαι παρακαλῶ) ὁ πολλάκις ἱκετενόμενος, χιλιοπαράκλητος, πολυπόθητος, κτγρ., **ἐνιπῆ** θ. (ἐνίπτω ἐπιπλήττω) ἐπίπληξις, ἀπειλή, λύσσα, ὁ πληθ. τὰς ἐκρήξις τῆς λύσσηξ, **μὲν** (μὴν) **τε** ἀληθῶς, **αἰδοῖτος** ἄξιος σεβασμοῦ, **καὶ** (ἐπιδ.) ἀθανάτοισι, **ὅς τις** ἀνδρῶν, **ἰκχιαί** ὡς ἱκέτης, ἀνευ **κέν.** ἢ ὑποτ. ἄορ. ἐπανάλ., **ἀλάομαι** 336, **μογέω** 223, **ἀλλὰ** ὅθεν, **δὲ** αἰτ., **εὔχομαι** κ. **εὐχέταομαι** κωχῶμαι, εὔχομαι ἔμμεν βεβαίῳ, διακηρύττω ὅτι.—**451-3 παῦσεν** ἐσταμάτησε, **ἔσχε** ἀνέκοψε, **κῦμα** περιληπτ., τὰ πρὸς τὸ στόμιον φερόμενα θαλάσσια κύματα, **πρόσθε** οἱ ἔμπροσθεν τοῦ Ὀδ., **σαώω** 130 (σάος σῶς), **προχοαί** πάντοτε πληθ. ἐκβολαί, στόμιον (ὄπερ ἦτο ἤδη κενὸν ὕδατος).

432 ὁ πολύπους ἔχει 8 πλοκάμους, χρησιμεύοντας πρὸς κίνησιν, σύλληψιν τῆς τροφῆς κλπ., φέροντας ἕκαστον δύο σειρὰς μυζητικῶν κοτυληδόνων, δι' ὧν καὶ κρατεῖται στερεῶς ἀπὸ τῶν ἀντικειμένων.—**436 ὑπὲρ μόρον** α 33.—**445 ἀναξ** οἱ ποταμοὶ ἐθεοποιήθησαν πανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος α') διὰ τὴν εὐεργετικὴν αὐτῶν ἐπίδρασιν ἐπὶ ζῶα καὶ φυτά, β') διὰ τὰς μεγάλας καταστροφὰς ἐπὶ τὴν χώραν καὶ γ') διότι, ἐν ᾧ ζῶα καὶ φυτά παρέρχονται, οἱ ποταμοὶ ῥέουσιν ἀκοίμητοι, ἀνέναοι καὶ ἀθάνατοι.

453-7 κάμψε ἐλύγισε..., ἐσωριάσθη κατὰ γῆς, **χεῖρας** κατὰ ζεύγμα πρὸς τὸ κάμψε: ἀφῆκε παραλύτους τὰς χεῖράς του, **κῆρ** 36, **δαμόνημα** α 237, **δέδμητο** εἶχεν ἐξαντληθῆ, ἐκνευροσθῆ, **οιδέω** πρήσκομαι, φουσκῶν (οἶδημα κῦμα, οἰδαλέος, Οἰδίπους), **χρῶς** ἄ., **χρωτός** κ. **χρός**, δέρμα, σῶμα (ἀττ. ἐν **χρῶ** κεκαρμένος), **θάλασσα** τὸ θαλάσσιον ὕδωρ, **κηκίω** ἀναβλύζω, **ἂν στόμα** ἀπὸ τοῦ στομάχου

ἐπάνω διὰ τοῦ στόματος, **ῥίνες** ῥώθινες, **ἀνάπνευστος** ἀντὶ ἄν (στ.) -ἀνάπνευστος, ἄνευ ἀναπνοῆς, ἄπνους, **ἀναυδος** 2 ἄφωνος, **δλιγηπελέω** ἔχω ἐξησθενημένας τὰς δυνάμεις, εἶμαι λιπόθυμος, **αἰνός** α 208.—**458-63** **δὴ ῥα** τέλος πάντων, **ἀμπνυτο** μ. ἀορ. β'. τοῦ **ἀναπνέω**, **θυμὸς** ἡ ζωή, ἡ ζωικὴ δύναμις, ἡ ἐγκλειομένη συνήθως ἐν ταῖς φρεσὶ, **ἀγειρώ**, **ἀγέρθηην**, **ἀγήγεομαι**, συναθροίζω, συγκεντρῶ (ἀγορά), : συνῆλθεν εἰς ἑαυτόν, **θεοῖο** θηλ., τίνος; **ἔο** οὐ, ἀπό-**ἔο**: ἀφ' ἑαυτοῦ, **τὸ μὲν-δ** δέ-462, **μεθήμι** ἀπολύω, ῥίπτω, **ἀλιμυρῆεις** 3 (ἀλλ (τοπ. τοῦ τέρατος)-**μύρομαι** ῥέω μετὰ θορύβου, πατάγου) ὁ ἐκβάλλων εἰς τὴν θάλασσαν παταγωδῶς, **κατὰ ῥόον** 327 κατὰ τὴν διεύθυνσιν τοῦ θαλασσίου ῥεύματος, **λιάζομαι** παραμερίζω, ἀποσύρομαι, **ὑπεκλίνθη** ὑπεκλίθη, κατεκλίθη ὑπό, **σχοῖνος** ἄ. σχοῖνος, βοῦθρον, **κυνέω**, **ἐκνυσα**, φιλῶ (πρβλ. **προσκυνῶ**), **ζείδωρος** (ζεῖαί θ. (ζεF-ιὰ-ἀσπροσίτι, καλαμπόκι), ζεFό-ἦ ζεFέ-δωρος) ἡ τροφοδότειρα, **ἄρουρα** α 407.—**464-9** 464.5=298.9, **φυλάττω** **νύκτια** ὡς καὶ παρ' ἡμῖν: διανυκτερεύω ἀγρυπνῶν, **δυσκηδῆς** (κῆδεα α 244) πικρός, φαρμακερός, **ἐν ποταμῶ** παρὰ τὸν π., (δέδια) **μῆ** 356, **στίβη** θ. πάγος, παγωνιά, **ἐέρση** θ. δρόσος, δροσιά, **θῆλυς** (θάω θηλάζω, θηλή) ἡ θηλάζουσα, τρέφουσα, δροσιζουσα, δροσερά, ὑγρά, **δαμάση** με 465, **κεκαφηῶς** μόνον αἰτ. ἐκ ῥ. **καπ-καπρός**: ἐκπνέων, ἀγο. ῥήματος, ὑποκ. **μὲ**, **δλιγηπελή** θ. (δλιγηπελέω 457) ἀτονία, λιποθυμία, ὁ διορ. εἰς τὸ **δαμάση**: μήπως μὲ καταβάλλωσι κατόπιν τῆς λιποθυμίας (ἐξαντλήσεως) καὶ ἐκμετρήσω τὸ ζῆν., **δὲ** αἰτ., **αὔρη** ῥεῦμα τοῦ ἀέρος (πολὺν διαπεραστικὸν περὶ τὴν πρωίαν), **ψυχρῆ** κτηρ., **ἠῶδι** τοπ. τὴν αὐγὴν, **πρὸ** ἐπιρ. ἐνωρίς.—**470-2** **δάσκιος** (δα (ἐπιτ.)-σκιά) κατὰσκιος, σκιερὸς, **κατα-δαρ-θάνω** (dor-mio), **κατέδραθον** ἀντὶ **κατέδραθον**, κοιμῶμαι, ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ **φυλάσσω** 466, **μεθήμι** ἀφήνω, **εἶ με...** ἐν ἡ περιπτώσει μὲ, ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι., εἰς τὸ **καταδράθω**, **κάματος** ἡ ἐξαντλήσις, **δεῖδω** 300, **ἔλωρ-ρος** οὐ. (ἐλ-εῖν) ἄγρρα, βορά, **κύρμα** οὐ. (**κυρῆειν-ρεῖν**: ἐπιτυγχάνειν, εὐρίσκειν) εὐρημα, ἔρμαιον, **θῆρ θηρὸς** ἄ. θηρίον, τίς ἡ δοτ.;—**474-82** **δοάσατο** ἔλλιπ. ῥ. μόνον ἀορ. ἐφάνη, ὡς φρονέοντι, **κερδίων-ιον** ἐπικερδέστερος, ὠφελιμώτερος, ὑπρθ. **κέρδιστος**, ἄνευ θικ., ὑποκ. τοῦ **ἔμμεν** τὸ **ἴμεν** (ἰέναι) **εἰς ὕλην**, ἀνθ' οὐ 475 ἀκολουθεῖ ἡ ἐκτέλεσις τῆς ληφθείσης ἀποφάσεως, **σχεδὸν** 288, **ὔδατος** τοῦ ποταμοῦ, **ἐν περιφαινόμενῳ** οὐσ. ἐν περιόπτῳ θέσει, ἐφ' ὑψηλοῦ (ὑψώματος), **ὑπῆλυθε** ὑπῆλθε, ἐχώθη ὑποκάτω, **δοιός** 3 διττός, **δοιοι** δύο, **πεφυῶτας** πεφυκώτας, **δμόθεν** ἐκ τοῦ αὐτοῦ σημείου, θέσεως: συμφυεῖς, **δ μὲν** ἦν, ἐπεφύκει, **φυλή** θ. φυλῆκη (οὕτως ἐν Κερκύρα καὶ Ἀργάφοις), ἡ γλατζινιά:

ἐλαίη ἀγριελαία, *μένος ἀνέμων* ὀρητικοὶ ἄνεμοι, *ἄημι*, ἀπρμφ. *ἀήμεναι*, μτχ. αἰς κ. *ἀήμενος*, πνέω, πρβλ. *ἀήρ*, *ἄελλα*, *ὕγρον* ἐπιρ. πρὸς τὸ *ἀέντων*, *διάη* (διάημι) διαπνέω, πνέω διὰ μέσου τινός, διεισδύω (πιάνω), *φασέθων* μτχ. ἄχρ. ῥ. *φασέθω* (φά-ος): φωτοβόλος, τὸ *ποτέ* νοητέον καὶ πρὸς τὸ α'. *οὔτε, περάσασκε* συνήθως (θαμ.) διεπέρα, *διαμπερὲς* (διὰ-ἀνὰ-πέρας) πέρα καὶ πέρα, δι' ὅλου τοῦ πάχους τῶν τοιχωμάτων, *ἔφυν* ἔφυσαν, εἶχον φυτρώσει, *ἐπαμοιβαδὶς* (ἐπαμείβεσθαι) ἀλλήλοισι ἐπαμειβόμενοι (συναλλάσσοντες) ἀλλήλους, ἀμοιβαίως διὰ μέσου ἀλλήλων, συμπεπλεγμένοι πρὸς ἀλ., *ὑποδύομαι*: ὑπωλίσθησεν, ἐχώθη ὑποκάτω, ἐτρύπωσεν.—482-91 *ἄφαρ* α 410, *ἐπ-αμάομαι* (ἀμάω θεριζω) συλλέγων φύλλα (ὡς οἱ θερισταὶ τοὺς στάχυς) ἐπισωρεῖω, ἐπιστρῶνω, *εὐνή* στρῶσις, στρῶμα, *χύσις φύλων* χυμένα φύλλα, *ἥλιθα* λίαν, *ῥοσον* τόσον ὥστε, τόσα ὅσα θὰ ἦσαν ἀρκετὰ νά, *ἔρυναι*, *ἐρύμην*, ἐνεστ. ἦ πρkm., διάφ. τύπ. *ἐρύομαι* προφυλάττω, *χειμέριος* χειμερινός, *ῶρη χ.* χειμῶν, *εἰ καὶ* καὶ εἰ, *χαλεπαίνω* ἀγριεύω, ὑποκ. ἢ ὥρη: ἐν καιρῷ χειμῶνος ὅσον ἄγριος καὶ ἂν εἶναι, *τὴν* εὐνήν, *γῆθέω* gaudeo, γέγηθα, χαίρω, *πολύτλας* 171, *λέκτο* ἄορ. ἐκ ῥ. *λέχ-* (πρβλ. *λέχ-ος*, *λό-χος*, *ἄ-λοχ-ος*) σημ. κατακλίνεσθαι, *ἐν μέσῃ* τῇ εὐνῇ, ἥτις ὡς ὑπόστρωμα εἶχε τὴν χύσιν, *ἐπεχεύατο* ἔχυσεν ἐπάνω του ὡς κάλυμμα, *ἐγκρύπτω* (παρα)χώνω, ὁ ἄορ. γνωμ., *δαλὸς* (δαίω 61) δαυλὸς ἀναμμένος, *σποδιῆ* θ. τέφρα στάκτη, *ἔσχαται* θ. ἔσχατον μέρος, *ἀγρὸς* ἐξοχή: διαμένων εἰς τὰ ἔσχατα ὄρια τῶν (ἐξοχικῶν) κτημάτων, *πάρα* 141 (ῥ̄ ἂν μὴ) παρέωσι-παρῶσι: ὅστις δὲν ἔχει πλησίον του, *σῶζων* τί σημ. ὁ ἐνεστ.; *σπέρμα πυρός* ἔνουςμα, προσάναμμα (ζῶπυρον), *αὖω* ἀνάπτω, ζητῶ πῦρ.—461-3 τῷ *ῥμμασι* ἐπιμερ., *παύσειε* ὁ ὕπνος, *δυσπονῆς* 2 ἐκ τοῦ δύσπονος: πολύπονος, κοπιώδης.

458 *θυμὸς ἀγέρθη* ἐν λιποθυμίᾳ ἐπιστεύετο ὅτι ἡ ψυχὴ προσωρινῶς κατέλειπε τὸ σῶμα. 460 *μεθῆκε* διὰ τί; Κατὰ τὴν σύστασιν τῆς Ἴνουϋς ὁ Ὅδ. ἔπρεπε νά ῥίψη τὸ κρήδεμον εἰς τὸν οἶνοπα πόντον 349 καὶ ὅμως ῥίπτει εἰς τὸν ποταμόν· πῶς αἴρεται ἡ ἀντίφασις; —461 Ἴ-νώ 333.—490 *σπέρμα πυρός* *σῶζων* διὰ τὴν ἔλλειψιν τότε τυρείων.

III. ΓΛΩΣΣΙΚΑ-ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ Ζ

1-6 ὡς α β, *πολύτλας* ε 171, *δτος* α 14, *ἐνθα* ἐκεῖ, *ἀρημένος* μόνον μτχ. πρkm. (ἀράω βλάπτω): βεβαρημένος, *ὑπνος* ἢ ὄρεξις πρὸς ὕπνον: βεβουθισμένος εἰς βαρὺν ὕπνον καὶ ἐξηγντλημένος ἐκ τοῦ καμάτου, *αὐτὰρ* κ. *ἀτὰρ* δέ, ἢ ἀντίθ. πρὸς τὸ *μὲν* 1, *βῆ* ἔβη, μετέβη,

ῥά εὐθύς, ἀμέσως (μετὰ τὴν ληφθεῖσαν ἀπόφασιν), **δήμος** χώρα, **πρὶν** ἐπὶ. πρότερον, **ναίω** κ. **ναιεταίω** α 51, **Ἵπέρεια**, **εὐρύχορος** 2 ὁ ἔχων εὐρείας πλατείας χοροῦ, **ἄγχι-χόδι-χοῦ** πλησίον, πρῆτκ. *άsson*, *άγχιστα*, πρβλ. *άγχιστεῖς*, *άγχισειά*, **ὑπερηνορέων** (ὑπερήνωρ- ὁ ὑπὲρ ἄνδρα ὄν) ὑπερόπτης, ἀλαζών, ἀτάσθαλος, **σινέσκοντο** θαμ. πρτκ., **σίνομαι** βλάπτω, **σφέας** κ. **σφας** ἔγκλ., ἄττ. σφάς, **φέρτερος** ε 170, α 405, δὲ αἴτ., **βίηφι** ὄργ. πτ. τοῦ **βίη** (ἡ ὄργ. ἀποδίδεται διὰ γεν. ἢ δοτ.) δύναμις.—7-10 **ἀνίστημι** ἀποικίζω, σηκώνω (ἐκ τῆς ἔδρας), παίρνω, **ἄγε** ἦγε, **θεοειδής** 2 θεόμορφος, **εἶσα** α 130 ἐγκατέστησα, ἐγκαθίδρυσσα, **Σχερίη** τοπ., **ἐκάς** (χωριστά) μακράν, πρβλ. *έκασ-τος*, *άλφησιτής* ἄ. (*άλφάνω* πορῖζομαι, κερδαίνω μετὰ πόνου) ὁ ἐν ἰδρωτί τοῦ προσώπου ἐργαζόμενος, ἐργατικός, φιλόπονος, **ἀμφὶ ἐλαύνω** σύρω γύρω, ἐγείρω κύκλω, περιβάλλω, **δέμω** ἔδειμα, *δέδμημαι*, κτίζω, πρβλ. *δόμος*, *οἰκοδόμος...*, *δῶμα*, *νεό-δη-τος*, *νηὸς* ἄ. ναὸς (*ναίω*), *δατέομαι* κ. *δαίομαι* α 23, 48, *δά(σ)σο-μαι* (*δάτ-σομαι*), *δα(σ)σάμην*), πρβλ. *πατέομαι-σάμην* α 24, *δέ-δασμαι*, *διανέμω*.—11-2 **δάμνημι** ε 454, **κῆρ** ε 387, **Ἰδίδης-δω-νεὺς** κ. ***Ἰαις-δος-δι** ὁ Πλούτων, ὁ θεὸς τοῦ Ἰαίδου (*αι(στ.)-ιδεῖν*: ἄόρατος), **Ἰαίδος** δε δόμονδε Ἰαίδος, **Ἀλκίνοος** Ἀλκίνους, **μῆδος** οὐ., μόνον πληθ. **μῆδεα** σκέψεις, βουλαί, σχέδια (*μῆδομαι* ε 173, *πολύμημις* 214, *μητιάω* α 234), **θεῶν ἄπο** (ἐκ θεοῦ), ἀναστρ., εἰς τὸ μῆδεα εἰδώς: πεπρωτισμένος ὑπὸ τῶν θεῶν μὲ μεγάλην σοφίαν.—13-9 **μὲν μῆν**, πράγματι, **γλαυκῶπις** α 44, **μητιάω** α 234 μελετῶ, σχεδιάζω, **νόστιος** α ὁ, **μεγαλήτωρ-ορος** α 81, **ἔμεν-αι** ἵεναι, **βῆ ἔμεν** ἐξεκίνησε νὰ ὑπάγῃ, **θάλαμος** κοιτῶν, **πολυδαίδαλος** 2 (*δαίδαλος-εος* πολυποικίλος, τεχνικῶς κατεσκευασμένος, *δαιδάγλω* τεχνικῶς ἐπεξεργάζομαι, *δαίδαλον* τεχνούργημα, *Δαίδαλος*) μετὰ πολλῆς τέχνης κατεσκευασμένος, πλουσίως πεποικιλμένος, **ᾧ ἔνι** ἀναστρ. ἐνὶ (ἐν) ᾧ, **φυη-εἶδος** ε 212, **πάρ** παρὰ (οἱ), ἐλίρ., **ἀμφίπολος** θ. α 136, **ἄπο** ἀναστρ., εἰς τὸ κάλλος ἔχουσαι, πρβλ. 12 **θεῶν ἄπο μῆδεα** εἰδώς, **ἐκάτερθε** ἐκατέρωθεν, **σιαθμός** ἄ. παραστάς, γεν. δυϊκ., **θύραι** θυροφύλλα, **φαινός** 3 (*φάος φαισ-νός*) στυλνός, **ἐπέκειντο** εἶχον ἐπιτεθῆ, ἐφαρμοσθῆ, ἦσαν κεκλεισμένα, παρὰταξις ἀντὶ: ἐν ᾧ αἱ θ.. 20-4 **ἐπι(σ)σεύομαι**, ἄορ. *ἐπεσσύμην*, *ἐπέσσομαι*, σπείδω, τρέχω (ἐντὸς διὰ τῆς κλειστῆς θύρας), **δέμνια** οὐ. πλ. κλίνη, **ἄρα** φυσικά, ὡς ἔπρεπε νὰ ἀναμένωμεν, **ὑπὲρ κεφαλῆς** ἀπ' ἐπάνω ἀπὸ τὴν, **πρὸς ἔειπεν** α 122 μετὰ διπλ. αἴτ., τὸ ὄ. *πρόσφημι* κ. *προσανδῶ*, **εἶδομαι** α 105, **ναυσικλειός** 3 (*ν.-κλειώ-κλειώ-κλειζώ*: δοξάζω, κλειτός περιφρη-μος) περιφρημος θαλασσινός, **ἔεν** ἦν, **ὀμηλική** ἄφρη. ἀντὶ συγκ. ὀμη-

λιξ, **κεχάριστο** ἦτο προσφιλής, ἀγαπητή, **θυμῶ** α 4 τοπ. ἐγκαρδίως, **εἰσαμένη** ἄορ. τοῦ **εἰδομένη** 12, ὅπερ ἐπαναλαμβάνει.—25-30 **νὸ** α 32: διὰ τί λοιπόν, **γέλναιτο** ἄορ. ἐκ ὄ. **γεν-γίγνομαι**, περὶ τοῦ πατρὸς: ἐγέννησε, περὶ τῆς μητρὸς: ἔτεκε, ὃ ἔνεστο. **γείνομαι** γεννῶμαι, **μεθήμεων** (μεθήμη ἀμελῶ) ὀκνηρός, **ῶδε** οὕτω δά, τόσον δά, **εἶμα** ε 167, **σιγαλόεις** 3 στυλνός, πολυτελής, ἐπιθ. διορ. τοῦ **εἶματα**, **τοί** σοί, τίβι, ἦθ. **ἄχ** ἐντροπή σου! **κεῖται** εἶναι πεταμένα, σωρευμένα, **ἀκηδής** 2 (αστ.) κήδομαι φροντίζω) παρημελημένος, κτηρ., 3δ παρτάξ. ἀντι: εἰ καί, **σχεδὸν** (ἐχομαι) πλησίον, **ἵνα** ἔνθα, ὅτε, καθ' ὄν, **αὐτήν** (σέ), **τὰ δὲ** ἄλλα δὲ τοιαῦτα, φυσικά ἐπίσης ὠραία, **κὲ(ν)** ἂν ἄοριστολ. ἢ δυνητ., **ἄγομαι** παίρνω εἰς τὸν οἶκόν μου ὡς γυναῖκα, ἢ ὡς νύμφην, ἐνταῦθα περὶ τοῦ μηρηστήρος καὶ τῆς ἀκολουθίας του, **οἴ κέ σ' ἄ.** οἴ σε ἄζονται, **ἐκ τούτων** οὐ. ἂν φορεῖ ἡ νύμφη ὠραία ἐνδύματα καὶ ἐλευθερίως προσφέρει τοιαῦτα, **φάτις-ιος** (φημί) φήμη, ὄνομα, **ἐσθλός** 3 ἀγαθός, καλός, **ἀνθρώπους ἀναβαίνει** διαδίδεται εὐρέως μεταξύ τῶν ἀνθρώπων, **τοί** βέβαια, **χαίρουσι** δὲ παρτάξις ἀντι ἀκολουθίας προπαρασκευασθείσης διὰ τοῦ **ἐσθλή**, **πότνια** θ. α 14.—31-5 **ἴομεν** ὑποτ., **ἠώς-ός** θ. αὐγή, ἀτι. **ἔως**, **φαινομένηφι** ὄργ. 6 **βίηφι**, καὶ ἐγώ, **τοί** σοί, **συνέριθος** (ἐριθος ἄ. θ. μισθωτός ἐργάτης, ὑληρέτης) βοηθός, συνεργάτης, **ὄφρα** τελ., **ἐντύνομαι** ἐτοιμάζομαι, **ἐντύνη** ὑποτ. ἄορ., β'. προσ., **τοί** βεβαιωτικόν: μάθε, **δὴν** ε 127, α 203, **μνάομαι** ζητῶ εἰς γάμον, πρβλ. **μηστήρ**, **μηστή**, **προμνήστρια** συμπεθεριάστρα, **ἀριστεὺς** ἄριστος, εὐγενής, ἐκ τούτου **πάντων Φ.** καὶ **κατὰ δῆμον** ὡς ἐλίτ. ὑποθ.: οἱ εὐγενέστατοι ἐκ πάντων τῶν ἀνά τὴν χώραν Φ., **ὄθι** ἐν οἷς (ἀριστήσεσι), **καὶ τοί αὐτῆ** μεταξύ τῶν ὁποίων ἀνήκει καὶ τὸ ἰδικόν σου γένος.—36-40 **κλυτός** α 300, ε 445, **ἠῶθι** πρὸ ε 469, **ἐφοπλίζω** παρασκευάζω, **ἄμαξα** (ἄμα+ἄξων axis) ἀτι. ἄμαξα, φορητὸς τετρατέροχος, **ἢ κεν ἄγῃσι** ἢ ἄξει ἀναφ. τελ., **ζῶστρον** ζώνη ἢ ὁ χιτῶν τῶν ἀνδρῶν ὡς ζωννύμενος (μὴ ὁ στηθόδεσμος, ἐπενδύτης σφικτός;), **πέπλος** ἄ. τὸ ἐνδυμα τῶν γυναικῶν, σκέπασμα (θρόνου κλπ.), **ῥήγεα** οὐ (ῥέξω βιάτω) τὰ βαπτία, **σιγαλόεις** 26, **καὶ δὲ σοί αὐτῆ** ἀλλὰ καὶ διὰ σέ αὐτήν, **κάλλιον** εὐπρεπέστερον, **ῶδ'** ἐφ' ἁμάξης, εἰς τὸ **ἐρχεσθαι**, **ἠὲ** ἢ, **πλυνός** ἄ. πλυντήρ, γούθρα, λίθος μετὰ σκαφοειδοῦς κοιλότητος, ἐν ἣ ἔπλυνον, **πολλὸν ἀπὸ** πολὺ μακρῶν.—41-7 **γλανκῶπις** α 44, **ὄθι** οὐ, ὅπου, **ἔμμεν(αι)** εἶναι, **ἔδος** οὐ. (σεδ,-ἔζομαι, sed-es) ἔδρα, κατοικία, **ἀσφαλής** ἀδιατάρακτος, εἰς τοῦτο τὸ **αἰεὶ**, **οὔτε** ἀσύνδ. ἐλεξ., ε 479, **τινάσσομαι** συγκλονίζομαι, τρανάζομαι, **δεύω** ε 53, **ἐπιπίλλομαι** (πέλ-,πέλας πλησίον, πρβλ. **σκεδ-άννυμαι**, **σίδραμαι**) προσπελάζω,

ἐπισκέπτομαι, *αἶθρη* αἰθρία, ἔξαστεριά, *μάλα* παντελῶς, τελεία, *πε-
τάννυμαι* (pateo), *πέπταμαι*, ἀπλώνομαι, ἐπιχύνομαι, *αἴγλη* (ἀγλαός,
γλαύσσω, γαλήνη) λάμψις, φεγγοβόλημα, *λευκός* (λευκ-, λυκ-, λυκό-
φως, λυκαυγές, λύχ-νος, *λυχ*, λύκ-ειον, λεύσσω βλέπω) φωτεινός,
ἀκτινοβόλος, *ἐπιθέω*, ἐπιδέδρομα: ἔχω ἐπιχυθῆ, ἐπικάθημαι, *ἐνθα*
ἐκεῖ, *δια-φράζω* (φράζω δεικνύω, φράζομαι σκέπτομαι), ἀόρ. ἀνα-
διπλ. *διεπέφραδον*, δίδω ἀκριβεῖς ὁδηγίας.

Φαίηκες ε 34.—*Υπέρεια* μυθική χώρα πρὸς Β τῆς Σχερίας (ἢ
ἄνω χώρα) ἢ πόλις, κατὰ τινὰς ἢ ἐν Σικελία Καμάρινα, κατ' ἄλ-
λους ἐν Ἠλείῳ ἢ ἐπὶ νήσου παρὰ τὴν Σικελίαν.—5 *Κύνκλωπες*
γίγαντῶδης ἄγριος ποιμενικὸς λαός, κατοικοῦντες ἐν μυθικῇ χώρῃ, ἦν
ἐτοποθέτουσαν ὕστερον παρὰ τὴν Αἴτην καὶ Κατάνην ἐν Σικελίᾳ.—
7 *Ναυσίδοος* υἱὸς τοῦ Ποσειδῶνος, βασιλεὺς τῶν Φαιάκων.—8
Σχερίη ε 34.—10 *νηὸς* ἐπὶ τοῦ Ὅμι. ὑπῆρχον ναοὶ τῶν θεῶν, ἀλλὰ
κατὰ τοὺς ἡρωικοὺς χρόνους οἱ θεοὶ ἐλατρεύοντο ἐντὸς ἀλσῶν, ναοὶ δὲ
ἀσφαλῶς θὰ ὑπῆρχον μόνον ἐν Μ. Ἀσίᾳ.—10 *ἐδάσσαί ἄρουρας* οἱ
Ἕλληνες (οἱ Ἀχαιοὶ) κατελθόντες εἰς τὴν Ἑλλάδα ἦσαν λαὸς ποιμενι-
κὸς καὶ νομαδικός, ἀλλὰ τὸ ὄρεινόν τῆς χώρας προβαλλούσης διαρκ-
κῶς φυσικὰ προτειχίσματα κατὰ τοῦ πλάνητος βίου ἐπήνεγκε τὴν
μόνιμον κατοικίαν αὐτῶν ἐν τοῖς πεδινοῖς τμήμασι καὶ τὴν τροπὴν
εἰς τὸν γεωργικὸν βίον ἢ περιφέρεια τῆς γῆς κατενέμετο εἰς τμήματα,
κλήρους (κλᾶν), παραχωρηθέντας εἰς τὰ μέλη τῆς κοινότητος, ὧν
ἕκαστος ἤρκει πρὸς διατροφήν τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας καὶ πρὸς
πλήρωσιν τῶν κοινοτικῶν ὑποχρεώσεων, γινόμενος κατ' ὀλίγον ἰδιο-
κτησία τῆς οἰκογενείας ὅθεν *δήμος* ἢ διανεμηθεῖσα περιφέρεια. Ὅ,τι
ἔπραξαν οἱ ἐγκαταστάντες ἐν Ἑλλάδι Ἀχαιοὶ ἀποδίδει κατ' ἀναλογίαν
ὁ ποιητὴς εἰς τοὺς Φαιάκας. Τίς φυλὴ διετήρησε τὸν θεσμόν τῶν
κλήρων ἐν Ἑλλάδι;—12 *Ἀλκίνοος* υἱὸς τοῦ Ναυσίδου.—13 *γλαν-
κῶπις* α 156.—15 *θάλαμος* περὶ τοῦ ἀνακτόρου ἰδ. α 103. *θάλα-
μος* ἐνταῦθα ἰδίᾳ κατοικία, ὁ κοῖτων τῶν ἐφήβων ἢ ἐγγάμων παίδων
ἐν τῇ πατρικῇ οἰκίᾳ.—18 *δύ' ἀμφίπολοι* αἵτινες ἦσαν τῆς ἰδιαίτε-
ρας ὑπηρεσίας αὐτῆς καὶ συνώδεον τὴν Ν. ἐξερχομένην τοῦ οἴκου
α 331.—*Χάριτες* θυγατέρες τοῦ Διὸς καὶ τῆς Εὐφροσύνης σκορπί-
ζουσαι εἰς πάντα τὰ ὄντα τὰς χάριτας αὐτῶν ὁ ἀριθμὸς παρ' Ὅμι.
δὲν εἶναι ὄρισμένους, ὁ Ἡσίοδος μνημονεύει τρεῖς, τὴν Ἀγλαίαν,
Εὐφροσύνην καὶ Θάλειαν.—19 *σταθμοῖν* ε. πρὸς φύλαξιν τῆς εἰσό-
δου.—*φαίνειν* διὰ τὴν λειότητά καὶ στιλπνότητά τοῦ ξύλου.—20 αἱ
μορφαὶ τῶν ὄνειρων ὡς διερχόμεναι τὰς κλειστάς θύρας εἶναι ἀερώ-
δεις.—21 *ὑπερ κεφαλῆς* ὁ συνήθης τόπος, ὅπου ἴστανται τὰ ὄνει-

ρα.—28 *ἀγωνται* ὁ γαμβρὸς λαμβάνων τὴν νύμφην ἐκ τῆς οἰκίας τῶν γονέων τὴν ἐσπέραν ὠδήγει αὐτὴν εἰς τὸν οἶκόν του διὰ μέσου τῆς πόλεως, θεράποντες καὶ θεράπαινοι ἐκράτουν δῆδας ἀνημιμένας, ἤδοντο γαμήλια ἄσματα, ὀρχησταὶ ἐχόρευον καθ' ὁδόν, ὄργανοπαῖκται ἔπαιζον αὐλοὺς καὶ φόρμιγγας, ἐν ᾧ αἱ γυναῖκες τῶν παροδίων οἰκιῶν ἐξερχόμεναι εἰς τὴν αὐλειὸν θύραν παρηκολούθουν μετὰ θαυμασμοῦ τὴν γαμήλιον πομπήν.—32 *συνέριθος* πράγματι ὁμως δὲν μετέβη μετ' αὐτῆς εἰς τὴν πλῆσιν ἢ θυγάτηρ τοῦ Δύμαντος.—38 *πέπλος* ε 230.—42 *ἽΟλυμπος* α 27.

48-51 *Ἦώς-όος* θ. ἢ *Ἀυγή*, *εὐθρονος* εὐθρονος, καλλίθρονος, *μῖν* α 71, *ἄφαρ* α 410, *ὄνειρος* ἄ. κ. *ὄνειρον*, πλ. *ὄνειροι* κ' *ὄνειρα-τα*, *διὰ δώματα* παρ' Ὁμ. πολλάκις ἢ *διὰ*+ αἰτ. τὴν διὰ τόπου κίνησιν, *τοκεὺς* (τίκτω) μόνον πλ. *τοκῆες* γονεῖς, *φίλος* ε 28, *κιχάνωμα*, ἄορ. *ἐκίχον-χρησάμηρ*, εὐρίσκω, *ἐνδον* ἐντὸς τῶν δωμάτων, τοῦ μεγάρου, ἰδ. Πραγμ. α 103.—52-5 *ἐσχάρη* ἢ ἐστία, *ἐπ' ἐ.* παρὰ τὴν ἐστίαν, μεταξὺ ταύτης καὶ τοῦ θαλάμου τῆς οἰκοδοσοίτης, ὅστις ἔκειτο εἰς τὸ βάθος ὀπισθεν τοῦ μεγάρου, *ἦστο* αἰτ. ἐκάθητο κ. *καθῆστο*, ἦμαι, *ἀμφίπολος* θ. α 136 *στρωφάω* θαμ. τοῦ στρέφω, *στρίβω*, *ἠλάκατα* οὐ. μόνον πλ. *μαλλιά* ἀπὸ τὴν ἠλακάτην (ῥόικαν), *ἀλιπόρφυρος* 2 διὰ θαλασσίας πορφύρας βεβαμμένος, πορφυροβαφῆς, *ξύμβλητο* μ. ἄορ. β' κατὰ τὰ εἰς-*μι* τοῦ *ξύμβάλλομαι* συναντῶ, *τῷ* πατρί, *θύραζε* εἰς τὴν θύραν, ἔξω: ἐξερχομένη, *βασιλῆες* οἱ γέροντες, οἱ εὐγενεῖς, οἱ ὑποβασιλεῖς, Πραγμ., *κλειτὸς* ἰδ. *ναυαι-κλειτὸς* 22, *μετὰ*+ αἰτ. μετὰ ῥ. κινήσεως δηλοῖ κινήσιν εἰς τὸ μέσον, εἰς συγκέντρωσιν, *βουλῆ* τὸ συμβούλιον τῶν ἡγεμόνων, τῶν γερόντων, *ἀγορῆ* ἢ συνάθροισις τοῦ λαοῦ, τοῦ στρατοῦ, *ἵνα* τοπ. ὅπου, *κάλεον* εἶχον καλέσει, ὁ πρτκτ. διότι ἢ πρόσκλησις ὑποτίθεται κατακλειομένη διὰ τῆς ἀφίξεως τοῦ κληθέντος, *ἀγανὸς* (ἀ(ἐπιτ.)-γαίω) *καμαρώνω*, *γαυριῶ*, *γαF-*, *γαῦρος*, *γηθέω*, *gaudeo* εὐγενῆς (παρ' Ἴωσιν οἱ εὐγενεῖς *Γελέοντες*).—56-59 *ἄγχι* ὅ, *πάππας-αο* (ὑποκορ. τοῦ *πατήρ*), μόνον κλ. *πάππα* τρυφερά προσφώνησις τέκνου πρὸς πατέρα: *πατερὰκι μου*, *μπαμπάκι μου*, ἐντεῦθεν *παππάξω* φωνάζω *πάππα*, *ἐφοπλίξω* 37, *οὐκ ἂν ἐφοπλίσειας*: ἢ φράσις τρυφερὰν καὶ θερμὴν παράκλησιν, *μοι* ἦθ. θερμῶς παρακαλῶ, *ἀπήγη* ἄμαξα φορητὸς τεράτροχος συρομένη ὑπὸ δύο ἡμιόνων, *εὐκκυκλος* (κύκλος-α οἱ τροχοί) *καλλιτροχος*, *ἄγομαι* φέρω μαζί μου, *εἶμα* οὐ. ε 167, *κλυτὸς* 36, *ἐς ποταμόν* εἰς τὸν ποταμόν. ἢ *τὰ ἄ.* *κεῖται* 26, *ῥυπώω* ῥυπαίνω, *λερώνω*, *μοι* τίς δοτ.;—60-7 *καὶ δὲ* ἄλλα καὶ 39, *ἔοικε* προσήκει, *βουλὰς βουλευεῖν* νὰ συνδιασκέπτησαι, *πρώτοιαι*

τοπ., μετὰ ἐπιρ. μεταξύ, ἐν μέσῳ τῶν, **ἔχοντα** ἡ κυρία ἔννοια, ἀντὶ ἀπρμφ., καὶ τὸ βουλεύειν ἀντὶ μτχ., **χρῶς** ἄ. ε 455, τοπ., **υἷες** κ. **υἷες** ὡς ἔξ ὄν. υἷς, **γέγαα** κ. **γέγονα** (γεν-, γα-, ὡς μέμαα κ. μέμονα ε 375): ζῶσι, **τοὶ σοί, μέγαρα** ὁ ὄλος οἶκος, **μέγαρον** ἡ αἴθουσα τῶν ἀνδρῶν καὶ τῆς οἰκογενείας, **οἱ δύο-τρεῖς** ἐπιμερ. τοῦ **πέντε**: οἱ μὲν δύο, **ὀπνίω** ἔνες. κ. πρτκ. νυμφεύομαι (περὶ τοῦ ἀνδρός), **ὀπνίων** ἔγγαμος, **ἠίδεος**, ἀττ. ἦθεος παλληγκάριον, νεανίας ἄγαμος, θηλ. **παρθένος, θαλέθω** ἔκτεν. τοῦ **θάλλω**, μόνον μτχ. **θαλέθων** θαλερός, εἰς τὸ ἀνθος τῆς νεανικῆς ἡλικίας, **οἱ δὲ** οἱ τελευταῖοι τρεῖς (διότι περὶ τῶν ἄλλων τίνες μεριμνῶσι), **μέλω** προσωπικ., εἶμαι ἀντικείμενον φροντίδος, ὁ πρκμ. ὡς ἐν: αὐτὰ ὅλα ἀπασχολοῦσι πολὺ τὴν σκέψιν μου, περὶ ὄλων τούτων πρέπει νὰ μεριμνήσω ἐγώ, **ὡς** ἀντικ. τοῦ **ἔφατο** ἔφη, **αἰδομαι** κ. **αἰδέομαι** (αἰδώς), **ἐξονομαίνω** (ἢ **ἐξ** τὸ **ἔξω**, ἐκφράζειν) προφέρω τὸ ὄνομα τοῦ γάμου, **θαλερός** ὁ γάμος ὡς γινόμενος ἐν τῇ ἀκμῇ, ἐν τῷ ἀνθει τῆς νεανικῆς ἡλικίας, ὄριμος (πρβλ. **ὠραῖος γάμος**, παρθένος **ὠραία γάμου**).—**67-70 ἀμείβομαι** α 44, **φθονέω**+δοτ. προσ. κ. γεν. πρᾶγμ. (ἐκ φθόνου) ἀπολοιοῦμαι, **τέκος** οὐ. τέκνον· οἱ γονεῖς; **τεο** **τευ-του** τινός, **ἐρχεο** ἄσυνδ. τῆς ἀκολ., ἢ πρστικ. συγκατάθεσιν: λοιπὸν εἶσαι ἐλευθέρω νὰ πηγαίνης, **δμῶς-ῶδς** ἄ. (δάμνημι) ὁ (δοριάλωτος) δοῦλος θηλ. **δμῶ, ἀπήγη** 57, **ἀραρίσκω** α 280, ε 95, **ἀραρυῖα** ἐφωδιασμένη μέ, **ὑπερτερέη** θ. (ὑπέρτερος) τὸ κιβώτιον τῆς ἀμάξης, ἐφ' οὗ τὸ φορτίον [ἢ τὸ ἐπιστέγασμα τῆς ἀμάξης προφυλάσσειν ἀπὸ τοῦ ἡλίου καὶ τῆς βροχῆς].—**71-4 κέλομαι** ε 98, **ἐπίθοντο** μ. ἀορ. β', **ἄρα** εὐθύς ἀμέσως, **ἡμιόνειος** 3 συρόμενος ὑπὸ ἡμιόνων, **ὀπλέω, ὀπλίζω** κ. **ἐφοπλίζω** 57, 69, **ὕπάγω** ὀδηγῶ ὑπὸ τὸν ζυγὸν (ὄν καὶ σήμερον φέρουσι οἱ βόες ἐν τῷ ἀρότρῳ), **ὕπ' ἀπήγη** διότι ὁ ζυγός, ὑφ' ὄν ὀδηγήθησαν, ἦτο μέρος τῆς ἀμάξης, **ἐσθῆς** θ. ε 165, περιληπτ. ἱματισμός, ῥοῦχα, ῥουχισμός, **θάλαμος** ἀποθήκη, ἱματιοθήκη, **φαιρινῆν** 19 ὡς λινᾶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὡς 26.—**75-80 εὔξεστος** 3 (εὐ-ξέω) καλῶς πλανισμένος, ἐξωμαλισμένος, κατειργασμένος, **ἐδωδῆ** ε 95, **μενοεικῆς** ε 166, **κίστη** θ. κιβώτιον, καλάθιον, **ὄψον** ε 267, **ἐν ἔχενα** ἀορ. τοῦ **χέω, ἀσκῶ** τοπ., **αἴγειος** ὁ ἐκ δέρματος αἰγός (σῆμ. ἢ τράγεια), **ἐπεβῆσαιο** μεικτ. ἀορ., **δῶκεν** εἰς τὰς χεῖρας τῆς κόρης, **λήκνθος** θ. ἐλαιοδόχον δοχεῖον, τὸ λαδικόν, **ἦος** ἔως, ἵνα τελ., πρβλ. τὸ **ὄφρα** ἄχρον. κ. τελ., **χυτλόμαι** (χύτλον-α(χέω)) τὸ ὕδωρ τοῦ λουτροῦ καὶ τὸ ἔλαιον, δι' οὗ ἐπεχρίοντο μετὰ τὸ λουτρον) λούομαι καὶ ἀλείφομαι δι' ἔλαιον.—**81-4 ζιγαλόεις** 26, τὰ ἡνία διὰ τὴν στυλπνότητα τοῦ δέρματος, **ελαύνω** κ. **ελάω**, ἀπρμφ. **ελάειν-ἄν** κ. **ελάαν**

α 39, τρέχω, τὸ ἀπρμφ. τοῦ σκοποῦ, *καναχή* θ. λ. π. κρότος (ἐκ τῶν ποδοκτυπημάτων), *ἡμιόνουν* γεν. δυϊκ. ὑποκ. (ἢ: ἀφαιρ. γεν. ἀπὸ τῆς ἡμιονηλάτου ἀμάξης), *τανύομαι* συγγ. τῷ *τεινομαι* (παρ' ἡμῶν ἐν τῷ *τανέμαι*) ἐντεινομαι (ἐντεινῶ τὰς δυνάμεις μου), τρέχω δρομαίως, παρ' ἡμῶν: βάλνομαι, *ἄμοτον* ἐπιρ. ἀκαταπονήτως, ἀκαταπαύστως, *φέρων* δὲ ἀντὶ *φέρουσαι*, *αὐτήν* διασταλ., *οἶος* 3 μόνος, *ἅμα τῇ* ἄσυνδ. ἐπεξ, *κίω*, *ζίον*, *κῶν*, ἀμτβ. τοῦ *κινέω*, πορεύομαι, *κίον* πεζῇ, *ἄλλαι* πλὴν αὐτῆς, πρὸς τούτοις (διότι ἡ Ν. δὲν ἦτο δούλη) α 128.

48 Ἡὼς ε 121, *εὐθρονος* α 130.—50 διὰ δώματα διὰ μέσου τῶν διαφόρων οἰκημάτων (θαλάμων, ἀποθηκῶν κλπ), ἅτινα ἀνήκον πάντα εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς.—52 *ἐσχάρα* α 103—53 *στρωφῶσα* ὡς οἱ ἥρωες ἐν κινδύνῳ μὲν εἶναι ὑπερασπισταὶ τῆς πατρίδος, ἐν εἰρήνῃ δὲ ποιμαίνουσι, γεωργοῦσιν ἢ ἐλοπτεύουσι τὰς ἐν τοῖς κτήμασιν αὐτῶν συντελουμένας ἐργασίας, οὕτω καὶ αἱ ἡρώιδες ἐπιμελοῦνται τῶν ἐν τῷ οἴκῳ, αὐτὰ ὑφαινοῦσαι, πλύνουσαι, θηλάζουσαι τὰ ἴδια τέκνα κλπ.—*θύραζε* εἰς τὴν θύραν, δι' ἧς ἐξήρχοντο τοῦ μεγάρου εἰς τὴν ἀσλήν.—54 *βασιλῆες* α 245 ἐν Σχερία μετὰ τοῦ Ἀλκίνου, ὅστις ἦτο ὁ ἐπικυρίαρχος.—55 *βουλή* α 245· συνήθως ὁ βασιλεὺς καλεῖ τοὺς γέροντας εἰς βουλήν περὶ τὴν βασιλικὴν τράπεζαν.—77 *ῥα*, *οἶνος* α 124· σύνηθες ῥυπον τότε ἦτο καὶ τὸ κρόμμυον.—79 *ἐλαιον* πρέπει νὰ φαντασθῶμεν ὡς εὐωδὲς τι ἐλαιον, μυρέλαιον, ε 264· ὅθεν τὰ μύρα ἦσαν ἀπαραίτητον τμήμα πάσης οἰκιακῆς οἰκονομίας.—84 α 335.

85-8 *ἐνθα* ὅπου, *πλυνός* 40, *ἐπηετανός* 3 (ἐπη-ὄργ. τῆς ἐπ-ἔτος) ὁ καθ' ὅλον τὸ ἔτος ἔχων ὕδωρ, ἀστείρευτος, *πολὺν* κτηρ. ἄφθονον, *ὑπεκπρόρεεν* ἐκ τοῦ βάρους ἀναβλύζων (ὑπεκ-) ἔρρεε πέραν, *καθαίρω*, *καθῆραι*, τὴν δυνατὴν ἀκολουθίαν: ὥστε νά, *ῥυπῶ*, *ῥυπῶντα* ἢ συναίρ. καὶ ἡ παρεμβολὴ τοῦ ο κατὰ τὰ εἰς -άω α 25, 32, *μάλα περ ῥ*. ὅσον πολὺν ῥυπαρὰ καὶ ἂν ἦσαν, *ἐνθα* δεικτ. ἐκεῖ, ἀναφέρ. εἰς τὸ *ἐνθα* 86, ἀπόδοσις εἰς 85, *ὑπεκπροέλυσαν* ἀπέξευξαν ἀπὸ τὸν ζυγόν, ὑφ' ὃν ἦσαν.—89-92 *σεύω* ἔ(σ)σενα, ὡς *χέω* ἔχενα, (θέτω εἰς ταχεῖαν κίνησιν) ἀπολύω, *δινηεῖς* 3 (*δινη* συστροφὴ τῶν ὑδάτων) ὁ στρεφογυρίζων τὰ νερά του, *ἀγρωστῖς-ιος* θ. ἀγριάδα, γλῶχη (πρβλ. *γραστῖς*, *γρασιδι*), *μελιδηδῆς* 2 γλυκὺς ὡς τὸ μέλι, *ἐσφορῶ* θαμ. τοῦ ἐσφέρω, ὄπτω μέσα, *μέλαν* διὰ τὸ βάθος ἢ τὴν σκιερὰν περιοχὴν, *στεῖβω* πατῶ, στιβαζώ, συσσωρεύω (μήπως τὸ ἡμέτ. στεῖβω); *βόθρος* ἄ. λάκκος, γούρνα (πλυνός), *θοῶς* ταχέως α 260, *προφέρουσαι* *ἐριδα* δεικνύουσαι ἄμιλλαν, συνεριζόμεναι, ἢ φρ. διασαφεῖ τὸ *θοῶς*.—93-5 *ῥύπος* ἄ., πλ. μεταπλ.

θύπα, πειάννυμι 45 ἀπλώνω, *ἐξείης* ε 70, *θίς-ινός* ἄ. σωρός (ἄμμου), ἀκτή, ἄλς α 82, *ἤχι* ὄπου, *ἀποπλύνεσκε* ὁσάκις εἶχε κύματα, *ποτι* *προτι* κ. *πρός*, *π.* *χέρσον* ἐκ τοῦ ἀποπλύνεσκε (ἐξευρομένη ἐκβράζουσα ποτι χ.), *λαίγξ* ε 433. — 96-8 *λοέω* α 310, *λίπα* ὄργ. πτ. τοῦ *λίπος*: λιπαρῶς, ἀφθόνως, *δεῖπνον* γεῦμα, *μένον* ἀνέμενον, *τέρσομαι*, ἄορ. *ἐτέρσην*, (torreo, torrens, ἴσως *θέρ-ος*) ξηραίνομαι, στεγνώνω, ε 152, ὕποκ. *εἶματα*, *αὐγή* φῶς, θερμότης, ἐκ τούτου *ἡλιόιο*. — 90-109 *δμωή* θ. α 147, *τάρφθεν-φθῆσαν* κ. *τάρπησαν* (τε)τάρποντο, *τέρπεσθαι* χορταίνεин, *σίτος* ἡ τροφή καὶ τὸ ποτόν, *ταί* δὲ ὁ δὲ ἐν τῇ ἀποδ., *ἀπό* βαλοῦσαι, *κρηδέμνον* α 334, *λευκώλενος* ἡ ἔχουσα λευκὰς ὠλένας, λευκοβραχίον, *μολπή* (μέλπω-ομαι) ἄσμα μετὰ χοροῦ, ἐνταῦθα: παιδιὰ μετ' ἄσματος καὶ χοροῦ, *τῆσι* τοπ. μεταξὺ αὐτῶν, *οἴη* κτηρ. ὅπως, *λοχέαιρα* (ἡ *λοῦς* (βέλη) *χέουσα*) εὐστοχος τοξεύτρια, *οὔρος* ὄρος, *κατ' οὔρεα* ἀνὰ τὰς ὀράεις τῶν, *Τηῦγετον* Ταῦγετον κ. Ταῦγετος, *περιμήγειος* 2 κ. *περιμήκης* ὑπερύψηλος, *τερπομένη* διασκεδάζουσα, εὐρίσκουσα εὐχαρίστησιν, *κάπροισι* τοπ. ἐν μέσῳ τῶν κάπρων, ἐν τῇ θήρᾳ τῶν κ., *ὠκὺς* 3 ταχύς, ἐπίρ. ὄκα, *ἄμα τῆ*, *αἰγίοχος* ε 103, *ἀγρονόμος* 2 ὁ νεμόμενος (κατοικῶν) τοὺς ἀγρούς, ἀγροδίατος, *παίζουσιν* διασκεδάζουσιν ἐν τῷ κυνηγίῳ, *γηθέω* ε 486, *φρένα* ἐνδομύχως, *ὑπὲρ ἔχει*, *κάρη* α 90, *κάρη-μέτωπα* αἰτ. τοῦ κατὰ τι, *πέλομαι* ε 79, *ἀρίγνωτος* 3 (ἀρι(ἐπιτ.)-γνω-) εὐδιάκριτος, *ῥῆα* εὐκόλως, ἔξ οὗ *ῥηίδιος-ῥάδιος*, δὲ *τε* παρῆταξ. ἀντι: εἰ καὶ πᾶσαι, ὡς τὸ ἀναφ. *οἴη* 102, *ἀδμῆς-ἦτος* 1 (α(στ)-δάμναμαι μὴ δαμασθεῖσα ὑπὸ ἀνδρὸς) ἀνύπανδρος, *μεταπρέπω* διαπρέπω μεταξὺ τῶν. — 110-4 *δῆ* ἄρ πλεον ἀκριβῶς, *ἐμελλε* ἐσκόπευεν, ἐπροτίθετο, *νέομαι* α 17, *πάλιν* ὀπίσω, *πτύσσα* διπλώνω, πρβλ. *πινγή*, *ξεύξασα-πτύξασα* εἰς τὸ *νέεσθαι*: ἀφ' οὗ πρῶτον *ζεύξῃ*, *αὐτε* πάλιν, ἀφ' ἑτέρου, *ἄλλ' ἐνόησε* ε 328, *ὡς* ὥστε, διασαφ. τὸ *ἄλλ' ἐνόησε*, *ἐγειρομαι*, ἄορ. *ἐγρόμην*, ἀφυπνίζομαι, *ἐνώπις-ιδος* (εὔ-ὀπ-) εὐόφθαλμος, ἡ *ἠγήσασαίτο* ἀναφ. τελ., τί σημ. *ἠγοῦμαι*+δοτ.; — 115-8 *ἔπειτα* συνέπεια τοῦ *ἄλλ' ἐνόησε* 112: τότε, *βασίλεια* θ. βασιλόπαις, *μετὰ*+αἰτ. *πρός*, *ἀμαρτάνω* τινός, τὸ ἀσύνδ. ἀντίθεσιν, *δίνη* στρόβιλος τῶν ὑδάτων, πρβλ. *δινήεις* 89, *αὔω*, *αὔσω*, *ἄνω*, φωνάζω (ἄνω, αἰο), *μακρὸν* μεγαλοφώνως, *ἐπὶ* διὰ τοῦτο, *δίος*, θ. *δία* α 14, *ἐξόμενος* ἀνακαθίσας. *ὀρμαίνω* κ. *φ. κ. κ. θ.* ε 365. — 119-26 *ὡμοί ἐγὼ* ἄχ καὶ μένος!, *τέων τῶν* τίνων, πρβλ. ἐνικ. τοῦ-τῶ, *βορτός* α 32, ε 45, *ἐκάνω*, *ἐκω*, *ἦκω*, *αὔτε* πάλιν, ὅπως καὶ ἄλλοτε, ἡ ἄληθῶς, ἡ *ῥα* ἄρα, *ὑβριστής* (ὀπέρ, super, super-bus) ὁ καταχρώμενος τὴν ὑπεροχὴν του, ὑπερόπτης, ἀτάσθαλος,

νόος ἄ. αἰσθήματα, καρδία, *θεοδδής* (θεοὺς-δεδιώς, θεοδ^δῆς) θεοφοβούμενος, *ἦ(ῆε)-ἦε* δύο ἐρωτήσεις αὐτοτελῶς, ἄλλως διπλῆ ἐρωτήσις, ὡς μία ἐκφερομένη, διὰ τοῦ: *ἦ(ῆε)-ἦ(ῆε)*, ἄττ. *πότερον-ἦ, αὐτῆ* θ. (αὖω 117) φωνή, *θῆλυς* ε 467 γυναικεία (λεπτή, λιγυρά, διαπεραστική), *ἀμφήλυθέ με* (ἦλθε) μοῦ ἐπληξε τὰ δύο ὠτά μου, ὡς *κουράων* γεν. ἀφαιρ. ὡς ἀπὸ κορασίων, *ἔχουσι* κατοικοῦσι, *κάρηνον* κ. *κάρη* α 90 κορυφή, *αἰπεινός* β κ. *αἰπὺς* α 11, *πίσος* οὐ. (*πιδάω* ἀναβρύω, *πιδ-σ-ος*, *πιδ-αξ*) τόπος ὕγρός, λιβάδιον, *ποιήεις* β (*ποίη πόα*) ποιάδης, χλοερός, *ἦ νύ που* ἀναμφιβόλως λοιπὸν ἂν δὲν ἀπατῶμαι, συνέπεια τοῦ 122, *αὐδήεις* β ε 334, *αὐτὸς* προσωπικῶς, ἐν ἀντιθ. πρὸς τὴν παθητικὴν ἐντύπωσιν τῆς ἀκοῆς, *πειροῆσμαι* ὑποτ.

89. *σεῦαν* ὅταν ἀποξευχθῶσι τὰ ζῆα καὶ δεχθῶσιν ἐν κτύπημα ἐπὶ τῶν νώτων, τρέχουσι πρὸς τὴν βοσκήν. — 97 *δεῖπνον* α 121. — 100 *κρήδεμνον* α 334. — 101 *μολπῆς* καὶ ἐνταῦθα τὸ ἄσμα θά ἦτο ῥυθμικὸν ε 61. — 101 *λευκώλενος* τὸ ἐπίθ. μαρτυρεῖ ὅτι ἡ χεῖρ, τοῦλάχιστον ὁ πῆχυς, ἦτο γυμνή, ὁ πέπλος ἄρα ἦ τὸ φᾶρος τῶν γυναικῶν δὲν εἶχον χειρίδας οὐδ' ἐκάλυπτον τὰς χεῖρας. — 102 *Ἄρτεμις* θυγάτηρ τοῦ Διὸς καὶ τῆς Λητοῦς, ἀδελφὴ τοῦ Ἀπόλλωνος, προσωποποιία τῆς σελήνης: ὡς θεὰ τοῦ καθαροῦ φωτός εἶναι παρθένος ἀγνή μὴ γνωρίσασα τοῦ ἔρωτος τὰς κηλίδας, ὠραία καὶ ὑψηλὴ ὑπερβάλλουσα τὰς συντρόφους Νύμφας ὡς ἡ σελήνη τοὺς συνοδεύοντας ἀστέρας: ἀγαπᾷ τὴν ἀγροτικὴν φύσιν καὶ ὡς τοξότις (βέλη αἱ ἀκτῖνες τῆς σελήνης) ἀγαπᾷ τὴν θήραν ἀγρίων θηρίων, κάρων καὶ ἐλάφων. — 103 *Ἐρύμανθος* ὄρος τῆς ἀρχαίας Ἀρκαδίας: ἀμφοτέρω τὰ ὄρη ἦσαν πολυθρύλητα ὡς πλούσια θηραμάτων (πρὸβλ. καὶ τὸν Ἐρυμάνθιον κάρων). — 105 *αἱ Νύμφαι* α 14 εἶναι θεότητες πηγῶν, δένδρων, ἄλσῶν, λειμώνων, ἄντρων, ὄρεων (προσωποπ. τῶν αἰωνίως ῥεόντων ὑδάτων ἢ τοῦ ὕγρου χυμοῦ τοῦ ζωογονοῦντος πᾶσαν γῆνιν βλάστησιν: ὅθεν καὶ κοῦραι Διὸς ὡς ἔχουσαι τὴν ἀρχὴν ἐκ τῆς βροχῆς τοῦ Διός): ἐκεῖ κατοικοῦσι, λούονται, ἄδουσι, χορεύουσιν, ἐργάζονται καὶ ἐπικοινωνοῦσι φιλίως πρὸς τοὺς ἀνθρώπους: καὶ δὴ αἱ τῶν κρηνῶν καὶ τῶν γλυκέων ὑδάτων καλοῦνται *Κρηναίδες*, *Ναῖδες* κ. *Ναϊάδες*, τῶν ἄλυμρων ὑδάτων *Νηρηίδες*, τῶν ἄλσῶν *Ἀλισηίδες*, τῶν ὄρεων *Ὀρειάδες* καὶ *Ὀρεσιτιάδες*, τῶν δέδρων *Δρουάδες* (γεννώμεναι ἅμα καὶ ἀποθνήσκουσαι μετ' αὐτῶν, ὅθεν καὶ *Ἀμαδρουάδες*), τῶν ποταμῶν *Ποταμίδες*, τῶν ἄντρων *Ἄντριάδες*. — *αἰγίοχος* ε 103.

127-9 *ὑπεδύσετο* μεικτ. ἄορ. ἐξετρύπωσεν ἀπὸ τοὺς θάμνους, τὸ ἀντίθ. ε 476, 481, *κλάω* κόπτω (*κλάσμα*, ἀροτοκλασία), *πτέρθος*

ἀ. βλαστός, κλάδος, **φύλλον** γεν. περιεχομένοι: κλάδον φύλλο-βριθῆ, **ρύομαι** σφίζω, φυλάττω, σκεπάζω (ἀλλά ὄυσαι ἡμᾶς), **μήδεα** οὐ. αἰδοῖα, **φῶς** φωτός, ἀ. ἀνήρ, **χρῶς** ε 455 — 130-6 **βῆ ἕμεν** 15, **ἄρσειτροφος** ἄρσειβιος, **ἀλκή**, δοτ. μπλ. **ἀλκή**, (ἀλέξω ἀποκρούω) ἀμυντική δύναμις, **εἶς** εἶσι, **ἀήμενος** ε 475 ὑπὸ τῶν ἀνέμων, **ὄσσε** ε 151, **δαίομαι** ε 61: εἶναι κατακόκκινοι, ἀστράπτουν, **ἐν** ἐντὸς τῆς κεφαλῆς, **μετέρχεται**+δοτ. εἰσορμᾶ μέσα εἰς, **ὄιος** ὄιος (ovis), ἀπ. **οἶς**, πρόβατον, **ἀγρότερος** ἀγροδιάτος, ἄγριος, ἢ κατὰλ.-τερος (συγκρ.) δηλοῦ ἀντίθεσιν μεταξὺ ἀγροῦ καὶ οἴκου (οἰκοσῖτων ζώων), πρβλ. **δεξιτερός**, **ἀριστερός**, **κέλομαι** ε 98, **δὲ** αἰτιολ., **δόμος** ἀ. μάνδρα, **πυκινός** 3 στερεός ἀσφαλής, **καὶ** ἐπίδ. καὶ δὴ καὶ, **πειράω** κάνω ἀπόπειραν, προσβάλλω, ἢ μτχ. τελ. εἰς τὸ ἐλθεῖν, **μῆλα** οὐ. αἰγοπρόβατα, **ἐμελλε** μοιραίως ὄφειλε (δὲν ἠδύνατο ἄλλως νὰ γίνῃ), **μίσομαι** ε 378, **πὲρ** α 6, **χρηῶ** ε 189, **ἔκανε** μίν, αὐτόθι.— 137-41 **σμερδαλέος** 3 φρικαλέος, κτγρ., **κεκακωμένος** αἰτιολ. ἐπειδὴ εἶχε παραμορφωθῆ, ἀσχημίσει, **ἄλμη** ε 53, **τρέω** φεύγω περίτρομος (ὁ **τρέσσης**), **ἄλλυδις ἄλλη** ε 71, **ἠῶν** ε 156, **προέχω** προεξέχω, **φρένες** α 42, **ἐνὶ φρεσὶ τῆ** ἐπιμ., **ἐκ εἴλετο**, **γυῖα** α 192, **σιτῆ** ἔμεινεν ἀκίνητος, **σχομένη** κρατηθεῖσα εἰς τὴν θέσιν, **ἄντα** (ἀντι) μὲ πρόσωπον ἐστραμμένον πρὸς αὐτόν, ἀντιμέτωπος.— 141-7 **μερμηρίζω** ε 354, **λίσσομαι**, **ἐλισάμην** κ. **ἐλιτόμην**, παρακαλῶ (λιτῆ παράκλησις, **λιταρέω-εἶα**), **εὐῶπις** 113, **λαβὼν γούνων**, **αὐτως** (αὐτός, ὁ τον. αἰολ.) μόνον οὕτω, ἀπλῶς μόνον νὰ παρακαλέσῃ, ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ **γούνων λαβῶν**, ἐπεξ. ὑπὸ **ἀποσταδὰ μ. ἐ.**, **ἀποσταδὰ** (-δόν) ἐξ ἀποστάσεως, μακρόθεν, **μείλιχος-χιος** (**μελίσσω** (μέλι) γλυκαίνω) γλυκός, **ἔπος** α 31, **εἰ δεῖξειε πόλιν** κυρ. πρότασις εὐχῆς (ἄχ νὰ ἐδείκνυε!) ἀναπτύσσουσα τὸ περιεχόμενον τοῦ **λίσσοιτο**, ἐντεῦθεν πλ. ἐρ. ἐξ ἐννοίας ἀποπέρις, 145=ε 474, **λίσεσθαι** ἐπεξ. τοῦ **ῶς**, (δεδιότα) **μῆ**, **χολδομαι** ἐξοργίζομαι, **λαβόντι** τίς μτχ.; — 148-52 **κερδαλέος** 3 εὐφυής, πονηρός, μὲ σκόπιμον ὑπολογισμόν, ὕστερόβουλος, **γοννόμαι** κ. **γοννάξομαι** κυρ. ἄπτοιμαι τῶν γονάτων, περιβάλλων τὰ γόνατα διὰ τῶν χειρῶν παρακαλῶ, ἐνταῦθα: ἱκετεύω θερμότητα, **ἄνασσα** κυρ. περὶ θεαινῶν: βασίλισσα, Μεγαλειοτάτη, **νὺ** λοιπόν, ἴσως, **θεὸς** θ., **ἐσσι** εἶ, **τοὶ** ἐξ ἐκείνων οἱ ὅποιοι, **εἶσκω** (**Φεικ-**, **Φέ-Φοικ-α.**, κ. **Φικ-**, **Φε-Φί(κ)-σκω**) παρομοιάζω, **ἀγγιστα** ὃ κατὰ προσέγγισιν: σὲ εὐρίσκω ὁμοιοτάτην, **μέγεθος** ἀνάστημα, μεγαλεῖον παραστάσεως, **φνῆ** ε 212.— 153-9 **ναιετάω** 4, α 51, **χθῶν** θ. γῆ (ὑποχθόνιος), **τρις** ἐπιτ. τὸ **μίκραρες**, πρβλ. **τρισόλβιος**, **τρισάθλιος**....., **κασίγγητος** ἀ. (κάσις ἀδελφός-γεγονός) ἀδελ-

πρός, *θυμός* α 4, *λαίνω* θερμαίνω, εὐφραίνω (διότι ἡ χαρὰ θερμαίνει ὄντως, ἐπιταχύνουσα τὴν κυκλοφορίαν, ἐν ᾧ ἡ λύπη παγώνει), *εὐφροσύνη* εὐφροσύνη, -*ναι* εὐφρόσυνα συναισθήματα, *σεῖο*-σέο-σεῦ (σοῦ)-*σέθεν*, *λεύσσω* (λευκ-ός) βλέπω, ἡ μτχ. χρόν. ἀντί δοτ. πρὸς ἕξαρσιν τοῦ πράγματος, *θάλος* οὐ. (*θάλλω*) θαλερός βλαστός, βλαστάρι, ἄνθος, *εἰσοιχνέω* θαμ. τοῦ *εἰσοίχομαι*: συχνὰ πυκνὰ ἐμβαίνω εἰς τὸν-χορόν, τὸ θηλ. κατὰ σύνεσιν πρὸς τὸ *θάλος*, *αὖ* ἄφ' ἐέρου, ἐν ἀντιθ. πρὸς τοὺς γονεῖς καὶ τοὺς ἀδελφούς, *ἔξοχον* ἐπιτ. τὸ μακάριος (μάλιστα), *κῆρ* ε 36, *ἄγομαι* 28, ἡ ὑποτ.+κέν=μέλ. ὄρ., *βρίθω*-σω-σα-βέβριθα, εἶμαι βαρύς, ξυγίζω βαρύτερον, ὑπεριοχῶ, *ἔδνα* κ. *ἔδνα* τὸ πάλα: τὸ ἀντίτιμον, δι' οὗ ἠγόραζε τις τὴν νύμφην, εἶτα τὰ γαμήλια δῶρα, χάριτες τοῦ ἀρραβῶνος, πρὸς τε τὴν νύμφην καὶ τοὺς οἰκείους: ὑπερθεματίσας τοὺς ἀνταγωνιστάς, ὑπεριοχύσας διὰ τῶν γαμηλίων δῶρων — 160 *9 τοιόνδε* οἷα εἶσαι σύ, *σέβας* οὐ. ὄνομ. κ. αἰτ. θαυμασμός κατάπληξις, *δῆ ποτε* ἤδη ποτε (κατὰ τὸν εἰς Τροίαν πλοῦν 164), *Δήλω* τοπ., *ἔρνος* οὐ. (*ἔρ-νυμι*) τρυφερός βλαστός, φυντάνιον, *νέος* νεαρός, *ἀνερχομαι* ὑψηλώνω ἢ σειρὰ τῶν λ.: ἐνόησα δῆ ποτε Δήλω παρὰ βωμῷ Ἄπ. τοῖον νέον ἔρνος φοίνικος ἀνερχόμενον, *ἔσπετο* ἐπεσθαι, ἦτο ὑπὸ τὰς διαταγὰς μου, *λαός* στρατός, *τὴν ὁδὸν* σύστ. ἀντικμ. κατ' ἐκεῖνο τὸ ταξείδιον (τὸν εἰς τὴν Τ. πλοῦν), *ἧ δῆ* κατὰ τὸ ὅποιον ὅπως γνωρίζει ὁ κόσμος ὅλος, *κῆδεα* α 244, *ὧς δ' αὐτως* ὡσαύτως δὲ (ἐκ τῶν: ὄς-οὔτος κ. αὐτός), *τέθηπα*, ὑπρσ. *ἐτεθήπεα*, ἄορ. *ταφῶν* (ἐκ τῆς ὀ. *θαφ-ταφ-*, *θάμβος*) μένω ἐκθαμβος, ἔχω ἀπολιθωθῆ ἐκ καταπλήξεως, *δὴν* α 203, *δόρυ* ε 162 στέλεχος, *ἀνήλυθεν* ἐφύτρωσεν, ἔξεπετάθη, *ὧς ὅπως*, *ἀγαμαι* θαυμάζω, *τέθηπα* εἶμαι ἐνεός, ἡ ἔννοια ἐπανέρχεται εἰς 161, *αἰνώς* α 208, *δέδδια*, μάλλον δέδ^δ *Φια*, *ἰκάνει με* με ἔχει εὐφρῆ, πλήξει, *δέ με* παράταξις ἀντι ἐνδ. πρ.— 170-4 *οἶνον* α 183, *χθιζός* β χθεσινός, κτγρ. χθές, *τόφρα* ἐν τούτῳ τῷ μεταξύ (τῶν 20 ἡμερῶν), ἕως δὲ τὴν στιγμήν ταύτην, *κῦμα* περιλ., *φόρει* θαμ. ἔφερε τῆδε κάκεῖσε, *θύελλα* (*θύω* φρσῶ μανιωδῶς, ἔξ οὗ κ. *θυμός*), *κραιπνός* β ε 385, *κάββαλε* (*κάτ-βαλε*, ἐπίσης *κάππεσε*, *κάλλιπε*) ἔρριπεν, ἐπέταξε, *δαίμων* κακός τις δαίμων, *ὄφρα* τελ., *ἔτι κακὸν* καὶ ἄλλα κακά, *τῆδε* ἐδῶ δά, *καὶ* ἐπιδ., *ποῦ ἴσως*, *δίω-μαι* οἶομαι, *παύσεσθαι* ὑπ. κακόν, *τελέουσι* μέλ., *πάροιθεν* πρότερον.— 175-9 *ἐλεαίρω* ἐλεῶ, *ἐς πρώτην σέ*, *μογέω* ε 223, *τῆνδε* τὴν πόλιν τοῦ τόπου ἐδῶ (διότι δὲν βλέπει τὴν πόλιν), *ἄστν* τὸ σύνολον τῶν κατοικιῶν τῆς πόλεως, *πόλις* τὸ μόνιμον κέντρον τῆς κατοικημένης περιοχῆς (δήμου ἢ γαίης), *ῥάκος* οὐ. (*ῥήγνυμι*) ἐσχισμένον καὶ

ἐφθαρμένον ἔνδυμα (κουρέλι), *ἀμφιβάλλομαι* περιβάλλομαι *εἴ που* ἔάν ἴσως, ἐφ' ὅσον τυχόν, *ἔχεις* εἶχεις (ῥάκος τι ὡς), *εἶλυμα* (εἰλύω ε 403) περιτύλιγμα, *σπείρον* ε 318 ἔνδυμα, ῥοῦχον.—180-5 *μενοι-νάω* (μένος σφοδρὰ ἐπιθυμία, *μενεαίνω* ε 341) ζωνηρῶς ἐπιθυμῶ, ποθῶ: ὅ,τι ποθεῖ ἡ ψυχὴ σου, *ὀπάζω* (ὀπαδός, *ἔπομαι*, sequor) παρῆχω (ὡς ὀπαδόν), χαρίζω, *ὁμοφροσύνη* (συζυγική) σύμπνοια, ἄρμονία, *ἔσθλος* α 95, *οὐ μὲν γὰρ* (ἔστι) διότι ἀληθῶς δὲν ὑπάρχει ἄλλο, *ἄρειών-ον* συγκ., ὑπρθ. ἄριστος (ἄρε-τή): ἕξαισιώτερον, θειώτερον, *ὄθ'* ὅτε, ὃ ἢ μετὰ τὸ προεξαγγ. *τοῦ γε*, διασαφούμενον διὰ τοῦ *ὄτε..*, πλεονάζει, μείζις δύο συντάξεων: τοῦ *γε*, *ὄτε..* καί: ἢ *ὄτε*, *ὁμοφροσύνετε νοήμασιν* ἔχοντες μίαν γνώμην, *ἔχω* οἶκον διευθύνω, ἐπιμελοῦμαι, *ἄλγεια* φαρμάκια, *δυσμενῆς* ἐχθρός, *χάρμα* οὐ πηγὴ χαρᾶς, *εὐμενέτης* ἄ. εὐμενής, φίλος, *ἔκλυον* ε 445 γν. ἄορ.: ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι αἰσθάνονται αὐτό, λαμβάνουσι πείραν αὐτοῦ (τῶν ἀγαθῶν τῆς συζυγικῆς ἄρμονίας).—186-93 *ἀντίον ἠῦδα* ε 28, *κακὸς κοινός*, ἄνθρωπος τοῦ λαοῦ, *αὐτὸς* (οὐδεὶς ἄλλος) μόνος, *ὄλβος* εὐδαιμονία, *ἔσθλοι* εὐγενεῖς, *ὅπως ἐθέλῃσιν* ἄνευ τοῦ *κέν*, καὶ *σοί*, *ποῦ* ὡς νομίζω, *τάδε* τὴν τωρινὴν κακὴν σου τύχην, *ἔμπης* ε 205, *τλάω* ε 178, *τετλάμεν* ἄπροφ. ἄορ. ἀντὶ *τλήναι*, προσκτι. *τλήθι* κ. *τέτλαθι*: νὰ ὑποφέρης καρτερικῶς, νὰ ἐγκατερέθῃς, ὅσονδῆποτε πικρὰ καὶ ἂν εἶναι αὕτη (ἔμπης), *ἐπει* ἐπαναλαμβάνει τὰ ἐν 187, διακοπέντα ἐκ τῆς παρεκβάσεως τῶν περὶ Διός, *δεύομαι* δέομαι, *ὄν* φυσικά, *τεο-τεν(του)-* τινός, *ἐπέοικε* εἰκός ἐστι, προσήκει, *ὄν* μὴ δεύεσθαι, μεταλαμβάνειν, τυγχάνειν, *ἐκέτην* ὑποκ., *ταλαπείριος* (ταλαπείρα, ὅς πολλὰς ἔτιλ πείρας) ὃ ὑποστάς πολλὰς δοκιμασίας, πολυπαθῆς, πολυβασανισμένος, *ἀντιάζω* (ἀντι) συναντῶ: ἔάν τις συναντήσῃ ἡμᾶς.—194-7 *ἔρέω* ἐρῶ, *λαοὶ* οἱ κάτοικοι, *τῆνδε* 117, *μεγαλήτωρ* ε 81, *κάρτος* κράτος, ἡ βασιλικὴ ἐξουσία, *βίη* ἡ κυριαρχικὴ ἐπιβολή, *ἔχεται* ἀσκεῖται, *ἐκ τοῦ* ὑπ' αὐτοῦ, *Φαιήκων* ἄντικμ. ἐκ τοῦ *κράτος-βίη*.

135 *εὐπλόκαμος* α 86.—138 *ἐπ' ἠϊόνας προυχούσας* πρὸς τὴν θάλασσαν, διότι ὁ Ὀδ. προήρχετο μᾶλλον ἐκ τῶν μεσογείων ε 470, τὰ δὲ κοράσια εὐρίσκοντο μᾶλλον παρὰ τὴν ἀκτὴν 94.—142 *γούνων λαβῶν* σημεῖον θεομῆς ἰκεσίας, διότι τὰ γόνατα ἐθεωροῦντο ὡς ἡ ἔδρα τῶν σωματικῶν δυνάμεων, τῆς ζωῆς.—159 *ἔδνα* α 277.—162 *Δῆλος* γενέθλιος τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τῆς Ἀρτέμιδος, ὅπου πρὸς τιμὴν αὐτῶν ἐτελοῦντο τὰ Δῆλια: ὁ βωμὸς θὰ ἦτο ἐν ὑπαίθρῳ ἐντὸς τοῦ ἱεροῦ τεμένους, πλησίον τοῦ ὁποίου ὑπῆρχε καὶ ὁ φοῖνιξ, δεικνυόμενος καὶ ἐν τοῖς ὑστερον χρόνοις ὡς ἱερὸν λείψανον τῆς ἀρχαιότητος, διότι ἀπ' αὐτοῦ κρατηθεῖσα ἡ Λητὴ ἔτεκε τοὺς δύο θεοὺς:

τὸ καινότερον τοῦ δένδρου, μετενεχθέντος εἰς τὴν Ἑλλάδα ὑπὸ Φοινίκων, ὡς δηλοῖ τὸ ὄνομα, καὶ τὸ εὐθυτενὲς τοῦ στελέχους μανθάνομεν ἐκ τοῦ χωρίου τίνας ἐντυπώσεις θαυμασμοῦ προουκάλεσεν ἐν Ἑλλάδι.—**βωμός** τόπος, ἐφ' οὗ γίνεται ἡ θυσία πρὸς τιμὴν θεοῦ τινος. Ἐκ τῆς συνηθείας νὰ προσφέρωνται αἱ θυσίαι ὑπὸ τῆς οἰκογενείας πάντοτε ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ ἐσηματίσθη διὰ τοῦ χρόνου ὕψωμα τέφρας, ὁ βωμός, τὸ κέντρον τῆς λατρείας, οἷος ἐσώζετο ἐν Ὀλυμπίᾳ ἔχων περιφέρειαν 132 ποδῶν καὶ ὕψος 32' ὕστερον οἱ βωμοὶ κατεσκευάζοντο ἐκ χορτοπλίνθων ἢ πλίνθων ἀτέχνως σωρευομένων· βραδύτερον ἐκτίζοντο ἢ ἀπετελοῦντο ἐκ μεγάλων λελαξευμένων λίθων, ποικίλων σχημάτων καὶ μεγεθῶν, ἐνίοτε καὶ ἐκ φυσικῶν βράχων· τὰ θύματα ἐσφάζοντο ἐπ' αὐτοῦ, τὸ αἷμα ἐχύνετο κάτω περιλοῦον αὐτόν, ἀνήπτετο ἐπ' αὐτοῦ πυρὰ καὶ ἐπὶ ταύτης ἐπρήνετο τὸ θῦμα, τῶν θεῶν συνηθῶς γενομένων τῆς κτίσεως.—**165 κατὰ κήδεα** μάλιστα κατὰ τὴν ἐπάνοδον.—**172 Ὠγγυγίη** α 50.—**181 ἀνδρα** τὸ ὄνειρον τῆς Ἑλληνίδος ἦτο ἡ ἀποκατάστασις καὶ ἡ ἐκ τοῦ γάμου ἀπόκλισις τέκνων.—**187 κακὸς** α 411.—**188 Ζεὺς...** ὡς ὀνθυμιστῆς τῆς Μοίρας α 33.

198-200 ἦ ε 28, **κέλευσε**+δοτ. ἐφώναξε πρὸς, **πόσε** ποῖ, ἦ ἀλήθεια, **μὴ που** μήπως τάχα, ἀττ. **ἄρα μὴ**, ἢ ἀπόκρισις προσδοκᾶται ἀποφ., **φάσθε** φατέ, νομίζετε, **ἔμμεναι** τόνδε, **τινὰ** κτηρ.—**201-5 διερός** 3 (διάω-ζάω, διαίτα-τρόπος τοῦ ζῆν) ζωντανός, **γέννηται** ἢ ὑποτ. τὸ προσδοκώμενον = γενήσεται, **δηιοτῆς** θ. (δηίος (δαίω) ὁ καιὼν, ὁ πολέμιος) ἐχθρα, ἐχθρικά διαθέσεις· ἢ σύνταξις: οὗτος ἀνὴρ, ὁ κεν ἵκηται..., οὐκ ἔστι διερός βροτὸς (ζῶν=οὐ ζῆ) οὐδὲ γέννηται: ὁ ἀνὴρ ἐκεῖνος, ὅστις θὰ τολμήσῃ νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν χώραν τῶν Φ. μὲ ἐχθρικός διαθέσεις, δὲν ζῆ (δὲν ἐγεννήθη ἀκόμη) οὔτε θὰ γεννηθῆ, **φίλοι** (εἰμὲν ἐσμεν), **ἀπάνευθε** α 190, **πολύκλυστος** 2 (κλύζω) πολυκύμαντος, πολυτάραχος, **ἔσχατοι** εἰς τὴν ἄκρην τοῦ κόσμου, **ἐπιμίσγεται** ἔχει ἐπιμειξίαν, ἐπικοινωνίαν, **ἄμμι** αἰολ. ἡμῖν, ὄνομ. **ἄμμες**, αἰτ. **ἄμμε**.—**206-10** (οὐχί!) **ἀλλ' ὅδε**, **δύστηγός** (α 55) **τις**, παρὰθ. εἰς τὸ ὅδε: κάποιος δυστηγῆς, **ἀλώμενος** ε 336, εἰς τὸ **ἰκάνει**, ἀντίθ. εἰς τὸ **δηιοτῆτα φέρων** 203, πρβλ. καὶ **δύστηγος**, **ἠομέω** (κ. **κομίζω**) περιποιοῦμαι, πρβλ. **ἱπποκόμος**, **γηροκομῶ**..., **πρὸς Διὸς** (προέρχονται) ἐκ μέρους τοῦ Διός, ὅστις τρόπον τινὰ στέλλει αὐτοὺς εἰς τὸν κόσμον, **δόσις** δῶρον, **φίλος** παθ. ἀγαπητός, ἢ φράσις παροιμ.: καὶ ὀλίγη καὶ εὐπρόσδεκτος, ὅσον μικρὰ καὶ ἂν εἶναι, εἶναι ὁμως τόσον εὐάρεστος, **ὄθι** ὅπου, **ἐπὶ ἔστι** ἢ ὅλη φράσις ε 443.—**411-6 ἔσταν** ἔστησαν, **κέλευσαν** ἐφώναξαν, ἐνεθάρρουναν, **καδ εἶσαν** καθεῖσαν (ἔβαλον νὰ καθίσῃ), ἐτοποθέτησαν, ὠδήγησαν, **ἐπὶ σκέπας** εἰς τόπον προφυλαγμένον (ἀπὸ τοῦ ἀνέμου), **πὰρ ἔθθηκαν** ἐτοποθέτησαν πλησίον, **ἄρα** πρὸς τούτοις, **φᾶρος** ε 230, **εἴματα** παρὰθ. ἴνα

περιβληθῆ, 215=79, *ἀνώγω* κ. *ἀνωγα* α 269, ε 139, *ἄρα* ἀκολουθως, *ῥοαί* ῥεῖθρα, ῥεύματα, τοπ.—217-23 *μεταυδάω* λέγω ἐνώπιον ἄλλων, *ἀπόπροθεν* μακράν, *στήτε* ἄ. παραμερίσατε, *οὔτω* δεικνύων διὰ τῆς χειρὸς τὴν θέσιν, *ὄφρα* ἕως οὔτου, ἀποκλίνον καὶ εἰς τελ. σημ., πρβλ. *ἦος* 80, *αὐτὸς* μόνος, ἄνευ τῆς βοηθείας σας, *λοέσσομαι* ὑποτ., *ἀλοιφή* τὸ μύρον, *ἀπὸ χροδς* μακράν τοῦ σώματος, *δηρὸν* ε 396: διότι πολὺν καιρὸν τὸ σῶμά μου ἔχει νὰ ἴδῃ μύρον, *ἄντην ἄντα* 141, ἐνώπιόν σας, πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν σας, *λοέσσομαι* μέλ.+ἄν, ὡς πολλάκις παρ' Ὀμ., *μειελθὼν* ἀφ' οὗ ἅπαξ εὐρέθην μεταξὺ, *ἴσαν* ἦσαν, *ἀπάνευθε* 204, *ἄρα* φυσικά.—224-6 *νίζομαι* α 112 μετὰ διπλ. αἰτ. ὡς στερητικόν, ἐκδύσεως, *ἐκ ποταμοῦ* λαμβάνων ὕδωρ ἐκ τοῦ ποταμοῦ, *ἀμπέχω* (*ἀμφι-έχω*)² περικαλύπτω, *σμήχω* διὰ τριβῆς καθαρίζω (*σμήγμα* πηλός, εἶδος σάπωνος), *χρός* ἄ. ἄχνη, ἀφρός, *ἀτρύγετος* α 72.—227-35 πάντα τὰ μέλη τοῦ σώματος, ὅλον τὸ σῶμα, *λίπα* 96, *ἔσασατο* ἔνυσθαι, *πορε* ε 321, *ἀδμῆς* 109, *ἐκγέγαα* ἐκγίγνομαι, : γεννώμαι ἐκ, *εἰσιδέειν* κατὰ τι: εἰς τὴν θεωρίαν, *μείζων* ὑψηλότερος, *πάσσων* παχύτερος, πλέον γεμῆτος, *κάδ ἦκε* ἀφῆκε νὰ χυθῶσι κάτω, *οὔλος* (*Φελ.*, *Φέρ-ιον*, vellus) μαλλιαρός, πυκνός (ἢ *Φελ.* ἐλίσσω, σγουρός), *υακίνθινος* ὁ τοῦ υακίνθου, ἄνθους, *ἰδρις-ιος* (*Φιδ.*, *εἰδέναι*) ἔμπειρος, εἰδήμων, *δέδαεν* ἄορ. β'. ἀναδιπλ. ἐκ ὁ *δα*-(*διδάσκω*): ἐδίδαξε, οἱ ἐξῆς τύποι ἀμτβτ: *δαήσομαι*, *ἐδάην*, *δεδαήκα-μαι*, πρβλ. *δαίφρων* α 48, *ἀδαῆς*, *δαήμων*, *ἀδαημοσύνη*, *τελείω* τελέω, παράταξις ἀντὶ ἀκολουθίας, *περιχεύεται* ἄορ. ὑποτ. περιβάλλει, ἐμβάλλει, ἐγκατασπείρει ἔδω καὶ ἐκεῖ (*περι*) (διὰ τῆς ἐμπαιστικῆς) ἢ ἐπιχρυσώνει, *ὡς ἄρα* οὕτως ἀκριβῶς, *τῷ κεφαλῇ* ἐπιμερ.—236-43 *ἐξόμην* πάντοτε ὡς ἄορ., *κίω* 84, *ἀπάνευθε* κ. ἀπομακρυνθεῖς, *θις* 14, *θηέομαι* θεάομαι, *κλύτε* κ. *κέκλυτε* ε 445, *ἀέκητι* α 79, *οὐ ἀέκητι* λιτ. βεβαίως κατὰ θέλησιν, *ἐπιμίσγεται* 205, *ἀντίθεος* ἰσόθεος, *δέατο* ἄχρ. ὁ. μόνον ὁ τύπος οὗτος: ἐδόκει, ἐφαίνετο (*δε-*, *δέε-λος* *δηλος*, συγγενὲς τῷ *δοάσατο* 145), *δῆ* ναί, ἀλήθεια, *ἀεικέλιος* 3 (*ἀεικής*, α-ἔοικα ἄττ. *αἰκής-κία-κίω-ομαι*) δυσειδής.—244-6 *αι* αἰολ. εἰ, ἐν εὐχῇ *αἶ γάρ* εἶθε, *τοιόσδε* τοιοῦτος δά, τόσον ὠραῖος, ὅσον οὗτος, *κεκλημένους* *εἶη* νὰ ἐκαλεῖτο, νὰ ἔφερε τὸ ὄνομα, διαφέρει δὲ τοῦ ἄπλου συνδ. *εἶναι*, διότι τὸ καλεῖσθαι δηλοῖ οὐ μόνον τὴν ὑπαρξιν τῆς ιδιότητος, ἀλλὰ καὶ τὴν γενικὴν αὐτῆς ἀναγνώρισιν, *πόσις* α 15, κτηρ., *ἀνδάνω* (*ἡδύς*), *ἄδον* κ. *ἔαδον*, *ἔαδα*, ἀρέσκω, *καὶ οἱ ἄδοι* συνδέεται πρὸς τὸ *ναιετάων*: ὅστις νὰ κατῶκει ἐνταῦθα καὶ εἰς ὃν νὰ ἤρθεσκε (καὶ *ῶ* ἄδοι), 246=209.—247-50 *ἄρα* φυσικά, εὐθύς, *κλύον* ἄορ., *μάλα* προθύμως, *ἦτοι* μέν, ἢ ἀντίθ. *αὐτὰρ* 251, *ἔσθω* *ἔσθίω* κ. *ἔδω*, *ἀρπαλέος* ἀρπακτῆς, λαιμάργος, *ἄπαστος* (ἀ(στ.)-πατέομαι α 124) νηστικός, *ἐδηγὺς* θ. κ. *ἐδωδῆ* τροφή.

200 *δυσμενέων* πειρατῶν α 171.— 203 *φίλοι ἀθανάτοισι* ε 35.— 204 *ἀπάνευθε* κατὰ τὰς τότε ἀντιλήψεις ἡ Σχερία ἦτο ἔξω τοῦ ἑλληνικοῦ κόσμου.— *πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ* μόνον ἐνταῦθα παρίσταται ὡς νῆσος, πανταχοῦ ἀλλαγῆ ὡς χώρα.— 207 *πρὸς Διὸς* ὅστις διὰ τοῦτο καλεῖται *ξείνιος* κ. *ἰκειήσιος*.— 209 *φᾶρος* ε 230, *χιτῶν* α 286· λουτρὸν καὶ καθαρὰ ἐνδύματα ἦσαν τὰ πρῶτα στοιχεῖα τῆς φιλοξενίας.— 222 *γυμνοῦσθαι* μόνον κάλυμμα εἶχε τὸν κλάδον.— 226 *ἔσμηχε* ἐν τοῖς ὕστερον χρόνοις ὁ λουόμενος ἐσμήχετο διὰ ὀυμμάτων (σμηγμάτων), ἐπεχόντων θέσιν σάπωνος, οἷα ἦσαν ἡ κονία (ἀλκαλική τις κόνις), νίτρον, ἀφρόνιτρον, κιμωλία καὶ ἄλλα εἶδη λεπτῆς ἀργίλλου, ἐξυμωμένα μετ' εὐωδῶν ὑλῶν (κατὰ τοὺς ῥωμ. αὐτοκρατορικοὺς χρόνους εἰσῆχθη καὶ ὁ σάπων, sapo λ. κελτική· οἱ ἡμέτεροι χωρικοὶ σμήχονται καὶ διὰ κεραμιδιῶν)· μετὰ τὸ λουτρὸν οἱ Ὅμ. ἤρωες ἐπιλείφοντο δι' ἐλαίου, εὐώδους μύρου, προσδίδοντος στιλπνὴν λειότητα εἰς τὸ δέρμα καὶ εὐωδίαν εἰς τὸ σῶμα.— 231 *ὑάκινθος* οἱ ἀρχαῖοι διὰ τῆς λ. ἐνόουν ποικίλα ἄνθη ἢ φυτὰ, τὴν Ἴριν, τὸν gladiolum, τὸ αἰάντιον (δελφίνιον τοῦ Αἴαντος) καὶ τὸν κυρίως ὑάκινθον (διατσέντο)· ὁ Ὅμ. ἐνόει πιθανῶς ἐν τῶν δύο τελευταίων, τῶν μόνων ἐχόντων πυκνὴν τὴν ταξιανθίαν. Ἐπιστεῦθη ὅτι ἄλλοτε ἦτο ὠραιότατος βασιλόπαις τῆς Λακωνικῆς, φίλος τοῦ Ἀπόλλωνος, ὑπὸ τοῦ ὁποίου καὶ ἐφρονεῦθη ἀκουσίως ἐν δισκοβολίᾳ· ἐκ τοῦ αἵματος τοῦ Ὑακίνθου ἀνεβλάστησε τὸ ὁμώνυμον ἄνθος, ἐπὶ τοῦ ὁποίου οἱ ἀρχαῖοι ἐνόμιζον ὅτι ἀνεγίνωσκον τὸ ἀρχικὸν γράμμα Υ ἢ τὸ θρηνηδὲς ἐπιφώνημα ΑΙΑΙ ἢ ΑΙ, τὰ ἀρχικά γράμματα τοῦ Τελαμωνίου Αἴαντος, ἐκ τοῦ αἵματος τοῦ ὁποίου κατ' ἄλλους μύθους προῆλθε τὸ ἄνθος· ἐνταῦθα ἔχει χρῶμα σκοτεινόν.— 233 *Ἥφαιστος* υἱὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἥρας, χωλὸς ἐκ γενετῆς, θεὸς τοῦ πυρός καὶ τῶν μετᾶλλων (ἐπειδὴ τὸ πῦρ μαλάσσον αὐτὰ καθιστᾷ ἐπιδεκτικὰ κατεργασίας), θαυμάσιος καλλιτέχνης.— *Παλλὰς Ἀθήνη* ὡς ἐφευροῦσα καὶ προστατεύουσα πᾶσαν εἰρηναίαν ἐργασίαν ἐτιμάτο ὕστερον ὡς *Εργάνη*.— 241 *ἀντιθέοισιν* οὐδ' ἄλλως οὐδεὶς θνητὸς πλησιάζει 205.— 243 *θεοῖσιν ἔοικεν* ἐντεῦθεν τὰ ἐπίθ. *ἀντίθεος, ἰσόθεος, θεοῖς ἐπιείκελος* διὰ τὸ μέγεθος τοῦ σώματος, τὸ κάλλος, τὰς πνευματικὰς ἀρετάς.

251-4 *ἄρα* δηλαδή, *κρατερώωννξ* 1 ὁ ἔχων ἰσχυρὰς ὀπλάς, νύχια, *ἂν* (ἀνὰ)-*ἔβη, ἔπος ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν* ε 181.— 255 7 *ὄρσο* κ. *ὄρσο* ἀόρ. πρστκ. τοῦ *ὄρνωσθαι* α 348· ἐγέρθητι, *δὴ* νῦν, τώρα πλέον, *πέμπω* συνοδεύω, *δαΐφρων* α 48, *εἶδησέμεν* μέλ. τοῦ εἶδέναι· θὰ γνωρίσης, *ὄσσοι* Φαιήκων.— 258-61 *ἔρδειν* ἀντι πρστκ. 293, ὑποκ. *σύ, μάλ' ὠδ'* ἀκριβῶς οὕτως, ὅπως θὰ σοὶ εἶπω, *ἀπινύσσω* ε 342, *ὄφρ' ἂν* ἕως ἂν, ἐν ᾧ ἂν, *ἀγρούς* διὰ τῶν ἀγρῶν, τῆς ἔσοχῆς, *ἔργα* καλλιερρημένοι ἀγροί, ἔσοχικά κτήματα, *τόφρα* ἐν πούτῳ τῷ μεταξύ, *ἔρχεσθαι* πρστκ., *καρπαλίμως* ε 193, *ἡγεμονεύ-*

σω προηγουμένη θὰ δείξω τὴν ὁδόν.—262-90 ἐπιβήρομεν μόλις πατήσωμεν τὸν πόδα ἐπὶ τῆς πόλεως, *πύργος* (ἐστὶ) πυργωτὰ τεῖχη, *καλὸς δὲ αὐτοτελής πρότασις*, ἀπαλλαγείσα τῆς πρὸς τὴν ἀναφορικὴν συνδέσεως, ὡς δεικνύει τὸ *ἐκάτερθε πόλιος*, ἀντί: καὶ ἥς *ἐκάτερθε*, *εἰσίδῃμη* (*εἰσιέναι*) ἢ εἴσοδος εἰς τὴν πόλιν ὑπὲρ τὸν ἰσθμὸν τὸν μεταξὺ τῶν δύο κόλπων· ἡ πόλις κατὰ ταῦτα ἦτο ἐκτισμένη ἐπὶ χερσονήσου, πρὸ τῆς πόλεως δύο λιμένες βαθέως εἰσχωροῦσιν ἐκάτερωθεν εἰς τὴν χερσόνησον, ἀφήνοντες μεταξὺ αὐτῶν στενὸν ἰσθμὸν, δι' οὗ δύναται τις ἐρχόμενος ἔξωθεν νὰ διέλθῃ μεταβαίνων εἰς τὴν πόλιν, *λεπτὸς* 3 στενός, *ἀμφιέλισσαι ἀμφίκυρτοι* (κατὰ τὴν προῶραν καὶ πρῦμναν), *ἐρύομαι*, πρῆμ. εἶρμαι, ἀνέλωμαι, ἔχουσιν ἀνέλκυσθῆ εἰς τὴν ὁδὸν (ἐκατέρωθεν αὐτῆς), *ἐπίσιον* οὐ. (*ἐπί-σι-ον σιῆναι*) ὁ τόπος, ὅπου ἕκαστος τοποθετεῖ τὸ πλοῖόν του, *ἐνθα* ἐκεῖ (παρὰ τὰς ναῦς), *δέ τε* ἀλλὰ καὶ, *ἀγορὰ* ὁ τόπος, ὅπου ἐκαλεῖτο ἡ ἀγορὰ τοῦ λαοῦ, *Ποσιδήιον* ἱερὸν τοῦ Ποσειδῶνος, ἀντί Ποσιδεῖον, Ποσειδῶνιον, *ἀμφὶς Π.* ὀλόγυρα, *ἀραρυῖα* 70, *λᾶς* ἄ, *λᾶος*, *λᾶι*, *λᾶ-αν*, λίθος, πρβλ. *λα-τόμος*, *λεύω* λιθοβολῶ, *κατορυχῆς* 2 (*κατορύσσω*) κεχωσμένος εἰς τὴν γῆν, *ρυτὸς* 3 (*ρύω*, *ἐρύω*, σύρω) ἐλκυστός, μέγας λίθος, ὃν διὰ τοῦτο μεταφέρουσι σύροντες, *ἐνθα* ἐκεῖ, ἐν τῇ ἀγορᾷ, ὅπου καὶ τὰ πλοῖα, ἐπαναλαμβάνον τὸ ἐνθα 266, *ἀλέγω* φροντίζω, λαμβάνω πρόνοιαν περὶ τῆς κατασκευῆς, *κατεργάζομαι*, συνήθως μετὰ γεν., ἐνταῦθα πρὸς αἰτ., *ὄπλα* τὰ ἄρμενα τῶν πλοίων, τὰ ἔξαρτήματα (ἰστοί, ἰστία, καλώδια κῶπαι καὶ εὔναι: λίθοι κρεμάμενοι ὡς ἄγκυραι), *πεῖσμα* οὐ. καλώδιον, *σπεῖρον* ἰστίον ε 318, *ἀπ-οξύνω* καθιστῶ αἰχμηρὰν τὴν κόπην εἰς τὸ ἄκρον τῆς πλάτης, δι' ἣς πλήττεται ἡ θάλασσα, *ἐρετμόν-α* (*ἐρέσσω*, *ἐρέτης*, *τρι-ήρ-ης*, *τριακόντ-ορ-ος*) κόπη, *μέλει* 65, *βιδς* ἄ. τόξον, *φαρέτρη* (*φέρειν*) φαρέτρα, βελοθήκη, *εἶσαι* ε 175, *ῆσιν* αἶς, *ἀγαλλόμενοι* μεθ' ὑπερηφάνου χαρᾶς, *πολὶος* 3 ε 410, *τῶν* τούτων τῶν ἐκεῖ ἐργαζομένων Φαιάκων, *ἀλεινω*, *ἀλέομαι*, *ἀλύσκω-άζω* ἀποφεύγω, *φήμις-ιος* θ. φήμη, λόγια, σχόλια, *ἀδευκῆς* 2 (ὁ μὴ ἐνδιαφερόμενος περὶ τινος) σκληρός, κακόβουλος, *φ. ἀδευκέα* τὴν κακογλωσσίαν, *μή τις* διότι τὸ *ἀλεινω* φῆμιν ἐνέγει ἐννοίαν φόβου, *μωμεύω* (*μῶμος* ἄ. ψόγος) ψέγω, κακολογῶ, *ὀπίσσω* ἀπ' ὀπίσω, κατόπιν, ὕστερον, *ὑπερφιάλος* 2 α 134, *κατὰ δῆμον* ἐν τῇ χώρᾳ, μεταξὺ τοῦ λαοῦ, *νῦ* ἴσως, *εἴλησι* ἢ ὑπὸκ. προσδοκίαν: ἐρεῖ, εἴποι ἄν, *κακώτερος* τῆς κατωτέρας κοινωνικῆς τάξεως, *ἀντιβολέω* συναντῶ, πρβλ. *ἀντιάζω* 193, *τίς δ' ὄδε* διακόπτει πᾶσαν ἄλλην συζήτησιν τῶν ἀνθρώπων καὶ προκαλεῖ τὴν προσοχὴν τῶν ἐπὶ τι νέον περιεργον, δηλοῖ κατάπληξιν καὶ καθιστᾷ ζῶηράν τὴν ἐρωτήσιν: ἀλλὰ (ὡς ἀφήσωμεν τὴν συζήτησιν) ποῖος...; τὸ *τίς* κτηρ. τοῦ *ὄδε*: τίς ἐστὶν ὄδε, ὁ καλός..., ὅς ἔπεται; *νῦ* ἴσως, *οἱ αὐτῆ* ἀντιδιστ. διὰ τὴν ἰδίαν, ἢ ὁποῖα ἐτρελλάθη δι' ὑπανδρείαν, *ἧ που* βέ-

βαια ἄν δὲν ἀπατώμεθα, *τηλεδαπὸς* 3 ὁ ἐκ μεμακρυσμένης χώρας, ξηνομερίτης, ἢ γεν. ἐκ τοῦ *ινά*, *πλάζομαι* α 2, *κομίζομαι* παραλαμβάνω, περιμαζεύω, συμμαζεύω, *ἦς* ἔῃς, ἀναφέρ. εἰς τὸ ἀντικ. *ινά*, οὐχί εἰς τὸ ὑποκ. τοῦ *κομίσασατο*, ἐπεὶ αἰτιολ. τὸ *τηλεδαπῶν*: ὡς νὰ ἐχάθησαν οἱ ἐντόπιοι, ὡς νὰ μὴ ὑπῆρχεν ἐντόπιος!, *πολυάρητος* 2 (π. -ἀρόμαι εὐχομαι ἐν παθ. σημ.) κ. *πολύλλιστος* ε 445: πρὸς τὸν ὅποιον ἔκαμε χιλίας εὐχὰς τὴν ἡμέραν, *ἦλθέν οἱ* τῇ ἔκαμε τὴν χάριν καὶ ἦλθε, *εὐξαμένη* ἐπὶ τῇ θερμῇ παρακλήσει της, *ἔξει* ἢ Ν. ὡς σύζυγον, *ἡματα πάντα* πάντοτε, διὰ πάντα, πρβλ. τὸ γαλ. *tous-jours* (*tous jours*), *βέλτερον* (ἔστιν) συγκ. (ὑπρθ. βέλτιστον) πάντως, ἐν πάσῃ περιπτώσει εἶναι καλύτερον (ἦλθε καλύτερα τὸ πρᾶγμα), *εἰ* ποῦ εὔρε (καὶ τοιοιτοτρόπως ἡσυχάζομεν, διότι ἄλλως δὲν θὰ ἐλάμβανε κανένα καὶ δὲν θὰ ἡσυχάζομεν ἀπὸ τὴν λύσσαν της), *καυτή* ἡ κόρη, καὶ μάλιστα ἡ ἰδία αὐτοπροσώπως, *ἐποιοχόμενη* ἀφ' οὗ ἐπῆρε τοὺς δρόμους, *ἄλλοθεν* ξένον, ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς, *ἥ γὰρ* διότι βέβαια ἢ κυρία, τὸ πρόσωπόν της, *ἀτιμάζω* περιφρονῶ, *τούσδε* τοὺς ἐδῶ, *κατὰ δῆμον* τοὺς ἐντοπίους, *μνάομαι* 34, *πολέες* πολλοί, *ἐσθλοὶ* εὐγενεῖς, *ἐρέουσι* ἀναλαμβάνει τὸ *εἴπῃσι* 275, *ὄνειδος* στίγμα, μεγάλη προσβολή, κτηρ., *νεμεσάω* α 119, 263 κακίζω, κατακρίνω, *καὶ δ' ἄλλη* ἀλλὰ καὶ ἄλλην, *ἦτις* ὑποθ. ὅποιαδήποτε, *ῥέξω* α 47, *ἦ τ'*: διασαφεῖ τὸ *τοιαῦτα*, ἔξ ὧν λαμβάνει μίαν μόνην περίπτωσιν: ἦτις ἄς ὑποθέσωμεν, φέρ' εἰπεῖν, *ἀέκητι* α 79, *φίλων* τῶν προσφιλῶν της, τὴν φράσιν διασαφεῖ καὶ ἐπιτείνει ἢ μετ. *ἐόντων*: ἐν ᾧ ἔχει ἀκόμη τὸν πατέρα της..., *μίσομαι* ἔχω συνεντεύξεις, ἀναπτύσσω σχέσεις, *ἀμφάδιος* (*ἀμφαδὸν-δὰ*) φανερός, δημόσιος, νόμιμος, *ῶπα* ἐπὶ τοῦ ὠκῆς ὡς *ταχὺς-τάχα*, *ξυνήμι* (συμμαζεύω ὅσα ἀκούω εἰς τὸν νοῦν μου) ἀκούω, καταλαμβάνω, *ἐμέθεν* ἐμοῦ, παρ' ἐμοῦ, ὁ 5. ἀναλαμβάνει τὸν 258, *πομπή* ἀποστολή.—291-4 *δῆω* μόνον ἐν σημ. μέλ. θὰ εὔρω, *ἄλσος* ἱερὸς χώρος δενδρόφυτος, *αἴγειρος* θ. μαυρολεῦκη, πόθεν ἐξαφύεται καὶ τίς ἢ γεν.; *κέλενθος* α 195, *νάω* ῥέω, τρέχω (κολυμβῶ, νῆσος), *λειμών* (ἔστι), *ἀμφι* ὀλόγυρα, *τέμενος* οὖ. (*τέμνω*) τόπος ἀποχωρισμένος τῶν πέριξ καὶ ἀφιερωμένος εἰς θεὸν ἢ ἥρωα, ἐναῦθα: βασιλικὸν κτῆμα, κτῆμα τοῦ στέμματος, *ἀλώη* α 193 κῆπος, ἐπίπεδον ἄγροτ. κτῆμα καρποφόρον, *τεθαλυῖα*, ἄ. *τεθηλωῖς*, *θάλλω*, κατάφυτος, κατάφορτος ἀπὸ τροφανά προϊόντα, *ἀπὸ π.* μακρὰν τῆς π., *ὄσον-βοήσας* ε 400.—295-6 *ἐνθα* ἐν τῷ ἄλσει, *μεῖναι* ἀντὶ προσκ., (τόσον χρόνον), *εἰς ὃ κεν* ἕως ἄν.—297-9 *ἔλλομαι* ε 379 φαντάζομαι, ὑπολογίζω, *ἡμεας* ἔγγλ. τύπ. τοῦ *ἡμᾶς*, *ἔμην* ἀντὶ προσκ., *ἐρέομαι* ἔρομαι, εἴρομαι, *εἰρωτά*: ἐρωτῶ.—300-3 *ῥῆα ἀρίγνωτα* 108, *καὶ πάις* καὶ παῖς ἀκόμη, παρατακτ. ἀκολουθία, *νήπιος* 3 μωρός, *πάις νήπιος* νήπιον, μωρόν, *μὲν* ἀληθῶς, *οὔτε δώματα* οὐδεμία ἄλλη οἰκία τῶν Φ., *τεύχω*, -ξω-ξα, *τέ-*

τευχα, ἐτύχθην, τέτυγμαι, κατασκευάζω (τέχ-νη, τέχ-των), τοῖσι τοῖς τοῦ Ἄλκ., οἶος (ἔστί), κυρ. ἐπιφών. θαυμασμοῦ : πόσον ὠραῖος εἶναι... αἰτιολογοῦσα τὸ οὐ μὲν τι εἰκοτά: διότι τόσο ὠραῖος εἶναι... ἡ ἀπόδοσις τῆς προτ. ἐπὶν πόλιος ἐπιβήομεν 262 ἔδει νὰ εἶναι : τότε σταμάτα, ἢ : τότε δὲν ἐπιθυμῶ νὰ παρακολουθῆς ἡμᾶς ὄπισθεν· ἀλλ' ἢ παρεμβληθεῖσα τοπογραφία τῆς πόλεως 262·9, ἢ βιογραφία τῶν Φ. 270·2 καὶ ὁ εἰς ταῦτα προστεθεὶς φόβος δυσμενῶν σχολίων τῶν Φ. 273-88 ἀπεμάκρυναν τὴν ἀναμενομένην ἀπόδοσιν, ἀνθ' ἧς ἐπαναλαμβάνει 289 τὴν ἐν 258 γενομένην σύστασιν, ἢ δὲ ἀπόδοσις ἀκολουθεῖ ἐν διαφόρῳ τύπῳ ἐν 295.—303-9 δόμοι ὁ πληθ. περὶ τοῦ ὅλου οἴκου διὰ τὰ πολλὰ διαμερίσματά του, **κεύθω-σω**, *ἐκυθον κ. κέκυθον, κέκευθα*, κρύπτω : κρύψωσι, δεχθῶσιν ἐντός, εἰσέλθης ἐντός, **αὐλή** ὁ μεταξὺ τῆς ἐξωθύρας καὶ τοῦ μεγάρου ὑπαιθρος χώρος, **διελθέμεν** ἀντι προσκτ., **μέγαρον** ἢ μεγάλη τοῦ οἴκου αἴθουσα, τὸ ἐνδιαίτημα τῶν ἀνδρῶν καὶ τῆς ὅλης οἰκογενείας, **ἄφρ' ἄν** ἕως ἄν, **ἦσται** κἀθηται α 108, 114, **ἐπ' ἐσχάρῃ** 52, **αὐγῇ** λάμπει, **ἐν πυργὸς αὐγῇ** εἰς τὴν λάμπιν τοῦ π., ἐν τῷ τόπῳ, ὃν φωτίζει τὸ πῦρ τῆς ἐστίας, 306==53, **θαῦμα** παράθ. εἰς ἡλάκατα ἀλιπόρφυρα, **ιδέσθαι** τὸ κατὰ τι : θαυμάσια τὴν θεάν, προκαλοῦντα τὸν θαυμασμόν τοῦ θεατοῦ, **κεκλιμένη** στυλωμένη (διὰ τοῦ ἐρείσινώτου τοῦ καθίσματος), **κίων** ἄ. θ., **δμῶῃ** α 147, **ἦατ' (αι)** ἦνται, κἀθηται, **ποτικέκλιται** ἔχει στηριχθῆ (ἀκκουμβῆ) πρὸς, **αὐτῇ** (κίονι) πρὸς τὸν αὐτὸν στῦλον (ὥστε οἱ δύο σύζυγοι ἐκἀθήντο παρ' ἀλλήλους), **τῷ** (θρόνῳ) **ἐφήμενος** ἐπάνω εἰς τὸν ὁποῖον καθήμενος, **οἰνοποτάζω** (οἰνοπότης) θαμ. πίνω συχνὰ οἶνον, **ἀθάνατος ὡς** ἀναστροφῆ.—310-2 **παραμείβομαι** παρέρχομαι, προσπερνῶ, **τὸν Ἄλ., βαλλέμεν** ἀντι προσκτ. βάλλε εἰς χεῖράς σου περὶ τὰ γόνατα, **περιπτύσσου...**, **ἡμετέρης** ἐκ τῆς οἰκογενειακῆς γλώσσης, διότι καὶ τίνας συνυπονοεῖ : **νόστιμος** ὁ τῆς ἐπανόδου, **νόστιμον ἡμαρ** α 9, **χαίρων** πρὸς μεγάλην σου χαράν, **καρπαλίμως** ε 193, **εἰ καὶ** καὶ εἰ. 262 **πύργοι** προεξοχαί τοῦ τείχους τρίγωνοι, τετράγωνοι, πολυγώνοι, ἡμικυκλικαί, ἐπαιξάνουσαι τὴν ἀμυντικὴν περιφέρειαν τῶν τειχῶν καὶ παρέχουσαι τὸ πλεονέκτημα νὰ βάλλονται οἱ πολέμοι ἐκ διαφόρων ἄμα πλευρῶν· ἀπαραίτητοι εἶναι οἱ πύργοι περὶ τὰς πύλας, ὅπου ὁ κίνδυνος μεῖζων.—264 **ἀμφιέλισσαι** διότι καὶ ἡ πύργου καὶ ἡ πρύμνα τῆς νεῶς ἔφερον δοκὸν κατὰ μικρὸν πρὸς τὰ ἔξω ἀνυψουμένην καὶ καμπυλωμένην καὶ τελευτῶσαν εἰς προεξοχὴν παρεμφερῆ πρὸς κεφαλὴν ζῶον· ἢ πρύμνα ἦτο ὑψηλοτέρα τῆς πύργου Πίν. Η'. 3.—266 **Ποσιδήιον** 10.—267 **λάες** οἱ λίθοι χωσθέντες εἶχον λειανθῆ ἄνω (ξεστοὶ λίθοι), ἵνα χρησιμεύωσιν ὡς ἔδραι ἐν τῇ ἀγορᾷ διὰ τοὺς ἐπιφανεῖς.—268 **ὄπλα** ταῦτα ἀφηροῦντο ἀπὸ τοῦ πλοίου, ὁσάκις τοῦτο δὲν ἐχρησιμοποιοεῖτο (μάλιστα ἐν χειμῶνι). —**νῆες μέλαιναί** αἱ νῆες, ἵνα μὴ σήπωνται ἐν τῇ θαλάσῃ, ἐπεχρί-

οντο ἔξωθεν διὰ φυσικῆς πίσης, αἱ δὲ κατὰ τὴν πρῶραν παρειὰι ἐβάπτοντο ἐρυθραὶ ἢ κυαναὶ, ἵνα κατὰ τὰς συναντήσεις ἐκκλίνωσι τὰς συγκρούσεις.—**270 βιδός** τὸ τόξον συνίστατο ἐκ ῥάβδου καμπύλης ἐλαστικῆς ἐχούσης ὀξύτερα τὰ δύο ἄκρα, εἰς τὸ ἐν τῶν ὁποίων ἦτο διαρκῶς προσδεδεμένη ἢ **νευρά**, χορδὴ τοῦ τόξου, ἐκ βοείου δερματος λεπτοῦ, ἧς τὸ ἄλλο ἄκρον προσεδένετο εἰς τὸ ἕτερον ἄκρον τοῦ τόξου κατὰ τὴν χρῆσιν, Πίν. ΣΤ'. 3. Τὰ **βέλη** ἦσαν χαλκᾶ ἢ λίθινα, προσηρμοσμένα ἐπὶ ἐλαφροῦ στελέχους, ὅπερ δι' ἐντομῆς προσηρμόζετο εἰς τὴν νευράν, Πίν. ΣΤ'. 5. ἐφέροντο δὲ ἐν τῇ **φαρέτρα**, ἧτις ἦτο θήκη ἐπιμήκης κυλινδρική, ἐκ δέρματος ἢ ξύλου κοιλαινομένου, καλυπτομένη διὰ πάματος, ἵνα προφυλάσσωνται τὰ βέλη ἀπὸ ἀτμοσφαιρικῶν μεταβολῶν καὶ μὴ ἐκχύνωνται ἐν βιαίᾳ κινήσει, φερομένη δι' ἱμάντος ἀπὸ τῶν ὤμων.—**287 ἀέκητι** τὸν γαμβρόν κατὰ κανόνα ἐξέλεγον οἱ γονεῖς καὶ οὐχὶ ἡ καρδία τῆς κόρης.—**293 τέμενος** α 393.—**294 ὄσσον γέγωνε βοήσας** ε 400.—**304 μέγαρον** εἰς τὸ μέγαρον α 103 ὠδηγοῦντο καὶ οἱ ξένοι.—**308 θρόνος** α 130.

316-20 ἱμάσσω (*ἱμάς*), *ἱμασα*, κτυπῶ διὰ τῆς μάστιγος (*ἱμάσθλη* θ. 320), **φαιρινῆ** διὰ τὴν στιλπνότητα τοῦ δερματίνου λωρίου, **τροχάω** θαμ. τοῦ *τρέχω*, *τροχάω*, **πλίσσομαι** προχωρῶ βάδην, **μάλα** δεξιῶς, **ἐπιβάλλω** καταφέρω ἐπὶ τῶν νότων, **νόφω** μὲ νοημοσύνην.—**321-7 δύσσετο** μεικτ. ἄορ., **κλυτὸς** α 300, **ἱρὸς** 3 ἱερός, **ἵνα** ὅπου, **ἄρα** φυσικὰ (συμφώνως πρὸς τὰς ὀδηγίας 295), **ἔπειτα** ἄφ' οὗ ἔμεινε μόνος, τότε, **κλυθι** ε 445, **αἰγίοχος** ε 103, **ἀιτυτώνη** (*ἀιτυτος* (*α(στ.)*-*τύω* φθείρω, καταπονῶ) ἀκαταπόνητος, ἀκαταγώνιστος, **νῦν δὴ περ** τώρα πλέον τοῦλάχιστον, **πάρος** πρότερον, **ραίω** ε 221, **στε...** ἔπεξ. τῆς μιχ., **ἐννοσίγαιος κ. ἐννοσίχθων** α 74, **φίλος** παθ. ἀγαπητός, **ἐλευινὸς** ἄξιος συμπαθείας: κινῶν τὴν ἀγάπην καὶ τὴν συμπάθειαν.

IV. Ὁ Ὀμηρος ἐν τῇ Μυκηναίᾳ αἰθούσῃ.

(Οἱ δι' ἄδρων στοιχείων ἀριθμοὶ δηλοῦσι τὰς Προθήκας)

ἀσπίς ἕξ ἐλέφαντος **42** 1027-8, ἕνδεκα διαφόρων μεγεθῶν **47** 2331, πέντε μικραὶ **65** 2416, δύο ἄνευ ἀριθμοῦ **79** γραφαὶ ἐν ἐπιτυμβίῳ στήλῃ 3526 μεταξὺ **88-9** ἐν τῇ δεξιᾷ μακρᾷ πλευρᾷ τῆς Αἰθούσης ἐπὶ ἐρυθροῦ λίθου ἐγγλύπτου, **13** 116, **20** 241 ἐπὶ σφενδόνης χρυσοῦ δακτυλίου καὶ ἐν τῷ ἐγχειριδίῳ τῶν Μυκηνῶν τῷ φέροντι ἐμπαιστὴν ἐκ χρυσοῦ θήραν λεόντων.—**δόνου** λόγχοι δοράτων **29** 449, **39** 740, τέσσαρες λόγχοι **50**, **72** 3543, **69** 5691, λόγχι μετὰ κρῖκου ἔξαριθήσεως **18** 215, λόγχοι ἀκοντίων **29** 448, **54** 2480-2, 2535, **56** 2937, 3133 κ.α., θηραταὶ φέροντες ἀνά δύο ἀκόντια **91** 5883-4 ἐκ τοιχογραφίας τῶν ἀνακτόρων τῆς Τίρυνθος: λόγ-

και δοράτων, ἀκοντίων, ξιφῶν, μαχαϊρῶν ἐν τῷ 6ῳ τάφῳ Μυκηθῶν ὑαλοφράκτῳ ἐν τῷ μέσῳ τῆς Αἰθούσης· *σαυρωτήρ* ἐν τῇ *Χαλκοθήκῃ* ΑΑΜ 200 6259-64, 190 6850, 6874, 7004, 6849, 6848, κλπ.—*βέλη* λίθινα ἄνευ ἰδίας βίασεως 74 5687, 75 3681, 76 5644, 32 536-40· *χαλκᾶ* μετὰ βίασεως ἢ ἄνευ τοιαύτης 56 3007, 52 2335, 63 2930, 54 2455, 86 1928-9, 64 4909, 66 3213, 82 2099· ἐν τῇ *Χαλκοθήκῃ* 218 8638 πολλά τῶν βέλων φέρουσιν ἀντὶ τῆς ἐνσφινουμένης εἰς τὸ στέλεχος βίασεως αὐλόν· ἐν Β'. Αἰθούσῃ τῶν Ἐπιτυμβίων ΑΑΜ 823, 825 δύο τοξόται ὀκλάζοντες ἐν τῇ στάσει τῆς τοξεύσεως ὁ 823 φέρει καὶ φαρέτραν.—*θώραξ* γύαλον θώρακος χαλκοῦ ἐν τῇ *Χαλκοθήκῃ* ΑΑΜ 199 6444.—*κόρυς* 47 2468-70 τρεῖς κεφαλαὶ ἕξ ἐλέφαντος ἀνδρῶν φορούντων κόρυν ἐπενδεδυμένην ἔξωθεν δι' ὀριζοντίων σειρῶν χαυλιοδόντων κάπρου ἐπαλλήλων, ἐν ἄλλασσοῦσης τῆς κυρτῆς καὶ κοίλης ἐπιφανείας αὐτῶν παρ' ἐκάστην σειράν, ὡς φαίνεται μάλιστα ἐν τῇ 2470 κεφαλῇ καὶ 79 2055.

κύπελλα ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ, πολλὰ καὶ εὐδιάκριτα ἐν ταῖς Προθήκαις· πρβλ. ἰδίᾳ τὰ κύπελλα τοῦ Βαφειοῦ ἐντὸς ὑαλίνων κωδῶνων ἐν τῷ βάθει τῆς αἰθούσης ἐπὶ στηλῶν ἀρ. 1758-9 καὶ Πίν. Ε' 1-2, ὅπου ἀπεικονίζεται ἐν τῷ μὲν εἰρηνικῇ βροχῇ ταύρων, ἐν τῷ δὲ θήρα αὐτῶν διὰ δικτύων.

σπεῖραι βοαστρώχων χρυσαῖ 43 3183, 44 3009, 45 2448-9, 2576-7, 92 6221.

ἐπιτύμβιοι στήλαι τρεῖς ἐκ Μυκηθῶν 1428-30 μεταξύ 61-2, ἕτερα 3256 μεταξύ 88-9, ἕτερα δύο 1427 κ' 1431 μεταξύ 82-83. *λέβητες* ἄνευ ποδῶν ὑπὸ τὰς Προθήκας τῆς Μικ. Αἰθ.

πρόχους πλῆν ἄλλων ἐκτεθειμένων ἐν τῇ Αἰθ. ἰδὲ καὶ τὰς ἐκ Τροίας μικρὰς 78 4339, 4402, 4431, 4441.

Εὐρήματα ἐκ Τροίας ἐν 77-8.

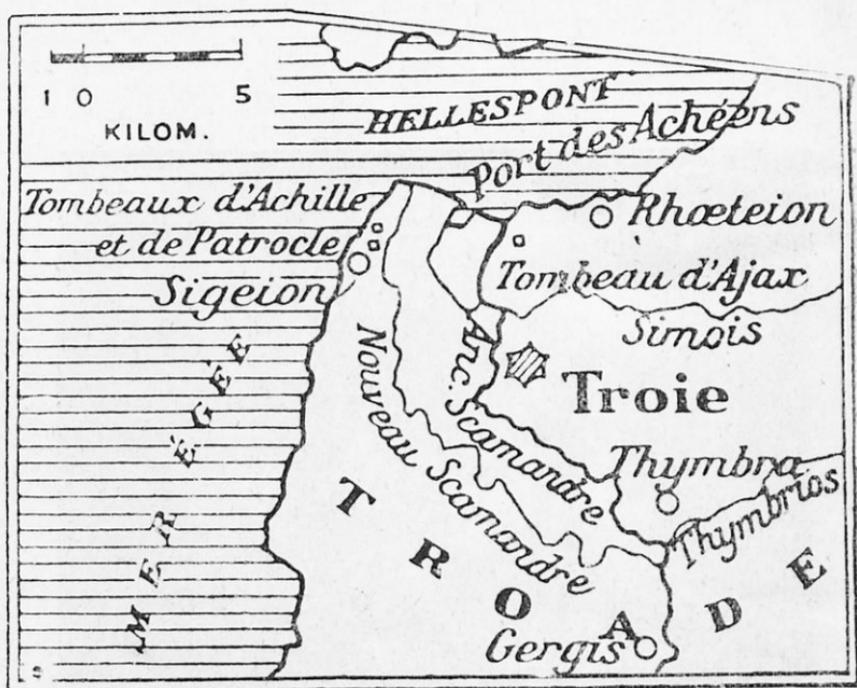
περόναι-πόρπαι 14 102-3, κεφαλαὶ αὐτῶν 14 104-5, περὶ χρυσοὶ 13 93-6, *χρυσᾶ* 19 245-7.—*κίενες* ἡμικύκλιοι ἐλεφάντινοι περιστεφόμενοι διὰ χρυσοῦ χεῖλους 22 310, ἐπίπεδοι διαφόρων μεγεθῶν ἐλεφάντινοι 47 2460, 2474, 52 2333, 2326, 57 2632, 58 4532, 59 1024-5, 64 2700, 65 2579, 79 2044.—*δακτύλιοι* 20 240-1, πολλοὶ ἐν 42-3, 92 6208, 87 1801-4—*περιδέραια* κ. *ὄρμοι* περὶ τοὺς βραχίονας ἢ τὸν λαμόν 12 56 68, 13 80, 14 77-8, 43 3003, 3087, 2998, 3153, 92 6212, 77 4331, 37 689, μετ' ἐξαρτήματος ἐπιστηθίου 43 3194, 45 2791, 2847· ἐξαρτήματα ἐπιστήθια περιδεραιῶν 23 340-9, 36 672, 699, 37 668, 674, 14 110, 111, 114-5, 30 508, 513, 45 2847, 2791, 2845, 44 3186.—*ψέλιον* μέγα, ἴσως ἀνδρικόν, ἀρίστης τέχνης 20 263.—*ἐνώτια* (ἔρματα) φέρει ἢ προσωπίς 14 145, 13 53-5, 61, 77 4332-3.

φόρμιγξ εὐρέθησαν δύο δοτεῖναι ἐν τῷ τάφῳ τοῦ Μενιδίου συντετριμμένα, ὧν μία ἀποκατεστάθη ὑπὸ Ἑλληνοσ τεχνίτου Πρ. 83

διάζωμα μεγάρου ἕξ ἀνακτόρου τῆς Κρήτης 62 ἐν τῇ ἀριστερᾷ τῷ εἰσιόντι μακρᾷ πλευρᾷ· δύο ἕτερα τεμάχια ἐκ τοῦ ἀνακτόρου τῶν Μυκηθῶν ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἐν δεξιᾷ τῷ εἰσιόντι μακρᾷ πλευρᾷ μετὰ τῶν δύο ἐπιτυμβίων στηλῶν.

Ὅμηρος.

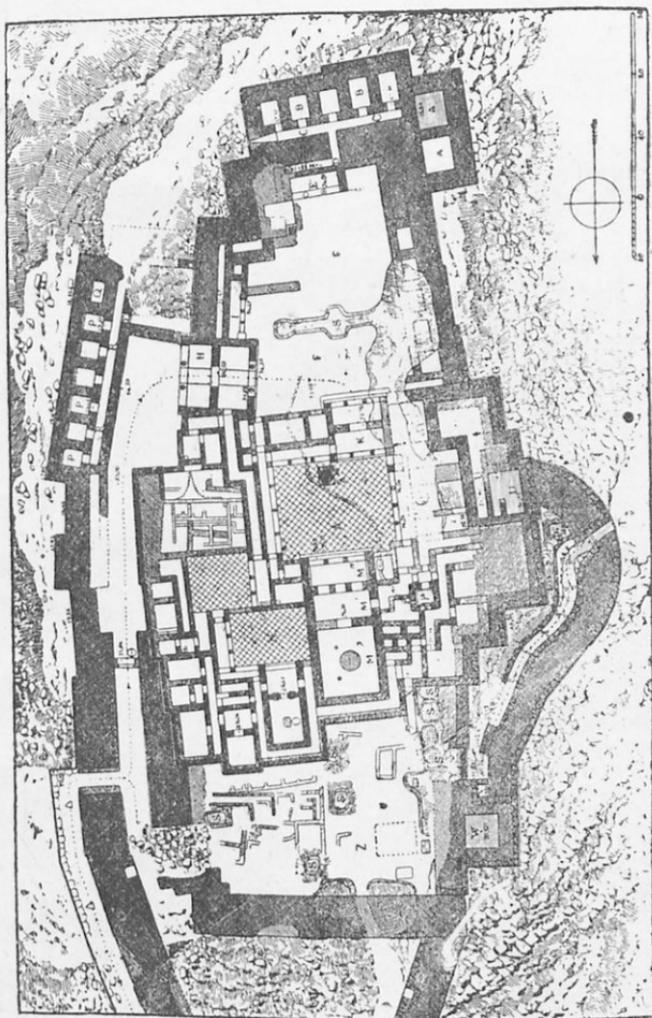
1

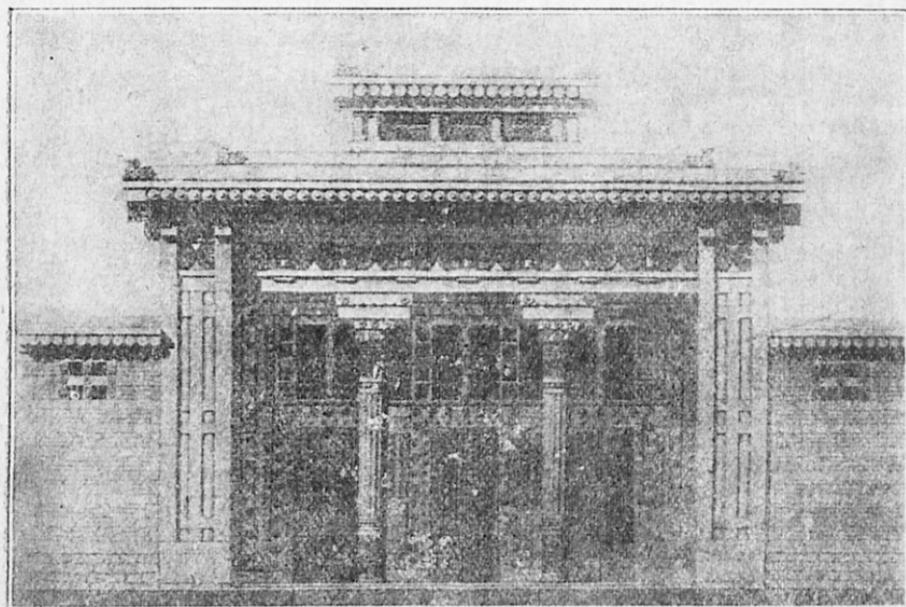

2

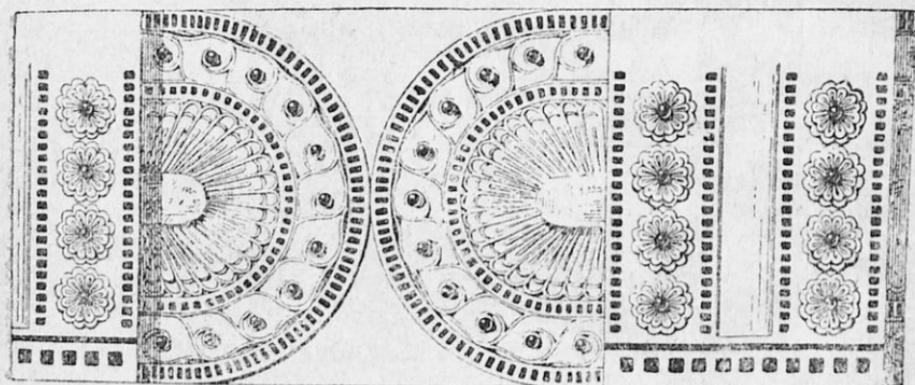

3

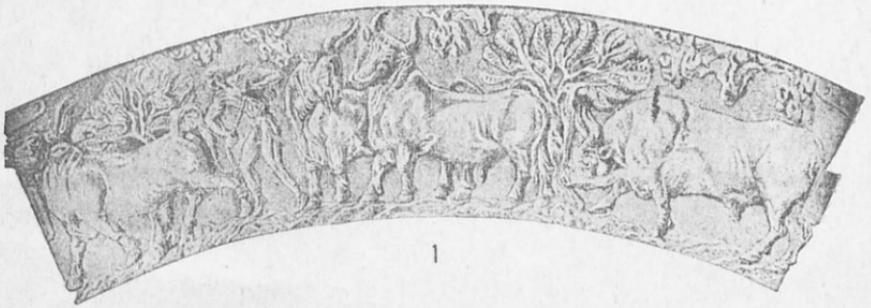

1

2

1

2

3

4

5

1

2

3

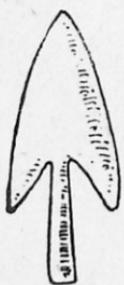
5

3

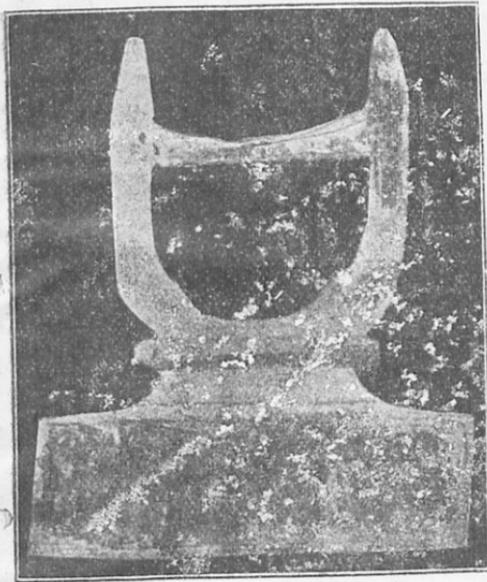
4

4

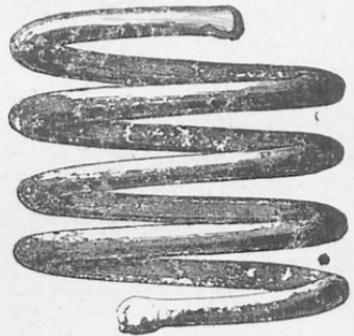
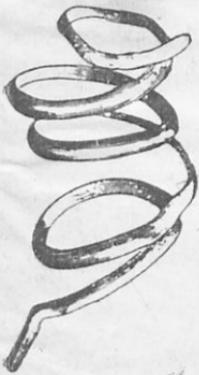

4

1

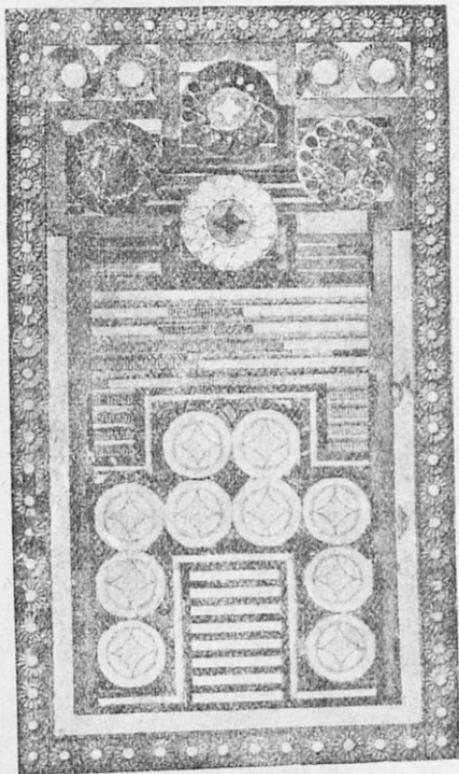
2

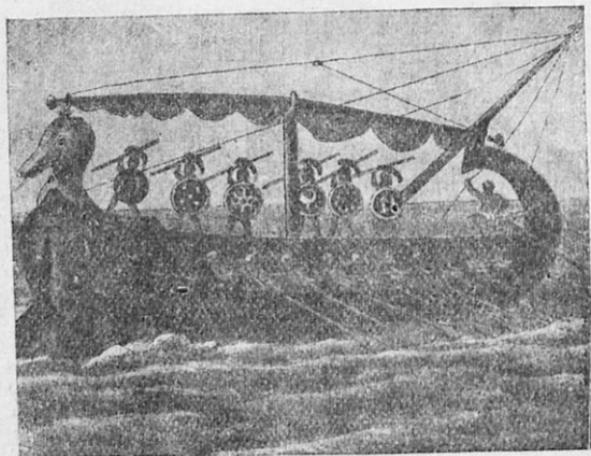
3

3

3

1

2

3

ΕΛΛΗΝΙΚΗ

